

4து **புனை**

கலாச்சார காலாண்டிதழ்

எப்போதும்
விருப்பமாய் சுருட்டு மட்டுமே
பிடிக்கும் சே குவாரா
1965 அக்டோபர் 30 அன்று
ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவுக்கு
கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டு,
மாறுவேடத்தில்
கியூபாவை
விட்டுப் புறப்பட்ட
அந்த நிமிடத்தில்
காஸ்ட்ரோவுக்குப் பிரியமான
கொஹிபா சிகரெட்டைப் பிடிக்கிறார்.

அயோத்தி தாசர் சிந்தனைகள்

புதைக்கப்பட்ட அறிவுக்களஞ்சியத்தின் புத்துயிர்ப்பு.

அயோத்தி தாசரின் சிந்தனைகள் அவரால் 1907 முதல் 1914 வரை ஏழாண்டுகள் நடத்தப்பட்ட தமிழன் என்னும் வார இதழில் எழுத்து வடிவம் பெற்றன. இத்தமிழன் இதழ்கள் முறையாக நூலகங்களிலோ ஆவணகங்களிலோ பாதுக்காக்கப்படவில்லை. பண்டிதரின் வாரிசுகளிடம் சிதறிக் கிடந்த இதழ்களை சேகரித்து தமிழ் மக்களுக்கு பெரும் கொடையாக இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிட்டிருக்கிறார் ஞான அலாய்சியஸ். தமிழ் மக்களின் சார்பாக அவருக்கும் இத் தொகுதிகளை வெளிக் கொணர்ந்த நாட்டார் வழக்காற்றியல் (தூயசவேரியர் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை) ஆய்வு மையத்துக்கும் நன்றி தெரிவிப்பது நமது கடமை.

அயோத்தி தாசர் வெறும் எழுத்தாளராக மட்டும் இராமல் அம்பேத்காருக்கு முன்பே மாபெரும் தமிழ் பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் தலைவராகவும் விளங்கினார். அவரது காலத்துக்குப்பின்னும் அவ்வியக்கம் ஏறக்குறைய கால்நூற்றாண்டளவு செயல்பட்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் இத்தகைய மகத்தான சிந்தனையாளர் ஒருவர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடமிருந்து எழுந்து வந்து இயங்கிய செய்தி கூட அறியாத மக்களே நம்மில் பலர். அன்று நிலவிய சிந்தனைப் போக்குகளையும் நிகழ்வுகளையும் சமூக நிலவரங்களையும் பதிவு செய்திருக்கும் அரிய ஆவணமாக இத்தொகுதிகள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன.

அனைவரும் வாங்கி ஆதரிக்க வேண்டிய நூல்கள் இவை.

விலை ரூ. 600
(இருதொகுதிகளும் சேர்த்து)
ஒவ்வொன்றும் 700க்கு மேற்பட்ட பக்கங்கள்

கிடைக்குமிடம்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்
தூய சவேரியார் (தன்னாட்சி) கல்லூரி
பாளையங்கோட்டை 627 002.

மார்ச் - மே 2000

அயோத்திதாசர் சிந்தனைகள்.....புத்தகத்திலிருந்து.....

கடிதம்

பார்ப்பார்களென்று சொல்லிக் கொள்ளுவோர்களுக்கும் பறையர்களுள் அழைக்கப்படுவோர்களுக்கும் பழய விரோதத்தை பரக்கப்பாருங்கள் நாம் இப்பத்திரிக்கையின் வாயலாய் பார்ப்பார்களென்போருக்கும், பறையர்கள் என்போருக்கும் பௌத்த மார்க்கத்தை அழிக்க வேண்டி நேரிட்ட பூர்வ விரோதமே நாளது வரையில் வைத்துக் கொண்டு திராவிட பௌத்தர் களைத் தலையெடுக்க விடாமல் தாழ்த்தி பறையர் பறையரென்று பதிகுலையச் செய்துவருகின்றார் களென்று விளக்கி வருகின்றோம். அதற்குப் பகரமாக இப்போதும் நடந்து வரும் அக்கிரமத்தைப் பாருங்கள். அதாவது செங்கற்பட்டு ஜில்லா மதுராந்தகம் தாலுக்கா, 96 நெம்பர் ஓரத்தூர் கிராமத்தில் வாசஞ் செய்யும் பாப்பார்களெல்லாம் ஒன்றுகூடிக்கொண்டுப் பறையர்களென்னும் ஏழைக்குடிகளைப் பலவகைத் துன்பங்கள் செய்திருக்கின்றார்களாம். அவைகளை சகிக்கமுடியாமல் அக்குறைகள் யாவற்றையும் நமது ராஜாங்கத்தோருக்கு விளக்க வேண்டுமென்று கருதி யாவருங்கூடிகைச்சாத்திட்டு நமது பத்திரிக்கைக்கு எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவற்றை இதன்டியில் பிரசுரஞ் செய்திருக்கின்றோம். இதனைக் கண்ணுறும் கருணை தங்கிய நமது ராஜாங்கத்தார் எழியகுடிக்கின் மீது இதக்கம் வைத்து இராஜாங்க யூரேஷிய அதிகாரிகளிலேனும், மகமதிய அதிகாரிகளிலேனும் ஒருவரை அனுப்பி அவற்றைத் தேற விசாரிணைக்குக் கொண்டு வந்து அக்கிராமவாசிகளின் அக்கிரமங்களை அடக்கி ஏழை களைப் பாதுகாப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

புது
2007

நெ96, ஓரத்தூர் கிராமம்

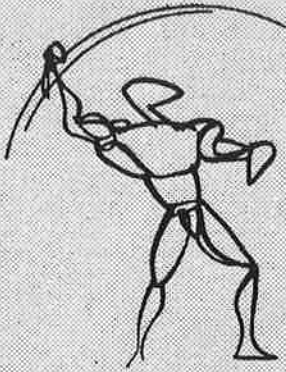
ம.எம்.எம்.ஸ்ரீ., சுஅயோத்திதாஸ் பண்டிதரவர்கட்கு 96ம் கிராமச்சேரியில் நீடுழியாய் வாசஞ்செய்யுங்குடிகள் யாவரும் தங்கள் மேலானகனத்தை வருந்தியெழுதுவது யாதெனில் தங்கள் பத்திரிக்கையில் யாங்கள் எழுதியதை பிரசுரிக்கக் கோரு கிறோம்.

மேல்கண்ட நெ.96 ம் மதுராந்தகம் தாலுக்காவைச்சேர்ந்தஓரத்தூர் கிராமத்தில் வசிக்கும் பார்ப்பார்கள் சுமார் 27 வீட்டுக்காரர்களும் ஒன்றாய் சேர்ந்து சேரியில் வசிக்கும் 28 வீட்டுக்காரரையும் பறையர்கள் நீங்கள் எங்கள் பட்டாபூமியின் வழியாய்ப் போகப்படாதென்றும், ஏரியில் ஜலம் யாங்கள் மொள்ளக் கூடாதென்றும், அப்படி மீறி மொள்ளுபவர் குடங்களை உடைத்துவிடுவதாகவும் சொன்னதைக் கேட்டு சிலகாலம் பயந்து ஜலமெடுக்காமலிருந்தோம். எங்களுக்குள் சிலர் அவர்களிடந்தான் தொண்டு செய்கிறவர்கள். ஆனதால் நாங்கள் ஞாயங்கேட்கப்போனால் எங்களை தடிகளாலும், மண்கட்டிகளாலும் அடிக்க வருகிறார்கள். கிராமகணக்கப் பிள்ளை, முன்சிப் இவர்களிடஞ் சொன்னாலும் அவர்கள் இரு தரத்தாரையும் பறையர்களுக்கு உதவியாயிருப்பதைக் கண்டால் உங்களையும் பல்வித வாதைகள் செய்வோமென்று பயமுறுத்துகிறார்கள். யாங்களோ கல்வியில்லாதவர்கள். எங்கள் பிள்ளைகள் வாசிக்கவும் பள்ளிக்கூடம் இவ்விடங் கிடை யாது. அப்படியிருந்தாலும் பறையர்கள் படிக்கப்படாது. மாடுகளை காலையில் ஓட்டிக் கொண்டு போய் அவர்கள் மாட்டில் மடக்கிக் கொண்டு அதுகள் போடும் சாணத்தையும் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். காரணம் அந்த சாணத்தால் நாங்கள் முன்னுக்கு வந்துவிடுவோமென்னும் கெட்ட எண்ணமே தவிர மேய்காட்டில் எங்கள் மாடுகளும், ஆடுகளும் மேயக் கூடாதென்றும் காட்டில் காய்ந்த விரகு பொருக்கி சமைக்கக் கூடாதென்றும், எங்களுக்கு ஏர்மாடுகள் இருக்கப்படாதென்றும், யாங்கள் சுத்த ஜலம் சாப்பிடக்கூடாதென்றும், வஸ்திரங்கள் சுத்தமாய் கட்டக் கூடாதென்றும், மாட்டிற்கு யாங்கள் புல் அறுக்கக் கூடாதென்றும் தடுத்து எங்கள் பயிறுகளுக்கும், ஆடுமாடுகளுக்கும் இடஞ்சல்செய்து வருகின்றார்கள். இந்தவூரில் யாங்கள் நஞ்சைபுஞ்சை மானிய தீர்வை ஏறக்குறைய 100 ரூபாய் சர்க்காருக்கு செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

நாட்டுப்புரத்தில் நாங்கள் படும் கஷ்டங்களை கவனிப்பார் யாருங் காணோம்.சென்னையில் மாத்திரம் சுதேசிகள் சுயராட்சியங் கேட்கிறார்களே இப்பேர்கொத்த கொடும் நெஞ்சமுடையவர்களுக்கு சுயராட்சியங் கொடுத்து விட்டால் முற்காலத்தில் எங்களை கற்காணத்திலும், கழுவினும் ஏற்றி யதாய் பெரியபுராணம் முதல் தற்காலசாட்சியிருக்கிறது. அப்பகையையும் உடனே தேடுவார்கள். அப்படி வராமல் கவர்மெண்டார் எங்களை சீர்தூக்குவார்களென்று கோருகிறோம்.

ஓரத்தூர் சேரிவாசிகள்
சனவரி 27,1909

மாச் - மே 2000

புது

2007

கலாச்சாரக் காலாண்டிதழ்

மார்ச் - மே 2000

4

தனி இதழ் ரூ.30

ஆண்டு சந்தா ரூ.100

வெளிநாடு : இந்திய ரூபாயில் 350.

அஞ்சல் பெட்டி : 50, டெலிகாம்
குடியிருப்பு.

சிப்காட், ஒசூர் - 635 126.

தொலைபேசி: 78078

தொலைநகல் : 20500.

இணையத்தில் புது விசை காண :
<http://www.aaramthinai.com>

பதிப்பாசிரியர் : எஸ். மீனாவதி

ஆசிரியர் : ஆதவன்

மார்ச் - மே 2000

3

மனித குலத்தின் கடைசி நாட்கள் வந்து சேர்ந்ததாக நாற்பதுகளில் அஞ்சி நடுங்கிய மக்கள் உண்டு. கோடிகோடி மனித உயிர்குடித்த உலக யுத்தங்களை 20ஆம் நூற்றாண்டு கொண்டு வந்தது.

எல்லா அழிவுகளுக்குப் பிறகும் மனித குலம் வாழ்கிறது. தெருக்களில் விளையாடும் குழந்தைகளின் சிரிப்பைப் பறித்துவிட யாரால் முடியும்?

மனம் வெடிக்கும் உற்சாகத்தைக் கரைபுரள விட்ட 1917ம், 1947ம் 1990களில் சற்றே தயங்கி நிற்கின்றன.

ஒற்றைக் கிராமமாக்கும் வியாபார சூட்சுமங்களின் அடிவயிற்றிலிருந்தே தன்னுணர்வு பெற்ற சின்னஞ்சிறுகுழுக்களும் கரம் உயர்த்தி எழுந்து நிற்கின்றன. அவநம்பிக்கையின் அடுத்த அலையே நம்பிக்கையைச் சுமந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதிவேகமாக நவீனப்பட்டு வரும் இதே கணத்திலேயே நம் சோதரர் அள்ளும் மலத்தின் வாடை தேசத்தின் முகத்தில் வீசியடிக்கிறது. அவர்கள் தலையிலிருந்து மலக்கூடைகளை இந்த நூற்றாண்டாவது பறித்து எறியுமா?

கம்ப்யூட்டர் யுகத்தின் கடுகியபாய்ச்சலில் கேட்பாரற்றுச் சாலையோரம் விழுந்துகிடக்குது கைநாட்டு.

குடும்பங்கள் மணக்க புகைந்து முடிந்த ஊதுபத்திகளின் சாம்பலிலிருந்து சரித்திரத்தில் எமக்கு என்ன இடம் என்று கேட்டபடி எழுந்து வருகிறார்கள் நம் அன்னையர்.

பொலிவிய மண்ணில் புதையுண்ட நம் கண்ணி வெடியை மீட்டெடுக்க நாம் எழுந்து நடக்கையில் டீக்கடைத் தனிக் கிளாஸ்கள் இரும்பு சங்கிலியாய் நம் காலடியில் சரசரத்து இழுபடுகின்றன.

விடைபெற்ற நூற்றாண்டு விட்டுச் சென்றுள்ள யதார்த்தங்களை எந்த மூடாக்குமின்றி அங்கீகரித்து நம் முன்னோக்கிய பயணத்தோடு இணைப்பது காலம் நமக்கு இடும் கட்டளை.

விழிகளைத் திறந்து வைத்து திசைகளின் குரல்களை உள்வாங்கி தொடர்வோம் நம் பயணம்.

நம்பிக்கையுடன்....

புது விசை

புது
2007

தேடி.... செல்லா

நான் அவனுடன் மீளாக்
காதல் கொண்டபொழுது வந்தது
சென்ற மழை. வழக்கம்போல்
என்னுள் உற்சாகம் பற்றிக்
கொண்டது. அவன் கையையும்
கோர்த்துக்கொண்டு தண்ணியிலும்,
சேற்றிலும் கால்பதித்தவாறு
பாப்பார நொண்டியடித்து, பாட்டுப்
பாடி காட்டுக்குள் ஓட ஆசை.
அடுத்த மழையில் அவனிங்கிருப்
பான் என்ற உறுதியுடன் என்
நண்பர்களை நலன் விசாரிப்
பதோடு அவனை அறிமுகப்
படுத்தவும் செய்தேன். எப்படி
யெல்லாம் இச்செயலை நான்
செய்தேனென்று சொல்லுவதும்
நீளமாதலால் உதாரணமாகச்
சொல்லுகிறேன்.

என் செல்லக் காசாம்பூவே!
வழக்கம்போல் உன்னைக் கொஞ்ச
முடியாத தற்காக என்னை
மன்னித்து விடு. மிக அழகான
ஒருவனை நேசிப்பதில் என்
நேரமெல்லாம் அற்புதமாக்கப்

புது
2002

பட்டுவிட்டது. அடுத்தமுறை நீ
வரும்பொழுது உன்னைப் பார்க்க
அவனையும் அழைத்து வருகிறேன்.
உன் பூவில் கலந்தடித்திருக்கும்
எல்லா நீலமும் வைலட்டாகக்
காட்சியளிப்பதையும், ஒரு
கொத்திலிருக்கும் ஒரு நூறு
குட்டிப்பூக்களையும் உன் அழுத்த
மான குறுகுறுப்புத் தன்மையையும்
அவன் தொட்டுப் பார்த்தால்
தானே தெரியும். அவனுக்குத்
தெரியாமல் அவன் பனியனுக்குள்
உன்னைக் கொட்டுகிறேன். நீ கேழ்
வரகுபோல் உம்பெல்லாம் உருண்டு
பார். நீ தொடுவதால் அவனுக்குக்
கூச்சமேற்பட்டு எனக்கு ஒரு முத்தம்
கூட கொடுக்கலாம்.

என் அருமைக் கூத்துமலையே!
உன்னைப் போலவே நான் அவன்
மனதில் உறுதியாகக் கிடக்கிறேன்.
இதோ உன் இந்த வழவழப்புப்
பகுதியில்தான் அவன் அமரப்
போகிறான். உன் முழு உலகும்
இவ்வுலகின் அழகும், நீ ஏந்தி நிற்கும்
சுனைகளும் இங்கிருந்துதானே
தெரியும். நீ அவனைப் பார்த்ததும்
உன் உடல் சிலிர்த்து உன் தன்மை
யையே இழக்கப் போகிறாய் பார்.

ரயிலாரே... உன் வருகைக்காக
நான் எவ்வளவு நேரம் காத்
திருப்பது. டிசைன் வளையல்
போன்ற சிகப்பு ரயிலாரும், கருவ
மணியில் தங்கம் கோர்த்தது போன்ற
குட்டி ரயிலாரும் 43 பேர் வந்து
விட்டனர். என் மனதைத் திருடி
யவன் உயரமானவனென்று உன்
னிடம் தானே சொல்ல முடியும்.
கறுத்து, நீண்டு, ஆயிரங்கால்கள்

கொண்டிருக்கும் உன்னால் தானே அவனை இந்தக்காட்டிற்குள் ஏற்றிச் செல்ல முடியும். நீ எக்ஸ்பிரஸ் மாதிரி செயல்பட வேண்டும் என்பதை மாத்திரம் மறந்துவிடாதே. அதுசரி குளிருக்கு முடங்கிக் கொள்ள எங்கள் கூரைக்கு இன்னும் ஏன் வரவில்லை.

முயலக்காட! ஓடாதே. நில்லு ஒரு நிமிஷம். ஒரே ஒரு நிமிஷ மாத் திரம். நான் காதலிக்கிறேன்ல அவனோட கற்பனை உன்னை மாதிரியேதான் வேகமா... ஓடும். அவ்வளவுதான் நீ ஓடிப்போ!. தூங்குமுஞ்சி மரமே! என்ன குளிச் சிட்டு துவட்டிக்காமலே நிக் குற. உன்மேல தண்ணி கொட்டு னது யாருன்னு யோசிக்கிறியா? இங்க பார். உன்ன மாதிரியே தூங்கிக் கிட்டே முழிச்சிக்கிட்டு முழிச்சிக் கிட்டே தூங்கும் ஒருவனை நான் நேசிக்கிறேன். அவனை உன் அருகில் போட்டிக்கு நிறுத்தப் போகிறேன் தயாராயிரு.

நத்தையாரே! ஏன் இப்படி தொடுவதற்கு முன் ஒளிகிறீர். இதோ பாரும். எனக்கு உம்மைப் போலவே வெட்கம் வரக்காரணமானவன் இங்கு வரப்போகிறான். அவனைப் பார்த்து வெட்கம் வரவேண்டியது எனக்குத்தான் உனக்கல்ல.

ஆவாரம்பூவே! உன்னை நான் மறந்துவிட்டதுபோல் அப்படிக்கையசைக்கிறாய். உன் கலர் ஒன்று பத்தாதா என்னை இங்கு அழைத்து வர!?. இந்த வர்ணம் போதுமென்று தான் இயற்கை உனக்கு போதை யூட்டும் மணத்தைத் தரவில்லை போலும். உன்னிடம் ஒரு சின்ன ஆலோசனை மழை பெய்தால் அம்மா வேகமாக பஜ்ஜி சுடு கிறாளே! அவன் வரும் பொழுதும் அதைச் செய்

வாளா? முஞ்சைத் தூக்கிக்கொண்டு உட்கார்ந்து விட மாட்டாளே. உன் அருகில் உட்கார்ந்து ரகசியமாய் எதையோ சொல்லிக்கொண்டே மலங் கழிப்பாளே அப்பொழுது கேட்டுச் சொல். நான் உன்னை என் பூச்சாடியில் சிகப்புப்பூவிற்கருகில் எடுப்பாத் தெரிவது போல் சேர்த்து வைக்கிறேன்.

அய்யய்யோ...என் மண் புழுவே!. உன்னை மறந்தேபோய் விட்டேன் போ. கல்கோனா கட்டி வினையாடும் ரப்பர் மாதிரி நீ நீண்டு சுருங்கி மண்ணைத் தின்பதால் பூலோகம் அழிந்துவிடும் என்று மட்டும் எண்ணாதே. இரு நான் அவசரமாக ஆலமரத் தைப்பார்க்கச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். குட்டித் தேனியே! பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு எங்கே உ. பறக்கிறாய்? காடு பூராவும்

பூத்திருந்தாலும் தேடித் திருடுவதுதானே உன் வழக்கம். இப்படி என்னைப் பார். என் னவன் தாடிக்குள் உன் கூடென்று நுழைந்துவிடாதே. நான் அவன் மேல் ஏறும்பொழுது பற்றிக் கொள்ள மட்டுமே அது. சர்க்கரைக்கு மருந்தென்று குறிஞ்சாவைச் சொன்னார்கள். என் னவன் பெயரிலேயே இனிப்பைக் கொண்டு விட்டதால் உன்னைப் பறித்துப் பையில் வைத்துக் கொள்கிறேன்.

சலசலவென்ற உன் சத்தம் உன்னை மறக்க எப்படி அனுமதிக்கும். நான் எவ்வளவு அழகாகி

விட்டேன் பார்த்தாயா? அதன் ரகசியத்தை பொறுமையாக சொல்ல என்னாலாகாது. மணிக்காக்கா, அண்டங் காக்காவெல்லாம், ஆயிரமாகப் பெருகி விட்டதா இன்னும் அதே எண்ணிக்கைதானா? தவுட்டு குருவி, மைனா, கருங்குருவி, சிட்டுக் குருவி, பச்சைக்கிளி, தேன்சிட்டு எல்லாத்துக்கும் இடம் பகிர்ந்தளிக்க அரசான உன்னால் மட்டும் தான் முடியும். சென்ற முறை நான் வந்த பொழுது உட்கார்ந்த நிமிஷமே ஓடிப்போன இரட்டைவால்குருவி இரண்டும் இங்கேயே குடிவந்து விட்டதா? உன் சத்தத்தை கொஞ்சம் நிறுத்தி அதைவிட இனிமையான ஒன்றைக் கேளேன். எனக்கன்பளித் தவன் இங்கே வரப் போகிறான். அவனுக்கு சிறகு ரொம்பப் பிடிக்கும். ஆனாலும் அசையாமல் நின்று கொண்டு இலையை ஆட்டி சப்தத்தை பறக்கவிடும் உன்னைப் போலவே அவன் பிரியத்தை பறக்க விடுவான். அவன் வேடனென்றாலும், உயிரின் மேன்மையை துல்லியமாக உணர்ந்தவன். பனியால் குளிர் கொட்டும் அந்த அதிகாலைப் பொழுதில் அவனிங்கு வரும் பொழுது நீ ஏந்தியிருக்கும் பறவை களெல்லாம் ஆர்ப்பரிப்பதிலிருந்தே உனக்கு அது விளங்கும்.

சூரான்டிக்குளமே! இரு உன்னிலிருந்து எட்டிப்பார்க்கும் கொட்டிக்கிழங்குப் பூ என்னை அழைக்கிறது கேட்டு விட்டு வருகிறேன். என் முகத்தில் வேறு யாரோ தெரிகிறார்களா? தெரியும். தெரியும். என்ன கொட்டி நீ எங்கே உயரமாய் வளர்ந்து போகிறாய்? நீ தான் வளர்ந்து போய் மழையைத் தொடுவதாய் எனக்கு நினைப்பு. மழை தொங்கிக் குதித்து உன் தலைமேல் கொட்டுகிறதென்பது உனக்கு எப்பொழுதுதான் விளங்கப் போகிறதோ என் முகத்தில் உனக்குத் தெரி

கிறதே அவன்தான் மறைத்து வைத்திருக்கும் கண்டக்கா குளத்திற்குள் குழி தோண்டி நீ புதைத்து வைத்திருக்கும் கொட்டிக் கிழங்கு போல் தான் கொஞ்சம் கொஞ்சம். என் வாயை புடுங்காதே நீ.

சூரான்டிக்குளமே! இந்தக் கல்லில் உட்கார்ந்து உன்னைப் பார்த்தால் மட்டும் போதாது. உன்னை தொட்டுக் கொள்கிறேன். மிக முக்கியம் நீ எனக்கு. இரு என் உடைகளை கழட்டி விட்டு வருகிறேன். அப்பொழுதுதான் அதை சரியாகச் சொல்ல முடியும். நான் சின்னதாயிருக்கும்பொழுதே உனக்கு என்னைத் தெரியும். நான் அம்மாவின் காலை கையாலும் காலாலும் கட்டிக்கொண்டு என் தலையை உன்னுள் அழுத்தி அழுத்தி எடுத்த திலிருந்து நினைவிருக்கிறது. என் ஆட்டம்பாட்டம் சந்தோஷமெல்லாம் உன்னில் நிறைய பதுங்கியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நான் ஏன் நினைவுபடுத்த வேண்டுமென்றால் நம்முரினுள்ள ஏழு குளங்களுள் உன்னை முக்கியமானதாக தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன். மனிதர்களின் பார்வை விட்ட கன்று, மரங்களால் மறைவு சுட்டி, முள்ளால் பாதுகாக்கப்பட்டு உன்னைப் பற்றி உன்னிடமேவா? விஷயத்தை சொல்லி விடுகிறேன். நான் என் உயிரைக் கட்டி உன்னுள் தான் மூழ்கப் போகிறேன்.

தண்ணீரை தங்கமாக்கும் சூரியனே மழையை விரட்ட வந்து விட்டாயா? நான் வழக்கம்போல் வேண்டாம் என்று சொல்லப் போவதில்லை. சிக்கிரம் விரட்டு. அப்பொழுதுதான் அவை சிக்கிரம் திரும்பும். அடுத்த முறை திரும்பப் போகும் அவர்களுக்காக நான் அவனுடன் காத்திருப்பேன். என் இன்பங்களை அவனுக்குக் காட்ட வேண்டும். நீங்களெல்லோரும்

சேர்த்தடைத்த இன்பம் அவன் என்று உங்களுக்கு காட்டவேண்டும். உங்களுக்காக அவனுடன் காத்திருப்பேன். அவனுக்காக உங்களுடன் காத்திருப்பேன்.

இப்படி நான் விடை கொடுத்த மழை எத்தனை ஆவலாய் திரும்பி வந்து நிற்கிறது. நான் என்ன செய்யப்போகிறேன். இதற்குள் பொன்வண்டு நான் தூங்குவதாய் நம்பி இதன் இறக்கைகளின் சப்தத்தை என் காதில் கொட்டிவிட்டுச் செல்கிறது. என் கண் வெட்கத்தால் மூடிக்கிடக்கவில்லை நான் முற்றுமாக நோயுற்றுக் கிடக்கிறேன். மழை ஓசை எனக்குக் சேட்கவில்லை அவன் கட்டாயம் வருவான். வராமல்கூட போகக் கூடும். எதை நம்புவது? காத்திருந்தல் எனக்கு புடிக்கவில்லை. காத்திருக்க வைப்பது அவனுக்குப் புடிக்கலாம். இவன் விஷயத்தில் மாத்திரம் நான் தொட்டாச்சுருங்கியாகி விடுகிறேனே.

காளான்குடை போல்குப்பென்று என் மனதில் தோன்றியது. என்னுள் வேகமாய் சென்ற அவன் வாசனை தான் அத்தகவலைத் தந்தது. உசில மரத்திற்கும் எட்டி மரத்திற்கு மிடையில் மலைப்பாம்பு போல் படர்ந்திருக்கும் கொடியில் நனைந்தவாறு மழையைப் போலவே காத்திருந்ததை உணர்ந்தெழுந்தேன்.

எங்கே நான் கோத்து வைத்திருந்த பவழமல்லிப்பூ-புல்பா-இதோ வருகிறேன். போய்விடாதே குளிர், வெள்ளம், புயல், பூ, வண்டு, வாசனை. எல்லாத்தையும் ஏந்திய வாறு ஓடினேன். இல்லை பறந்தேன். எல்லாமுமாக அவனும்.

B.R.மகாதேவன் கவிதைகள்

கல்யாணி

கன்றைப் புதைத்த நிலத்தை
காலாலும் கொம்பாலும் தோண்டிச் சலிக்கும்
தாய்ப்பசுவின் புண்ணாகிப் போன கழுத்தை
மருந்திட்டுக் குணப்படுத்தும் அதே நீதான்
வைக்கோல் கன்றுகள் செய்து
கறந்து கொள்கிறாய் மடிகளின் பால்களை
மேய்ச்சல் நிலங்களுக்குக் கூட்டிச் செல்லும்
அதே நீதான்
புதிய புல்லெளி தேடிப் போகிறவைகளின்
முன்னங்காலை கழுத்துடன்
கட்டிவைக்கிறாய்
இன்னொரு கயிறுகளினால்
கண் திறந்திரா கன்றுகளுக்கு
பால்காம்பு தொட்டுக்காட்டும் நீதான்
சற்றே வளர்ந்ததும் அவற்றின்
முகங்களின் மாட்டிவிடுகிறாய் கூடைகளை
கோயில் காளைக்கென
முன்வாசல் தொட்டிகளில்
கழுநீர் ஊற்றி வைக்கும் அதே நீதான்
வாடம் அடித்து
காயடித்தும் வைக்கிறாய் நின்தொழுவத்து
வண்டி மாடுகளை
இடையனாய் இருக்கிறெனென்று
சொல்லிக்கொள்வதில்
இல்லை துளியும் உண்மை
மரநிலைகளில் சாய்ந்து படுத்தபடி
புல்லாங்குழம் இசைத்துக்கொண்டிருப்பதை
நிறுத்திவிட்டு
ஒருநாளேனும் உற்றுப்பாரேன்
நின் ஆவினங்களின் ஏதாவது ஒரு
கண்ணை.

மார்ச் - மே 2000

அன்பிற்குரிய முதல் காதலிக்கு
ஒணான்களைக் கொல்ல கல்தேடி
அலைந்து கொண்டிருந்த எனக்கு
உமி அடைத்து தகர அடைப்பானில்
வண்ணத்துப்பூச்சிகள் வளர்க்க
நீதானே கற்றுத்தந்தாய்
வானில் இருந்து விழுந்த
பனிக்கட்டிகளை நான் பொறுக்கிக்
கொண்டிருக்கையில்
மின்கம்பத்தில் கட்டப்பட்ட கன்றை
பக்கத்து மண்டபத்திற்கு
அழைத்துச் சென்றவளும்
பழையாற்று மணல்வெளியில்
மல்லாந்து படுத்துக்கிடந்த என் மீது
செவ்வரளி இதழ் பொதிந்த
சந்தனத்தை வீசி எழுப்பியவளும்
நீயே தானே
கைவிளக்கேந்தி தோழிகள் சூழ
தொலைந்துபோன கால் கொலுசைத்
தேடி நீ வருகையில்
நின் பாதம் தொட்டணியும் விதம்
என் கைகளுக்குத்தானே அவை
கிடைக்கவும் செய்திருந்தன்
மேலும்
காத்திருப்பின் வெம்மையுடன்
தனியறையில் தவமியற்றும்
சிலை ஒன்றை குளிர்விக்க
ஊற்றுநீர் கலக்கிச் செல்லும்
ஆட்டுமந்தை அகலும்வரை
காத்துக்கொண்டு தானே இருந்தாய்
மூழ்கும் முன் பார்க்கும்
திசையில்லாதான்
முளைக்கும் நீர்க்காகமென
நம்பி நான் காத்திருக்கையில்
ஏன் பறந்து போனது அது ஏதோ
ஒரு திசையில்
மெதுவாக ஓடிக்கொண்டிருந்த நதி
நீரிலும் வேரூன்ற வழியின்றி
ஏகிக்கொண்டிருந்த செடியை,
தேனில்லா நீலப்பூச்செடி அதில்
வாசமும் இராது என
ஏன் தவறவிட்டு விட்டாய்
கரையோர முட்சரிவினிடையில்
ஓரிடம் தேடி வளரும்
அதில் சூடிக்கொள்ள முடியா
பூதான் பூத்திருக்கிறதெனினும்
நின் பாதம்பட்டா அக்கரை ஓரம்
வந்து பார்த்துத் தெரிந்து
கொள்ளேன்
நீ நினைத்த மலரல்ல
மலர்ந்திருக்கிறது அச்செடியில்
என்பதையாவது

மயில்களுக்கு உணவிட்டபடியே
காகங்களைத் தூரத்திக் கொண்டிருந்தனர்
சாஃஸ்க்கு மேல் கொலுசணிந்த சிறுமிகள்
அமைதியின்றிப்
பூப்பறித்துவிட்ட சிறுமியையும்
பிரார்த்தனைக்கு முன்
உண்டுவிட்ட சிறுவனையும்
அடிக்கி கொண்டிருந்தார்
காவி உடை தலைமைஆசிரியர்
தோண்டாமல் நடப்பட்டிருந்த
மூங்கில் தூண் பந்தவின் கீழே
வரிசையாய் காத்திருந்தனர்
இறந்துபோன ஞானியின்
அறையைத் தரிசிக்க வந்திருந்த மக்கள்
கூட்டத்தினர் இறப்பதற்கு தோதான மூலை
தேடி அலையும் வறியவர்களை
விரட்டும்படி கட்டளை இட்டுக்
கொண்டிருந்தார்
நன்கொடை ரசீது புத்தகங்கள் சூழ
மேஜை முன் அமர்ந்து கொண்டிருந்த
ஸ்வயம் சேவக்
வெல்வேறு திசைகளில் கிளை பரப்பி
வெகு ஆழத்திற்கு வேர் செலுத்தி
வெய்யிவையும் மழையையும்
தாங்கிக்கொண்டு
வேப்பங்காய்களை மட்டுமே தரும்
வேப்பமரங்கள்
ஓய்யாரமாய் அசைந்து கொண்டிருந்தன
வீசிக்கொண்டே இருந்த காற்றில்

புது
2007

இடங்களின் வரைபடக் கோடுகளில்
தெளிவாக அறியும்படி இருக்கின்றன
அவற்றின் மனநோய்க் கூறுகள்

மனுஷ்யபுத்திரன்

மனங்கள் பெரிதும் இடங்களைச் சார்ந்திருக்கின்றன. நாம் நம்மை இடங்களில்தான் கிடத்தியிருக்கிறோம். உள்ளூரில் நம் வீட்டில் நாம் இருக்கும்போதுதான் எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது. ஆனால் வீடு, ஊர், சொந்த நாடு எதுவுமற்று இந்த பூமிப்பரப்பின் வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் எந்த நேரமும் குறைந்த பட்சம் 50 லட்சம் மக்கள் ஏதேதோ திசைகளை நோக்கி அகதிகளாக நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள் என்கிறது ஐ.நா. சபை அறிக்கை.

ஒரு நாட்டின் கொள்கைகளை அந்த நாட்டின் பூகோள அமைப்பே தீர்மானிக்கிறது என்றான் நெப்போலியன். கொள்கைகள் பிரகடனங்கள் ஒப்பந்தங்கள் உடன்படிக்கைகள் எனச் செல்லும் அரசியல் வரலாறு எல்லைக்கோடுகளை அழித்து அழித்து புதிய கோடுகளாய் வரைந்து செல்கிறது. இந்த பூகோளவியல் மாற்றங்களின் உடனடி விளைவாக புவியெங்கும் டாடற்று அலைகிற நம் மக்கள்.

கோடுகள் இல்லாத உலகை

இது

இடம் சார்ந்த இயல்

சில குறிப்புகள்

ச.தமிழ்ச்செல்வன்

இன்று நம்மால் கற்பனை செய்ய முடியவில்லை. ஆனால் பூமி தோன்றிய காலத்தில் என்ன கோடு இருந்தது? என்ன நாடு இருந்தது?

450 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கொதிக்கும் பாறைப் பிழம்பாகப் பிறந்த இப்பூமி இடைவிடாது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பெய்த மழையினால் குளிர்ந்து நீரால் நிரம்பிய நீர்க்கோளமாக பல காலம் இருந்தது. நீர் ஆவியாகிச் செல்ல நிலப்பரப்பு வெளித்தோன்றி நீரில் மிதந்தது. நீர்ப்பரப்பெங்கும் சிதறிக்கிடந்த நிலச்சிதறல்கள் 2400 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பூமத்திய ரேகையை ஒட்டி ஒன்று சேர்ந்து ஒரு மாகண்டமாக (Super Continent) உருவெடுத்தது. பாங்கி (Pangaea)

கண்டம் என்று பெயர். பின்னர் 1200 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்த மிதவைக் கண்டம் உடைந்து பிரியலாயிற்று. லாராஷியாவாகவும் கோன் ட்வானாவாகவும் இரு நிலப்பகுதிகளாகி பின் மேலும் பிரிந்து இன்றைய ஏழு கண்டங்களின் வடிவத்தை அடைந்தது. இன்று இந்தியாவாக அறியப்படும் நிலப்பரப்பு மிதந்து வந்து ஆசியா வுடன் மோதியபோது உயர்ந்து எழும்பிய பாறையே இமயமலைத் தொடர் ஆகும். அன்றைய மோதல் உண்டாக்கிய அதிர்வு (லட்சக்கணக்கான ஆண்டுகள் கடந்த பின்னும்) இன்றைக்கும் பூமிக்கடியில் கிழக்குப்பக்கமாக நகர்ந்து போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. 1976ல் 8 லட்சம் பேரை பலி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் துயரம் : அகதிகள்

கொண்ட சினத்தில் ஏற்பட்ட பூகம்பத்திற்கும் இந்த நகரும் அதிர்வலையே காரணம் என்பர்.

பூகம்பங்களைப் போலவே எரிமலைகளும் பூமிக்கு அடியில் நடந்து கொண்டிருக்கும் மாற்றங்களின் வெளிப்பாடுதான். இது வரையிலான சரித்திரத்தில் பெரிய எரிமலை வெடிப்பு அமெரிக்காவில் 1980ல் ஏற்பட்டது. புனித ஹெலன் எரிமலை 40,000 வருடம் பழைமையானது. 123 ஆண்டு காலம் அமைதியாக இருந்துவிட்டு 1980ல் 400 மைல் வேகத்தில் குழம்பையும் சிதறல்களையும் பீச்சியடித்தபடி வெடித்தது. மூன்று நிமிடங்களில் 232 சதுர மைல் பரப்பளவு முற்றிலும் நாசமடைந்தது. அமெரிக்கா 1945ல் ஹிரோஷிமா மீது வீசிய அணுகுண்டைப்

போல 2500 மடங்கு அதிக சக்தியுடன் புனித ஹெலன் வெடித்தது.

கண்டங்கள் நகர்ந்து மோதிக் கொண்டு புதிய நிலப்பகுதிகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் நிச்சயமாக மனிதன் தோன்றியிருக்கவில்லை. மனிதன் பூமியில் தோன்றி கொஞ்சநாள் தானே ஆகிறது. வெறும் 40 லட்சம் வருடங்கள். அதிலும் நியாண்டர் தால் மனிதன் இன்றைய நவீன மனிதனாகி வெறும் 40,000 வருடங்களே ஆகின்றன.

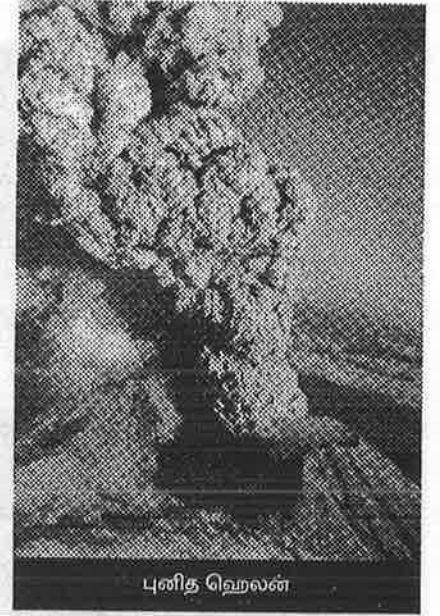
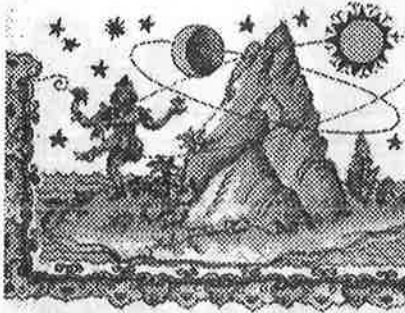
என்ன விதமானது இந்தப் புவியின் தன்னுணர்வு மனிதனுக்குத் தோன்றிய நாளில் புவியியல் தோன்றியது?

பூமி என்ன வடிவத்திலானது

என்ற கேள்வி நம் முன்னோர்களுக்கு நிறைய இருந்தது. பயணங்கள் பல புதிய புரிதல்களை கொண்டு வந்தன. சீனர்கள் பூமி உடைந்த விளிம்புகளோடு கூடிய அரிசிப் பணியாரம் போல தட்டையானது. உயரமான தூண்கள் ஆகாயத்தை நான்கு பக்கமும் தாங்கி நிற்கின்றன. ஒரு கெட்ட டிராகன் (பறவைப்பாம்பு) ஒரு பக்கத்தாளை கடித்து வளைத்து விட்டது. அதனால் மேற்குப்பகுதி மலைகளுடன் உயர்ந்தும் கிழக்குப் பகுதி தாழ்ந்தும் விட்டன. அதனால் சினத்து நதிகள் கிழக்கு நோக்கி ஓடுகின்றன என்று நம்பினர்.

இந்தியாவின் அன்றைய சாதுக்கள் பூமி மேரு மலையை நடுவாகக்கொண்ட ஒரு பெரிய தட்டையான வட்டு என்று கருதி

பாங்கீ கண்டம்

னார்கள். வேறு சிலர் மேரு மலை மையத் திலிருக்கிறது. நிலப்பரப்பு நான்கு கண்டங்களாக பெருங் கடல்களால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்றனர்.

மக்கள் வசித்த ஒரே கண்டமாகிய தெற்கு கண்டம் (இன்றைய இந்தியப்பகுதி) அங்கு விளைந்த இளஞ்சிவப்பு நிற ஆப்பிள் மரமாகிய திஜம்புத்வின் பெயரால் திஜம்புத்விபா என்றழைக்கப்பட்டது.

கிரேக்க அறிஞர் பித்தகோரஸ் மற்றெந்த ஜியோமிதி வடிவத்தையும் விட கோளம் முழுநிறைவானதாக இருக்க வேண்டும் என நம்பினார். ஆனால் அவரால் நிரூபிக்க முடியவில்லை. ஆனால் கிரேக்க தத்துவஞானி அரிஸ்டாட்டில்தான் பூமி, உருண்டை என்பதை சந்திரகிரகணத்தை வைத்து நிரூபித்தார்.

கடற்பயணம் செய்த மாலுமிகள் மனிதனின் பூகோள அறிவை மேலும் விரிவடையச் செய்தனர். கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் கிரேக்கத்தில் வாழ்ந்த ஹெரோடோட்டஸ் கிழக்கே வித்தியாசமான ஒருமனித இனம் வாழ்வதாக எழுதினார். அவர்கள் இறந்து போன புது

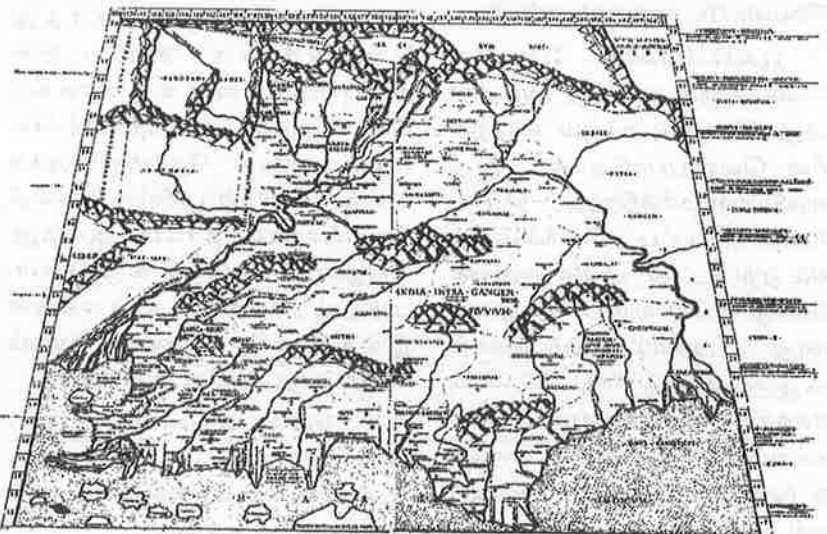
2007

மூதாதையரின் உடல்களைத் தின்று வாழ்வதாகவும் அங்கே அபரிமிதமாக தங்கம் விளைவதாகவும் எழுதினார். அந்த பூமி இந்தியாதான் என ஐரோப்பியர் நம்பினார். தங்கப்பாளங்களை அள்ளிச் செல்லும் கனவுடன் இந்தியாவைத் தேடி கிழக்கே வரத்துவங்கினர்.

சிந்து நதிக்கு அப்பால் இருப்பது பற்றி அதிகம் அறிந்திராத ஐரோப்பியர்கள் கங்கைக்கு இப்புறம் இருக்கும் இந்தியா கங்கைக்கு அப்புறம் இருக்கும் இந்தியா என

கிழக்குப் பிரதேசங்களை குறிப்பிட்டனர். பல நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பியர் இந்தியப்பகுதியை இந்தியா இந்திரகேஞ்ஜம் (கங்கைக்கு இப்புறம் உள்ள இந்தியா) என்கிற லத்தீன் சொல்லால் சுட்டினர்.

அப்புறம் உள்ள இந்தியா (India Extra Ganjem) என்று சீனா உள்ளிட்ட பகுதிகளை எல்லாம் கூறினர். India Extra, India Superior, India Extra Ganjem போன்ற பெயர்களால்

டாலமியின் புத்தகத்தில் இந்தியப்பகுதியின் வரைபடம்

போன்ற பெயர்களால் கூறினர். ஆசியக் கண்டம் முழுவதற்கும் இந்தியா என்ற பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

திஜம்புத்விபா இப்படி இந்தியா இந்தரகேஜும் ஆனது. ஆஸ்திரேலியா, ஜப்பான், போன்ற வையெல்லாம் கூட இந்தியா ஓரியண்டலிஸ் என அழைக்கப்பட்டன. அவையெல்லாம் இந்தியாவின் தீவுகள் என நம்பினர். ஆப்பிரிக்காவின் சில பகுதிகளையும் கூட இந்தியாவுடன் சேர்த்துக் கொண்டனர் ஆனால் தென்னிந்திய பகுதிகள் குறித்த எந்த அறிவும் அப்போது அவர்களுக்கில்லை.

கிழக்கே கண்காணாத பகுதியில் ஒரு மிகப்பெரிய கிறிஸ்து ராஜ்ஜியம் இருப்பதாக பல ஐரோப்பியர்கள் நம்பினர். அதற்காகவும் கிழக்கே செல்லும் கனவும் நாட்ட

மும் பல ஐரோப்பியர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

பலவிதமான இந்திய வரைபடங்கள், உலகப்படங்கள் ஐரோப்பாவில் வரையப்பட்டன. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிளாடியஸ் டாலமி என்ற பல்துறை அறிஞர், ஜியாக்ரபியா (Geographia) என்ற நூலை எழுதினார். அதில் 26 உலக வரைபடங்களை இணைத்தார். அட்ச ரேகை, தீர்க்க ரேகையுடன் படம் வரைந்த முதல் அறிஞர் - 'டாலமி'தான்.

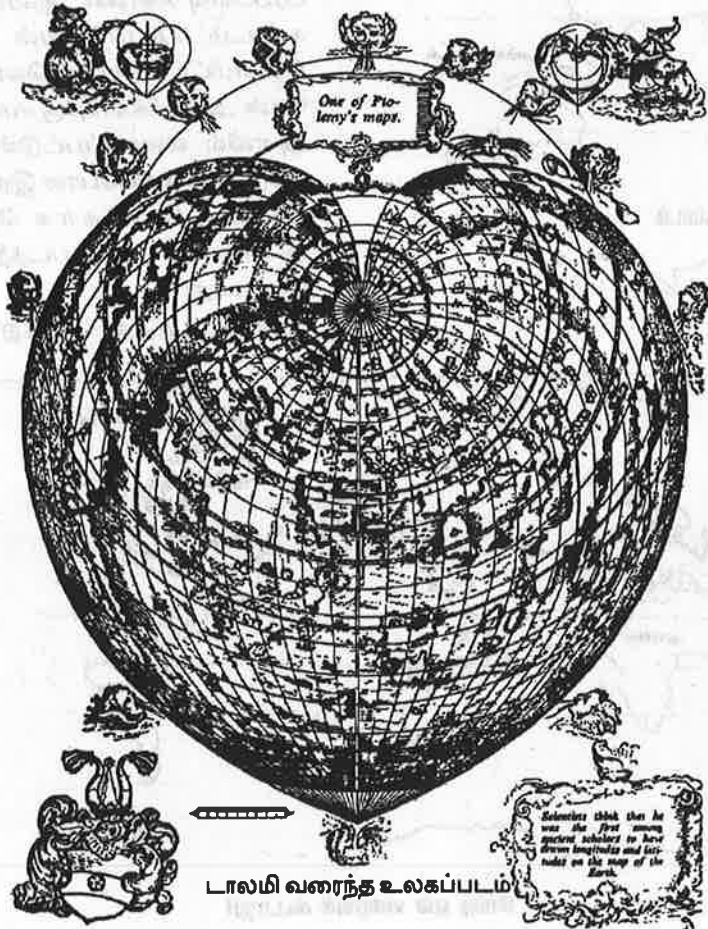
இஸ்லாம் வேகமாகப் பரவின காலப்பகுதியில் தரைவழிப் போக்கு வரத்து தடைசெய்யப்பட்டதால், இந்தியாவுக்கு சுற்றுவழி காண ஐரோப்பியர் முயன்றனர். 1498ல் வாஸ்கோடகாமா ஆப்பிரிக்காவை சுற்றிக்கொண்டு கள்ளிக்

கோட்டை வந்து சேர்ந்தார். அதன்பிறகு போர்ச்சுகீசிய மன்னர் அனுப்பிய இரண்டாவது கப்பல் குழு பெட்ரோ அல்வா ரேஸ் காப்ரெல் தலைமையில் போர்ச்சுகீசிய கலில் புறப்பட்டு தெற்கே வரும் போது காற்று வேகமாக அடித்து மேற்கே தள்ளிச் சென்றதால் பிரேசில் கடற்கரையை கண்டு பிடித்தனர்.

இந்திய விளைபொருள் களுக்கும் மிளகுக்கும் ஐரோப்பா முழுவதும் இருந்த எதிர்பார்ப்பு-சந்தை - ஐரோப்பியரின் புவியியல் அறிவை வளர்த்தது.

மனிதரின் பூகோள அறிவு வளர்ந்ததற்கு இந்தியாவுக்கு இந்த வகையில் ஒரு முக்கியப் பங்கு இருந்தது.

ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியங்களின் வியாபார வேட்டைக்கு உலகம் இலக்கானது. தென்னிந்தியாவில் ஐரோப்பியருக்கு வெகு முன்னரே அரபியர் வந்து வியாபாரம் செய்ய துவங்கி இருந்தனர். பரஸ்பரம் நல்லெண்ணமும் பரஸ்பர லாபமும் அரேபியர் வியாபாரத்தின் அடிப்படையாக இருந்தன. ஆனால் வாஸ்கோடகாமா போட்ட பாதையில் வந்த போர்ச்சுகீசியர் தங்களுடைய லாபத்தை மட்டுமே குறியாகக் கொண்டு இயங்கினர். மலபார் வாசிகளிடமிருந்து மிளகு மற்றும் பிற பொருட்களை விலைக்கு வாங்குவதற்கு பதிலாக மிளகுப் பாத்திகளையும், மிளகு சுத்தம் செய்யும் ஆலைகளையும் தாங்களே வல்லந்தமாக ஆக்கிரமித்தனர். கி.பி.1500 வாக்கில் இந்த ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து போரிட்டு மடிந்த நம் மக்களை பற்றி வரலாற்றில் அதிகம் பேசப்படவில்லை. இந்தக் கொள்ளையடிப்புகளுக்கு உதவியாக இருந்த கடற்பயணங்களுக்கு வழிகாட்டவே அவர்கள் வரைபடங்களை வரைந்தனர்.

இதுவரை நாம் பார்த்து வரும் உலகப்படம் ஐரோப்பியர்கள் நமக்குக் காட்டிய படம் தான்.

உலகப்படம் என்றால் இப்படித்தான் இருந்தாக வேண்டுமா? இடது ஓரத்தில் அமெரிக்கக்கண்டங்களும் வலது ஓரத்தில் ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியாவும் என? பூமி உருண்டையாக இருக்கிறபோது எந்தக் கோணத்தில் இருந்தும் பூமியைப் பார்க்கலாமே.

ஆனால் உலகின் மையப் புள்ளி தாங்கள்தான் என்கிற ஐரோப்பியத்தமிழின் வெளிப்பாடு

செல்வதுதான் 0° தீர்க்கரேகை என பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியம் கூறியது. கொஞ்சநாள் இரண்டு ரேகைகள் இருந்தன. பிறகு ரெண்டு அண்ணன் மாரும் ஒரு சமரசத்துக்கு வந்து கொண்டனர். கிரீன்விச் வழியாக செல்வதே 0° என வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் நீட்டல் அளவையில் பாரிஸ் வழியே செல்லும் அட்சரேகைகளில் ஒரு டிகிரி வித்தியாசத்தில் செல்லும் ரேகைகளின் இடையில் உள்ள தூரம் தான் ஒரு மீட்டர் என்பதை உலகம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

உலகம் ஒப்புக்கொள்வது என்ன? நாட்டாமைகள் போட்ட சட்டங்களை யார் கேள்வி கேட்பது? இரண்டும் அமுலாகி விட்டன. இந்தியாவில் உஜ்ஜயினி நகரின் வழியாகத்தான் 10° தீர்க்கரேகை செல்வதாக வெகுகாலமாக ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது. ஏன் 0° ரேகை சென்னை வழியாகவோ பெய்ஜிங் வழியாகவோ எட்டயபுரம் வழியாகவோ போகச் சொன்னால் போகாதா? கற்பனைரேகைதானே?

எனவே நம் மூளையில் அவர்கள் வரைந்துள்ள வசத்தில் தான் உலகைக் காண வேண்டும். புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் கட்டாயமில்லை.

அடுத்து கண்டங்கள், நாடுகள் (இவ்வரைபடத்தில்) காட்டப்பட்டிருக்கும் சைஸ் அளவு, உதாரணமாக-

1) 97 மில்லியன் சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவு கொண்ட ஐரோப்பா கண்டம் 17.8 மில்லியன் சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புக் கொண்ட தென் அமெரிக்காவுக்கு சமமான அளவில் வரையப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பாவைப்போல இரண்டு மடங்கு பெரிதாக தென் அமெரிக்கா எந்தப் படத்திலும் இருக்காது.

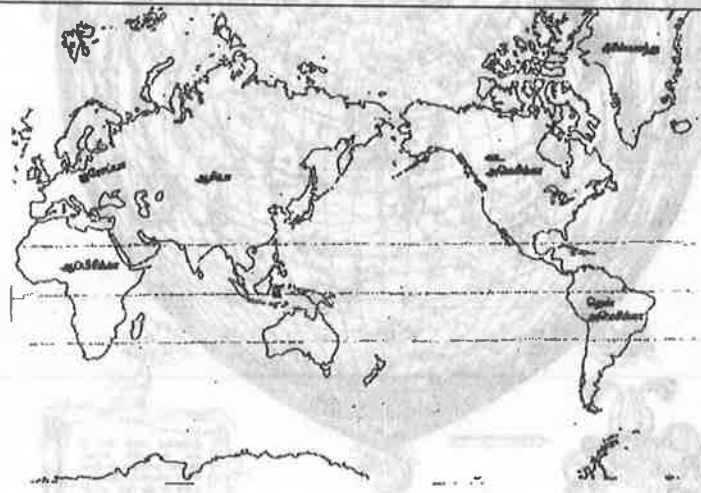
2) 22.4 மில்லியன் சதுரகிலோ

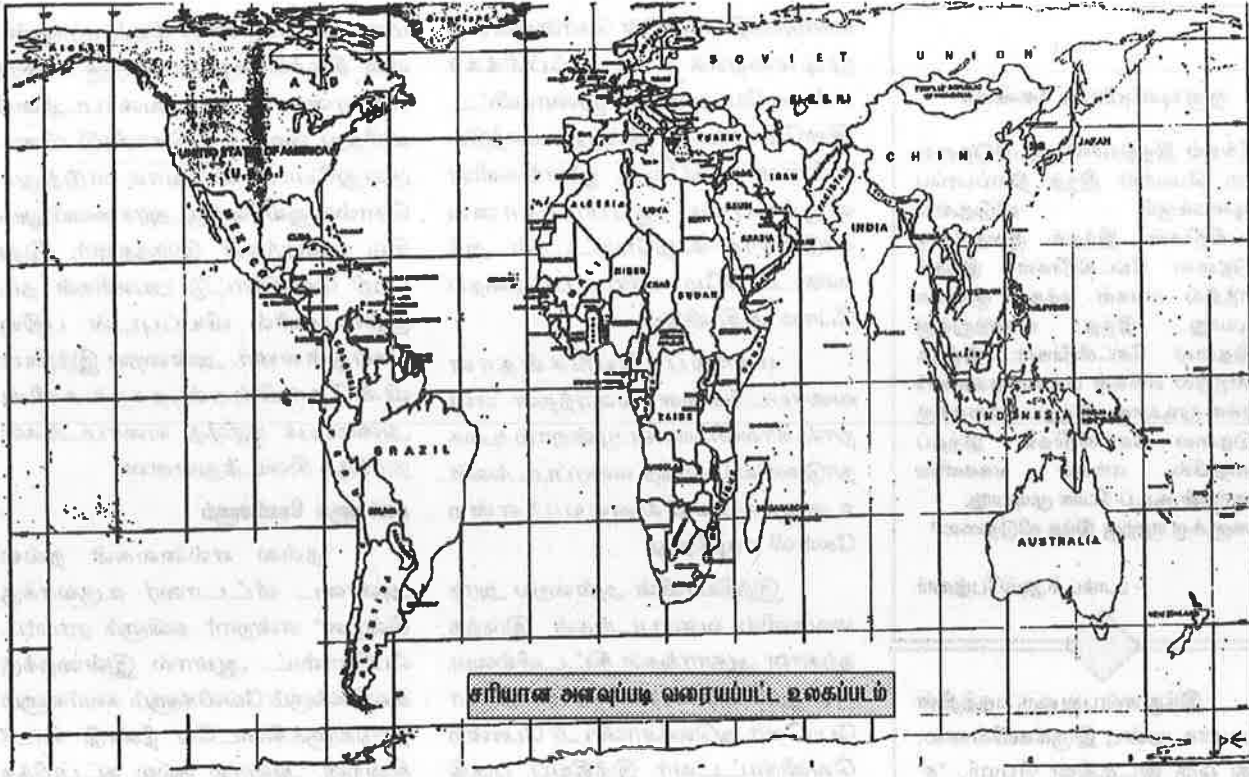
களில் ஒன்றுதான் இதுவரை நமக்குக் காட்டப்பட்டு வரும் உலகப்படம் ஆகும். தீர்க்கரேகை கிரீன்விச் (இங்கிலாந்து) நகரின் வழியே செல்வதால் இங்கிலாந்து உலகப்படத்தின் மையமாக இருப்பது தவிர்க்க முடியாதல்லவா என்று நாம் அப்பாவித்தனமாக நம்புகிறோம்.

கிரீன்விச் வழியாக 0° தீர்க்கரேகை (தென்வடலாக) செல்கிற மாதிரி பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் தானே வரைந்து கொண்டது. யாரிடம் கேட்டு வரைந்து கொண்டது? பாரிஸ் வழியாகச்

புது
2005

இய்யூ ஏன் வரையக் கூடாது?

மீட்டர் பரப்புள்ள ரஷ்யா 30 மில்லியன் சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புள்ள ஆப்பிரிக்கா கண்டத் தைப் போலவோ அல்லது அதை விடப் பெரிதாகவோ உலகப் படத்தில் உள்ளது.

3) நார்வே, ஸ்வீடன், டென்மார்க், பின்லாந்து ஆகிய நாடுகளை உள்ளடக்கிய ஸ்காண்டிநேவிய பிரதேசத்தின் ஒட்டு மொத்த பரப்பளவே 1.1 மில்லியன் சதுர கிலோமீட்டர்தான். ஆனால் இந்தியாவின் பரப்பளவே 3.3 மில்லியன் சதுர கிலோமீட்டர் கள். ஆனால் உலகப்படத்தில் இரண்டும் சம பரப்புக் கொண்டு தோன்றுகின்றன.

4) டென்மார்க் நாட்டின் பகுதியான கிரீன்லாந்து 2.1 மில்லியன் சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பே கொண்டது. ஆனால் 9.5 மில்லியன் சதுரகிலோ மீட்டர் பரப்புக் கொண்ட மாபெரும் மக்கள் சினத்தை விட அது உலகப்

படத்தில் பெரிதாக வரையப் பட்டுள்ளது.

நம் கையில் உள்ள ஒரு அடி ஸ்கேலை வைத்து குத்து மதிப்பாக அளந்து பார்த்தாலே இந்த வித்தியாசங்களை நாம் காண முடியும்.

ஐரோப்பியர்களைப் போலவே ஐரோப்பியர்களது நாடுகளும் கூட சீன மற்றும் மூன்றாம் உலக நாடுகளை விட (பூகோள ரீதியாகவும் கூட) அளவில் பெரியவைதான் என்ற கருத்துக்கு நம் முடைய உளவியல் ரீதியான ஒப்புதலைப் பெறும் கருவிகளாகவே இந்த உலகப்படங்களை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

சமீபத்தில் சரியான உண்மையான அளவுகளில் வரையப்பட்ட சில உலகப்படங்கள் வெளிவரத் துவங்கியுள்ளன.

ஐரோப்பியரின் உழுது கிழித்துப்போட்ட கொடுமைக்குச்

சாட்சியாக நிற்பது ஆப்பிரிக்கா கண்டம். தங்கள் கொள்ளைக்கு தோதாக எல்லைக்கோடுகளால் ஆப்பிரிக்காவைக் கிழித்தனர். பிரெஞ்சு கினியாவுக்கும் பிரிட்டிஷ் கினியாவுக்கும் மோதல் என்றால் இரண்டு நாட்டு ஆப்பிரிக்க மக்களும் ஐரோப்பாவில் சுகமாக இருக்கும் தங்கள் எஜமானர்களுக்காக அடித்துச் சாக வேண்டும். தங்கள் ஆட்சியை உத்திரவாதம் செய்ய ஏகாதிபத்தியங்கள் இன உணர்வுகளைத் தூண்டி விட்டன. இன்று பல சுதந்திர ஆப்பிரிக்க நாடுகள் உருவாகியுள்ளன. ஆனால் பக்கத்து ஆப்பிரிக்க நாட்டுடன் தொலைபேசியில் பேச வேண்டுமானால் பாரிஸ் வழியாகவோ அல்லது லண்டன் வழியாகவோ தான் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்கிற நிலையில் ஆப்பிரிக்காவை ஐரோப்பியர் விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

ஐரோப்பிய, அமெரிக்க

ஒரு புவியியல் கேள்வி

“ நீங்கள் இந்தியாவிற்கு விடுதலை என்ற பெயரில் இந்த நிலப்பரப்பு முழுமைக்கும் விடுதலை கேட்கிறீர்கள். இந்தக் குளத்திற்கு விடுதலை கேட்கிறீர்கள். இந்தக் குளத்தில் எங்கள் மக்கள் குளிக்க முடியாது. இந்த கிணற்றுக்கு விடுதலை கேட்கிறீர்கள். இந்தக் கிணற்றில் எங்கள் மக்கள் தண்ணீர் எடுக்க முடியாது. இந்தப் பாதைக்கு விடுதலை கேட்கிறீர்கள். இந்தப் பாதையில் எங்கள் மக்களின் பிணங்கள் கூடப் போக முடியாது. எங்களுக்கு எதற்கு இந்த விடுதலை?

- டாக்டர் அம்பேத்கார்

இந்து என்பது ஒரு மதத்தின் பெயராக முன்பு இருக்கவில்லை. அது ஒரு இடத்தின் பெயர். ‘ச’ எழுத்து உச்சரிப்பில்லாத பிறபகுதி மக்கள் சிந்து நதி பாயும் ஸ்தானமாகிய சிந்துஸ்தானத்தை இந்துஸ்தான் என்று அழைத்தனர். ‘திஜம்புத்விபா’ என்ற ஆதிப்பெயர் காலப்போக்கில் மறைந்து ‘இந்துஸ்தான்’ ஆகி பிறகு ‘இந்தியா இந்தரகேஞ்சம்’ ஆகி இறுதியில் இந்தியா என்றானது. இந்து என்ற புவியியல் சொல் வரலாற்றின் பக்கங்களில் நடந்து வந்து ஒரு மதச்சொல் ஆகி விட்டது.

அன்றைய அரேபியர்களின் வியாபாரக் கணக்கு புத்தகங்கள் மற்றும் குறிப்பேடுகளில் பயன்படுத்தியுள்ள இந்து என்ற சொல் அன்றைய இந்தியப் பகுதியில் வாழ்ந்த வணிகர்களை மட்டுமே குறித்த சொல்லாகும். இது ஒரு கட்டம்.

இன்னும் வேறு சில வெளிநாட்டார் குறிப்புகளில் சில குறிப்பிட்ட வகையான சடங்குகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் கொண்டு இப்பகுதியில் வாழ்ந்த மனிதக்குழு இந்துக்கள் என குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

ஏசாதிபத்தியங்களின் கொள்ளையை மூடிமறைக்க ஆப்பிரிக்கர் களிடையே அவர்கள் தூண்டிவிட்ட இனமோதல்கள் இன்று உச்சத்தில் உள்ளன. பல்வேறு இனங்களின் விருப்பப்படி ஆப்பிரிக்காவை நாடுகளாக கூறுபோட்டால் அக்கண்டம் கீழே கண்ட படத்தைப் போல ஆகி விடும்.

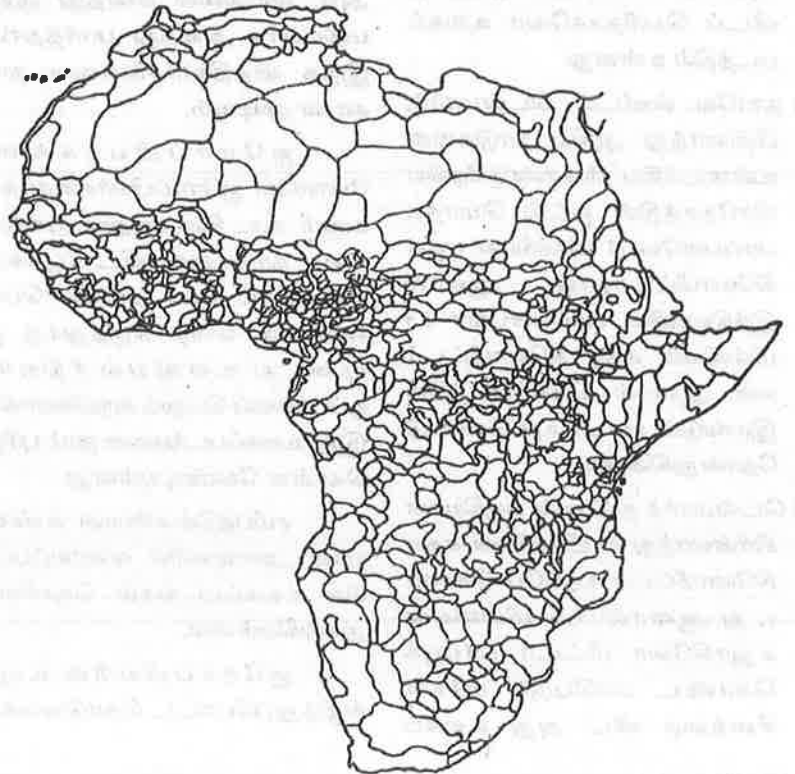
ஏசாதிபத்தியங்கள்தான் வரைபடங்களை வரைந்தன என்றால் காலனிகளான மூன்றாம் உலக நாடுகளில் சொந்த வரைபடங்கள் உருவாகவேயில்லையா? என்ற கேள்வி எழுகிறது.

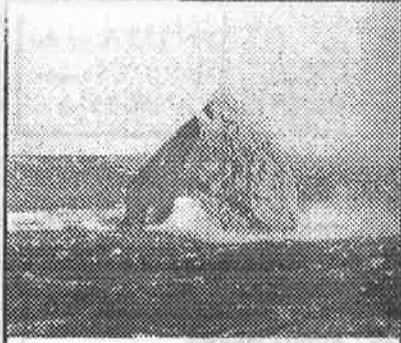
இந்தியாவின் அன்றைய அரசு வைகளில் வரைபடங்கள் இருந்த தற்கால ஆதாரங்கள் கிட்டவில்லை. எனினும் யுவான்கவாங், மார்க்கோ போலோ, அலெக்சாண்டர் போன்ற வெளிநாட்டவர் இந்தியப் பகுதிகளுக்கு வந்தபோது இந்தியாவின் நிலப்பரப்புக் குறித்து (நதிகள்,

மலைகள், மண்ணின் நிறம், மரங்கள். என கிழக்கிலிருந்து மேற்கு வரை) கண்முன்னால் ஒரு வரைபடத்தை விரித்து வைத்துக் கொண்டு விளக்குவதுபோல விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல ஒவ்வொரு அரசவையிலும் சில மனிதர்கள் இருந்தனர். இது பற்றி வெளிநாட்டு பயணிகள் தம் குறிப்புகளில் வியப்புடன் பதிவு செய்துள்ளனர். அன்றைய இந்தியாவின் கோவில்கள், நகரங்களின் அமைப்புக் குறித்த வரைபடங்கள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

சுவர்களும் வேலிகளும்

“நல்ல எல்லைகள் நல்ல அண்டை வீட்டாரை உருவாக்குகின்றன” என்றார் கவிஞர் ராபர்ட் ஃப்ரோஸ்ட். ஆனால் இன்றைக்கு உலகெங்கும் வேலிகளும் சுவர்களும் நாடுகளுக்கிடையே நீண்டு கிடக்கின்றன. ஆனால் நல்ல நட்புமிக்க அண்டை வீட்டாரை உருவாக்கியுள்ளனவா?

எல்லை களுக்கு முன்று பரிமாணம் உண்டு. நிலப் பரப்பின் எல்லை பூமிக்குக் கீழே மையம் வரை பூமிக்கு மேலே வானம் வரை தவிர கடல் எல்லைகளும் உண்டு. இன்று நடைமுறையில் உள்ள சர்வதேச சட்டப்படி ஒரு நாடு தன் தரையிலிருந்து 12 மைல் தூரம் வரையுள்ள கடல் பகுதியை தன் இறையாண்மைக்குட்பட்ட எல்லை எனக் கொள்ளலாம். கடலுக்கு அடியில் 200 மைல் ஆழம் வரை கிடைக்கும். இயற்கை வளங்களை அந்நாடுகள் உரிமை கொண்டாடலாம். 200 மைலுக்கு கீழே கிடைக்கும் இயற்கை வளங்கள் யாருக்கு? மூன்றாம் உலக நாடுகள் எல்லோரும் அதை சமமாக அனுபவிக்கலாம் என்கின்றன. அமெரிக்காவும் ஏனைய முதல் உலக நாடுகளும் அதை ஏற்க மறுத்து வருகின்றன.

ராக்கால் என்பது 70 அடி உயரமும் 80 அடி அகலமும் உள்ள ஒரு பாறை. அயர்லாந்திலிருந்து 300 மைல் தூரத்தில் வடஅட்லாண்டிக் கடலில் நீர் மட்டத்துக்கு மேலே எழும்பி நிற்கிறது. இந்தப் பாறைக்கு சொந்தம் கொண்டாடி ஆவேசமாக உரிமைக்குரல் எழுப்புகின்றன அயர்லாந்து, டென்மார்க், ஐஸ்லாந்து மற்றும் இங்கிலாந்து ஆகிய தேசங்கள். யாருக்குச் சொந்தமாகிறதோ அவர்கள் இப்பாறையைச் சுற்றி 200 மைல் சுற்றளவு மீன்பிடிக்கலாம் எண்ணெய் மற்றும் தாதுப் பொருட்களை தோண்டி எடுக்கலாம். அதற்கவே இச்சண்டை. இது சர்வதேச சட்டப்படி ஒரு தீவா அல்லது வெறும் பாறையா என்பது முடிவாகாமல் சண்டை நீடிக்கிறது.

அமைக்க முடிவு செய்துள்ளது.

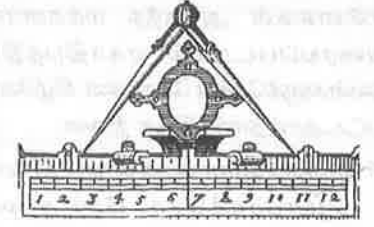
இன்று உலகில் அதிகாரப் பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட 100 எல்லைத் தகராறுகள் நிலுவையில் உள்ளன.

ஹோண்டூராஸ் X எல்சல்வடார்
பெரு X ஈக்குவடார்
கியானா X வெனிகலா
பிரேசில் X பராகுவே+ உருகுவே
செனகல் X காம்பியா
சாட் X லிபியா
அரபு உலகம் X இஸ்ரேல்
எதியோப்பியா X சோமாலியா
இந்தியா X பாகிஸ்தான்
சீனா X இந்தியா
சீனா X ரஷ்யா
பங்களாதேஷ் X இந்தியா
லாவோஸ் X தாய்லாந்து
கம்போடியா X வியட்நாம்
ஈரான் X ஈராக்
ஈராக் X குவைத் என துயர ரேகைப் பட்டியல் நீர்கிறது.

இரண்டாம் உலகப்போரின் முடிவில் எழுப்பப்பட்ட பெர்லின் சுவர் 1990களில் தகர்க்கப்பட்டது.

கி.பி.1500களில் மிங் வம்சத்தினரால் சீனப்பெருஞ்சுவர் கட்டப்பட்டது. எதிரிகளை சீன எல்லைக்கு அப்பால் நிறுத்துவதற்காக கட்டப்பட்ட அப்பெருஞ்சுவர் இன்று தன்பழைய அர்த்தத்தை இழந்து சீனப்பெருஞ்சுவர் உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாக டிரிஸ்ட்களை சுவர் நிழுத்து அந்நியச்செலாவணியை தருவிக்கும் காட்சிப்பொருளாக மாறி நிற்கிறது.

உலகெங்கும் தேசங்களுக்கு இடையே இன்று எழும்பி நிற்கும் எல்லாவேலிகளுக்கும் சுவர்களுக்கு என்றேனும் ஒருநாள் இந்தக்கதிதான்.

பயோடீட்டா

1. பூமி சூரியமண்டலத்தில் ஐந்தாவது பெரிய கிரகம் சூரியனை அடுத்து வரிசையில் மூன்றாவதாக சுற்றும் கிரகம்
2. வயது 450 கோடி ஆண்டுகள்
3. வடிவம் முட்டை போல ஆப்பிள் போல முவம் பழம் போல என்டெல்வம் கூறப்பட்டு கடைசியாக 18 ஆம் நூற்றாண்டில் அது ஜியாப்டு வடிவில் இருப்பதாக கூறப்பட்டுள்ளது. பூமியைப் போன்ற வடிவம். நாம் கற்பனை செய்வது போல பூமி மழுமழுவென்று ஒழுங்கான ஒரு உருண்டையாக இல்லை. வடபகுதியில் நீண்டு வளைந்தும் தென்பகுதியில் சற்றே தட்டையாகவும் உள்ளது.
4. பரப்பளவு 196, 940,400 சதுர மைல்
5. எடை 6,585,000,000,000,000,000 டன்கள்.
6. உள்ளடக்கம் சூடான பாறை மற்றும் இரும்புக் குழம்பு
7. வெளிப்பரப்பு 70.92 சதவீதம் (139,628,046 சதுர மைல்) தண்ணீர் மீதி 28.08 சதவீதம் நிலப்பரப்பு
8. மேல் ஓடு 12 மைல் ஆழம்.
9. தென் வடவாக 24,859.73 மைல்
10. கிழ மேலாக 24,901.46 மைல் உயரத்தைவிட அகலம்தான் கூடுதல்)
11. அச்சின் சாய்மானம் சுமார் 66.5 பாகை (கற்பனை அச்சு தான்)
12. சுற்று நிமிடத்திற்கு 1120 மைல் வேகம் மணிக்கு 67000 மைல் வேகம். சூரியனை வருடத்துக்கு 590 மில்லியன் மைல் வேகத்தில் சுற்றுகிறது.
13. சூரியனிலிருந்து 93,020,000 மைல் தூரம். சூரியன் ஆரஞ்சுப்பழ சைன் என்றால் பூமி ஒரு குண்டு தலைஅளவு.
14. அங்கீகரிக்கப்பட்ட நாடுகள் 173 (1991வரை)
15. கண்டங்கள் 7
16. கடல்கள் 32
17. சமுத்திரங்கள் 4. (பசிபிக் சமுத்திரத்தில் மட்டும் 3,496,000,000,000,000,000,000 காலன் தண்ணீர் உள்ளது.)
18. உயிருள்ள எரியவைகள் 600

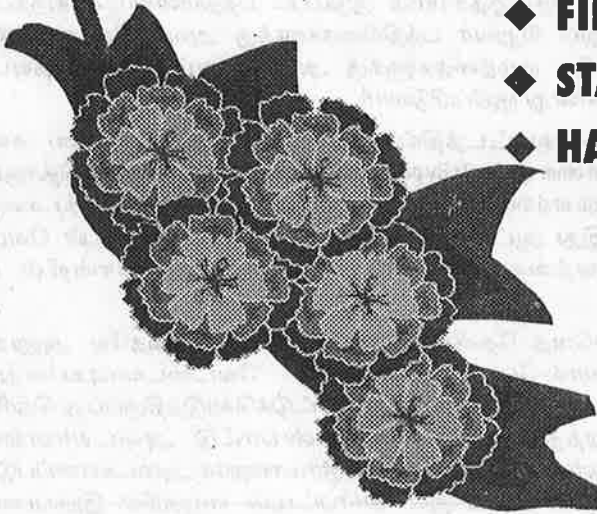
Best Compliments from :

SONA ELECTRIC & CO

**No.1, CHITTU KOVIL STREET,
SALEM - 636 001.**

Dealers in :

- ◆ **PARAGON**
- ◆ **KUNDAN**
- ◆ **FINOLEX UG CABLES**
- ◆ **STANDARD MDS,**
- ◆ **HAGER MCB'S**

சிறுத்தையும் ஜிம்கார்பெட்டும்

மகாஸ்வேத தேவி

தமிழில். சா.தேவதாஸ்

மகாஸ்வேத தேவி

மேற்கு வங்காளத்தை சேர்ந்தவர். இலக்கியவாதியாக மட்டும் நின்று போகாமல் செயல் வீரராகவும் இருப்பவர். பீகார் மற்றும் மேற்கு வங்காளத்திலுள்ள பழங்குடி மக்களின் கலாச்சார அடையாளத்தை தக்க வைப்பதில் அக்கறை கொண்டவர். குற்றப்பரம்பரையினராக கருதப்பட்ட கெரியா சாபர் பழங்குடி மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக 25 ஆண்டுகாலமாக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருப்பவர்.

இலக்கிய சாதனைகளுக்காக சாகித்ய அகாடெமி விருது (1979), ஞானபீடவிருது (1996) உள்ளிட்ட பல விருதுகளைப் பெற்றவர். பழங்குடி மக்களிடையேயான செயல்பாட்டிற்காக பத்மஸ்ரீ (1980) விருது பெற்றவர்.

'Bortika' என்னும் காலாண்டிதழின் ஆசிரியை. இவரது கதையொன்றினை அடிப்படையாக கொண்டு உருவானதே 'ருடாலி' என்ற நாடகமும் திரைப்படமும்.

மகாஸ்வேத தேவியிடமிருந்து இதுவரையிலும் கிடைக்கும் சித்திரம் தீவிரமானது. குதூகலமானதும் உற்சாகமும் நிரம்பியதுமான முகமும் அவருக்கு உண்டு. சத்யஜித்ராயின் குடும்பப் பத்திரிகையாக கருதப்படும் 'சந்தேஷ்' என்னும் சிறுவர் பத்திரிகைகளுக்கு அவர் நிறைய கதைகள் எழுதியிருக்கிறார். குழந்தைகளுக்கு அன்புடனும் மரியாதையுடனும் எழுதவேண்டும் என்று குறிப்பிடுவார்.

1976 -92 காலகட்டத்தில் அவர் 'சந்தேஷில்' எழுதிய கதைகள் Our Non-Veg. Cow and other stories/Tr.By paramita Banerjee/ Seagull, Calcutta, தொகுப்பாக வந்துள்ளது. 'Phalgu and the Cheeta- Man' என்னும் (இத்தொகுப்புக்) கதையின் தமிழ் வடிவம் இது ஆட்கொல்லிப்புலியொன்றை தீர்த்துடன் வேட்டையாடிய அனுபவத்தை ஜிம்கார்பெட் தனது நூலொன்றில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

மகாஸ்வேத தேவியின் வாசிப்பில் சிறுத்தையே அனுதாபங் கொண்டு, போனால் போகட்டும் என்னை வேட்டையாடியாவது புகழ் பெறட்டும் என்று பெருந்தன்மையுடன் விட்டுக்கொடுத்திருப்பது தெரிகிறது. ஆதிக்கம் செலுத்தும் இனம், பிற பண்பாட்டு அடையாளங்களை அழித்தொழிப்பதற்காக, அவற்றை கொடுமாளதாக அடையாளப்படுத்தும் சதி, உள்ளார்ந்த பிரதியாக ஜிம்கார்பெட்டின் எழுத்தில் இருப்பதையும் உணர்த்துகிறார் மகாஸ்வேத தேவி.

ஹென்றி ரூசோ

தன் சாகசங்களை உங்களிடம் விவரிக்குமாறு பல்குவை அழைத்துவரக் கூடுமானால் நன்றாக இருக்கும். கதைசொல்லியின் அற்புத தேசத்திலே இப்போது அவன் யாருக்கு கதை சொல்லிக் கொண்டிருப்பான் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. ஒருவன் தன்பாட்டுக்கு அவனுடைய உலகத்திற்குள் போய் விடமுடியாது; அப்படியே போனாலும் திரும்புவது இன்னும் சிக்கலானது.

ஒரு சமயம் பஹராம் பூரி லுள்ள வீட்டுக்கு நான் வந்து சேர்ந்திருந்தபோது முதல் தளத்திலிருந்து இறங்கிவந்த பல்கு, இக்கதையை உடனடியாக கேட்டுக் கொள். யாருக்கும் இதுபோன்ற அனுபவம் வாய்த்திருக்காது!' என்றான்.

கீழே ஒரே களேபரமாயிருந்தது. 'எல்லாம் நாசம் நாசம்.' என்று அப்பா கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். தாந்து, புரி மற்றும் சாரி மழையில் நனைந்திருந்தனர்; மூவருக்கும் உடல் நிலை கெட்டுபோகும் என்பதில் அப்பா உறுதியாயிருந்தார், இது அம்மாவுக்கு தெரியவந்த போது சுண்டுவிரலால் காதுகளை குடைந்து விட்டு தான் மூழ்கியிருந்த நாவலை படித்துக்கொண்டிருந்தார். எல்லா அறைகளிலும் சளைக்காது பூக்களை ஒழுங்கு

படுத்திக் கொண்டிருந்தான் மிதல். தாகூர் பாடல்களை கோஞ்சிக்குப் பயிற்றுவித்திருந்த அனிஷ், அவளைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். மழையில் பேரிச்சைகளை பொறுக்கிக் கொண்டிருந்த மேனகா மிகவும் நனைந்து போனாள்; அப்பேரிச்சம் பழங்களைத் தின்றால் காலரா தொற்றிக் கொள்ளும். அபு அமைதியாய் புத்தகம் ஒன்றை வாசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

பல்கு என்னை மேல் மாடிக்கு கூட்டிச் சென்றான். அப்பா இருந்தார் என்றால் களேபரம் தான் மேலே எல்லாம் நிசப்தமாய் ஒழுங்காய் இருந்தது. சன்னல் வழியே கீழ்திசையில் புல்வெளிகளைப் பார்க்கலாம். தென்திசையில் தைல, செரி, பாகுல் மரங்களின் மீது மழைத்துளிகளை கவனிக்கலாம். சூல் கொண்டிருந்த மேகங்கள் கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்தன மழையும் கனத்திருந்தது.

'ஏதாவது வாசனை தெரிகிறதா?' என்றான் பல்கு.

'இல்லை ஏன்?'

'உனக்குத் தெரியாது. எனக்கு தெரிகிறது'

'என்ன அது? புதிதாய் செல்லப்பிராணி எதுவுமா அல்லது வேறு எதுவுமா?'

பல்குவிடம் எப்போதும் புதிது புதிதாய் செல்லப் பிராணிகள் வந்து சேர்ந்து கொண்டிருக்கும் அணில்கள், நரிகள், உடும்புகள், என்றபடி. டிட்மவுஸ் என்னும் பறவையின் கண்கள் சிவப்புக் கல்லாய் பளிச்சிடும் என்று நினைப்பவன் எனக்குத் தெரிந்து அவன் ஒருவனே. அதன் கண்கள் பளிச்சிடுமா, பளிச்சிடாதா என்பது பற்றி எனக்கொன்றும் தெரியாது. பல்குவை வீரனாய் வழிபட்ட 'பப்பன்' ஒருமுறை என்னிடம் பந்துபோல் உருண்டிருந்த புழுக்களை பரிசாய் தந்தான்.

'இல்லை எதனையும் செல்லப் பிராணியாய் வைத்திருக்கும் விஷயமில்லை. கடைசியாக ஒரு கச்சிதமான கனவானை சந்தித்திருக்கிறேன். அவ்வளவுதான்' என்று பல்குவிடமிருந்து பதில் வந்தது.

'யாரது?'

'ருத்ரபிரயாகின் சிறுத்தை...' திகைப்பூட்டும் கதையில் இறங்கி விட்டான் பல்கு. வசந்த தலாவில் ஆலமரத்தின் கீழ் துறவி ஒருவர் தங்கினார். தாவரவியல் தோட்டத்திலுள்ள வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க ஆலமரத்தை நினைவூட்டக் கூடியது இது. இத் துறவியை பல்கு தினசரி பார்த்து வந்தான். அவர் கிளம்பும் போது இவனிடம் விரும்பியதை நிறைவேற்றும் கல் ஒன்றை தந்து விட்டுப்போனார். ஒருவர் நினைப்பதையெல்லாம் தரக்கூடியது இது.

ருத்ரபிரயாகின் ஆட் கொல்லிச் சிறுத்தையுடனான ஜிம் கார்பெட்டின் சாகசங்களைப் படித்து விட்டு பல்கு தூங்கிப்போன போது அவன் பையில் இக்கல் இருந்தது. திடீரென, தன்னருகே சிறுத்தை அமர்ந்திருக்க, தூங்கி எழுந்து திகைத்தான். அதனை அடையாளம் காண்பதில் அவனுக்கு பிரச்சனைகள் இல்லை என்பதை சொல்லவே வேண்டியதில்லை.

கொட்டாவி விட்டபடி கதையைத் தொடர்ந்தான் பல்கு; 'அதன் நீளம் ஏழடி, ஆறங்குலம், நிறம் பழுத்த வைக்கோல் போன்றது, அதன் நாவும் உப்புறவாயும் கருப்பாயிருந்தது' — கார்பெட் விவரித்த படி கச்சிதமாயிருந்தது. 'எப்படி நீ

புது

வந்துசேர்ந்தாய்' என்று வினவினேன்
'வந்து சேரவேண்டியிருந்தது'
'ஏன்?'

'உண்மை தெரியவேண்டும்
என்று விரும்பினேன். தான் உண்மை
என்று எண்ணியதை கார்பெட்
எழுதினார். அது பற்றி எனக்கு
கவலையில்லை. அவர் தவறாக
புரிந்து கொண்டிருந்தார். என்னிட
மும் சொல்வதற்கு விஷயங்கள்
உள்ளன. எனவே தான் நான்
உன்னிடம் வந்துள்ளேன்.'

'அது சரி... ஆனால் பகல்
வேளையில்..'

'ஆட்கொல்லியாயிருந்த
போது இரவில் உலவுவது வழக்கம்.
இப்போது நான் மாறிவிட்டேன்'

'இப்போது உன்னால் மானுட
ரைக் கொல்ல இயலாது'

சிறுத்தை விஷமமாய் கண்
சிமிட்டி சிரித்தது. 'அதை யெல்லாம்
மறந்து விடு, உன்னிடம் நான்
வந்திருப்பதால் உன்னைக் கொல்லப்
போவதில்லை.'

'உன் வாயின் உட்புறம் கருத்
திருக்கிறதே..'

சிறுத்தை நம்பிக்கை இழந்து
காணப்பட்டது.

'கார்பெட் ஏன் அதை
யெல்லாம் எழுதிவைக்க வேண்டும்?
சயனைடைத் தின்றதால் என் உட்
புறவாய் கருத்துவிட்டதாய் கருதப்
படுகிறது. புரியாததை ஏன் அப்படி
யே விட்டுவிடக் கூடாது? இத்தகு
முட்டாள்தனங்களை எழுதி விடு
வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?'

'நல்லது, எப்படி கருப்பா
கியது?'

'கருப்பு பெர்ரி பழங்களால்.
கருப்பு பெர்ரி பழங்களைத்
தெரியுமா? கருப்பு பெர்ரிகளைத்
தின்று தின்று என் நாவு கருத்து
விட்டது'

'ஆக, நீ கருப்பு பெர்ரி பழங்
களை தின்பது வழக்கம்'

'சீராக'

'கார்பெட் இதுபோன்ற பிற
தவறுகளும் செய்தார் என்கிறாய்?'

'முற்றிலுமாக. என்னை ஒரு
பிசாசாக பேசாக விவரித்தார்
அவரை விழுங்குவது லகுவாயினும்

புது

அவரை நான் விழுங்க வில்லை
என்பதை ஒரு முறையேனும்
எண்ணிப் பார்த்திருப்பாரா?
ஆரோக்கியமான உடலும் ருசியான
பின்னங்கால் சதையும் கொண்டி
ருந்தாரே... ஒரு முறையேனும்
அவரைப் பிறாண்டிணை? இதுபற்றி
யெல்லாம் அவர் எண்ணிப்
பார்த்ததே இல்லை!'

'ஆனால் நீ அவரைப்பின்
தொடர்ந்து கொண்டிருந்தாய்
என்று எழுதப்பட்டுள்ளதே..'

'அதுதான் விஷயம். அதைப்
பற்றித்தான் பேச விரும்புகிறேன். 1918
இல் கார்பெட் என்னைக் கொண்
றார். அது நிகழ்ந்த பொன்விழா
ஆண்டு இது. எனவே தான்
உன்னிடம் உண்மையைக் கூற
விரும்புகிறேன் உண்மைக்காக. நீ
அதைப்பற்றி எழுத வேண்டும்'

நல்லது உண்மை என்னவோ
குழப்பமானதாய் இருந்தது.
உலகெங்கிலுமுள்ள லட்சக்கணக்
காளோர் படித்துள்ள, ருத்ரபிர
யாகின் சிறுத்தையை கார்பெட்
வேட்டையாடியது என்பது அவரின்
பார்வைக் கோணத்தில் சொல்லப்
பட்டுள்ளது. ஆனால் இதற்கு நேர்
எதிரானதை சிறுத்தை கூறியது அப்படி
யானால் உண்மையான கதை?

'ஜிம்கார்பெட்டைத் தொடரும்
ருத்ரபிரயாகின் சிறுத்தை என்னும்
தலைப்பில் நீ ஒரு நூல் எழுத
வேண்டும்கார்பெட் வந்து விட்டார்
என்பதை உணர்ந்ததுமே மரத்தின்
கிளையொன்றில் ஏறிக் கொண்
டேன் அவர் எத்தகையவர் என்று
அறிந்து கொள்வதற்காக. அவரைச்
சந்திக்க முடிந்திருக்குமானால், கன
வானுடன் பகிர்ந்து கொள்வது
போல் சிலவார்த்தைகளை பகிர்ந்து
கொண்டிருப்பேன்.'

'எதைப்பற்றி?'

'அப்போது அவர் புகழ்
பெறாத சாதாரண நபர். புகழை
விரும்பி திரிந்து கொண்டிருந்தார்.
அப்போது நான் இந்தியாவெங்கும்
அறியப்பட்டிருந்தேன் அவரைவிட
மிகவும் புகழ்வாய்ந்திருந்தேன்.
என்னைக் கொன்றுவிட்டால் ஒரே
நாளில் புகழ்கிட்டிவிடும். அதைப்
பற்றியே பேச விரும்பினேன்.
கனவான்களுக்கிடையேயான ஒப்

பந்தமாகயிருந்திருக்கும் என்னை
வேட்டையாடக்கூடிய இடத்தை
உறுதிசெய்து கொள் வோம், நான்
உதவி புரிகிறேன். ஆனால் அவர்
எனக்கு சந்தர்ப்பம் தந்தாரா?
முதல்நாள் இரவிலேயே அவ்வளவு
அமர்க்களம் பண்ணி விட்டார்.
எவ்வாறு நான் புண்பட்டேன்
என்பதை சொல்ல இயலாது'

'அவருக்கு ஏன் உதவ
விரும்பினாய்?'

'என் நிலையிலிருந்து நீ
அவரை நோக்கினால், மற்றவர்
களை புகழ்ச்சியடையச் செய்வதில்
என் வாழ்நாளெல்லாம் முயன்றி
ருக்கின்றேன் என்பதை சட்டென
உணர்ந்து கொள்வாய்'

'எப்படி நேர்ந்தது?'

'மக்கள் பேசிக்கொண்டது
கேதார் பதரி என்னும் இடத்தைப்
பற்றியே. ருத்ரபிரயாக் பற்றி
யாரேனும் கேள்விப் பட்டிருந்
தார்களா? எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நற்
காரியங்கள்செய்தேனோ அவ்வளவுக்
கவ்வளவு கெட்ட பெயர் வந்து
சேர்ந்தது. கடைசியில் அந்நியால்
பித்தேறிய நான் சாவதென தீர்
மானித்தேன். எப்படியும் சாவது
என்பது உறுதியானபின், கார்பெட்
டை கீர்த்தி மிக்கவராகவும் ஆக்கி
விடலாம் என்று எண்ணினேன்.'

'எவ்வளவு விநோதமாயிருக்
கிறது நாங்கள் நினைத் திருந்தது
என்னவோ இதற்கு நேர்மாறாக நீ
சாகவிரும்பவில்லை என்றும்,
உன்னைக் கொல்வதற்கு கார்பெட்
தான் உறுதியாயிருந்தார் என்றும்
நினைத்திருந்தோம். அதன் காரண
மாகவே நாட்கணக்கில் அவர்
கானகத்தில் சுற்றித் திரிந்திட
வேண்டியிருந்தது..'

'நாள்தோறும் முட்டாளைப்
போன்று அவர் திரிந்தாரெனில்
என்ன செய்வது? என் தவறா?
தலை முதல் கால் வரை புகழி
மண்டியபடி, முச்சிரைத்தாலும்
மயங்கினாலும், நடந்து போய்க்
கொண்டிருந்தேன். எவ்வளவு
வெட்கமுற்றேன் என்பதையும்
எவ்வளவு குற்றவுணர்வு கொண்
டேன் என்பதையும் என்னால் கூற
இயலாது. அது மிகவும் தர்ம
சங்கடமானது'

பல்குவால் அவ்விஷயம் முழு வதையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இவ்வளவு காலமாக, கார்பெட்டின் தீரத்தைப் பற்றியும் பொறுமையைப் பற்றியும் திறமையைப் பற்றியுமே மக்கள் எண்ணி வந்தனர். ஆனால் அச்சிறுத்தை சாதாரண மிருக மல்ல என்பதை பல்கு இப்போது உணரத் தொடங்கினான். கார்பெட் சிறுத்தையைப் பற்றியே ஒவ்வொரு நாளும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதை நாமறிவோம். ஆனால் அந்த அளவுக்கு சிறுத்தையும் கார்பெட் பற்றி நினைத்திருந்ததை யார் எண்ணியிருக்கக்கூடும்?

'கார்பெட்டின் புத்தகத்திற்கு பதிலுரையாக ஒவ்வொரு சம்பவம் பற்றின எனது பார்வை பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்'

'சரி சொல்லிக்கொண்டு போ, எழுதிக்கொள்கிறேன்.'

'எல்லாவற்றையும் சொல்ல நீண்ட நேரம் பிடிக்கும்.'

'பரவாயில்லை, சொல்லிக் கொண்டு போ. புன்னகைத்து கண் சிமிட்டிய சிறுத்தை சொல்லியது.

'குரங்கு கையில் முத்து மாலை கிடைத்தது போலிருக்கிறது. ஆசையை நிறைவேற்றும் கல் காரணமாக நீ என்னை சந்திக்க நேர்ந்திருப்பதன் பொருட்டு, உன்னிடம் நான் உளறிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதில்லை.'

'குரங்கு கையில் முத்து மாலை..... உனக்கெப்படி இது எல்லாம் தெரியவந்தது?'

'என் கதைகள் சரியாக சொல்லப்பட ஏற்பாடு செய், அப்போதுதான் மக்கள் என்னைப் பற்றி சரிவர தெரிந்து கொள்வார்கள். நான் எத்தகைய சூது வாதுள்ள தீவிரமான மிருகமாயிருந்தேன் என்பது பற்றி நீ வியப்படைந்ததில்லையா? என்னைப் போல இன்னொன்றை எப்போதேனும் பார்த்திருக்கிறாயா?'

'நான் பிறந்தது 1938 என்பதால் என்னால் உன்னைப் பார்த்திருக்க சாத்தியமே கிடையாது. ஆனால் உன்னைப் போன்ற இன்னொரு சிறுத்தையினை நான் பார்த்ததில்லை என்பது உண்மையே.'

'உன்னால் முடிந்திருக்காது. ஆட்கொல்லி சிறுத்தையோ புலியோ பெற்றுள்ள அறிவுறுட்பம் அதன் உணவு முறையை பொறுத்தது. சாதாரணமான மலைவாசிகளை உண்ணக்கூடியவை எப்படி சூதுவாது கொண்டிருக்க முடியும்?'

'முற்றிலும் புதிய பார்வை. இது எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது.'

'என்னிடம் பலியானவர்கள் பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாது. அதனைப் பதிவு செய்யவும் முயன்றதில்லை. சமவெளியிலிருந்து மக்கள் கேதார்நாத், பத்ரிநாத்திற்கு போனார்கள். சிலர் பக்தி உணர்வினால் போனார்கள். ஆண்டு முழுக்க செய்திட்ட பாவங்களை இத்தவயாத்திரை போக்கிவிடும் என்பதால் சிலர் போனார்கள். முதலாவதாக நான் தின்ற நபர் மிகவும் புத்திசாலி இளைஞன். சமவெளியிலிருந்து வந்தவணிகள்.'

'ஆக அவனை விருந்தாக உண்டது உன்னிடம் வஞ்சனையை உண்டு பண்ணிறு?'

'என்னிடம் சொல்ல வேண்டாம். மற்ற மிருகங்கள் என்னைக் கண்டு பீதியடையும் அளவுக்கு மிகவும் புத்திசாலியானேன்'

'குரங்கு கையில் கிடைத்த முத்துமாலை பற்றி?'

'அடுத்துப் பலியானவர் ஒரு துறவி. பலமொழிகள் தெரிந்த ஞானி. அவரைத் தின்றதால்தான் இன்று நான் உன்னுடன் பேச முடிகிறது?'

'நம் பமுடியவில்லை. அதிசயமானது'

'என்ன கூறுகிறாய்? என் வேதனையை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையா? என் வஞ்சனை கொண்டு தின்கச் செய்கிறது. ஆனால் துறவியால் அவரிடமிருந்து பெற்றுள்ள நற்பண்பு காரணமாக, ஒவ்வொருமுறையும் யாரையாவது கொண்டு விடும் போது வருத்தமுறுகின்றேன். மானுடன் ஒருவனைக் கொண்டு தின்று விட்டு, காட்டுக்குள் போய் வருந்துவேன்.'

'அது கருப்பு பெர்ரி பழங்களைத் தின்று வாழ்ந்த போதா?'

'அதுமாதிரி நேரத்தில்தான். ஆண்டு முழுவதும் கருப்பு பெர்ரி பழங்கள் கிடைப்பதில்லை என்பதை அறிய வேண்டும். எது எப்படியாயினும், என் வருத்தம் பிற மிருகங்களுக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. இவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்காக கார்பெட்டை பின்தொடர்வதில் எம்முயற்சியையும் விட்டு வைக்கவில்லை. அவர் நல்லவர், மலைவாசிகளை நேசித்தார். கீர்த்தி பெறாத எளிய மனிதர். நான் புதர்களில் தூங்குவது பற்றிக்கூட அறிந்திடாதவர் என்பதை தெரிந்து கொண்டேன். அதிகாலையில் கிராமமே அவர் பின்சென்று தேநீர் பருகுமாறு வேண்டிக்கொள்ள, அவரோ ஒ, பட்டாம் பூச்சியே என்ற படி பட்டாம் பூச்சியின் பின் போய்க் கொண்டிருப்பார். நான் மலைத்துப் போனேன்.'

'ஆமாம். என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது? அவர் பட்டாம் பூச்சிகள், பறவைகள் எல்லாவற்றையும் நேசிப்பதுண்டு. இல்லையா?'

'ஆமாம்.'

'இதைப் பற்றியெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள எனக்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை. என்னால் அவரைத் தின்றிருக்கக் கூடுமானால் நானும் பட்டாம் பூச்சிகளை, பறவைகளை, பூக்களைத் துரத்திப் போயிருப்பேன். ஆனால் அப்போது இது பற்றி நான் எண்ணியதில்லை. இப்போது தாமதித்துவிட்டது.'

'ஆமாம்.'

'எல்லாவற்றையும் பற்றிக் கூற போதுமான நேரமில்லை எனக்கு. என் சடலத்தைப் பற்றிய குறிப்பில் இன்னொரு சிறுத்தையுடனான சண்டையின்போது பெற்றிருந்த காயங்களை கார்பெட் எழுதி வைத்திருந்தாரா?'

'எழுதியிருந்தார்.'

'பெய்ன்ஸ்வாரா பிரதேசத்து சிறுத்தையுடனான எனது சண்டையைப் பற்றி அவர் எழுதி யிருக்க வேண்டும்.'

'எல்லாவற்றையும் எழுதியிருக்கிறார்.'

'அதுபற்றி நான் என்ன சொல்ல? கார்பெட்டை பொறுத்த

வரை இச்சிறுத்தையின் பிரதேசத்தில் நான் நுழைந்தேன். சண்டையிட்டேன். காயம்பட்டேன்.

‘ஆம். சரியே.’

‘அய்யோ அறியாத கார்பெட் அய்யோ தீவினையுற்ற நான். அந்த விஷயமே வேறானது’

‘உண்மையில் என்ன நிகழ்ந்தது?’

‘அப்போது நான் வெறிகொண்டிருந்தேன். என்னைப் பின் தொடர்ந்து சலித்துப்போய் பின் வாங்கி விடலாமா என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார் அந்த முட்டாள்தான். என்னைக் கொண்டு விட்டால் கீர்த்தி பெற்றுவிடுவார் என்பதை அறிவேன். தோல்வியுற்றவராக திரும்பினால், நிலை குலைந்து போவார். எனவே அவரின் துப்பாக்கியின் முன்வர முடிவெடுத்தேன்.’

‘அப்புறம்?’

‘கார்பெட் திரும்பிவிட்டால் மீண்டும் நான் வேட்டையாடுவது, தின்பது, பின்னர் வருத்தமுறுவது நேரும் என்பது பற்றியெல்லாம் நினைத்துக்கொண்டதும் என்னை நானே வெறுத்தேன். அது சிறுத்தைக்குரிய லட்சணமல்ல. அப்போது நான் பாதி சிறுத்தையாகவும் பாதி மனிதனாகவும் இருந்தேன். மற்ற சிறுத்தைகளெல்லாம் என்னை சிறுத்தை மனிதன் என்றன. உலகின் முதலாவதும் முடிவானதுமான சிறுத்தை மனிதனை ஒழித்து கட்டிவிடும் வகையில் துரிதமாக இறந்து விட விரும்பினேன். அப்போதுதான் பிடிவாதமும் முட்டாள்தனமும் மிக்க மோசமான வேட்டைக்காரர் ஒருவர் புகழ்பெற முடியும்.’

‘பெய்ன்ஸ்வாராவில் என்ன நிகழ்ந்தது?’

‘அவர் பிடிவாதமாக இருந்தது போல பெய்ன்ஸ்வாரா சிறுத்தை வலுவாயிருந்தது. விடாப் பிடியாயிருந்தது?’

‘என் அண்ணன் அன்ஷ் போல.’

‘என்னைச் சாகவிட அதயாராயில்லை. உன்னால் இயலாது. சிறுத்தைகள் வரும் போகும். ஆனால் இன்னொரு சிறுத்தை மனிதன் கிடைக்காது.

புது

2007

மேலும் நீ மட்டுமே செய்தித்தாள்களில் இடம்பெற்றுள்ளது அரசாங்க அலுவலர்களின் கவலைக்குரியதாய் இருப்பது. நீ எங்கள் பெருமிதம். நீ செய்ய விருப்பது தற்கொலையினின்றும் வேறானதில்லை. அதனைச் செய்யாதே. நான் உன்னைத் தடுக்காது போனால் மற்றச் சிறுத்தைகள் என்னை மன்னிக்க மாட்டா.’

‘நீ ஏன் போராடினாய்?’

‘நீ என்னவென்று கருதுகிறாய்? அப்போது பரிதாபமிக்க கார்பெட்டின் கண்கள் குழிந்து போயிருந்தன. முடி சிலிர்த்துக் கொண்டது. என்மீது பித்தாகிப் போனவர் என்னைப் போலவே தோற்றமளிக்கத் தொடங்கினார். அவரது மீசை தொங்கிப் போயிருந்தது. கால்சராய்கள் கிழிந்து போயிருந்தன. என்னால் தாங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை. ஆனால் அச்சிறுத்தை இதனை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. கடைசியில் தனக்காக மட்டும் பேசவில்லை. கார்வாலிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான சிறுத்தைகளின் சார்பாகவும் பேசுவதாக கூறிக் கொண்டது.’

‘ஆனால் பிறாண்டுதலும் கடித்தலும் எதற்கு?’

‘எவ்வளவு உரத்துக் கத்துகிறதோ அவ்வளவு என்னை விரட்டித் தள்ளிப் பிறாண்டியது.’

‘என் அண்ணனைப்போல.’

‘பிடிவாதமிக்க இம்முட்டாள இறுதியாக என்னிடம் சொன்னது: நீ போனால் கார்பெட் கொண்டு விடுவார். அப்போது அவரை நான் தீர்த்துக் கட்டுகிறேன். இம்முட்டாள்கமுதையை உணர வைப்பது என்னால் ஆகாதது என்பதை சட்டென அறிந்து கொண்டேன். எனவே நான் போகிறேன் என்றேன் அதனிடம். நீ சாந்தமாகு.’

‘நல்லது. கதைக்கு இப்போது புதிய பரிமாணம் சேருகிறது.’

‘கார்பெட் அன்றிரவு தனது டார்ச்சை அடித்தபோது, என் கழுத்து மட்டும் புலப்படுமாறு வைத்துக் கொண்டேன். என்மீது சுட்டார். என் கழுத்திலிருந்து கலவர ஒலி வந்ததை கேட்க முடிந்ததாக

எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அப்படியில்லை. என் கழுத்தை கலவர ஒலிகளால் நிரப்பிடக்கூடிய சிறுத்தையல்ல நான். நான் எக்களித்தேன். எக்களிப்பின் சப்தமே அது’

‘எக்களிப்பு?’

‘நிச்சயமாக. என் ஆசீர்வாதம் உண்டு. உங்களது பெயர் செய்தித்தாள்களில் இடம்பெறும், என் பொருட்டு நிறைய சிரமங்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய். நிறைவேற்று என்று கூறிக் கொண்டிருந்தேன்.’

‘ஏன் கிளம்புகிறாய்?’

‘போக வேண்டிய நேரம்.’

‘எங்கே போவாய்?’

‘கார்பெட் அலைந்து திரிந்த வேட்டைப் பிரதேசத்திற்குப் போகிறேன். அதுதான் என்னிடமும் கூட இன்னும் ஒருமுறை உன்னுடன் அமர்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது. இல்லாது போனால் இத்தகைய மாபெரும் சிறுத்தையின் முழுவாழ்க்கை வரலாற்றையும் எழுதுவது உன்னால் சாத்தியமற்றதாகிவிடும். ஆசையை நிறைவேற்றிவிடும் இக்கல்லை தொலைத்துவிடாதே.’

இதனைக் கூறிக்கொண்டே ருத்ரபிரயாகின் சிறுத்தை தெற்கு பால்கனியிலிருந்து வானத்தை நோக்கிப் பாய்ந்து மேகங்களிடையே மறைந்து விட்டது.

‘கார்பெட்டின் புத்தகம், ஆசையை நிறைவேற்றும் கல்லுடன் அடுத்தமுறை நான் தாங்கிப் போகும் போது, நீயும் என்னுடன் இருக்க வேண்டும். எழுதும் காரியம் எனக்குரிய காரியமில்லை. உன்னைப் போல நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களை என்னால் எழுத இயலாது’ என்று பல்கு என்னிடம் கூறினான்.

அந்த ‘அடுத்தமுறை’ வாய்க் கவே இல்லை. ஆனால் பல்கு ஆசையை நிறைவேற்றும் கல்லினை என்னிடம் விட்டுச் சென்றுள்ளான். ஆகமுதல் தடவை’ யின் கதை இது. மேலும் அறிய விரும்பினால் இன்னொரு முறை எஞ்சிய கதையை எழுதுவேன்.

R.R.சீனிவாசன் கவிதைகள்

மழைப்பாம்பு

காற்றில் ஈரம் கசியும் மாலை
அப்போதே பாம்பின் வாசனை.
இருள் தெருவை அடையுமுள்
அறையில் நுழைந்துதாழிட்டேன்.
பெரும் சீற்றத்துடன் தெருவை
அரவணைத்தது மழை.
கூரைக்கு மேல்
படம் எடுத்து வீட்டைக்
கவித்தது.
இனி செய்ய இயலாத
பாதுகாப்பற்ற தன்மை.
மோட்டு வளையைப் பார்த்தபடி
படுத்து விட்டேன்
இடியின் துணையோடு
கூரையிலிருந்து இளகிய
ஒரு துளிநீர்
என்னைக் கொத்தியே விட்டது.

கவிதையின் வலி

மிச்சம்
உயிரோடிருப்பது
வெறுத்தொதுக்குகிறது
ஒளியும், நிழலும்.
அறைச்சுவர்களின்
மட்கிப்போன சிரிப்பு.
நடுவீதிக்குத் துரத்தும்
வீட்டின்
புழுக்கமும், வெயிலும்.
இருளோடு இணையத்துடிக்கும்
மரணத்திற்கான எனது அவா.
கடவுளின் முன் பூஜைக்கு
வைக்கப்பட்டுள்ள விஷக்குப்பி
மனிதமுக நிழலில்
இளைப்பாறுதல்
சாத்தியமற்றுப்போனதின்
நிழித்தம்
இனி வருத்தமெதற்கு?
கனவுகளில்
மீன்களும் செத்து மிதந்தன.

விக்ரமாதித்யன் கவிதைகள்

எல்லோருமே
இலக்கியவாதிகள்
இவன் நண்பர்களில்
ஒருவன்
பொம்பளைப்பொறுக்கி
இன்னொருவன்
பெருங்கொண்ட குடிகாரன்
மற்றொருவன் கோழை
வேறொருவன் கள்ளன்
பிறிதொருவன் கோள்முட்டி
இவன் கூட்டாளிகளில்
ஒருவன் முசுடு
இன்னொருவன் முன்கோபி
வேறொருவன் எடுத்தெறிந்து
பேசுபவன்
பிறிதொருவன்
பெண்டாட்டிதாசன்
மற்றொருவன்
கிருத்திருமானவன்
இவன் சிநேகிதர்களில்
ஒருவன் புறணி பேசுபவன்
வேறொருவன் சுயநலவாதி
பிறிதொருவன் கஞ்சன்
மற்றொருவன் சோம்பேறி
இன்னொருவன்
திமிர்பிடித்தவன்
இன்னும்
தொந்தரவு செய்பவன்
கறாரானவன்
முரடன்
பெருந்தீனிக்காரன்
உதிரி
இப்படியிப்படி
என்றாலுமென்ன
எல்லோருமே
நல்லமனிதர்கள்
(ஆபத்தில்லாதவர்கள்)
இதைவிடவும் முக்கியம்
ஆகச்சிறந்த
இலக்கியவாதிகள்

எதில் இல்லை அவர் பெயர்
கவிதைபற்றி
கடலளவு தெரிந்தவன்
எழுதியது
கவிதையாகவில்லை
கவிதை லட்சணம்
கவலையில்லாது எழுதுகிறான்
கைகூடும் காதல்போலே
மனசுக்குப் பிடித்த
பரணர் கபிலர் ஓளவை
இளங்கோ கம்பன்
திருநாவுக்கரசர்
அருமை ஆண்டாள்
ஜெயங்கொண்டான்
திரிகூடராசப்பகவிராயர்
பலபட்டடை
சொக்கநாதம்பிள்ளை
பாரதி
நமது கண்ணதாசன்
நகுலன்
எல்லோரையும் மீறிய
நம் பிரமிள்
அன்பான கலாப்ரியா
சுகுமாரன்
பொறாமைப்பட
வைக்கும் தேவதேவன்
போனால் போகிறது
ஞானக்கூத்தன்
இளைய
தலைமுறையில் சமயவேல்
இனிய
யூமா வாஸுகி
கிறுக்கன்
கைலாஷ்சிவன்
இதில்
இல்லை அவர் பெயர்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் மறவர் சாதி

முனைவர். எஸ். கதிர்வேல்

ஒரு வரலாற்று மாணவன் என்ற முறையில் தமிழ்க்கலாச்சாரத்துக்கு சிறப்பான பங்களிப்பைச் செய்துள்ள வளமும் ஆழமும் மிக்க திருநெல்வேலியின் சரித்திரம் எப்போதும் என்னை பெரிதும் ஈர்ப்பதுண்டு. எந்த ஒரு பிரதேசத்தையும் போலவே திருநெல்வேலியின் சீர்மையும் சிறப்புகளும் சில தோல்விகளோடும் விரும்பத்தகாதன வற்றோடும் கலந்தே இருக்கின்றன. இது நம்மை மனம் குலையச்செய்கிறது இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தான் ஒரு வரலாற்றாளரின் பொறுப்பு மிகவும் அதிகமாகிறது. இன்றைய சமூக கொந்தளிப்புகளுக்கு உண்மையான மூலகாரணங்களாக திகழ்கிற சமூக கட்டமைப்பின் பலவீனங்களை ஒரு வரலாற்றாளர்(கடந்த காலம் குறித்த தனது பரந்து விரிந்த ஞானத்தின் மூலம்) சரியாகச் சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

இன்று மோதுகிற இரு சமூகக் குழுக்களான மறவர்கள் மற்றும் தலித்துக்கள் சமூக வாழ்வில் நடந்துகொள்கிற விதம் (Behaviour patterns) குறித்து ஆய்வு செய்வது இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

தலித் மக்களின் பிரச்சனைகளைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியில் பல ஆய்வுகள் அறிவுத்தளத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மறவர்களின் உணர்ச்சி வேகத்துக்கும் ஆக்கிரமிப்பு (Aggressive) மனோபாவத்துக்கும் காரணமான சரித்திரப்பின்னணி என்ன என்பதை புரிந்து கொள்ள இதுவரை எந்த ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

இக்கட்டுரையில் காலனி ஆதிக்கத்துக்கு முந்தைய சகாப்தத்தில் மறவர்கள் எப்படி தென்னிந்திய அரசியலில் மேம்பட்ட நிலையில் இருந்தனர் என்பதையும் வெள்ளையரை எதிர்த்த போரில் முன்னிற்ற

தால் அவர்களை அடக்கி ஒடுக்க பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் எப்படி 'குற்றப்பரம்பரை சட்ட'த்தைக் கொண்டுவந்தது என்பது பற்றியும் அதிலிருந்து இச்சமூகக்குழுவின் பெரும்பகுதி இன்னும் விடுபட முடியாமலிருப்பது குறித்தும் சுட்டிக்காட்ட முயற்சிக்கிறேன்.

1

சொல்கதைகளின்படி ராமநாத புரம் பகுதியில் வாழ்ந்த மறவர்கள், பகவான் ஸ்ரீராமர் இலங்கையின் மீது படையெடுத்து வந்தபோது அவருக்கு பேருதவிகள் செய்தனர். அதன் காரணமாக அவர்கள் 'தேவர்கள்' என்ற சிறப்புப்பெயர் பெற்றனர். எத்தனையோ காலமாக 'சேதுசமுத்திரம்' எனப்படும் (ராமேஸ்வரம் பகுதி) கடல்வழிப் பாதையின் பாதுகாவலராக ராமநாத புரம் மன்னரே இருந்துவந்தார். அதன் காரணமாகவே 'சேதுபதி' மன்னர் என்ற பெயரும் பெற்றார்.

மேற்கண்ட இரு தகவல்களும் நமக்குச் சொல்வது என்னவெனில் ராமநாதபுரம் பகுதியே ஆதியில் மறவர்கள் குடியிருந்த பகுதி. அங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்தே இவர்கள் அருகிலிருந்த திருநெல்வேலிச்சீமை போன்ற பிற பகுதிகளுக்குச் சென்றிருக்க வேண்டும் என்பதே. மறவர்கள் எந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தாலும் தங்கள் தலைவர் எனும் மரியாதையை மன்னர் சேதுபதிக்கே அளித்து வந்தனர் என்பதை 'மறப்பாட்டு' சொல்கிறது. சண்டையிடும் இனமாக மறவர் பற்றிய முதல் குறிப்புகளை 'குலவம்சம்' தருகிறது. 12ஆம் நூற்றாண்டின் பாண்டியர்களோடு மரபு உரிமை பற்றிய தகராறில் கொண்டையம்கோட்டை மறவர்கள் பங்கேற்றது பற்றியும் 'குலவம்சம்' பேசுகிறது. சேதுபதி மன்னரின் தலைமையின் கீழ் இருந்த மறவர்கள் மதுரை பாண்டிய மன்னனைச்சார்ந்தே இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் 18ஆம் நூற்றாண்டில் மறவர்சீமை

டாக்டர். எஸ். கதிர்வேல் - சென்னை பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் (ஓய்வு),
தலைவர், தமிழக வரலாற்றுப் பேரவை (Tamilnadu History Congress)

என அறியப்பட்டிருந்தது. வடக்கே வெள்ளாற்றின் கரையிலிருந்த அறந்தாங்கியிலிருந்து தெற்கே சாயல்குடி வரையிலுமான கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதி முழுமையும் மறவர்சீமையாகும். மேற்கே அது மதுரை நாயக்கரின் ராஜ்யம் வரை நீண்டிருந்தது. தஞ்சை மராட்டிய அரசும் புதுக்கோட்டை கள்ளர் பிரதேசமும் வடக்கே சூழ்ந்திருக்க மேற்கிலும் தெற்கிலும் மதுரை நாயக்கர் அரசு பரவியிருக்க கிழக்கே ஆங்காங்கு போர்ச்சுகீசிய மற்றும் டச்சுக் குடியேற்றங்கள் தென்பட்டன.

நெல்லைச் சீமையில் களக்காடு முதல் மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையின் அடியைத்தொட்டு நின்ற இராஜ பாளையம் வரை மறவர்கள் பரவியிருந்தார்கள். பெரும்பாலான மறவர் பாளையங்கள் இப்பகுதி யிலேயே உருவாக்கப்பட்டன. அவை சிங்கம் பட்டி, ஊர்க்காடு, ஊத்துமலை, வடகரை, சுரண்டை, நடுவக்குறிச்சி, குருக்கள் பட்டி, அழகாபுரி, நெற்கட்டும் செவல், தலைவன்கோட்டை, தென்மலை (சிவகிரி) கொல்லம் கொண்டான் மற்றும் சேத்தூர் ஆகும். களக்காட்டுக்கு அருகே திருக்குறுங்குடியிலும் வள்ளியூர், பணகுடியிலும் கூட மறவர் குடியிருப்புகள் இருந்தன. இச்சீமையின் கிழக்கே மாநாடு, பூச்சிக்காடு, ஆறுபங்குநாடு போன்ற பகுதிகளிலும் மறவர் குடியிருப்புகள் இருந்தன. மத்திய பகுதியில் இருந்த மூன்று மறவர்பாளையங்கள் கடம்பூர், மணியாச்சி மற்றும் ஏழாயிரம் பண்ணை ஆகும்.

1922ல் நவநீத கிருஷ்ண மருதப்பத் தேவர் திருநெல்வேலி சிவில் நீதி மன்றத்தில் சமர்ப்பித்த ஓலைச்சுவடிகளின்படி இராமநாதபுரம் பகுதியிலிருந்து மறவர்கள் நெல்லைச்சீமையிலிருந்த ஊத்துமலைக்கு 11ஆம் நூற்றாண்டில் புலம் பெயர்ந்ததாக அறிகிறோம். பதிப்பிக்கப்படாத ஓலைச்சுவடியில் உள்ள 'வடகரை ஆதிக்கம்' வரலாற்றின்படி ராமநாதபுரத்திலிருந்து வடகரைக்கு மறவர்கள் குடிபெயர்ந்தது 12ஆம் நூற்றாண்டில் எனலாம். சிங்கம்பட்டி, ஊர்க்காடு மற்றும் சேத்தூர் மறவர்

கள் 11ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பாகவும் களக்காடு மறவர்கள் திருக்குறுங்குடிக்குப்போனது 15ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில்தான் எனவும் அறிகிறோம்.

மறவர், கள்ளர், அகமுடையார் களுக்கிடையே நெருங்கிய உறவு இருக்கிறது.

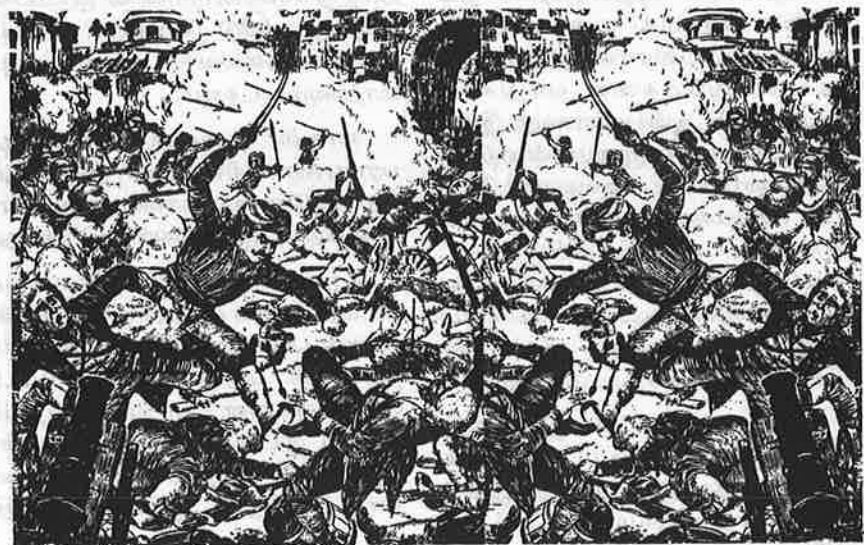
"கள்ளர் மறவர் கனத்ததோர் அகமுடையார் மெல்ல மெல்லவே வெள்ளாளரானார்"

எனும் பழமொழி வழக்கிலுள்ளதை அறிவோம். அடிப்படையில் தங்கள் தலைவர்களுக்கு ராணுவ சேவை அல்லது காவல் கடமைகள் ஆற்றி வந்த இனமாகவே (Martial Race) மறவர்கள் இருந்தனர். இதே நிலைமைதான் கள்ளர்களுடையதும், கள்ளர்கள் முதலில் தஞ்சைப் பகுதியில் இருந்து வந்துள்ளனர். பின்னர் 11ஆம் நூற்றாண்டில்தான் பாண்டிய அரசுப்பகுதிக்கு வந்து குடியேறினர். அகமுடையார் கள் ஆதியில் விவசாயம் பார்க்கிறவர்களாக காஞ்சிபுரம் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இந்த மூன்று பிரிவினருக்குள்ளேயும் ஏராளமான உபபிரிவுகள் உண்டு. இந்த உபபிரிவுகளுக்குள்ளே சண்டை சச்சரவுகளே நடக்கவில்லை என்று உறுதியாக யாரும் கூற முடியாது. வெவ்வேறு உபபிரிவுகளுக்கிடையேயும் தனி நபர்

களுக்கிடையேயும் குழுப் பகைமைகளும், சண்டைகளும் இருந்தன. மறவர்களிடையே கொண்டையங்கோட்டைப் பிரிவினர் தங்கள் மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டிக் கொண்டனர். எண்ணிக்கையில் அதிகமான பேர் இருந்ததோடு மறவர் சாதிகளிலேயே அதிக தைரியமும் ஆக்ரோஷமும் உடையவர்களாக கொண்டையங்கோட்டையார் இருந்தது இதற்கு காரணமாக இருக்கலாம். பெரும்பாலான மறவர் பாளையங்களை இவர்களே ஆதிக்கம் செய்யமுடிந்ததற்கு இது ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். முத்துராமலிங்கத்தேவர் குடும்ப ஆவணங்களிலிருந்து ராமநாதபுரம் சீமையில் இக்கொண்டையங்கோட்டை தளபதிகள் பல சிறப்புச் சலுகைகளை அனுபவித்து வந்ததை அறிய முடிகிறது.

மறவர்கள் குழுக்களாக வாழ்ந்தனர். மறவர்கிராமங்கள் கோட்டைச் சுவர்களுடன் இருந்தன. கிராமத் தலைவர்கள் கிராமத்தை பாதுகாக்க வலுவான ஒரு படைவைத்திருந்தனர். கிராமத் தலைவர்கள் முழுசுயாட்சி அதிகாரம் பெற்றவராயிருந்தாலும் தேவைப்படும் சமயங்களில் மன்னருக்கு ராணுவ சேவை செய்தனர். பாண்டிய மன்னர்களின் பலமே இம்மறவர் தலைவர்கள் அளித்த ஆதரவில்தான் அடங்கியிருந்தது. கிறிஸ்தவ ஆதாரங்களும் 'குல வம்சம்' கூறியவற்றை உறுதிப்

படுத்திகின்றன.

மதுரை பாண்டிய மன்னர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிற்கும் சேதுபதிகளின் முந்தைய மேலாதிக்கம் தொடர்ந்தது. மதுரை நாயக்க மன்னர் முத்துக் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரும் கூட முந்தைய பாண்டிய அரசின் அரசுரிமை பெற்ற மறவர் சீமையின் வாரிசுகாரர்களாக அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு உறுதிப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. சேதுபதிகளின் ஆட்சியின் கீழ் மறவர் கிராமங்கள் முழுமையும் மறவர் தலைவர்களுக்கே சொந்தமாக இருந்தன. சேதுபதி மன்னர் கேட்கும்போதெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான ராணுவ வீரர்களை அக்கிராமங்கள் அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்கிற ஒரே ஒரு நிபந்தனை மட்டும் இருந்தது.

ஒவ்வொரு மறவரும் போர் வீரராகவே இருந்தனர், அவர்களில் ஒரு சிலர் மட்டுமே நிலங்களில் பாடுபட்டனர். இந்த வீரர்கள் தங்கள் கிராமத்தில் காவலர்களாக இருந்தனர். தலைவர்களின் போர் காலங்களில் பங்கேற்றும் கோட்டைகளைக் காத்தும் தங்கள் தலைவருக்கு ஆதரவாகப் போரில் உதவினர். "அவர்களின் சொந்த இனத்தவரே மன்னராக இருந்தும் கூட இந்த மறவர்கள் ஏன் வியாபாரத்தில் ஆர்வமில்லாமல் இருக்கிறார்கள்" என்று ஒரு கிறிஸ்துவ எழுத்தாளர் ஆச்சரியப்பட்டு எழுதுகிறார்.

மறவர்கள் முதலாவதாக தங்களின் கிராமத் தலைவருக்கே கட்டுப்பட்டவராக இருந்தனர். அவரே அவர்களை பாதுகாப்பவராகவும் ஆள்பவராகவும் இருந்தார். அச்சமூக முழுமையின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தலைவராக சேதுபதி மறவர்களின் அன்பையும் மரியாதையையும் பெற்றிருந்தார். எனவேதான் மிகக் குறுகிய கால அவகாசத்தில் கூட முப்பதாயிரம் நாற்பதாயிரம் படை வீரர்களை சேதுபதியால் திரட்ட முடிந்தது.

இம்மறவர்களின் இனக்குழு வாழ்க்கை முறையும், வீரமிக்க நடவடிக்கைகளும், தங்கள் இனத்துக்கும் தலைமைக்கும் கட்டுப்பாடு

பட்டவராக உண்மையாக இருந்த தன்மையும், இவர்களை 18 ஆம் நூற்றாண்டின் தென்னிந்தியாவில் வல்லமை மிக்கதொரு அரசியல் சக்தியாக உருவாக்கி இருந்தது.

2

நெல்லைச் சீமையில் மறவர் பாளையக்காரர்கள் அல்லது காவல் தலைவர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இம்மறவர்கள் காவல்காரர்களாக பணியமர்த்தப்பட்டனர். காவல் என்பது கண்காணிப்புப்பணியைக் குறிக்கும். அது ஒரு ஸ்தாபனமாக ஓரளவு இன்றைய போலீஸ் ஏற்பாட்டை ஒத்திருந்தது.

ஸ்தலக்காவல் மற்றும் தேசக் காவல் என காவல் இருவகைப்பட்டது. ஸ்தலக்காவலில் காவல்

கருப்பட்டி மிட்டாய்க்கு பிள்ளை அழ

கைத்தட்டலிடையே கரகாட்டக்காரிக்கு ராசாத்தேவர் அன்பளிப்பு நூத்தியொன்னு

வித்யாஷங்கர்

தலைவர் கிராமத்தை பகுதிகளாக பிரித்து காவல்காரர்களின் குடும்பங்களுக்கு பங்கீடு செய்வார். காவல் பகுதிகள் தலைவரின் விருப்பப்படி மாற்றவும் படலாம்.

காவல் தலைமை என்பது பரம்பரை உரிமையாக இருந்தது. கிராமக்கோவில் காவல் தலைமையின் நேரடி ஆளுகையில் இருந்தது.

காவல்காரர்களின் தலையாய கடமை கிராம மக்களின் சொத்துக்களான பயிர்கள் தானியங்கள் கால்நடைகள் மற்றும் பிற குடும்ப சொத்துகளை பாதுகாப்பதும் பொது இடங்களான கோவில்கள் சாலைகள் மற்றும் சந்தைகளை பாதுகாப்பதும் ஆகும். ஏதாவது

திருட்டு நடந்து விட்டால் சம்பந்தப்பட்ட காவல்காரரே களவு போன பொருளுக்கு பொறுப்பேற்க வேண்டும். பொருளை மீட்டுத்தர தவறினால் அவரே நஷ்டஈடும் தர வேண்டும். இதனை அமுல்படுத்துவதே காவல் தலைமையின் கடமை. எனவே காவல் தலைவர் தான் மக்களுக்கு நேரடியாக பொறுப்பாளர். காவல்காரர்கள் அல்லர். காவல்காரர்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே உறவுப்பாலமாக காவல் தலைவர் இருப்பார். காவல் தலைவர் திருட்டுப்பொருளுக்கான நஷ்டஈட்டை உடனடியாக காவல்காரரிடம் வசூலிப்பதில்லை. தன் உதவியாளர்களுடன் தீவிர விசாரணை மேற்கொண்டு திருடனை கண்டு பிடித்து நஷ்ட ஈட்டை அவனிடமே வசூலிப்பார். அது சாத்தியமாகாது போனால் மட்டுமே காவல்காரரை இழப்புத்தொகையை வழங்கச் சொல்வார். இவ்விதமாக கிராமக் காவல் தலைவர் போலீஸ் மற்றும் நீதிபரிபாலன அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வார். அவரும் அவரது உதவியாளர்களும் குற்றங்களை கண்டுபிடிக்க மிகக் கொடுமான முறைகளை கையாண்டனர்.

காவல்காரர்களின் சேவைகளுக்கு ஈடாக ஸ்தலக்காவல் என்ற பெயரில் ஒரு கட்டணம் வழங்கப்பட்டது. அது அவர்கள் பாதுகாத்து வந்த தானியங்களின் (விளைச்சலில்) ஒரு பகுதியாகவோ அல்லது அதற்கு ஈடான பணமாகவோ இருக்கும். காவல்காரர்கள் தங்கள் வசூலில் ஒருபகுதியை காவல் தலைவருக்கு வழங்கினர்.

கோவில் காவலுக்கான வருமானம் காவல்தலைவருக்கு வரும். அவர் அதில் ஒருபகுதியை தன் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு பகிர்ந்தளிப்பார். பெரும்பாலும் கோவில்கள் காவல் தலைவருக்கு நிலங்களை வழங்கின அடைக்கொண்டு அவர்கள் தங்களையும் தங்கள் பரிவாரங்களையும் காத்து வளர்த்துக் கொண்டனர். காலப்போக்கில் மைய அரசுகள் வலு இழந்த போது இக்காவல் தலைவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை தவறாக பயன்படுத்தி தாங்களே கிராமத்தின் ஆட்சியாளர்

களாக மாறினர். ஏற்கனவே காவல் மற்றும் நீதி பரிபாலன அதிகாரத்தை இவர்கள் தங்கள் கையில் வைத்திருந்தது இதற்கு உதவியாக இருந்தது.

தேசக்காவல்

தேசக்காவல் அமைப்பில் பல கிராமங்கள் ஒருதலைவரின் ஆளுகையில் கீழ் இருக்கும். இக்கிராமங்களின் தலைவராக காவல் தலைவராக அவர் இருப்பார். இதுவும் மறவர்களுக்கான தனிவகையான அமைப்பாகும். இதன் மற்ற முறைகளையெல்லாம் ஸ்தல காவலையே ஒத்திருந்தன. கிராமங்களில் காவல் பணிபுரிந்த தலைவர்கள் தேசக்காவல் தலைவருக்கு கட்டுப்பட்டு இருந்தனர். கிராமங்களுக்கிடையே ஏற்படும் பிணக்குகளை தேசக்காவல் தலைவர்கள் தீர்த்து வைத்தனர். இந்த தீர்ப்பு மறுபேச்சில்லாமல் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இதற்கு "தேசக்காவல்" என்ற பெயரில் ஒரு கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது.

தங்கள் பகுதிகளில் மறவர் பாளையக்காரர்களே தேசக்காவல் தலைவர்களாகவும் இருந்தனர். பாளையங்களுக்குள் வராத பகுதிகளில் சக்திமிக்க இதர தலைவர்கள் இக்கடமைகளை ஆற்றி வந்தனர். ஆறு பங்கு நாட்டு மறவர்கள் எனப்பட்டோர் ஆறு கிராமங்களில் (மருகால்குறிச்சி, மஞ்சாங்குளம், கன்னிமார்மலை, தென்னிமலை, புதூர் மற்றும் நெடுங்குளம்) பரவியிருந்தனர். மறுகால் குறிச்சியைச் சேர்ந்த ஆறுமுகத்தேவர் என்பவரே இந்த ஆறுபங்கு நாட்டு கிராமங்களின் தேசக்காவல் தலைவராக இருந்தவர். இவரே நாங்குநேரி பகுதியின் தேசக்காவல் தலைவராகவும் இருந்தார். ஆறுபங்கு நாட்டு மறவர்களும் இப்பணியில் உடன் பணிபுரிந்தனர். திருக்குறுங்குடி தலைமை மறவர் குடும்பம் களக்காட்டின் தேசக்காவலை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதில் அப்பகுதி மறவர்கள் அவர்களின் கீழ்வந்தனர். இதுபோல பல குறிப்புகள் மறவர்கள் ஸ்தலக்காவலுடன் தேசக் காவலையும் புரிந்துவந்தனர் என்பதற்கு ஆதாரமாக உள்ளன. இக்குறிப்புக்களின் மூலம் அவரவர்

கீழ் இருந்த கிராமங்களின் எண்ணிக்கையும் எல்கையும் தெரிகின்றது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் திருநெல்வேலிப் பகுதியின் அரசியல் ஆதிக்கத்தில் இத்தலைவர்கள் தங்கள் செயல்பாட்டுத் தளங்களை உருவாக்கி கொண்டது தெளிவாகிறது.

மறவர் அல்லாத பாளையக்காரர்களும் தேசக்காவல் தலைவர்களாக இருந்துள்ளனர். இதனை மறவர் தலைவர்களுக்கும் நாயக்க பாளையக்காரர்களுக்கும் இடையே எழுந்த பல 'காவல் சச்சரவு'களில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

1776ல் நாங்குநேரி மறவர்களுக்கும் நாயக்க பாளையக்காரரான பாஞ்சாலக்குறிச்சி கட்டபொம் மனுக்கும் இடையே

“அவர்களின்
சொந்த இனத்தவரே
மன்னராக இருந்தும் கூட
இந்த மறவர்கள்
ஏன் வியாபாரத்தில்
ஆர்வமில்லாமல்
இருக்கிறார்கள்”
என்று
ஒரு கிறிஸ்துவ எழுத்தாளர்
ஆச்சரியப்பட்டு
எழுதுகிறார்.

நடைபெற்ற போர் குறிப்பிடத்தக்கது. நாங்குநேரி மற்றும் களக்காடு மறவர்கள் 300 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தாங்கள் தேசக்காவல் உரிமையைப் பெற்றிருந்தமையால் நாயக்கர்கள் அதில் தலையிடக் கூடாது என்றனர். இதன் மூலம் நாயக்கர்களுக்கு முன்பே மறவர்கள் தேசக்காவல் தலைமை ஏற்றிருந்தனர் என்பது உறுதியாகிறது. தேசக்காவல் முறை 1780 முதல் 1781 வரையிலான காலத்தில் மிக உச்சத்தில் இருந்தது. காவல், நீதி மற்றும் நிர்வாக அதிகாரங்களை தேசக்காவல் தலைவர் செலுத்தி வந்தார். இத்தலைவர்கள் தங்களுடன் எப்போதும் சிஷ்யர்களை வைத்திருந்தனர். இவர்கள் அநேகமாக பள்ளர்

இன மக்களாக இருந்தனர்.

காவல் அமைப்பு மறவர்கள் ஒரு தலைவரின் கீழ் ஒன்றுபட்டு நிற்கவும் அத்தலைவரை வலுவான வராக நிறுத்தவும் வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தது. மைய நிர்வாகம் சீர்குலைந்தபோது ஊர்களின் பாதுகாப்பு அவர்கள் கையில் இருந்தது.

3

மதுரை விஜயநகர அரசர்களின் கீழ் வந்தபோது ராமநாதபுரம் மதுரை பேரரசின் கீழ் வந்தது. ஆனால் அரசியல் சூழல்கள் மதுரை அரசர் முத்து கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரை 1605ஆம் ஆண்டின் பண்டைய சேதுபதி எல்லை வரை மறவர் ஆளுகையை ஏற்றுக் கொள்ளவும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும் நிர்ப்பந்தித்தன. என்ற போதிலும் மறவர் அரசு மதுரை அரசின் விருப்பத்திற்கிணங்கவே செயல்பட்டது. தங்களின் ராணுவ வல்லமையின் காரணமாக அதன் ஆதிக்கத்தின் கீழ்தான் இருக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் ராமநாதபுர மறவர்கள் தங்கள் நிலையை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டனர். நாயக்க ஆட்சி நீடித்து நிலைப்பது என்பதே மறவர்களின் ஆதரவில் என்பதால் நாயக்க அரசர்கள் குறிப்பிடத்தக்க செயல்பாட்டு சுதந்திரத்தை மறவர்களுக்கு அளித்திருந்தனர்.

வேறு பல களங்களில் நாயக்க மன்னர்கள் செலுத்திய ஈடுபாடானது சேதுபதிக்கு நாயக்க அரசர்களுக்கு எதிரான மனநிலை வளர காரணமாக அமைந்தது. மதுரை அரசருடனான சேதுபதியின் தொடர்புகள் வெறும் சம்பிரதாய பூர்வமாகவே இருந்தன. நடைமுறையில் அவர் சுயாட்சியாளராகவே இருந்தார். சேதுபதி மன்னர் மதுரை அரசுக்கு ஆண்டுக்கப்பத்தை செலுத்திய ஒரே நடைமுறை தவிர வேறு தொடர்புகள் இல்லை. அதையும் அவர் ஒழுங்காக செலுத்த அக்கறை காட்டியதில்லை. கிழக்கு கடற்கரையின் மூலமாக வெளிநாட்டு அரசர்களுடன் சேதுபதி மன்னர் நேரடித் தொடர்புகள் வைத்திருந்தார். இதுபோன்ற நடைமுறைகளுக்கு அவர் மதுரை அரசின் ஒப்புதலை

பெற்றதில்லை.

சேதுபதியின் வளர்ச்சி தனது அரசுக்கு ஆபத்தாக மாறக்கூடுமென கருதிய நாயக்க அரசர் சேதுபதியை ஒடுக்கும் பொருட்டு போர்ச்சுகீசியருடன் 1639 ஆகஸ்ட் 13 அன்று ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். நாயக்க அரசரின் இம்முயற்சியை சேதுபதி டச்சுக்காரர்களுடனான ஒப்பந்தத்தின் மூலம் முறியடித்தார். அதன் பின் மறவர்களின் மீதான நாயக்க அரசின் ஆதிக்கம் மங்கத் தொடங்கியது. ராமநாதபுர ராஜாக்களுடனான டச்சுத்தொடர்புகள் மதுரை நாயக்கர்களுக்கு எதிரான வளர்ச்சியைக் குறிக்கின்றன.

ஒரு டச்சு ஆதாரக் கூற்றின்படி "கட்டத்தேவர் எனும் இந்த இளவரசர் மதுரை நாயக்கரின் பிரஜையும் உபபகுதியும் ஆவார். ஆனால் இவ்வரசருடனான எங்களின் நட்புப் பூர்வமான உடன்பாட்டிற்குப்பிறகு மதுரை நாயக்கர்களுக்கு அவர் முன்பு அளித்த மரியாதையை அளிக்கவில்லை".

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதம் மேற்கண்ட டச்சு ஆதாரத்தினை உறுதி செய்து மறவர்களின் விரிந்த இராணுவப் பலத்தினை விவரிக்கிறது. அக்கடிதத்தில் பாதர் மார்ட்டின் எழுதுகிறார்.

"மறவர் சீமை எனும் இப்பேரரசு மதுரைக்குக் கட்டுப்பட்ட உபபகுதியாகும். ஆனால் இது பெயரளவுக்குத்தான். எப்போதேனும் மதுரை அரசு பலப்பிரயோகத்தின் மூலம் இவரிடமிருந்து கப்பம் வசூலிக்க முயன்றால் மதுரைப்படைகளை முறியடிக்கும் வல்லமை மறவர் பட்டாளத்துக்கு இருந்தது. பல சிற்றரசுகளை தன் கீழ் கொண்டிருந்த இவ்வரசு முழு வீச்சுகள் அதிகாரத்துடன் இயங்கியது."

ஏப்ரல் 1771 ல் ஜோசியஸ் டுப்ரி, வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ், சாமுவேல் ஆர்ட்லி ஆகியோரைக் கொண்டு சென்னை ஆளுநரால் அமைக்கப்பட்ட குழு தன் அறிக்கையில், "திருமலை நாயக்கர் விலக்களித்த பின்பு மதுரை அரசர்கள் இராமநாதபுரம் மறவர்களிடமிருந்து

கப்பம் வசூலித்ததற்கான எந்த ஆதாரமும் இல்லை. திருமலை நாயக்கரின் வாரிசுகள் தங்களின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட முயற்சித்திருந்தாலும் அது நடைமுறை சாத்தியமாயிருக்காது. நாயக்க மன்னர்களில் வீரம் செறிந்தவரான திருமலை நாயக்கரே கப்பம் கட்ட வலியுறுத்த இயலாத அளவிற்கு மறவர்கள் வலுவான சக்தியாகத் திகழ்ந்தனர். ராமநாதபுரத்தில் பலவீனமான ஆட்சியாளர் இருந்த போதோ அல்லது ராமநாதபுர அரசு உள்நாட்டு விவகாரங்களில் சிரமப்படும்போதோ மட்டுமே மதுரை அரசின் மேலாதிக்கத்தை அமுல்படுத்துவது சாத்தியமாக இருந்தது" என்று கூறுகிறது.

இந்த நட்பற்ற உறவு மதுரைக்கு படைபல உதவிகள் செய்யும் கடமையை சேதுபதி நிறைவேற்ற தடையாக இருக்கவில்லை.

1656ல் மைசூர் அரசர்கள் மதுரை நாயக்க அரசின் மீதான படையெடுப்பு செய்த போது திருமலை நாயக்கர், ரகுநாத சேதுபதியின் உதவியை நாடினார். அவரும் மதுரை அரசின் எல்லையிலிருந்து மைசூர் படைகளை விரட்ட உதவினார்.

மதுரை ஆளுகையிலிருந்து விடுபட்டு சேதுபதி தன்னிச்சையாய் செயல்படும் சூழல் ஏற்பட்டதும் அவர் தனது சொந்த உளவுத்துறை வலைப்பின்னலை நாயக்க ராஜ்ஜியம் முழுவதும் பரவ விட்டார். அது சிறப்பாக செயல்பட்டது என்பதை பல வெளிநாட்டு யேசு சபையார் புகழ்ந்து பாராட்டியுள்ளனர். நாயக்க சாம்ராஜ்ஜியம் முழுவதிலும் பற்றிப் படர்ந்திருந்த மறவர்களின் உளவு வலைப்பின்னல் குறித்து இராமநாதபுரம் அரசன் மனை ஆவணங்கள் பேசுகின்றன. சேதுபதிகள் நீதிபரிபாலனத்தில் நாயக்க மன்னர்களின் சட்ட திட்டங்களை பின்பற்றாமல் தங்களது சொந்தக் கோட்பாடுகளை கடைப்பிடித்தனர். ராமநாதபுர அரசர்கள் முதுகுளத்தூர் சாயல்குடி போன்ற பல துணை மையங்களை தங்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ் உருவாக்கினர்.

"மறவர் சீமையின் வளர்ந்து வரும்

ராணுவவல்லமையதார்த்த நிலைமையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி நாயக்கர்களை நிர்ப்பந்தித்தது. விஸ்வநாதர் என்ற நாயக்க அரசின் அமைச்சர் இந்த நிலைமையை சமாளிக்க ஒரு சமரச திட்டத்தை முன்வைத்தார். அதன்படி மறவர் தலைவர்கள் "பாளையக்காரர்கள்" என்ற புதிய பெயரில் தங்கள் அதிகாரத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டனர்" என்பது சத்திய நாதய்யரின் கூற்று.

4

மறவர் தலைவர்கள் பாளையக்காரர்கள் எனும் புதிய ஏற்பாட்டில் மேலும் வல்லமையே பெற்றனர். ஆயுதந்தாங்கிய படையையும், துறைமுகங்களையும் தொடர்ந்து பராமரித்தனர். நடைமுறையில் அவர்கள் சுயாட்சி பெற்றவர்களாகவும், மைய நிர்வாகத்தின் எத்தகைய நேரடி கட்டுப்பாடுகளும் அற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். மேலும் மறவர் தலைவர்களே மத்திய அரசுக்கான இராணுவத்தை அனுப்புகிறவர்களாக இருந்தனர். இதன்மூலம் மைய அரசின் திடம் என்பது பாளையக்காரர்களின் விசுவாசத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் சார்ந்து இருந்தது. நெருக்கடிகளை சந்திக்க ஒரு நிரந்தரமான ராணுவ ஏற்பாடு மதுரை நாயக்கர்களிடம் இருக்கவில்லை. இந்நிலையை சமாளித்து சமநிலையில் வைக்கவே சில நாயக்க பாளையங்கள் நாயக்க மன்னர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்று தோன்றுகிறது. மறவர்களும் நாயக்கர்களும் ஒன்றுபட வாய்ப்பு இல்லாதிருந்ததால் மைய அரசை எதிர்த்த பாளையக்காரர்களின் கூட்டுக்கலகம் குறித்த ஆபத்து எதுவும் இல்லை. அப்படி ஏதேனும் ஒரு பிரிவு பாளையக்காரர்களின் கலகம் ஏற்பட்டால் மற்றொரு பிரிவின் உதவியோடு அதனை அடக்கிடவும் முடியும்.

பாரம்பரியமாக மறவர்கள் ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட தன்னாட்சியும் தங்களின் எல்லைகளுக்குள் முழு சுதந்திரமும் பெற்றே செயல்பட்டனர். அத்தகைய சுதந்திரம் நாயக்க பாளையக்காரர்களுக்கும் இப்போது வழங்கப்

பட்டது. தங்களுக்கு சமமாக நாயக்க பாளையக்காரர்கள் நடத்தப்படுவதை மறவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. அவர்களை கடுமையாக வெறுக்கத் துவங்கினர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பொருளாதார மேம்பாடு அடைந்த நாடார்களுடனும் அவர்கள் இத்தகைய எதிர்ப்பு அணுகுமுறையைக் கையாண்டனர் என்பதையே மதுரை, சிவகாசி, கமுதி, கமுகுமலை தொடர் கலவரங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. தற்போதைய சூழலில் மறவர்களின் அடக்குமுறைக்கெதிராய் போராடும் தலித்துகளிடமும் இதேவித அணுகு முறையை தொடர்கிறது.

மறவர்கள் ஒரு சாதியாகவும் நாயக்கர்கள் மற்றொரு சாதிக் குழுவாகவும் இருந்ததால் ஏற்பட்ட கசப்புணர்வு பெருகி வெளிப்படையான முரண்பாடுகளும், மோதல்களும் வளர்ந்தன. கடம்பூர், மணியாச்சி, ஏழாயிரம்பண்ணை நீங்கலாக பிற மறவர் பாளையங்கள் எல்லாமே மேற்குத்தொடர்ச்சி

மலையின் அடிவாரத்தில் ஒருங்கிணைந்த பிராந்தியமாக அமைந்திருந்தன. எனவே பின்னர் அவை மேற்குப்பகுதி (மேகாடு) என அழைக்கப்பட்டன. எட்டயபுரம், பாஞ்சாலங்குறிச்சி, மேல்மாந்தை, குளத்தூர் மற்றும் காடல்குடி ஆகிய நாயக்க பாளையங்கள் எல்லாம் நாட்டின் கிழக்கே அமைந்ததால் கிழக்குப்பகுதி (கீகாடு) என அழைக்கப்பட்டன. (Western Block - Eastern Block).

எழுதப்பட்ட வரலாற்றில் நாயக்க பாளையங்களை மறவர்களோ மறவர் பாளையங்களை நாயக்கர்களோ ஆண்டதாக எங்கும் குறிப்பு இல்லை. தனிப்பட்ட பாளையங்களில் இவர்களுக்குள் ஒற்றுமை இருந்ததாக தெரிகிறது. கட்டபொம்மன் நாயக்கரின் தளபதியாக பகதூர் வெள்ளை என்ற மறவர் சமூகத்தவர் இருந்திருக்கிறார்.

தேசக்காவல் வகுலை நாயக்க பாளையக்காரர்கள் கையிலெடுத்த போது மறவர்களுடன் மோத

வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

பாஞ்சாலங்குறிச்சி கட்டபொம்மனுக்கும், நாங்குநேரி மறவர்களுக்கும் இடையேயான மோதல் இதற்கு ஒரு உதாரணமாகும். அதே நாயக்கபடைகள் தான் திருக்குறுங்குடி சிவராமத்தலைவரையும் தாக்கின. ஆனால் இதெல்லாம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தான் நடந்தது. மறவர் பாளையக்காரர்களுக்கும் நாயக்க பாளையக்காரர்களுக்கும் இடையேயான பகைமை இதற்கும் முன்பிருந்தே நிலவி வந்தது. எட்டயபுரம் நாயக்க பாளையக்காரர் மதுரை நாயக்க மன்னரை எதிர்த்து கிளர்ச்சி செய்தபோது திருநெல்வேலி கவர்னராக இருந்த தளவாய் முதலியாருடன் திருநெல்வேலி மறவர் தலைவர்கள் இணைந்து எட்டயபுரம் நாயக்கரை ஒடுக்கினர். எங்கேனும் ஒரு மறவர் பாளையக்காரர் அரசுக்கு கீழ்ப்படிய மறுத்தால் தளவாய் முதலியார் நாயக்க இன

மதுரையில் புதிய புத்தக நிலையம்

பாரதி புக் ஹவுஸ்

D-28, மாநகராட்சி ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ், பஸ் ஸ்டாண்ட் உட்புறம்
(யோக லட்சுமி டிராவல்ஸ் வரிசையில்),
பெரியார் பஸ் நிலையம், மதுரை - 625 001.

அன்னம்

அகரம்

சுவத் ஏசியன்

வைகை வெளியீடுகள்

காவ்யா

காலச்சுவடு வெளியீடுகள்

விஜயா

விடியல்

தமிழினி

கிரணம்

தாமரைச்செல்வி

கீழைக்காற்று

அலைகள் வெளியீட்டகம்

நியூ செஞ்சரி

நாட்டார்

வழக்காற்றியல் மையம்

நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்

வெளியீடுகள்

மற்றும்

நவீன இலக்கியம்

சமூகவியல் சார்ந்த

அனைத்து நூல்களும்

சிறித்திழைகளும்

கீழைக்காற்று

த.மு.எ.ச.

இதர ஒலிப்பேழைகளும்

கிடைக்கும்.

ஞாயிறு புத்தக நிலையம் திறந்திருக்கும்

தலைவர்களின் உதவியைப் பெற்று ஒடுக்கினார்.

5

இரண்டாம் கர்நாடகப் போருக்குப் பின் 1754ல் மதுரை திருநெல்வேலி மீதான நவாபின் ஆட்சி உரிமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியும் தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை, உள்ளூர் அரசுகளும் இக்கட்டான நேரத்தில் நவாபுக்கு உறுதுணையாய் நின்றன. இருந்த போதிலும் மறவர்களின் எதிர்ப்பினால் நவாப் தெற்கே தனது அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. இந்த எதிர்ப்பை புலித்தேவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். மைசூர் அரசு மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்களால் உண்டான பிரச்சினைகளை சமாளித்த பின்னர் நவாப் தான் பிரிட்டிஷ் படைகளை சார்ந்திருப்பதை உதறிவிட நினைத்தார். ஆனால் தெற்கே மறவர்கள் தொடர்ந்து ஒரு அச்சுறுத்தலாக இருந்து வந்ததால் அவரால் அதை சாதிக்க முடியவில்லை. மறவர்கள் பணிய வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் நவாபும் பிரிட்டிஷாரும் உடன்பட்டனர். ஆனால் நவாபுக்கும் பிரிட்டிஷாருக்கும் இடையே இருந்த பரஸ்பர பகைமையால் இத்திட்டம் உடனே நிறைவேறவில்லை. இருந்தபோதிலும் வெளிநாட்டு ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து வந்த மறவர்களை ஒழித்துக்கட்டுவதில் நவாப் ஈடுபட்டார்.

புலித்தேவரின் எதிர்ப்பு முயற்சிகள் ஓரளவு வெற்றி பெற்றன. ஆனால் இராமநாதபுரம், சிவகங்கை மறவர்களை அவரால் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக அணிதிரட்ட இயலவில்லை. இரண்டு மறவர் அரசுகளுமே நவாபுக்கும் பிரிட்டிஷாருக்கும் எதிரான அவர்களின் போருக்காக திருநெல்வேலி மறவர்களை அணி திரட்டவில்லை. புதுக்கோட்டை கள்ளர் அரசு மறவர்களின் நலனுக்கு எதிராகவே நடந்து கொண்டது. இத்தகைய ஒற்றுமையின்மை நிலவியபோதும் நவாபும் பிரிட்டிஷாரும் காவல்தலைவர்கள் மற்றும் மறவர் பாளையக்காரர்

களின் எதிர்ப்பை சந்திக்க வேண்டித் தான் வந்தது. சிவகிரி பாளையக்காரர் தனது நிதி முழுவதும் தீர்ந்து ஒட்டாண்டியாகும் வரை போர் புரிந்தார்.

18ம் நூற்றாண்டின் கடைசிக் கால் பகுதி சிவகங்கையில் மருது சகோதரர்களின் எழுச்சியைக் கண்டது. பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்புணர்வு கொண்ட போதிலும் அவர்கள் அகமுடையார் பிரிவினராக இருந்த படியால் மறவர்களின் முழு ஒத்துழைப்பை பெற முடியவில்லை. குறிப்பாக இராமநாதபுர சேதுபதி இவர்களின் அதிகார எழுச்சியை விரும்பவில்லை. மறவர் அகமுடையார் முரண்பாடு பிரிட்டிஷாருக்கு மருது சகோதரர்களை எளிதாக சமாளிக்க பெரிதும் உதவிகரமாய்

ரேகைச்சட்டம் என அறியப்பட்ட குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தை ஒழிக்க காங்கிரஸ் முயன்றது. ஆனால் திரு.முத்துராமலிங்கத்தேவர் அவர்களே இதனை ஒரு மக்கள் இயக்கமாக மாற்றியதில் வெற்றியடைந்தார்.

அமைந்தது. தஞ்சாவூர் மராத்தியர்கள் மற்றும் புதுக்கோட்டை கள்ளர்களின் எதிர்ப்பு நிலைபாடு தெற்கே மறவர்களின் அரசியல் ஆதிக்கம் தகர்ந்து போவதை விரைவுபடுத்தியது.

6

பிரதேசத்தின் ஆதிக்கத்துக்கான பல்முனைப் போட்டியில் பிரிட்டிஷார் வெற்றிகரமாக முன்னேறி 'மெட்ராஸ் பிரசிடென்சி'யை 1803ல் உருவாக்கினர். பாளையக்காரர்களின் அனைத்து கோட்டைகளும் அழிக்கப்பட்டன. சர்க்கார் பகுதியில் வாழ்ந்தாலும் சரி. பாளையப் பகுதியில் வாழ்ந்தாலும் சரி எல்லா மறவர்களும் ஆயுதங்

களை ஒப்படைக்கும் படி ஆணையிடப்பட்டது (1803). காவல் என்கிற நிறுவன அமைப்பு 1816ல் அதிகாரப் பூர்வமாக கைவிடப்பட்டது. காவல் மற்றும் ராணுவம் தவிர வேறு எதிலும் பயிற்சி பெற்றிராத மறவர்கள் முற்றிலுமாக நிலை குலைந்து போயினர். சிறிய நிலங்களை வைத்திருந்த மறவர்கள் பிரிட்டிஷாரின் நிலவருவாய் திட்டத்தினால் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாயினர். ஆனால் மறவர்களின் ஆக்ரோஷ உணர்ச்சி மட்டும் மடியவில்லை. அவன் பிறப்பால் ஒரு போர்வீரனாக இருந்தமையால் சமூகத்தின் சாதுவான பகுதியை தனது வலிமையால் ஆளத்தனக்குரிமை உண்டு என எண்ணினான்.

மரபான நடைமுறைகளை ஒரே இரவில் மாற்றிவிட முடியாது. மறவர்கள் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிரிட்டிஷ் சட்டத்தை மீறி அதற்கு மாறாக தங்களது காவல் பணியை தொடர்ந்தனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மதச்சேவைக்குழு ஒன்றின் அறிக்கை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நிலவிய சுவாரஸ்யமான நடைமுறை குறித்த தகவல்களைத் தருகிறது

"நகரத்திலிருந்து விலகி உள்ளடங்கியுள்ள நாட்டுப்புறப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் முற்றிலுமாக மறவர்களின் பிடியிலேயே வாழ்கின்றனர். ஒவ்வொரு மண் குடிசையில் வாழும் வீட்டு உரிமையாளரும் மறவர்களுக்கு அரைப்பணம் (அதாவது ஒரு அணா எட்டுப் பைசாவை) வருடந்தோறும் தர வேண்டும். கால்நடை வைத்திருப்போர் ஒரு பணம் தர வேண்டும். அறுவடையின்போது எதிரிநாட்டு வயல்களில் தானியங்களை அறுத்துக் கொண்டு போவது தென்தமிழகத்தின் வழக்கமான நடைமுறையாக இருந்து வந்தது. பிரச்சனையை ஒரு நெருக்கடியை நோக்கி நகர்த்தி முற்றவிட்டு எதிரியை சரியான இடத்தில் நிறுத்தி சாதகமான ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வர எதிரியை நிர்ப்பந்திக்கும் ஒரு வழிமுறையாக இத்தகைய கொள்ளைகளை அவர்கள் பயன்படுத்தினர். இத்தகைய

குழலில் காவல்காரர்களின் பயன் என்பது புரிந்துகொள்ளத்தக்கதே. மறவர்கள் பெரும்பாலும் உண்டவீட்டுக்கு ரெண்டகம் செய்வதில்லை சில சமயங்களில் அதிக பணம் தருபவர் பக்கம் போனதும் உண்டு. அவர்களது காவல்திட்டம் - போலீசைப் போல ரோந்து சுற்றி வருவது-நூறு மறவர்கள் பத்து குழுக்களாகப் பிரிந்து பணியாற்றுவது என பலவாகும். ஒவ்வொரு குழுவும் ஒரு தனிப்பட்ட பணியைச் செய்யும். அவர்களுக்கு அவர்கள் காவல் பகுதியில் உள்ள மக்கள் ஊதியம் தந்தனர். பத்து ரூபாய்க்கு மேற்படாத பொருள் திருட்டுப் போனால் பத்து குழுக்களும் தலா ஒரு ரூபாய் வீதம் வழங்கி அதனை இழந்தவருக்கு வழங்குவர். திருட்டுப் பொருளின் மதிப்பு பத்து ரூபாயை விட அதிகமாகும்போது பத்துக் குழுக்களில் உள்ள நூறு மறவர்களும் இணைந்து அப்பொருளை மீட்பதற்காக திட்டமிடுவர். எனவே மறவர்கள் கொள்ளையடிப்பவர்களாக பிறரால் கருதப்படவில்லை. மறவர்களின் 'காவல்காரர்கள்' என்கிற அந்தஸ்து அனைத்து சமூக மக்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாக இருந்தது. யாரும் அவர்களுக்கு பயப்படவில்லை. நீண்ட நெடுங்காலமாகவே அவர்களுக்கு ஒரு தொகையை வழங்குவது என்பது பரம்பரையாக நடைமுறையாக இருந்தது. சட்டவிரோதமானதாகவே இருந்தாலும் கூட இந்தியாவில் சம்பிரதாயங்களுக்கு விரோதமாக நடப்பவர் யாரும் உண்டா? கிராமத்து மக்களால் ஆண்டுதோறும் வழங்கப்பட்ட மிகச்சிறிய தொகை அவர்களின் உடைமைகளை பாதுகாக்கப் பயன்பட்டதால் யாருக்கும் அது ஒரு சமையாக இருக்கவில்லை. காவல் ஊதியத்தை ஒரு சட்டப்பூர்வமான ஏற்பாடாக நடைமுறைப்படுத்த முடியாததால் இவ்வமைப்பை பிற சாதிகளின் எதிர்க்கத் துணிவு கொண்டனர். அதைத்தொடர்ந்து வேலையிழந்த மறவர்கள் திருட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் திருட்டுகளினாலும், கொள்ளையினாலும் பிறரின் வெறுப்புக்கு ஆளாகி உள்ளனர் எனும் சொல்லால் சுட்டப்

பட்டு அவர்கள் பூர்வக்குடி கள்ளர்களாக கருதும் நிலை ஏற்பட்டது. 1886ன் மெட்ராஸ் நிர்வாக அறிக்கையின்படி "மக்களிடம் மறவர்களுக்குக் கொண்டு ஒரு பேரும் பயமும் உருவாகியிருந்தது. அந்தப்பேரே அவர்களின் வன்முறைக்குற்றங்கள் வெற்றியடைய உதவின. மறவர்களை எதிர்ப்பது என்ற நினைப்பே வரவிடாதபடி அந்தப்பேர் காத்தது. ஒவ்வொருவரும் மறவர்களைப் பற்றிய பயத்தோடே வளர்க்கப்படுகிறார்கள்."

"கள்ளர்கள், மறவர்கள், அக முடையார்கள் ஆகியோரே தென் மாவட்ட குற்றங்களுக்கு பொறுப்பாவார்கள். அக்குற்றங்கள் அவர்களின் எண்ணிக்கை பலத்தை மீறிய அளவிலானவை" என்று 1901 மக்கள்

குற்றப்பரம்பரைச்சட்டத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த இம்மக்களுக்கான மறுவாழ்வு திட்டங்களை அமுல்படுத்த வேண்டிய தருணத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி அவர்களை கடுமையாக ஒடுக்கியது. துயரப்பட்ட முன் சரித்திரம் அவர்களுக்கு இருந்தது மறுக்கப்பட்டது. இது ஒரு வருந்தத்தக்க நிலையே.

தொகை அறிக்கையில் பிரான்சிஸ் பதிவு செய்துள்ளார். மதுரைச் சிறையில் உள்ள குற்றவாளிகளில் 42 சதவீதமும் பாளையங்கோட்டை சிறைச்சாலையில் உள்ள குற்றவாளிகளில் 30 சதவீதமும் இம்மூன்று சாதிகளில் ஏதேனும் ஒன்றைச் சார்ந்தவராக உள்ளனர் என்று 1897ல் சிறைத்துறை ஐ. ஜி. அறிக்கை தந்துள்ளார்.

1894ல் திருநெல்வேலியில் இம் மூன்று சமூகத்தவரால் 131 கால் நடைத் திருட்டுக்குற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதே ஆண்டில் பிற சமூகத்தினரால் 47 திருட்டுக் குற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. விகிதாச்சார அடிப்படையில் பிற சமூகத்தினர் 37,830 பேருக்கு ஒருவர்

திருட்டுக் குற்றவாளி என்றால் இம்மூன்று சமூகத்தில் 1497ல் ஒருவர் திருட்டுக் குற்றவாளியாயிருந்திருக்கிறார். மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களிலும் குற்றவியல் புள்ளி விபரங்கள் மோசமாகவே இருந்துள்ளன.

7

சென்னையில் இருந்த காலனி அரசு மறவர்களை ஈவு இரக்கமின்றி அடக்கி ஒடுக்க முடிவு செய்தது. காவல் அமைப்பு என்பது பகுத்தறிவுள்ள ஒரு சமூகத்தில் நியாயமான நிர்வாக நடைமுறையாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதல்ல என்று அவர்கள் விளக்கமளித்தனர். மறவர்களுக்கு எதிராக 'குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம்' அமுலாக்கப்பட்டது. 1871ல் முதலில் குற்றப்பரம்பரைச்சட்டம் என்பது பிரிட்டிஷாரின் உத்தரவுப்படி விவசாயத்தில் ஈடுபட மறுத்த பழங்குடி மக்களுக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்பட்டது. 1897, 1911, 1923 ஆகிய ஆண்டுகளில் மும்முறை திருத்தி எழுதப்பட்ட இச்சட்டம் 1911 வரை சென்னை மாகாணத்தில் அமுலாக்கப்படவில்லை. 1897ல் சென்னை அரசு இது தெற்கிற்கு பொருத்தமில்லாத சட்டம் என முடிவு செய்தது. இருந்தபோதிலும் மாகாணத்தில் 1911ல் இது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. எந்த குழுவோ, கூட்டமோ, இனமோ ஜாமீனில் வெளிவர முடியாத குற்றங்களை தொடர்ச்சியாக திட்டமிட்ட முறையில் புரிந்தால் அதனை குற்றப் பரம்பரை என அறிவிக்கும் அதிகாரத்தை அரசுக்கு இச்சட்டம் வழங்கியது. ஒரு முறை அறிவிக்கப்பட்டு விட்டால் அக்குழுவின் உறுப்பினர் இதனை எதிர்த்து நீதிமன்றங்களில் முறையிடமுடியாது.

1871ம் ஆண்டின் இச்சட்டப்படி இக்குற்றப்பரம்பரையினரின் மறு சீரமைப்பிற்கும், மறுவாழ்விற் குமான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டிய கடப்பாடு அரசுக்கு இருந்தது. இச்சட்டத்தில்தான் கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தமானது இக்கடப்பாடு அரசுக்கு இல்லையென நீக்கப்பட்டது. இது இச்சட்டத்தை பெரும் சமூகங்களான கள்ளர்கள், மறவர்

களுக்கு எதிராக அரசு பயன்படுத்த வகை செய்தது. குற்றப்பரம்பரையாக அறிவிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் தாங்களே முன்வந்து காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்து கொள்ளும்போது கைரேகைகளையும் பதிவு செய்ய வேண்டும். அதற்கு மறுத்தால் அதுவே ஒரு குற்றமாக கருதப்பட்டு ஆறுமாத சிறைத்தண்டனையோ 200 ரூபாய் அபராதமோ அல்லது இரண்டும் சேர்த்தோ தண்டனையாக வழங்கப்பட்டது.

குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் மறவர்கள், கள்ளர்களின் நடமாட்டத்தினை கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்தியது. இச்சட்டத்தின் பிரிவு 10(a) மோசமான நபர்கள் மற்றும் படுகுற்றவாளிகள் எந்த நேரத்தில் காவல் நிலையத்தில் இருக்க வேண்டுமென்பதை நிர்ணயம் செய்தது. கள்ளர்கள், மறவர்களைப் பொருத்தமட்டில் இது இரவு 11 மணி முதல் அதிகாலை 4 மணி வரை என ஆனது. இரவு நேரங்களில் குற்றங்கள் நிகழாமல் தடுக்க அரசு இம்முயற்சியை எடுப்பதாகக் கூறியது. ஆனால் இதன்படி கள்ளர்கள் மற்றும் மறவர் இன மக்கள் தினசரி காவல் நிலையத்திலேயே உறங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

70,000 முதல் 80,000 வரை கள்ளர்கள் வசித்து வந்த திருமங்கலம் மற்றும் மதுரை மாவட்டத்தின் பக்கத்து வட்டாரங்களில் 1920 மத்திவரை இச்சட்டத்தின் கீழ் 14,283 பேரும் 1924ன் இறுதிக்குள் 32,054 பேரும் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர்.

இச்சட்டத்தின் கொடுரத்தை அறிந்த சில கள்ளர்கள் தங்கள் சுதந்திரம் பற்றிய பெருமித உணர்வுடன் இதனை எதிர்க்கத் தொடங்கினர். ஏப்ரல் 3ம் தேதி மதுரைக் கருகே ஒரு கிராமத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் கூடிய மக்கள் தங்களைப் பதிவு செய்ய மறுத்தவர்களை கைது செய்ய வந்த போலீசாரை எதிர்த்தனர். கம்பு, அரிவாள், மண்வெட்டியுடன் திரண்ட மக்களை போலீசார் சுட்டனர். சம்பவ இடத்திலேயே 11 பேர் இறந்தனர். காயம்பட்டிருந்த

மேலும் எட்டுபேரில் 3 பேர் பின்னர் மரணமடைந்தனர். இச்சம்பவத்தால் மகாண அரசு 'கள்ளர் மறு சீரமைப்புத் திட்ட'த்தை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் கள்ளர்களுக்கு பள்ளிகள், கிராம கூட்டுறவு கடன்கள், மற்றும் நில மானியங்கள், மதுரை நூற்பாலைகளில் வேலைகள், நீலகிரி மற்றும் ஆனைமலையில் 12 மற்றும் காபித்தோட்டங்களில் வேலைகள் ஆகியவை தரப்பட்டன. பதிவேடுகளின்படி சுமார் 5,000 பிரன்மலைக்கள்ளர்கள் 1920களில் ஆனைமலைக்கு மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின் கீழ் அனுப்பப்பட்டு உள்ளனர். இத்தகைய திட்டத்தை திருநெல்வேலி மறவர்களுக்கும் அமுல்படுத்த கள்ளர் சீரமைப்பு திட்டத்தின் அளவும் செலவும் அரசுக்குத் தடையாக இருந்தன.

குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தை ஒழிக்க காங்கிரஸ் முயன்றது. 1915க்கும் 1920க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஜார்ஜ் ஜோசப் எனும் மதுரையைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ்காரர் இதற்கான ஒரு பிரச்சாரத்தைத் துவக்கினார். 1920களில் தஞ்சை காங்கிரஸாரும் இதில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் திரு. முத்துராமலிங்கத்தேவர் அவர்களே இதனை ஒரு மக்கள் இயக்கமாக மாற்றியதில் வெற்றியடைந்தார். 1934ல் அவர் இதற்கென இயக்கம் நடத்தி மறவர்களையும், கள்ளர்களையும், இச்சட்டத்தின் கீழ் தங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டாமென அறைகூவல் விடுத்தார். 1937ம் ஆண்டு தமிழகத்தில் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டவுடன் குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் ஒழிப்பு என்பது காங்கிரஸின் முக்கியகோஷமாக தமிழகத்தில் மாறியது.

மறவர்களின் கோரிக்கைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய திரு. முத்துராமலிங்கத்தேவர் தேர்தலில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி வேட்பாளராகிய இராமநாதபுரம் இராஜாவை எதிர்த்து மகத்தான வெற்றி பெற்றார். அதன்பின்னர் எழுச்சி பெற்ற ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பில் முத்துராமலிங்கத்தேவர், தேவர் சமூகத்தின் கண்கண்ட தெய்வமாக

கருதப்பட்டார்.

பல அரசியல் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியிலும் இச்சட்டம் தேவை என 1945 வரை பிரிட்டிஷ் ஆளும் வர்க்கம் நம்பியது. மதுரையில் இருந்து வந்திருந்த ஒரு மணுவிற்கு பதில் எழுதுகையில் கவர்னரின் ஆலோசகர்களில் ஒருவர் கீழ்க் கண்டவாறு கூறியுள்ளார். "எக் காரணம் கொண்டும் குற்றப்பரம்பரைச்சட்டத்தை என்னால் தள்ளாடி செய்ய இயலாது. அதை இன்னும் நன்றாக செயல்படுத்துவதற்காக மாற்றங்கள் என்றால் சரி. நீக்குவது என்றால் முடியாது" என்கிறார். இறுதியாக 1947ல் காங்கிரஸ் இடைக்கால அமைச்சரவையால் இச்சட்டம் நீக்கப்பட்டது. ஆனால் காங்கிரசார்டன் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகளால் முத்துராமலிங்கத்தேவர் 1949ல் பார்வாடு பிளாக்கைத் தொடங்கினார். மறவர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் காங்கிரஸை விட்டு வெளியேறி தேவரின் பார்வாடு பிளாக்கில் இணைந்தனர். 1957ல் முதுகுளத்தூர் கல்வரங்களின் காரணமாக மறவர்களை தமிழக காங்கிரஸ் ஆட்சி கொடுரமாக கையாண்டது. குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த இம்மக்களுக்கான மறுவாழ்வு திட்டங்களை அமுல் படுத்த வேண்டிய தருணத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி அவர்களை கடுமையாக ஒடுக்கியது. துயரப்பட்ட முன்சரித்திரம் அவர்களுக்கு இருந்தது மறுக்கப்பட்டது. இது ஒரு வருந்தத்தக்க நிலையே.

கல்வியும் வளர்ச்சியும் இம்மக்களின் பெருந்திரளானவர்களுக்கு இன்னமும் போய்ச்சேரவில்லை. இன்றும் தொடர்கிற அவர்களின் கொந்தளிப்புக்கும் தாக்குதல் மனோபாவத்துக்கும் இவையே காரணமாக அமைந்துள்ளன.

ஆயிரம் ஆண்டுகளின் முடிவில்
சிறந்த கருத்து = மனித உரிமை =
கொடுங்கோலர்களின் பயங்கரக்களவு

வொலெ சோயிங்கா

தமிழில் :

அருணன், புதுச்சேரி

ர த் த ந் தே ர ய் ந் த
மதவெறிக்கொடிகள் உலகின் பல
வானங்களில் பறந்து கொண்டி
ருப்பதே இந்த ஆயிரம் ஆண்டு
களின் ஒரு பெரும் குறியீடாக
இருக்கையில், மதத்தாய்மைவாதத்
திற்கு எதிரான மார்ட்டின் லூதரின்
புகழ்மிக்க கொள்கையே கடந்த
ஆயிரம் ஆண்டுகளின் சிறந்த
கொள்கையாக எனக்குத் தெரிகிறது.
தொடர்புகள் முன்னேற, முன்னேற
அறிவுக்கான வழி தாராளமான
துடன் எண்ணங்களின் பரவலும்
பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது.
ஆனால், இந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளில்
ஒரு புனிதக்கருத்து தன் சொந்த
ஆற்றலினாலேயே பரவிட இன்று
வளர்ச்சியடையத் தொடங்கி
உள்ளது. "ஒட்டு மொத்த மனித
குலத்திற்குமாக சில குறிப்பிட்ட
அடிப்படை உரிமைகள் இருக்
கின்றன" என்பதே அந்தக்கருத்து.

இயற்கையின் இயல்பானதொரு
பகுதியாக எல்லா மனிதர்களுக்கும்
சில மதிப்பீடுகள் இருக்கின்றன என
ஒவ்வொரு மனிதனும் உள்ளூர் நம்பி

வந்துள்ளான். அம்மதிப்பீடுகளை
அவற்றினளவிலேயே நிலை நிறுத்த
மனித குலம் எப்போதும் போராடி
வந்துள்ளது.

சமூகத்தின் ஆரம்ப நிலையிலி
ருந்தே அவ்வப்போதைய எதிர்ச்
செயல்பாடுகள் காரணமாக ஆதிக்க
மதிப்பீடுகளுக்கு மாறாக இம்மதிப்
பீடுகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட
காலங்கள் இருந்திருக்கின்றன
என்பதை மறுக்க முடியாது.

போற்றப்படும் முன்னுதா
ரணங்கள் ஆண்டாண்டுகளாக
பின்பற்றப்பட்டு வந்த போதிலும்,
சில எதிர்ப்பாளர்கள் எப்போதுமே
தோன்றி வந்திருக்கிறார்கள். அந்த
எதிர்ப்பாளர்கள் தங்களது அடிப்
படை உந்துதலை, ஒரு தனி மனிதன்
அவனது அல்லது அவளது
தன்னிலை மதிப்பை அறிவதி
லிருந்துதான் பெறுகிறார்கள்.

ஒரு குழுவின் தலைவனாக ஒரு
தனிமனிதனிடம் அதிகாரம் குவியும்
போது, பாரபட்சமான அதிகாரத்
தடைகள் கொண்ட ஓர் அமைப்பு
முக்கியப்பங்கு வகிக்கிறது. உதாரண

மாக, மேற்கு நைஜீரியாவில்
தற்போது அதிகமாக வசிக்கும்
'யொருபு' மக்களின் அரசாட்சியை
எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கு தனது
குடிகள் மேல் முழு அதிகாரமுள்ள,
கடவுளுக்கு இணையான ஒரு
மனிதன் தலைமைப்பொறுப்பில்
இருக்கிறான். அவ்வரசனைச் சூழ்ந்
துள்ள மாயஒளி வட்டத்தை
காப்பாற்றும் வகையில் யாருடைய
கண்ணுக்கும் தெரியாமல்தான்
அவன் சாப்பிடவும், குடிக்கவும்
வேண்டும். அவனுக்கு தன் குடி
மக்களுடன் நேரடியாக பேச
அனுமதி இல்லை. மாறாக, ஒரு
பேச்சாளர் வழியாகத்தான் பேச
வேண்டும். "யொருபு"க்களின்
உலகில், கடவுள்களின் தோழர்
களாக கருதப்படும் உயர்நிலை
அரசர்களின் முகங்களைக்கூட
யாரும் பார்க்கக்கூடாது. தலை
வனுக்கும், மக்களுக்கும் இடையில்
ஒரு சமூக, உளவியல் இடைவெளி
நிலவினாலும், வரையறுக்கப்பட்ட
ஒரு அதிகார வரம்பிற்குள் ஆட்சி
செய்ய அரசர் உறுதி மேற்கொள்
கிறார். ஏதேனும் ஒரு தடையை மீறி
னாலோ, அல்லது தன் சம்பிரதாயக்
கடமைகளை செய்யத் தவறினாலோ,
அவர் அபராதங்கள், பரிகாரச்
சடங்குகள் அல்லது சமூக விலக்
குக்கு ஆளாக நேரிடும். ஆனால்,
எல்லாவற்றிலும் மிகப்பெரிய குற்றம்
அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்
படுத்துவதும், அளவு மீறிய கொடுங்
கோன்மையும், மக்களின் உரிமை
களை நசுக்குவதுமே ஆகும். இத்
தகைய குற்றங்களுக்கு ஒரே ஒரு
தண்டனை தான் இருக்கிறது.
அரசர் தவறிழைத்ததாக நிரூபிக்கப்
பட்டால், அவரிடம் ஒரு சுரைக்
குடுக்கை கொடுக்கப்பட்டு தன்
உள்ளறைகளுக்குள் செல்லுமாறு
அவர் பணிக்கப்படுவார். அத்
தண்டனைக்கான அர்த்தத்தை அவர்
அறிவார். வாழும் மக்களிடையே
அவர் அதன்பின் தென்படக்
கூடாது.

ஆனால், சில சமயங்களில் கூட்டு
அதிகாரத்தை ஒரு தனிமனிதன் தன்
சொந்த அதிகாரமாக மாற்றிக்
கொள்வதும் நடக்கத்தான் செய்
கிறது. அதுபோன்ற நேரங்களில்,
மக்களின் ஒடுக்கப்படும் உரிமை
களுக்கும், ஒரு மனிதனின் அதிகார

வொலெ சோயிங்கா

நெல்சன் மண்டேலா, ஃப்ராண்ட்ஸ் ஃபேனன், நைஜீரியக் கவிஞன் கென் ஸாரோ விவா என்ற வரிசையில் ஆப்பிரிக்க மக்களில் உணர்வெழுச்சியின் அடையாளமாக வருபவர் வொலெ சோயிங்கா. 1934ம் ஆண்டு 13ம் தேதி நைஜீரியாவில் பிறந்து 1986ம் ஆண்டில் இலக்கியத்திற்கான நோபெல் பரிசு பெற்றவர். நைஜீரியா விலுள்ள லாகோஸ், இஸ்தான் மற்றும் இஃபெ பல்கலைக்கழகங்களில் ஒப்பீட்டு இலக்கியம் மற்றும் நாடகக்கலைத்துறை, பேராசிரியராக பணியாற்றியுள்ளார். சிங்கமும் மோதிரமும்(1959), சதுப்புநிலத்தில் வசிப்பவர்கள்(1959), காடுகளின் நடனம் (1960), சகோதரர் ஜோரோ மீதான வழக்கு(1961), பைத்தியக்காரர்களும் வல்லுனர்களும்(1971), இருட்டடிப்புக்கு முன் (1971) ஜியாவிடமிருந்து அன்புடன் (1992) ஆகியவை அவர் எழுதிய நாடகங்களில் குறிப்பிடத் தக்கவை. இரண்டு நாவல்களை எழுதியுள்ள இவர், ஆரம்பத்தில் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாத உள்ளணர்வுக் கவிதைகளையே எழுதி வந்தார். 1989 ல் அவர் வெளியிட்ட 'மண்டேலாவின் நிலமும் பிற கவிதைகளும்' தொகுப்பு அவரது மாறிய விரிவான அரசியல் பார்வையை வெளிப்படுத்தியது. நைஜீரிய உள்நாட்டுப்போரின் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதால் 1967 முதல் 1969 வரை சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். தன் சிறை அனுபவங்களை மனிதன் இறந்தான்(1972) என்ற நூலில் எழுதியுள்ளார். அவரது தன் வரலாறு அகெ, குழந்தைப்பருவ ஆண்டுகள் (1982) என்ற தலைப்பிலும், வாழ்க்கை வரலாறு இசாரா, கட்டுரையைச்சுற்றி ஒரு பயணம் (1989) என்ற தலைப்பிலும் வெளிவந்துள்ளன. அவரது உரைகள் புராணம், இலக்கியம் மற்றும் ஆப்ரிக்க உலகம் (1972) என்ற தலைப்பிலும் கட்டுரைகள், கலை, உரையாடல் மற்றும் வெறியின் வெளிப்பாடு என்ற தலைப்பிலும் நூலாகக் கிடைக்கின்றன.

புது

வெறிக்கும் இடையிலான முறுகல் கள் வெளிப்படையாகவும், மறைமுகமாகவும் வெளிப்படும். அப்படியானால், அதுபோன்ற சமயங்களில் சமூகம் தன் எதிர்ப்புணர்வை எந்த தளத்திலிருந்து கட்டியெழுப்பும்? நாம் அறிவோம். எதிர்ப்பு என்பது இன்னும் மேலான சமத்துவ உறவுகள் பற்றிய நினைவு கூரல்களாலோ, மக்களின் உடமைகள் பறிக்கப்படுவதாலோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின், தனி மனிதனின் கேடு விளைவிக்கும் பண்பாட்டு மீறலாலோ தூண்டப்படலாம். ஆட்சியாளர் மனித இருப்பின் அடிப்படையிலேயே குலைத்து விட்டார் என ஒவ்வொரு மனிதனும் நம்புவதில் தான் அந்த எதிர்ப்புணர்வு உரம் பெறுகிறது.

தனது ஆளுகையின் கீழ் உள்ள எந்த குடிமகனின் மணமகளையும் முதலிரவன்று கன்னி கழிக்கும் "இன்ப உரிமையின்" மீது தானே அந்த கையாலாகாத மணமகன் தன் எதிர்ப்புணர்வை கட்டமைக்க முடியும்? அதை விட்டால் அவனுக்கு தன் உள்ளணர்வினா லான தன்னிலை மதிப்பு மட்டும் தானே மீதமிருக்கும்? அப்படியானால், என் நாட்டின் சில பகுதிகளில் இன்றைக்கும் நிலவும் ஒரு வழக்கம் பற்றி என்ன சொல்ல முடியும்? அவ்வழக்கத்தின் படி, யொருப அரசன் ஒருவன் தன் பார்வையில் படும் பெண் மீது ஆசைப்பட்டால் அவள் தலைமீது தன் அரசப்பாதுகையை குறியீடாக வைப்பதன் மூலம் அவளைத்தன் அந்தப்புரநாயகியாக்கிக்கொள்ள முடியும். தன் கிராமத்து விவசாயிகளின் உழைப்பை கட்டாயமாகப் பெறும் பண்ணையாரின் உரிமை, இன்னொரு மனிதனை அடிமையாக்கிக்கொள்ளும் உரிமை, இன்று ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் பெண்களை அடிமைகளாகக் கொள்ளும் புதுயுக முறை இவற்றுக்கு எதிரான எதிர்ப்பும், அது தொடர்பான உரிமைகளும் தன் மதிப்பு பற்றிய சுய மதிப்பீட்டில் தான் ஆரம்பமாகின்றன. அது பின் வளர்ந்து முன்னேறி, குறைக்க முடியாத உடமைகளும், உரிமைகளும் உடையதாக மனித குலத்தின் ஒட்டுமொத்த மதிப்பை மாற்றுகிறது.

மனிதகுலத்தை வெறும் குறிப்பிட்ட ஓர் இனத்தின் உறுப்பினர்களாகவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலவியல் எல்லைக்குள் வாழ்பவர்களாகவோ பார்க்காமல், அதனை ஒட்டுமொத்தமான ஒரு பொதுநோக்கில் பார்க்குமாறு தத்துவ மனத்தை தூண்டுவதற்கு உலகின் சமூகங்களுக்கு பல நூற்றாண்டுகள் பிடித்திருக்கின்றன. ஆரம்பகால அங்கத்தில் ஒவ்வொரு சமூகமும், தனது பொதுநலன்களை மற்ற சமூகங்களுக்கு எதிரானதாகவே வரையறுத்துக் கொண்டிருந்தது. உதாரணத்திற்கு மேக்னா கார்ட்டா, மற்றும் உரிமைகள் சட்டம் ஆகியவை. இதுபோன்ற வாக்குறுதிகள் சிறு இனக்குழுத் தலைவர்களால் வழங்கப்பட்ட போது, அவர்களது அதிகாரிகளுக்கு சில கடமைகள் ஏற்பட்டன. அதே வேளையில், அந்த அதிகாரங்கள் சில பாரபட்சமான அதிகாரச் செயல்முறைகளை உருவாக்கி அவர்களுக்கு அடுத்த கீழ்நிலை அடுக்கை ஒடுக்க உதவின. இதனால், சில வேளைகளில் அரசன் தன் அடித்தட்டு மக்களுடன் இணைந்து இனக்குழுத்தலைவர்களையும், தளபதிகளையும் எதிர்க்க வேண்டிய விசித்திரச்சூழல் உருவாயிற்று.

உரிமைகளை சில குறிப்பிட்ட பகுதியினருக்கு மட்டும் வழங்கி, மற்றவர்களை ஒதுக்கி வைப்பதில் இனம் மற்றும் குடியரிமை கோட்பாடுகளுக்கு மதம் எந்த விதத்திலும் பின்தங்கவில்லை. அதற்காக மதம் வகுத்த விதிகள் நம்பிக்கையானவர்களின் உரிமைகளை பாதுகாத்து, அல்லாதவர்களுக்கு அவற்றை மறுத்தன. உதாரணமாக, சிலுவைக்கு எதிராக பிறை, பௌத்தத்திற்கு எதிராக இந்துத்துவம், கடவுள் பற்றுள்ளவர்களுக்கு எதிராக கடவுள் விரோதி அல்லது சுருக்கமாக மதத்திற்கு எதிராக மதச்சார்பின்மை. மோதிக்கொள்ளும் இனவெறி, கொள்கை வெறி மற்றும் மதவெறியர்களின் குளம்புகளுக்கடியில் அரைபடும் ஒவ்வொரு சமூகப் பகுதி மக்களும் அவ்வப்போது தங்களுக்கும் ஆடுகள், மாடுகள், அரசனை இழுத்துச் செல்லும் குதிரைகள் இவற்றுக்கும் என்ன வேறுபாடு இருக்கிறது என்று

நினைத்துப் பார்க்கிறார்கள். வெறி அடிப்படையிலான முடிவுகள் பொதுக் கருத்தின் விளைவே என்று தெரிந்த போதிலும் மக்கள் இப்படி நினைக்கிறார்கள். ஒழுக்கம், அலங்கரித்துக் கொள்ளல், சமூகக் கட்டமைப்பு, தொழில்நுட்பம், பாசபந்தம் மற்றும் உற்பத்தி அமைப்புகள் இவை மட்டுமே மனித குலத்தின் அடையாளங்கள் என்றால், எந்த முக்கியப்பண்புகள் ஹோமோசேபியன்களை மற்ற உயிரினங்களிடமிருந்து பிரித்துக்காட்டுகின்றன? சின்னஞ்சிறுசமூகங்களுக்கு உள்ளேயே, நமக்கு எதிராக நம்மிலும் அற்பமான அவர்களா என்ற ரீதியில் ஏற்படும் ஒன்று திரளுதல்கள், தமக்கேயான சுறுசுறுப்பான நியாயங்களை தம் வசம் வைத்துள்ளன. இஸ்லாமிய மற்றும் கிறித்துவ மதவாதிகள், தங்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்கும் (பார்த்தறியாத, அறிய முடியாத) பெருந்தெய்வத்தின் மறுக்க முடியாத மகத்துவத்தைக் கூறும் வரிகளைத் தேடி தத்தம் வேதங்களை கிளறியதே வரலாறு. அது எந்த நோக்கத் திற்காக? ஐரோப்பாவின் மிகச் சிறந்த தத்துவமேதைகளான ஹியூம், ஹெகெல், காண்ட் ஆகியோர் சிலரே மனிதர் மற்றவர்கள் அவருக்குத் தாழ்ந்தவர் என்ற வசதியான கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனித குலத்தை உரிமை களுடையோர், உரிமையற்றோர் என பிரிப்பதற்கே தங்களது தேர்ந்த அறிவை வளைத்துப் பயன்படுத்தினர். பகுத்தறிவு யுகம் என்றழைக்கப்படும் காலத்தில் உருவான ப்ரெஞ்ச் கலைக்களஞ்சியவாதிகள் மனிதர்களையும், மற்ற உயிரினங்களையும் (ஒரு சுயநல திட்டத்தின் அடிப்படையில்) இறுக்கமாக வரையறுப்பதில் சிறந்தவர்களாக விளங்கினர். அவர்களது ஒரு சார்பான அறிவுழைப்பு லட்சக்கணக்கான ஆன்மாக்களை கடலுக்கப்பால் இழுத்துப்போய் கொத்தடிமைகளாய் வேலை வாங்கும் ஒரு வியாபாரச் செயலுக்கு அறிவியல் ஆசிரீவாதத்தை வழங்கியது. மனிதர்களை மேல் கீழாக பிரிக்கும் மதம், வணிகத்தின் அதிகாரத்திற்கு உலகின் மிகப்பழைமையான தொழில் என அவ்வப்போது அழைக்கப்படும்

தொழிலை விட பழைமையானவை (இவை) இப்புதிய அறிவியல் கொள்கைகள் வலுசேர்க்கின்றன. உலகம் இரண்டாக பிரிவது முழுமையாகிவிட்டது.

ஃபாசிசம் கிட்டத்தட்ட வெற்றி பெற்றுவிடும் நிலைக்கு வந்தது, உலகை அதன் சுய நினைவுக்கு கொண்டு வந்தது. பேரழிவின் கொடூரம் உலகின் ஆட்சியாளர்களை மீண்டும் அடிப்படையான கேள்விக்கே அழைத்துச் சென்றது. அந்தக் கேள்வி, மனித குலத்தின் உண்மையான மதிப்பு என்ன? உலகத்தை சரிபாதிக்கப் பிரிக்கும் நாசித்திட்டத்தை தடுக்கும் விதமாக, ஐக்கிய நாடுகள் அவையை அமைப்பதற்காக இரண்டாவது உலகப் போரில் வென்ற மூன்று நாடுகளின் தலைவர்களும் யால்டாவில் சந்தித்துப் பேசியபோது, இந்தப் பிரச்சனையின் தத்துவார்த்த இழைகள் குறித்து ஆழமாக விவாதித்தார்கள் என்பது சந்தேகத்திற்குரிய ஒன்றுதான். நாஸிக்களின் அந்தச் செயல்திட்டம் அதன் முடிவு வரை செயல்படுத்தப்பட்டிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? தீட்டிய திட்டப்படி லட்சக்கணக்கான மக்கள் விஷவாயு அறைகளில் கொல்லப்பட்டிருப்பர். ஆரிய இனம் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கும். ஐரோப்பா, தன் இளைஞர்களின் ரத்தத்தால் தோய்ந்த யுத்தம் ஒன்றை சந்தித்திருக்கும். என்ன இருந்தாலும், ஆளும் இனம் என்ற கோட்பாடு ஒன்றும் மனித குலத்திற்கு புதிதல்லவே. ஆனால், வரலாற்றில் இவ்வளவு தீவிரமாக திட்டமிட்ட வகையில் அதுவரை அது கடைபிடிக்கப்பட்டதில்லை. மனித குலத்தின் விதி குறித்து மீண்டும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியிருந்த தருணம் அது. இந்தக் கேள்விக்கு, யால்டாவில் நடந்த உரையாடல்கள், ஐ.நா. பிறக்க காரணமாக இருந்த அந்த உரையாடல்கள் பாதி விடைகளைத் தான் தந்தன. இந்தப்புதிய சிந்தனைக்கு ஒரு திடமான வடிவம் அளிப்பதே முதல் நடவடிக்கையாக இருந்தது. கடந்த காலத்தில் பட்ட அடியிலிருந்து பெற்ற படிப்பினைகளை உள்வாங்கி உரிமைகள் சாசனம் ஒன்றை நிறுவுவதே அந்த நடவடிக்கை. அதிலிருந்து முகிழ்

ததுதான் ஐக்கிய நாடுகள் அவையும், உலகளாவிய மனித உரிமைப் பிரகடனமும். மனிதன் தன் பரிமாண வளர்ச்சி நெடுகிலும் தன்னுள்ளே பாதுகாத்து வைத்திருந்து, வெளிப்படுத்தி, சகித்துக்கொண்டு, திருத்தி, தீவிரப்படுத்தி, கவிழ்த்துப்போட்ட ஆனால் எப்பொழுதும் விட்டுக் கொடுக்காத உள்ளுணர்வின் சாரம் அப்பிரகடனத்தில் அர்த்தம் பெற்றது. அந்தசாரம் "எல்லா மனிதர்களுக்கும் சில அடிப்படை உரிமைகள் இருக்கின்றன" என்பதாகும்.

இந்தக்கருத்துமுன்பே பைபிளிலும், குரானிலும், பகவத் கீதையிலும், உபநிடதங்களிலும் காணப்படுகிறது. ஆனால், அக்கருத்து எப்போதும் குறுக்கப்பட்ட வடிவிலும், ஒப்பீட்டு முறையிலும், ஆணாதிக்கப் பார்வையிலும் வைத்தே பார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், அது கண்டறிய முடியாத தெய்வீக வரம்பிற்குள் வைத்தே பார்க்கப்படுகிறது. இந்த வேத நூல்களுக்கு விளக்க மளிக்க வருபவர்கள் குறிப்பிட்ட சில வாழ்வியல் நோக்கங்கள் உடைய சாதாரண மனிதர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களை இயக்கும் பாரபட்சமான கட்டுப்பாடுகள் இந்தக்கருத்துக்களுக்கு மாறானதாகவே இருக்கின்றன.

உலகமதங்கள் என அழைக்கப்படுபவற்றிலிருந்து கவலையற்று விலகியும், அமைதியாகவும், அடங்கியும், மறக்கப்படும் இருந்த யொருப மக்களின் ஆன்மீக கருத்துக்களையும், சமயச்சார்பற்ற தத்துவங்களையும் உள்ளடக்கிய தொகுப்பான 'இஃபா' (அதனது தோற்ற ஆதாரங்கள் மறக்கப்பட்டாலும்) இன்றளவும் காப்பாற்றப்படும் கடைப்பிடிக்கப்படும் வருகிறது. இஃபாவும், இதே போன்ற கருத்துக்களை அறிதல் கடவுளாகிய 'ஒருண் மிலா' வழியாகச் சொல்லுகிறது.

ஆமாம். நிச்சயமாக மனிதன் தான் இந்த உலகிற்கு மதிப்பீடுகளை கொண்டு வரத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவன் இருக்குமிடத்தில்தான் அனைத்துப் பொருட்கள் குறித்த அறிவும் இருக்கும். எல்லா நேரங்களிலும் இன்பம் பொங்கும். அச்சத்தி

லிருந்தும் எதிரியின் மீதான பயத் திலிருந்தும் விடுதலை கிடைக்கும்". (இரோசு வொரி).

அறிவுக்கான உரிமை, அச்சத்திலிருந்து விடுதலை, இனங்களின் அடிப்படையான இருத்தலுக்கான பாதுகாப்புரிமை ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் இந்தக் கோட்பாட்டிணைத்தான் மனிதகுலம் முழுமையாக செயல்படுத்த எத்தனிக்கிறது. ஆனால், மனிதகுலம் அணைத்திற்கும் அதனைக் கொண்டு செலுத்தத்தான் காலமும், நிதியும் அதிகமாகிறது. எனவே, இந்தக் கருத்தின் அடிப்படை ஒரே நேரத்தில் காலமற்றதாகவும், புதியதாகவும் இருக்கின்றது. அதனை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் ஒரு விதியை ஃப்ரான்ஸ் தழுவினது. இந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளில் மனித உரிமைகள் பற்றிய இந்தக் கருத்தை அரசியல், மதம் மற்றும் அதிகாரத்தின் தேவைகளுக்கேற்பவும், எல்லோருக்குமானதாகவும், ஃப்ரான்ஸ் தான் முதலில் ஆக்கியது.

இந்தக் கருத்துக்கு புத்துயிர் அளித்த நிகழ்வுகள், அதனை உலக அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி உற்சாகமேற்படுத்தவில்லை என்பது வருத்தமான விஷயம்தான். ஏன், ஃப்ரான்ஸிலேயே இந்தக் கருத்து நிலைத்திருக்கவில்லை. அடிமை முறையை நெப்போலியன் மீண்டும் கொண்டு வந்ததுதான் இந்தக் கருத்துக்கு மிகவும் முரண்பட்ட ஒரு செயலாகும். ஆனால், இந்த முரண்குறித்து பேரரசர் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை.

இருப்பினும் மனித உரிமைகள் என்ற அந்தக் கருத்து இன்று உலகு தழுவிய ஒரு கொள்கையாக நிலை பெற்றுவிட்டது. அடிமை வணிகத்தை ஒழிப்பதற்கு போராடிய உண்மையான கொள்கைவாதிகளின் போராட்ட உணர்ச்சிக்கு அது புத்துணர்வு அளித்தது. அடிமை ஒழிப்பை, ஒரு வர்த்தகக் கணக்காக மட்டும் பார்த்தவர்களிடமிருந்து இவர்களை பிரித்தே காண வேண்டும்.

ப்ரெஞ்சுப் புரட்சியின் அடிப்படைக் கருத்தான மனிதர்களின் அடிப்படை உரிமைகள், உலகின் எந்தப்பகுதியில் உணரப்பட்டாலும் அங்கு நிலவும் நியாயமற்ற அடுக்கு

முறை நொறுங்க ஆரம்பிக்கிறது. அதிலிருந்து பெறப்பட்ட சிந்தனை தான் அமெரிக்க விடுதலைப் பிரகடனத்தில், அனைத்து மனிதர்களும் சமமாகவே படைக்கப்படுகிறார்கள், படைப்பவனால் அவர்கள் பிரிக்க முடியாத உரிமைகள் அளிக்கப்படுகிறார்கள்' என்று ஒலிக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சிந்தனை இன்னமும் முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை.

உலகின் எந்தக் கொடுங்கோலனும் முதலில் இந்தக் கருத்தைத்தான் ஒடுக்குகிறான். அவர்கள் ராணுவ அல்லது சிவில்லியன், வலது அல்லது இடது, சமயச்சார்பற்ற அல்லது மதவாத என்ற எந்தவிதமான கொடுங்கோலனாக இருந்தாலும் இதைத்தான் முதலில் செய்கிறார்கள். இது அவர்களுக்கு ஒரு பயங்கரக் கனவாகவும், ஒரு தனித்த பயப்பிராந்தியமாகவும் இருக்கிறது. ஆனால், மிகக்கொடுமான மனசாட்சியற்ற, படுகொலைகள், திட்டமிட்ட தீயிட்டுப் பொசுக்குதல்கள், மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் என எவற்றினாலும் இந்தக் கருத்தை ஒழிக்கமுடியவில்லை. இக்கருத்து, லட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கையை மாற்றியிருக்கிறது. மேலும், லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு விடுதலை அளிக்க இருக்கிறது அடையாளபூர்வமான வெற்றியிலும் ஒப்பீட்டளவிலும் திருப்தி அடையாத ஒரு கருத்தாக இது இருக்கிறது. அது தனி ஒருவனின் விடுதலையை அனைத்து மக்களுக்கும் அளிப்பதுடன் உள்ளூறு இணைத்திருக்கிறது. அதன் சர்வதேசியகீதம், மனித குலம் தேர்ந்தெடுத்தவற்றிலேயே மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய உந்துதலாகிய தன்னையே நேசிப்பதில் நங்சுரமிட்டிருப்பதாக அவநம்பிக்கையாளர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், அதுதான் ஒருவரை மனிதகுலத்தை தன்னுடைய தன்னிலையாக உணரவைக்கிறது.

தமிழின் முதல் குரூரநாவல்

ஜெயமோகனின்

பின்தொடரும் நிழலின் குரல்

கொய்யாப் பழத்தைப் பற்றி கட்டுரை எழுத வேண்டுமானால் குறைந்தபட்சம் கொய்யாப் பழம் உருண்டை என்கிற அடிப்படைத் தகவலாவது கட்டுரையாளருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கும் வாசகர்கள் முட்டாள்களல்ல.

எந்த ஒரு வரலாற்றையும் விமர்சிப்பது அல்லது மதிப்பீடு செய்வதைச் காட்டிலும் ஒரு நாட்டின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வரலாற்றை மதிப்பீடு செய்வது மிகுந்த நுட்பமும் சிக்கலும் நிறைந்த பணியாகும். ஏனெனில் அந்தந்த காலகட்டத்தின் உலக நடப்புகள் மற்றும் மன எழுச்சிகள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் முடிவுகளுக்கு இட்டுச் சென்றிருக்கும்.

முதல் சோசலிச நாடாக - பஞ்சை பராரிகளை ஆட்சியில் அமர்த்திய பாட்டாளிகளின் ஆட்சி - சோவியத்தில் மலர்ந்தபோது உலக ஏகாதிபத்தியங்கள் 22 முனைகளில் (சுற்றி வளைத்தும் உள் நாட்டுப் போர்களாகவும்) முற்றுகையிட்டு அழிக்கப் போராடியது வரலாறு - சுற்றி வளைக்கப்பட்ட ஒரு நாட்டின் மக்களின் மனநிலை அன்று ஆட்சியிலிருந்த கட்சியின் மனநிலை எப்படி இருந்திருக்க முடியும் என்பதை எல்லாம் கணக்கில் கொள்ளாமல் என்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்று நான் ஸ்டாலின் காலத்து கொடுமைகளை எழுதப் போகிறேன் என்று சில புத்தகங்களை மனப்பாடம் செய்து விட்டு சரித்திரம் எழுதப் போனா தூக்குவதை எந்த ரகத்தில் சேர்ப்பது?

உலகின் நாடுகளெங்கும் அடி வாங்கிக்

நன்றி : த ஹிந்து 22.08.99

கொண்டும் சிறைக்கொட்டங்களில் வாடிக்கொண்டும் இருந்த அன்றைய கம்யூனிஸ்ட்களின் மனநிலை பற்றி என்ன தெரியும் உனக்கு என்பது முக்கியமான கேள்வி. சதாகேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் ஆளாகிக்கொண்டு விடாமுயற்சியுடனும் தளராத மனத்துடனும் சர்வதேச மனிதர்களாக வாழமுற்பட்ட அன்றைய கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு தன் நாட்டு மக்களிடம் சோசலிசம் என்றால் என்ன என்று காட்டுவதற்கு அன்றிருந்த ஒரே உதாரணம் - சோவியத் யூனியன் மட்டுமே. அதன் மீது எந்தக் களங்கத்தை யார் சுமத்தினாலும் (அவற்றில் உண்மை இருந்தாலும் கூட) அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அவலவா?

இந்த மனங்களைப் பார்க்கத் தவறிய ஒரு புத்தகம் எப்படி இலக்கியமாக முடியும்?

அப்புறம் இதுவரையிலான மனிதகுல வரலாற்றில் எல்லாருக்கும் பொதுவான "மாலுட அறம்" என்று ஒன்று எப்போதும் இருந்ததில்லை. சமீப காலங்களுக்குள் ஒன்றும் வரபோவதுமில்லை. எல்லா அறங்களும் சார்புடையனவே.

சாமியார்களின் பஜனைப் பாடல்களில் வேண்டுமானால் பொது அறம் பற்றி பாடி வைக்கலாம்.

அவசரப்பட்டு கைதட்டி ஆர்ப்பரிக்கவோ இறுதி கீதம் பாடவோ முயற்சிப்பது அறிவீனம். சோசலிசம் இன்றும் ஜீவகளையோடு இப்புவிடில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கோடானுகோடி மக்களை ஆகர்சிக்கும் சக்தியாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சர்வாதிகாரத்தையும் பாசிசத்தையும் அடக்குமுறையையும் தந்த முதலாளித்துவத்துக்கு மாற்றாக உலக மக்களின் மனங்களில் உண்மையான ஜனநாயக தாகத்தை ஏற்படுத்தியது

சோசலிசத்தின் வெற்றியாகும்.

சோசலிசத்தின் தவறுகளுக்கு இடது சாரிகள் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பது உண்மைதான். அவர்கள் தங்கள் தவறுகளை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதும் உண்மைதான். ஆனால் பெரும் குற்றவாளியாக இன்று நிற்கும் ஏகாதிபத்தியத்தை நோக்கி சுட்டு விரலைக் கூட நீட்டுகிற துணிச்சல் ஏன் வரவில்லை? என்பது முக்கியமான கேள்வி.

கம்யூ. இயக்கத்தின் பிரச்சனைகளை வேறுவிதமானவை. அதில் ஒன்றுகூட இந்த 700 பக்கப்புத்தகத்தில் இல்லை. பெரும்பான்மை முடிவுக்கு சிறுபான்மை கட்டுப்படுவது. நீண்டகால நலன்களுக்காக உடனடி நலன்களை விட்டுக் கொடுப்பது கட்சிக்குள் வரும் மக்களை விஞ்ஞானப் பூர்வமாக பயிற்றுவிப்பது என பல பிரச்சனைகள் இடதுசாரிகளுக்கு உண்டு. இவைவெல்லாம் வெளிப்படையாக கம்யூனிஸ்ட்களால் புத்தகங்களாக பிரசுரங்களாக அச்சிடப்பட்டு மக்களிடம் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. லியூ ஷேசியின் "உட்கட்சிப் போராட்டம்" சி.பி. எம்.மின் "சால்கியா பிளீனம் முடிவுகள்" சி.பி.ஐ. சி.பி.ஐ. (எம்.எல்), எஸ்.யூ.சி.ஐ. கட்சிகளின் ஸ்தாபன அறிக்கைகள் இவை வெல்லாம் வெளிப்படையாக இடது சாரி இயக்கத்தின் பிரச்சனைகளைப் பேசுகின்றன. திறந்த புத்தகமாக இயக்கங்கள் இருக்கும்போது புரிந்து கொள்வதில் என்ன பிரச்சனை உங்களுக்கு?

கே.என். பணிக்கரும், சுமீத் சர்க்காரும் எழுதிய வரலாற்று நூல்களை தடைசெய்து இந்த நாட்டில் சுதந்தரப் போராட்டம் என்ற ஒன்றே நடக்கவில்லை என சரித்திரத்தை அழிப்பவர்கள் ஆட்சி செய்யும் இந்த காலகட்டத்தில் ஸ்டாலின் சரித்திரத்தை அழிக்க

மிஷின் கண்டுபிடித்தார் என பிடில் வாசிக்கும் ஒரு படைப்பாளியை எப்படி நாம் புரிந்து கொள்வது?

ஸ்டாலின் காலத்திய அத்தீதங்கள் உச்சத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்பட்ட 1930களின் இறுதியில் அமெரிக்காவில் ஒரு கருத்துக் கணிப்பு நடத்தப்பட்டது. ஜெர்மானிய ஹிட்லருக்கும் சோவியத்தின் ஸ்டாலினுக்கும் போர் மூண்டால் யார் வெற்றி பெற வேண்டும் என நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள் என்பது தான் கேள்வி. 83 சதவீத அமெரிக்க மக்கள் ஸ்டாலின் தான் வெற்றி பெற வேண்டும் என வாக்களித்தார்கள். (From the age of Extremes by E. J. Hobswan)

அன்று ஹிட்லரை வீழ்த்திய மாமனிதனாக ஸ்டாலின் மதிக்கப்பட்டார். அதுதான் அன்றைய மனித குலத்தின் மனநிலை.

700 பக்கங்களிலும் குரோதமும் குரூரமுமான ஒரு படைப்பாளியின் மனிதமில் விழுந்து கிடக்கிறது. மதவாதம் என்று ஒன்றும் கிடையாது அது இடதுசாரிகள் கிளப்பிவிடும் போபியோ தான் என்கிற பிரச்சாரம் சத்த மில்லாமல் பல பக்கங்களில் நடக்கிறது.

இந்த 700 பக்கத்தை படித்து முடித்ததும் சமீபத்தில் ரஷ்யாவில் நடந்த ஒரு விருந்து பற்றிய செய்திதான் நினைவுக்கு வந்தது.

லெனின் உருவத்தைப்போலவே பெரிய அளவு கேக் செய்து பல கலைஞர்கள் எழுத்தாளர்களை வரவழைத்து வெட்டி வெட்டி சாப்பிட்டார்கள். இந்த விருந்தில் நாம் காணும் குரூரம் இந்த நாவல் முழுக்கப் பரவிக்கிடக்கிறது.

கிடைக்குமிடம் :

தமிழினி,

342, டி.டி.கே.சாலை,

ராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.

விலை : ரூ.290

நன்றி : டைம்ஸ்

புது

2007

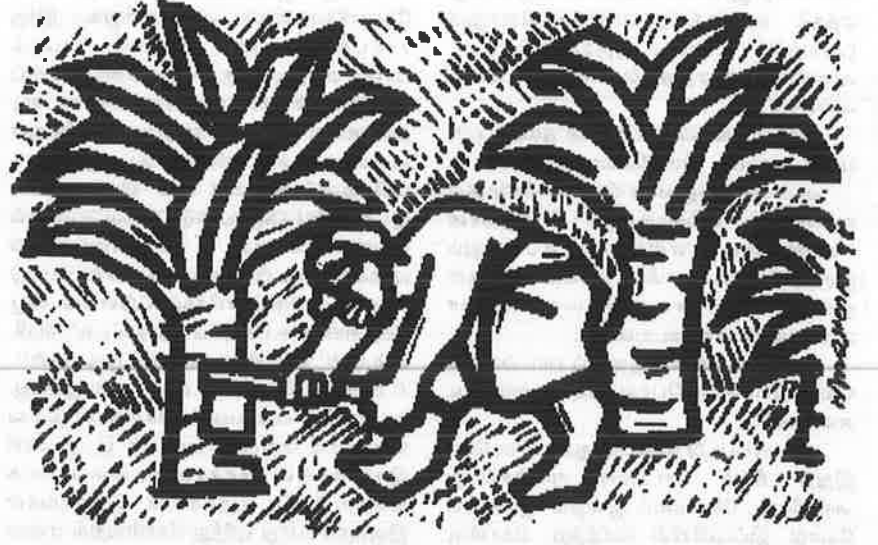
சின்னஞ்சிறு விசித்திரப் பெயர்கள்

அபிமன்யு வி.

எழுதப்பட்ட
எழுத்துக்களிடையில்
எழுதப்படாத ஓராயிரம்
அர்த்தங்களை எழுதிச்
சென்றிருக்கும் அபிமன்யு
கதையெழுத ஆரம்பித்தபோது
வயது எட்டு. தத்துவமும்
சோகமும் இயல்பாக
இழையோடும் கதைகளை
எழுதுகிற அபிமன்யு வி.
இந்தியாவின் இலக்கியத்தரமான
எழுத்தாளர் என்ற அங்கீகாரம்
பெற்றவர். மலையாளத்தில் இரு
பதிப்புகளை கண்டு விட்டது
இவருடைய 'வாயும்
ஆளுகனும்' என்ற தொகுப்பு.

நன்றி : 'வாயும் ஆளுகனும்'
தமிழில் : உதயசங்கர்
புது
2007

மரங்கள்

ஒரு சமயம் ஒரு மாமரமும் ஒரு
பலாமரமும் ஒரு தென்னை மரமும்
தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டன. மாமரத்தில்
மாங்காயும், பலா மரத்தில் பலாக்காயும்
காய்த்திருக்க வில்லை. கொஞ்சநேரம்
கழிந்தபிறகு மரம் வெட்டு பவர்கள் வந்தார்
கள். மாமரத்தையும் பலா மரத்தையும்
வெட்டித் தள்ளினார்கள். தென்னை மரத்திற்கு
பயமாகி விட்டது. மரம் வெட்டுபவர்கள்
அந்தத் தென்னை மரத்தினை வெட்டத்
தயாரானார்கள். அப்போது ஒரு தேங்காய்
விழுந்தது. மரம் வெட்டுபவன் தலையில் அது
விழுந்தது. அவனுடைய தலை பிளந்து
விட்டது. அதைப் பார்த்த மற்றவர்கள் ஓடிப்
போய் விட்டார்கள்.
(மாத்ருபூமி பால படக்தி 1996 ஜூலை 28)

ஒரு பூ

ஒரு பூ இருந்தது.
எந்த நாட்டிலுமில்லாத பூ அது.
அது திருடர்களுடைய பூ.
ஒரு போலீஸ்காரன்
அந்தப் பூவைத்
திருடிக் கொண்டுப்
போய் விட்டான்.
அப்போது திருடர்கள்
அங்கு இல்லை.
அவர்கள்
போலீஸ்காரர்களுடைய டிரைஸை
அபகரித்து வருவதற்காகப்
போயிருந்தார்கள்.

(மலையாள மனேரமா,
சன்டே 1995 நவம்பர் 12)

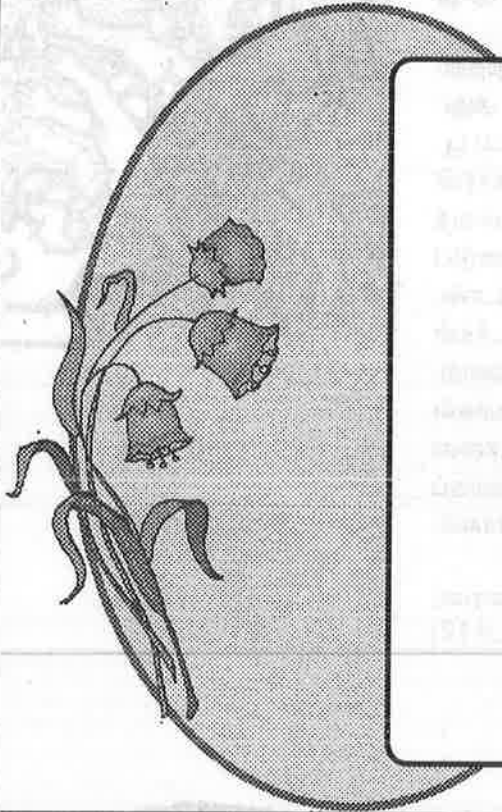
கிளிகள்

மூன்று கிளிகள் மிகவும்
நெருங்கிய நட்புடன் இருந்தன.
அவைகளுக்கு பறக்க வேண்டும்
என்று ஆசை தோன்றியது.
பருந்தை விட உயரமாக
சூரியனுக்கும் மேலாக பறக்க
வேண்டும் என்று அவைகள்
தீர்மானித்தன. ஒரு நாள்
அவைகள் பறக்கத் துவங்கின.
பறந்து பறந்து சூரியனுக்கு
அருகிலே போய்ச் சேர்ந்தன.
கிளிகளுடைய சிறகுகள் கருகி,
உருகி கீழே விழுந்து அவைகள்
இறந்து விட்டன.
(முத்தஸ்ஸி மானிக,
பிரத்யேகப் பதிப்பு 1996)

வாயும் ஆளுகலும்

ஒரு சமயம் வாய்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கூட்டம் போட்டன.
கமிட்டி சேர்மன் சொன்னார் : நாம் மனிதர்களிடமிருந்து
தப்பிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பேஸ்ட்கள் தேய்த்து
நமக்கு விருத்திக்கேட்டை உண்டாக்கி விடுவார்கள்.
ஒரு நாள் வாய்கள் மனிதர்களை கடித்துக் குதறி விட்டன.
மனிதர்கள் வாய்களை பிடுங்கி எறிந்தனர்.
வாய்கள் ஒடித் தப்பித்துக் கொண்டன.

வெளிச்சமென நம்பி
கருகும் விட்டில் பூச்சிகளாய் மக்கள்...
துடிக்கின்ற நிலை மாறட்டும்.
அமைதித் தென்றல் நெஞ்சம் தழுவ
நம் பொழுது விடியட்டும்.
குழும் பகை தூரப் போக
புதிய நூற்றாண்டு காட்டும் வழியில்
அன்புக்கு உரமிடுவோம்.
உண்மைக்கு உயிர் தருவோம்.
தீமைக்கு தீயிடுவோம்.
விசையென்னும் வெளிச்சம்
திசையெங்கும் பரவ வாழ்த்தும்...

சுபா.சண்முகக்கனி B.Com., D.Co-Op.,
ஜெ.ஜெ. ஏஜென்சீஸ்
ஓ.மேட்டுப்பட்டி. சாத்தூர்.
போன் : 60939, 60935.

ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயங்களின் பாதுகாவலன்!
மத்திய மாநில அரசுகளின் மக்கள் விரோத செயல்களை
அம்பலப்படுத்தும் துணிவான செய்தியாளன் !!
மாணவர்களுக்கான மேற்கல்வி/வேலைவாய்ப்பு வழிகாட்டி!!!
பாசிச சக்திகளால் மறைக்கப்பட்ட செய்திகளின் வெளியீட்டாளன்!!

உணர்வு **படியுங்கள்!**

உணர்வு ஆண்டு சந்தா ரூ.250
உங்கள் சந்தாக் கட்டணத்தை டி.டி ஆகவோ, மணியார்ட்ராகவோ
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :
முஸ்லீம் மீடியா டிரஸ்ட் , 26, வேலாயுதம் தெரு, சென்னை - 600 001.
தொலைபேசி : 5228066, பேக்ஸ் : 5223868

Sponsored by a Wellwisher from Hosur

தமிழக நாட்டார் வழிபாட்டு மரபும் இசுலாமிய கத்தோலிக்க நாட்டார் வழிபாட்டு முறைகளும்

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

தமிழக நாட்டார் வழிபாட்டு மரபின் முக்கிய இயல்புகளாகப் பின்வரும் மூன்று செய்திகளைக் குறிப்பிடலாம். 1. வட்டாரத்தன்மை 2. இயல்பாக இறந்தோர் கொலையுண்டார் மற்றும் தற்கொலை செய்து கொண்டோரை தெய்வமாக வழிபடுதல் 3. ஆகம விதிகளைப் பற்றி கவலைப்படாது விரும்பிய இடத்தில் பீடங்கள் அல்லது சிலைகள் அமைத்து வழிபடுதல்.

இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் கோவில்களில் வழிபடுபவர்கள், புனிதம் புனிதமற்றது என்ற வேறுபாடு இன்றி அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தும் பொருட்களைப் படைபலாகப் படைத்து வழிபடுவர். அத்துடன் பூசாரியின் துணையின்றியும் வழிபாடுகளை நிகழ்த்துவதுண்டு.

மேலும் நாட்டார் வழிபாட்டு மரபின் முக்கிய அம்சங்களாக, உயிர்ப்பலியும் சாமியாட்டமும் அமைகின்றன. ஆகம விதிகளுக்கு

உட்பட்டு உருவான சைவ, வைணவ ஆலயங்களில் இவையிரண்டும் இடம் பெறுவதில்லை. இவ்விரு வழிபாட்டு முறைகளும் நாட்டார் வழிபாட்டு மரபின் சிறப்பியல்புகளாக அமைகின்றன. தமிழ்நாட்டில் அதிக எண்ணிக்கையில் வாழும் அடித்தளமக்கள் இவ்வழிபாட்டு முறையைத்தான் பின்பற்றுகிறார்கள்.

அரேபியாவிலிருந்து பரவிய இஸ்லாத்தையும் ஐரோப்பாவிலிருந்து பரவிய கத்தோலிக்கத்தையும் தழுவிவர்களில் மிகப் பெரும் பாலானோர் அடித்தள மக்கள் பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் தான். இறுக்கமான நிறுவனத்தன்மை வாய்ந்த இவ்விரு சமயங்களைத் தழுவிவ தமிழ்நாட்டு அடித்தள மக்கள் பிரிவினர், அவர்களின் பாரம்பரிய வழிபாட்டு மரபுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டுள்ளனர். இதன் விளைவாக வெகுசன இஸ்லாம் வெகுசன கத்தோலிக்கம் என்று குறிப்பிடுமளவில் புதிய வழிபாட்டு

மரபுகள் இஸ்லாத்திலும் கத்தோலிக்கத்திலும் உருவாகியுள்ளன. இது குறித்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வெகுசன இஸ்லாம்

நிறுவன சமயம் என்ற வகையில் இஸ்லாம் தனக்கென தனியானதொரு புனித நூலையும், ஏக இறைவனையும் ஒரே சீரான வழிபாட்டு விதிமுறைகளையும் கொண்டுள்ளது. இவற்றை எந்த ஒரு தனி மனிதனும் கேள்விக்குட்படுத்தாது, மாற்றம் செய்யாது அப்படியே பின்பற்றியாக வேண்டும். இதிலிருந்து பிறழ்பவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு புறத்தே தள்ளப்படுகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் மறுக்கப்பட்டு வாழ்ந்தவர்கள் இசுலாத்தை தழுவிவதும் தனித்த உடை, தொப்பி, புனித நூல், வழிபாட்டுத் தலம், சமய குருக்கள் போன்ற பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பெற்றனர். இது அவர்களின் பண்பாட்டு வாழ்வில் நிகழ்ந்த குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். அதே நேரத்தில் அவர்கள் சில இழப்புகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. திருவிழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள், புண்ணியதல யாத்திரை, உயிர்ப்பலி, காணிக்கையாக உணவுப் பொருட்களைப் படைத்து வழிபடுதல் ஆகியன வற்றிற்கு பள்ளி வாசலில் இடமில்லை. புனித ஹஜ் பயணம் இஸ்லாமியர்களின் சமயக் கடமைகளுள் ஒன்றாக விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இதை மேற்கொள்வதற்கான பொருளியல் நிலை மிகப்பெரும்பாலோருக்குக் கிடையாது.

இத்தகைய நிலையில் அடித்தள மக்களின் பாரம்பரிய வழிபாட்டு மரபை நிகழ்த்துமிடமாக தர்காக்கள் அமைந்தன. அவுலியாக்கள் எனப்படும் இஸ்லாமிய இறையடியாளர்களின் அடக்கஸ்தலமாக வோ அல்லது அவர்களின் நினைவாகவோ உருவான தர்காக்கள் தமிழ்நாட்டில் பாரம்பரிய நாட்டார் வழிபாட்டு மரபுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டன.

இனிப்பு வகைகள், பழுவகைகள், இறைச்சியுடன் சமைத்த சோறு, சர்க்கரைப் பொங்கல் போன்ற

வற்றை படைத்து வழிபடும் சுதந்திரம் தர்காவில் உண்டு.

ஆடு மற்றும் கோழியை உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் பழக்கம் பள்ளிவாசலில் தடுக்கப்பட்ட நிலையில் தர்காவில் இத்தகைய பலிகளை எவ்வித தடையுமின்றி நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும்.

அவுலியா இறந்த நாளில் தர்காக்களில் சந்தனக்கூடு விழா நிகழ்கிறது. இதன்படி சந்தனத்தை நன்றாகக் குழைத்து பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உலோக்குடம் ஒன்றில் இடுவர். நள்ளிரவில் மேள தாளங்கள் முழங்க குடத்தைத் தலையில் சுமந்தவாறு ஊர்வலமாகச் செல்வர். பொருள் வளம் மிகுந்த தர்காக்களில் தேர் போன்று வடிவ மைக்கப்பட்ட மாட்டு வண்டியில் சந்தனக்குடத்தை வைத்து மாடுகளைப் பூட்டி வண்டியைச் செலுத்துவர்.

வெகுசன இஸ்லாமியத்தில் முக்கிய இடம் பெறும் தர்கா வழிபாட்டு முறையில், தமிழக நாட்டார் வழிபாட்டு மரபின் தாக்கம் இடம் பெற்றுள்ளதை மேற்கூறிய செய்திகள் உணர்த்துகின்றன. பல்வேறு உணவுப் பொருட்களைப் படையலாகப் படைத்தல், உலோக உடல் உறுப்புகளைக் காணிக்கையாக வழங்குதல், உயிர்ப்பலி கொடுத்தல், (பால் குடம்-எடுத்தல் போன்று) சந்தனக் குடத்தை சுமந்து செல்லுதல் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

வெகுசன கத்தோலிக்கம்

உரோமன் கத்தோலிக்க சமய அறிஞர்கள், கத்தோலிக்க சமயத்தில் இடம்பெற்றுள்ள புனிதத் தலயாத்திரை குருக்கள் மற்றும் வேதசாட்சிகள் வகிக்கும் முக்கிய இடம் ஆகியனவற்றை வெகுசன கத்தோலிக்கமாகக் கணித்துள்ளனர்.

தமிழக வெகுசனக் கத்தோலிக்கத்தில் குருசடி புனிதர் வேதசாட்சி என்ற மூன்று வழிபாட்டு முறைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. வழிபாடு என்று நாம் குறிப்பிடும் சொல் கத்தோலிக்க சமய இறையியல் கருத்துக்கு முற்றிலும் முரணானது. எனவே

பக்தி முயற்சி என்று அவர்கள் பயன்படுத்தும் சொல்லே இங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

குருசடி

சிலுவைப்போர் காலத்தில் போரிடச் சென்ற கிருத்தவ வீரர்கள் தேவாலயங்கள் இல்லாத நிலையில் ஆங்காங்கே சிலுவைகளை நட்டு வழிபட்டதாகவும் இதன் அடிப்படையில் பின்னர் குருசடி உருவாகியதாகவும் கூறுவர். பீடம் ஒன்றை அமைத்து அதன் மீது சிலுவையை நட்டு உருவாகும் அமைப்பே குருசடி ஆகும். CRUZ

**குருசடிகள் மக்களின்
சுயமுயற்சியால்
உருவாகின்றன.
இங்கு நிகழும் வழி பாடுகள்
மதக்குருக்களின் உதவியின்றி
தன்னிச்சையாக
நிகழ்கின்றன**

என்ற இலத்தீன் மொழிச்சொல் சிலுவையைக் குறிக்கும். பதினாறாம் நூற்றாண்டில் போர்ச்சுகீசியர்களின் வாயிலாகவே தமிழ்நாட்டில் கத்தோலிக்கம் பரவியது. போர்ச்சுகீசிய மொழியிலும் சிலுவையைக் குறிக்க CRUZ என்ற சொல் தமிழ் மக்களிடம் அறிமுகமாகியது. தேவாலயங்களைக் கட்ட நிதி இல்லாத சூழ்நிலையில் சிலுவை ஒன்றை நட்டு வழிபடுவது எளிதான செயலாக அமைந்தது. இவ்வாறு சிலுவையை நட்டு வழிபடும் இடத்தை குருசு+அடி = குருசடி என்று பெயரிட்டனர். மரத்தடி, இரயிலடி என்று சொற்கள் உருவானது போல் குருசடி என்ற சொல்லும் உருவானது. காலப்போக்கில் உயரமான பீடங்களை உருவாக்கி பெரியளவிலான சிலுவைகளை நட்டனர். குருசடியின் முகப்புப் பகுதியில் மாடக்குழி அமைத்து அதில்

விளக்கு அல்லது மெழுகுதிரிகளை ஏற்றிவைத்தனர். இன்னும் சில குருசடிகளில் பெரியளவிலான மாடக்குழிகளை அமைத்து தாங்கள் விரும்பும் புனிதர் அல்லது வேதசாட்சியின் உருவத்தையோ, படத்தையோ இடம்பெறச் செய்தனர். இதனடிப்படையில் புனிதர் அல்லது வேதசாட்சியின் பெயரால் குருசடி அழைக்கப்படலாயிற்று. அந்தோணியார் குருசடி, தேவசகாயம் குருசடி என்பன இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

இவ்வாறு அமையும் குருசடிகள் மக்களின் சுயமுயற்சியால் உருவாகின்றன. இங்கு நிகழும் வழிபாடுகள் மதக்குருக்களின் உதவியின்றி தன்னிச்சையாக நிகழ்கின்றன.

புனிதர் பக்தி முயற்சி

ஆண்டவரின் அருள் பெற்று நல்ல தன்மை வாய்ந்த அற்புதச் செயல்களை நிகழ்த்தியவர்கள். கிறித்துவ மறையைப் பரப்பும் பணியில் ஈடுபட்டு அதற்காகக் கொலையுண்டவர்கள், புனிதர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களை கத்தோலிக்க மதத்தலைமை முறையாக அங்கீகரிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒருவரை வேதசாட்சியாகவோ புனிதராகவோ அங்கீகரிக்கும் முயற்சியில் முதற்கட்டமாக கத்தோலிக்க குருக்களடங்கிய குழு ஒன்றை போப்பாண்டவர் நியமிப்பார். இக்குழு அவர் பணிபுரிந்த இடங்களில் இருந்து நேரடித் தகவல்கள், ஆவணங்கள் போன்றவற்றின் வாயிலாக பல்வேறு தகவல்களைச் சேகரித்து பின்னர் இச்செய்திகளை முறைப்படுத்தி ஆராய்ந்து, இறுதியாக வேதசாட்சியாகவோ புனிதராகவோ ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று பரிந்துரை செய்கிறது. இப்பரிந்துரையை போப்பாண்டவர் ஏற்றுக்கொண்டு உத்தரவு பிறப்பித்த பின்னர்தான் வேதசாட்சியோ, புனிதரோ உருவாகிறார். அதே நேரத்தில் இவ்விருவரும் நேரடியான வழிபாட்டிற்கு உரியவர்களல்லர். இவர்கள் வாயிலாக ஆண்டவரிடம் வேண்டிக்கொள்ளலாம். கத்தோலிக்க தேவாலயங்களின் பாதுகாவலராக புனிதர் ஒருவர் ஏற்றுக்

கொள்ளப்பட்டால் அத்தேவாலயம் அப்புனிதரின் பெயரால் அழைக்கப் பெறும். சவேரியார் கோவில் அந்தோணியார் கோவில் என்பன இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

புனிதர்களின் நினைவுநாள் அக்கோவிலின் திருவிழாவாக நிகழும். அந்தோணியார், செபஸ்தியார் ஆகியப் புனிதர்கள் தமிழ் கத்தோலிக்கர்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளனர். தமிழக நாட்டார் சமய வழிபாட்டு மரபில் குறிப்பிட்ட பலன்களைப் பெற குறிப்பிட்ட நாட்டார் தெய்வங்களை வழிபடும் வழக்கம் உண்டு. சான்றாக அம்மை நோயைத் தடுக்க மாரியம்மனையும் பேயோட்ட பாண்டி முனி, கடலை மாடன் போன்ற தெய்வங்களையும் வழிபடுவர். இவை தவிர குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளை நீக்கிக் கொள்வதற்காக ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட தெய்வத்தை வழிபடும் மரபும் உண்டு. இம்மரபின் தாக்கம் புனிதர்கள் வழிபாட்டிலும் காணப்படுகிறது. காணாமற்போன பொருளைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்கவும், பேயோட்டவும் அந்தோணியாரை வழிபடுகின்றனர். தொற்று நோய்களைப் போக்க செபஸ்தியாரை வழிபடுகின்றனர். மொட்டை போடுதல், உயிர்ப்பலி கொடுத்து உலோக உறுப்புகளை காணிக்கையாகப் படைத்தல், அக்கோவில்களில் தொடர்ச்சியாக தங்குதல், பேய்பிடித்ததாக நம்புவவர்களை வெள்ளி, செவ்வாய்க் கிழமை கோவிலின் தலையைச் சூழ்றி ஆடச் செய்தல் கோவில் வளாகத்தில் சங்கிலியால் அவர்களைப் பிணைத்து வைத்தல் போன்ற வழிபாட்டு முறைகள் தமிழகக் கத்தோலிக்கர்களிடம் செல்வாக்கு பெற்றுள்ளன. கத்தோலிக்கர்கள் மட்டுமின்றி இந்துக்களும் கூட இத்தகைய வேண்டுகளை இத்தேவாலயங்களில் நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

வேதசாட்சி மற்றும் புனிதர் பக்தி முயற்சி மட்டுமின்றி முக்கிய குருக்கள், ஆயர்கள் ஆகியோரின் கல்லறைகள் கூட பக்தி முயற்சிக்கு உரியனவாக ஆங்காங்கே செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. கி.பி. 1885ல் காலமான ரொண்டோ என்ற

போர்ச்சுகீசிய கத்தோலிக்கத் துறவியின் கல்லறை தூத்துக்குடி நகரிலுள்ள ஓர்னாலிஸ் மேல்நிலைப் பள்ளியின் எல்லைக்குள் உள்ளது. இவர் இப்பகுதியிலுள்ள பனிமய மாதா தேவாலயத்தில் பங்கு குருவாக இருந்து இப்பகுதி மக்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குடைய வராக விளங்கியுள்ளார். இவருடைய கல்லறைக் கல்வெட்டு கல்லறையின் மேற்புறத்தில் அமைந்து உள்ளது.

கருவுற்று குறைப் பிரசவமான பெண்கள் மீண்டும் குறைப்பிரசவம்

தமிழக நாட்டார்சமய வழிபாட்டு மரபில் குறிப்பிட்ட பலன்களைப் பெற குறிப்பிட்ட நாட்டார் தெய்வங்களை வழிபடும் வழக்கம் உண்டு. சான்றாக அம்மை நோயைத் தடுக்க மாரியம்மனையும் பேயோட்ட பாண்டிமுனி, கடலைமாடன் போன்ற தெய்வங்களையும் வழிபடுவர். இம்மரபின் தாக்கம் புனிதர்கள் வழிபாட்டிலும் காணப்படுகிறது.

ஆகிவிடக்கூடாது என்பதற்காக இக்கல்லறைக்கு வந்து கல்லறைக் கல்வெட்டுக் கல்லின் மீது நல்லெண்ணையை ஊற்றி பின்னர் அதனை மீண்டும் பாட்டிலில் அல்லது பாத்திரத்தில் வழித்து ஊற்றிக் கொள்கிறார்கள். இந்த எண்ணெயை தினமும் வயிற்றின் மீது தடவி வந்தால் சுகப்பிரசவம் நடைபெறும் என்பது இவர்களின் நம்பிக்கையாகும். சுகப்பிரசவம் வேண்டுமென்ற விருப்பத்தினடிப்படையில் குறைப்பிரசவத்திற்கு ஆளாகாத கருவுற்ற பெண்களும் இதுபோல் செய்வதுமுண்டு.

இக்கல்லறை வழிபாட்டு முறை, நாட்டார் சமயத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள இறந்தோர் வழிபாட்டு மரபின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டதாகும்.

கத்தோலிக்க சமயத்தின் அதி

கார்ப்பூர்வமான தலைமை வெகுசன வழிபாட்டு முறை தொடர்பாக இரண்டு விதமான அணுகுமுறைகளை மேற்கொள்கிறது.

i) வழிபாட்டு முறைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல்

ii) வழிபாட்டு முறைகளைக் கண்டும் காணாததுபோல் இருந்து விடுதல்

வழிபாட்டு முறைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் என்பது வழிபாட்டில் செபிக்கும் செபங் களை உருவாக்குதல் விழாக்களைத் திட்டமிட்டு முறையாக நடத்தல் புனிதர் பக்தி முயற்சி புனிதர் வழிபாடாக மாறிவிடாது பார்த்துக்கொள்ளுதல் ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியது கோவிலின் முன் நின்று பேய்பிடித்தவர்கள் ஆடுதல், கோவிலை விட்டு விலகி ஓரத்தில் ஆடு, கோழி போன்றவற்றைப் பலி கொடுத்தல், நேர்த்திக் கடனாக மொட்டையடித்துக் கொள்ளுதல் போன்றவற்றை அங்கீகரிக்காமலும், தடுக்காமலும் விட்டு விடுவதை கண்டும் காணாமலும் இருப்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

முடிவுரை

தமிழகப் பாரம்பரிய நாட்டார் சமய மரபிற்கும் இஸ்லாமிய கத்தோலிக்க நாட்டார் சமய வழிபாட்டு மரபிற்கும் இடையே காணப்படும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை இவ்வாறு பட்டியலிடலாம்.

தமிழகப் பாரம்பரிய நாட்டார் சமய மரபு

1. பெரும்பாலான தெய்வங்கள் இறந்தோர் வழிபாட்டில் உருவானவை. வணக்கத்துக்குரியவை.
2. நல்ல மனிதர்கள் மட்டுமின்றி சமூக விரோதிகள், கொள்ளைக்காரர்கள், கொலைகாரர்கள் போன்ற எதிர்நிலைத் தன்மையினரும் கொலையுண்ட காரணத்திற்காக வழிபடப்படுகிறார்கள்
3. அருள் பெறுவதற்கு மட்டுமின்றி தொல்லை தராதிருக்கவும் வழிபடப்படுகிறது.

4. தெய்வங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு தெய்வநிலை வழங்கப்படுகிறது.
5. புதிய தெய்வங்கள் உருவாக நியதிகள் எதுவுமில்லை.
6. பூசாரிகளின் பங்களிப்பு கட்டாயத் தேவையில்லை
7. வழிபடும் தெய்வத்தின் ஆவி இறங்கும் சாமியாட்டமும், வாக்கு கூறலும் நிகழும்.

இஸ்லாமிய நாட்டார் சமய மரபு

இறந்தோர் வழிபாட்டுத் தாக்கம் உடையவை. அவர்களுக்காக ஆண்டவனிடமும் வேண்டுகூறு மட்டுமே செய்யலாம்.

எதிர்நிலைத் தன்மையினர் போற்றப்படுவது இல்லை.

அருள்தர வேண்டி மட்டுமே வழிபடுகின்றனர்

தெய்வநிலை வழங்கப்படுவதில்லை.

நியதிகள் எவையும் இல்லை. தேவையில்லை.

நிகழ்வதில்லை

கத்தோலிக்க நாட்டார் சமய மரபு

இறந்தோர் வழிபாட்டுத் தாக்கம் உடையவை. அவர்கள் வாயிலாக வேண்டிக்கொள்ளலாம்.

எதிர்நிலைத் தன்மையினர் போற்றப்படுவதில்லை

அருள்தர வேண்டி மட்டுமே வழிபடுகின்றனர்.

தெய்வநிலை வழங்கப்படுவது இல்லை

புனிதர் வேதசாட்சி நியதிகள் உண்டு.

குருசடி கல்லறை நியதிகள் இல்லை.

தேவையில்லை

நிகழ்வதில்லை

இவ்வாறு மூன்று வழிபாட்டு முறைகளும் சில ஒற்றுமை அம்சங்களையும் வேற்றுமை அம்சங்களையும் தன்னகத்தே கொண்

டுள்ளன. இம்மூன்று வழிபாட்டு முறைகளும் செல்வாக்கு பெற்றிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் உலகியல் நன்மைகளை உடனடியாக அடைய வேண்டும் என்ற வேட்கைதான். தமிழக நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டு மரபில் கிராமத்தின் மழைவளம், பயிர்வளம். வேண்டுகூறு முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது. இத்தெய்வங்களின் கோவில்களில் நிகழும் முளைப்பாரி, மதுக்கொடை, உயிர்ப்பலி போன்றவை இவ்விருவளங்களை வேண்டியே நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தர்காக்களில் நிகழும் சந்தனக்கூடு திருவிழாவும் மழை

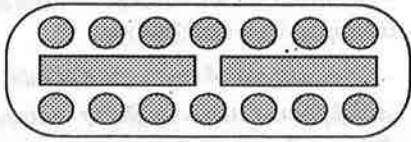
ஒரே மாதிரியாக முறைப்படுத்தப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளுக்கு மாறாக விரும்பிய நாளில் விரும்பிய நேரத்தில் விரும்பிய பொருட்களைப் படைத்துத் தடையின்றி வழிபடும் உரிமை தர்கா வழிபாட்டிலும் புனிதர் வேதசாட்சி பக்தி முயற்சியிலும் அடித்தள மக்களுக்கு கிட்டுகின்றன.

வேண்டுகூறுடன் தொடர்புடைய தாகவே கருதப்படுகிறது. மேலும் இஸ்லாமும் கத்தோலிக்கமும் கூட்டு வழிபாட்டுமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமயங்கள். நோய் போக்கால் திருமண நிகழ்வு, காணாமல் போன பொருட்களை மீண்டும் பெறுதல், வழக்குகளில் வெற்றி, வேலை வாய்ப்பு, தொழில் ஆதாயம் போன்ற உலகியல் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டுகூறு செய்யும் இடமாக தர்காக்களும் புனிதர்களின் குருசடிகளும், கல்லறைகளும் அமைகின்றன. ஒரே மாதிரியாக முறைப்படுத்தப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளுக்கு மாறாக விரும்பிய நாளில் விரும்பிய நேரத்தில் விரும்பிய பொருட்களைப் படைத்துத் தடையின்றி வழிபடும் உரிமை தர்கா வழிபாட்டிலும் புனிதர் வேதசாட்சி பக்தி முயற்சியிலும் அடித்தள

மக்களுக்கு கிட்டுகின்றன. பள்ளி வாசல் வழிபாடும் தேவாலய வழிபாடும் மறுமைக்கு அழுத்தம் கொடுக்கின்றன. புனித நூல்களில் இருந்து கடந்தகால நிகழ்வுகளைக் காட்டி விளக்கம் தருகின்றன. எதிர்காலம் குறித்து அச்சுறுத்தல்களையும் கனவுகளையும் வழங்குகின்றன. ஆனால் அங்கு செல்லும் சராசரி மனிதனின் நிகழ்கால இம்மை தேவைகளுக்கு நாட்டார் வழிபாட்டு மரபின் தாக்கம் நிறைந்த தர்காக்களும் குருசடிகளும் குரல் கொடுக்கும் இடமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. எட்டாத உயரத்தில் இருந்து கொண்டு தோத்திரங்களுக்கும் புனித நூல் பாராயணங்களுக்கும் எளிதில் வயப்படாத கடவுளைவிட ஒரு பலனைத் தந்துவிட்டு அதற்கு மாற்றாக நேர்ச்சை என்ற பெயரில் உணவுப் பொருட்களையோ உடைகளையோ எண்ணெய் மற்றும் மெழுகுதிரி விளக்குகளையோ பெற்றுக்கொள்ளும் அவுலியாவும், புனிதரும், வேதசாட்சியும், கல்லறையில் அடங்கியுள்ள ஆற்றல் மிகு குருவும் நெருக்கமாக இருக்கின்றனர். வழிபடுபவனும் வழிபடப்படும் கடவுளும் தடையின்றி சந்தித்துக் கொள்ள இவர்கள் மானசீகமாக உதவுகிறார்கள்.

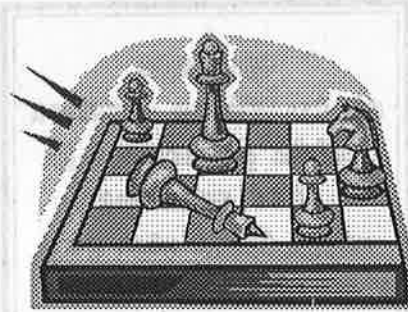
இசலாமும் கத்தோலிக்கமும் ஒற்றை அடையாளத்தை வலியுறுத்தும் நிறுவன சமயங்கள். ஆயினும் இவ்விரு சமயங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ள நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டு முறையானது பன்முகத் தன்மைக்கு இடமளிக்கிறது. ஆயினும் தம் அதிகாரப்பூர்வமான கோட்பாடுகளுக்கு முரணான வையாக அமைபவற்றை இவை கைவிடுகின்றன. மதத்தாய்மையை வலியுறுத்துபவர்கள் இவ்விரு சமயங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ள நாட்டார் வழிபாட்டு மரபுகளை மாற்றி அமைக்கும் மற்றும் அழிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். இம்முயற்சி உணர்ச்சி சார்ந்து வழிபடும் சராசரி பக்தனின் ஆன்மாவைச் சிதைப்பதாகும்.

தொ.ப. பக்கங்கள்

சமூக உருவாக்கத்தில் விளையாட்டுக்கள்

பல்லாங்குழி மற்றும் திண்ணை விளையாட்டுக்களை முன் வைத்து....

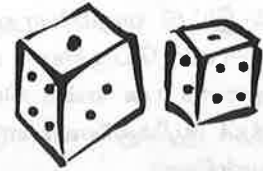
விளையாட்டு என்ற தமிழ்ச் சொல்லைக் கூர்ந்து கவனித்திருக்கிறீர்களா? இந்தச் சொல்லில் பொழுதுபோக்கு என்ற பொருள் எங்காவது தொனித்திருக்கிறதா? பொழுதுபோக்கு, பொருளற்றது, ஆழமில்லாதது என்ற பொருளிலேயே அந்தச்சொல்லை நாம் இப்போது பயன்படுத்தி வருகிறோம். ஆனால் மனித குல வரலாறு நமக்கு அப்படிச்சொல்லவில்லை. சமூகம் என்ற ஒன்றுதான் உருவாக்கும் அல்லது தன்மீது கவியும் ஒரு கருத்தியலையே விளையாட்டுக்களின் வழியாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்களைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்ப்போம். குற்றுயிரும் குலையுயிருமாக நம்மிடம் இன்னும் மிஞ்சியிருக்கும் கோலியாட்டம், பாண்டியாட்டம்-ஆடுபுலிஆட்டம், பல்லாங்குழி ஆகியவற்றின் தோற்றம் பற்றியெல்லாம் நாம் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக இங்கு பல்லாங்குழி ஆட்டத்தைப்பார்ப்போம்.

பல்லாங்குழி ஆட்டம் பொதுவாகப் பெண்களால் ஆடப்படுவது: முதற்பூப்படைந்த பெண்ணின் தீட்டுக்குரிய காலத்திலும் கருவுற்ற பெண்கள் அமர்ந்து பொழுதுபோக்குவதற்கும் மட்டுமே

இந்த விளையாட்டை இப்பொழுது ஆடிப்பார்க்கிறார்கள். நமது பண்பாட்டு மரபினில் பெண்ணுக்குரிய சீர்வரிசைப் பொருள்களில் பல்லாங்குழியும் ஒன்றாக இடம் பெறுகிறது. பல்லாங்குழி ஆட்டம் பற்றி தேவநேயப் பாவாணர் தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கள் என்ற தம் நூலில் முதன்முதலாக எழுதினார். பின்னர் பேராசிரியர் தாயம்மாள் அறவாணன் பல்லாங்குழி (திராவிட ஆப்பிரிக்க ஒப்பீடு) என்ற விரிவான நூலை எழுதியுள்ளார். உலகெங்கிலும் பல்லாங்குழி ஆட்டம் சிற்சில மாறுதல்களுடன் பழங்குடிகளிடம் விளங்கி வருகிறது.

பல்லாங்குழி ஆட்டத்தினுடைய வகைகளாக நான்கிணைக் குறிப்பிடுகிறார் பாவாணர். பேராசிரியர் தாயம்மாள் அறவாணன் பல்லாங்குழி ஆட்டத்தின் எட்டு

வகைகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றின் வேற்றுப்பெயர்கள், குழிகளின் எண்ணிக்கை, ஒரு குழிக்காய்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் அவ்வகைகள் ஆடப்படும் பகுதிகள் என விரிவான அட்டவணை தந்துள்ளார். தமிழ்நாடு முழுதும் கள ஆய்வு செய்து எழுதப்பட்ட நூலாகும் இது.

பேராசிரியர்கள் இருவரும் தரும் கள ஆய்வுச் செய்திகளிலிருந்தும் நம்முடைய பட்டறிவிலிருந்தும் பல்லாங்குழி ஆட்டத்தின் அடிக்கூறுகளை நாம் பின்வருமாறு வரையறை செய்துகொள்ள முடியும்.

1. இருவர் ஆடும் பல்லாங்குழி ஆட்டத்தில் (பக்க எல்லைக் குழியாக இருந்தால் வலது கைப்பக்க குழியையும் சேர்த்து) குழிக்கு ஐந்து காய்களாக ஆளுக்கு ஏழு குழிகளாகத் துல்லியமான சமத் தன்மையுடன் ஆட்டம் தொடங்குகிறது.
2. தன்னுடைய காய்களை எடுத்து ஒருவர் ஆட்டம் தொடங்குகிற பொழுது முதன்முறையாக சமத் தன்மை குலைகின்றது.
3. எடுத்தாடுபவர் குழியில் காய்கள் இழப்புக்கு உள்ளாகின்றன.
4. சுற்றிக் காய்களை இட்டுவந்து ஒரு வெற்றுக்குழி (இன்மை அல்லது இழப்பு) யினைத் துடைத்து அடுத்து முதலில் இட்ட ஐந்து காய்களுக்குப் பதிலாக நிறையக் காய்கள் (பெருஞ்செல்வம்)

கிடைக்கின்றன.

5. ஆட்டத்தில் மற்றும் ஒரு இடை நிகழ்வும் ஏற்படுகிறது. ஒரு வெற்றுக் குழியில் ஒவ்வொரு சுற்றுக்கும் ஒவ்வொரு காயிணையும் இட்டு வரும்போது அது நாலாகப் பெருகிய உடன் அதனைப் பசு என்ற பெயரில் அந்தக் குழிக்குரியவர் எடுத்துக் கொள்கிறார்.
6. இதன் விளைவாக ஆட்டத் தொடக்கத்தில் இருந்த ஐந்து காய்கள் (தொடக்க நேரத்து முழுமை) மீண்டும் ஒரு குழிக்கும் ஒருபோதும் திரும்பக்கிடவதே இல்லை.
7. காய்களை இழந்தவர் (காட்டாக 15 காய்கள் குறைவாகக் கிடைத்தன என்றால்) தன்னுடைய பகுதியில் மூன்று குழிகளைக் காலியாக (தக்கம்) விட்டு விட்டு ஆட்டத்தைத் தொடர வேண்டும். அந்தக் குழியில் எதிரி (வென்றவர்) காய்களைப் போட மாட்டார். சில இடங்களில் தோற்றவரும் போட மாட்டார். இப்போது தோற்றவருடைய குழி இழப்புக்கு ஒரு நிரந்தரத்தன்மை ஏற்படுகிறது.
8. ஆட்ட இறுதியில் ஒருவர் தோற்றுப் போகிற போது அவர் கையில் எஞ்சியிருக்கிற காய்கள் ஒரு குழிக்குரிய ஐந்து கூட இல்லாமல் நாலாக இருந்தால் குழிக்கு ஒவ்வொரு காயிணை இட்டு ஆட்டம் தொடர்கிறது. இதற்கு கஞ்சி காய்ச்சுதல் என்று பெயர். கஞ்சி என்ற சொல் வறுமையினை உணர்த்தும் குறியீடாகும்.
9. தோற்றவர் ஒரு காய் கூட இல்லாமல் தோற்கின்ற போதே ஆட்டம் முழுமை பெறுகிறது. சமத்தன்மை நிலவிவரும் சமூகத்தில் ஆட்டத்தின் (அல்லது குதின்) பெயரால் சமத்தன்மை

குலைக்கப்பட்டு ஒருவனது செல்வம் அடுத்தவன் கைக்கு நேரடி வன்முறை இல்லாமல் எளிமையாகப் போய்ச்சேர்ந்துவிடுகிறது. தோற்றவனின் இழப்பு நிரந்தரமாக்கப்படுகிறது. மறுபுறமாகச் சேர்ந்த இடத்தில் செல்வமும் நிரந்தரமாக்கப்படுகிறது. புராதனப் பொதுவுடைமைச் சமூகம் சாய்ந்து தனிச் சொத்துரிமைக்கான உணர்வுகள் அரும்புகின்ற போதே பொருளியல் சார்ந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் (மேடு பள்ளங்கள்) உருவாகின்றன. சிறிய

**தோற்றவனும்
தன் தோல்விக்கான காரணமாக
எதிரியின் திறமையினை மட்டும்
இங்கே கருதவில்லை.
அதற்கும் மேலான ஏதோ ஒன்று
(தன்னுடைய கெட்டநேரம்,
தன்னுடைய தலை விதி,
தனக்கு அதிர்ப்பம்
இல்லாமை) காரணமாக
தனக்கு இத்தோல்வி அமைந்தது
என்று நினைக்கிறான்.**

அளவிலான உற்பத்தி அல்லது சிறிய அளவிலான நிலப்பகுதி வாழ்க்கையில் பள்ளத்து மண்மேட்டினை உருவாக்குகிறது. ஓரிடத்தில் குவிகின்ற செல்வம் மற்றொரு இடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதே. பறிப்பதும் பிடுங்குவதுமான நேரிடையான வன்முறை இங்கே நிகழவில்லை. ஆனால் தோற்றவனும் தன் தோல்விக்கான காரணமாக எதிரியின் திறமையினை மட்டும் இங்கே கருதவில்லை. அதற்கும் மேலான ஏதோ ஒன்று (தன்னுடைய கெட்டநேரம், தன்னுடைய தலை விதி, தனக்கு நல் ஊழ் (அதிர்ப்பம்) இல்லாமை) காரணமாக தனக்கு இத்தோல்வி அமைந்தது என்று நினைக்கிறான்.

புராதனப் பொதுவுடைமைச் சமூகத்தில் வாழ்ந்திருந்த ஊழ் அல்லது முறை என்னும் பங்கீட்டுத் தெய்வம் இந்த உணர்வின் காரணமாகவே சரிந்து விழுந்து மறைந்து போய்விடுகிறது.

அரசுகளின் வளர்ச்சியில் அடுத்த கட்டமாக அதிகார மையத்தில் உள்ளோர் ஆடும் ஆட்டம் குது ஆகும். அரசு என்னும் நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிப்போக்கில் குது ஒரு பொருள் மிகுந்த இடத்தினைப் பெறுகிறது. எனவேதான் அந்த ஆட்டம் அரசர்களுக்கும் இளவரசர்களுக்கும் விலக்கப்படாமலிருந்தது. தருமரும் நளனும் குதாடித் தோற்ற கதையினை இங்கே நினைத்துக் கொள்ளலாம். தருமன் குதாடிய நிகழ்ச்சியை விவரிக்கும் வில்லிபாரதம் அப்பகுதிக்கு குது போர்ச் சருக்கம் என்ற பெயர் தருகிறது. போருக்குரிய மதிப்பினைச் சூதாட்டம் பெற்றிருக்கிறது என்பதற்கு இது சான்றாகும்.

செல்வமோ அல்லது வறுமையோ வந்து சேர்வதற்குரிய காரணமாக மனிதனை மீறிய ஒரு சக்தி உள்ளது என்னும் கருத்தும் உணர்வும் இப்படித்தான் மனித மனங்களில் படிப்படியாக உருவாகத் தொடங்கின.

வேதகாலத் தொன்மங்களைப் பற்றி எழுதும் நரேந்திரநாத் பட்டாச்சார்யா, ரிக்வேதத்தில் அக்ஸுக்குத்தம் எனும் பகுதியில் பேசப்படும் அக்ஸு என்னும் தெய்வத்தினைச் சூதாட்டத்தின் கடவுளாகக் காண்கிறார். ரிக்வேத கால பங்கீட்டுத் தெய்வமான ரித (Rita) எனும் தெய்வத்திடம் அக்ஸு தன் பத்து விரல்களையும் விரித்து நீட்டிக்காட்டிப் பேசியதாக வரும் ஒரு குறிப்பினையும் காட்டுகிறார். ராஜகூய யாகத்தில் ஒரு பகுதியாக அரசன் சூதாடும் செய்தியும் ரிக்வேதத்தில் பேசப்பட்டுள்ளது.

நிலம், நீர், கால்நடைகள், உணவு என எல்லாவற்றையும் பொதுவாகக் கொண்டிருந்த சமூகத்தில் தனி உடமை உணர்வு அரும்புகிறபோது அம்மக்கள் கால்நடைகளையே பண்ட மாற்றுப் பொருளாகவும், பிறபொருள்களின் மதிப்பை அளக்கும் கருவியாகவும், ஆட்டத்தில் பணயப்பொருளாகவும் பயன்படுத்தி யிருக்கவேண்டும். எனவேதான் உலகில் தமிழ் உட்பட பல பழைய மொழிகளில் செல்வத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக மாடு என்பது இருந்திருக்கிறது.

பல்லாங்குழி ஆட்டத்திலும் ஆடாமலே கிடைக்கும் செல்வமான நான்கு காய்களுக்குப் பசு என்ற பெயர் இப்படியே வந்திருக்கவேண்டும்.

பல்லாங்குழி ஆட்டக் கூறு பாடுகளிலிருந்தும் சூதாட்டத்துக்குப் பழைய அரசு இயந்திரம் கொடுத்த மதிப்பிலிருந்தும் நாம் புரிந்து கொள்ளும் செய்தி இதுதான்.

தனி உடமை உணர்வினையும் தனிச்சொத்தின் வளர்ச்சியினையும் அதன் மறுவிளைவாகப் பிறந்த வறுமையினையும் பண்பாட்டு ரீதியாக நியாயப்படுத்தும் வெளிப்பாடே பல்லாங்குழி ஆட்டம். இந்த நியாய உணர்ச்சி மனித மனங்களில் திணிக்கப்பட்ட பிறகு தனிச் சொத்துரிமையின் வளர்ச்சி தங்கு தடையற்ற மிகப்பெரிய வேகத்தினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

எல்லா வகையான விளையாட்டுகளையும் இவ்வகையாக மட்டுமே நம்மால் பார்க்க இயலும்.

மூன்று புலிகளும் 21 ஆடுகளும் கொண்ட ஆடு புலி ஆட்டம் கால்நடை வளர்ப்புச் சமூகத்திலிருந்து பிறந்த ஆட்டமாக இருக்க வேண்டும். புலி திரியும் காடுகளில் ஆடுகளைக் காப்பாற்ற முற்பட்டவனின் முயற்சி இது. அரசு

இயந்திரம் மிகப்பெரிய வளர்ச்சியினைப் பெற்ற பிறகு பிறந்த மற்றொரு ஆட்டம் சதுரங்கம் (Chess) என்பதாகும். அரசன், மதகுரு, குதிரைவீரன், யானை என போர்ப்பயிற்சிக்கான விளையாட்டாக அது ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு இருந்தது. தமிழ்நாட்டு மன்னர்களும் இதனை ஆடியிருக்கிறார்கள்.

'ராஜாக்கள் ஆனைக் கொப்பு ஆடுவாரைப்போல' என்று திருவாய் மொழியின் நம்பிள்ளை ஈட்டு உரை ஒரு எடுத்துக்காட்டினைத் தருகிறது.

**தனிச்சொத்துரிமையின்
நியாயப்பாட்டை மனித
மனங்களில் பதித்து
வளர்த்ததில்
சூதாட்டத்திற்கும்,
சூதாடு கருவிகளுக்கும்
கணிசப்பங்கு உண்டு.**

சதுரங்கம் என்பதனை ஆனைக் கொப்பு என்ற சொல்லால் அக்கால தமிழ் மக்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரிய வருகிறது. சதுரங்கத்தின் மாற்று வடிவமாகக் காணப்பெறும் வேறுசில ஆட்டங்களும் உள்ளன. தாய விளையாட்டும் பரமபத சோபன பட விளையாட்டும் அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கது. தாயம் என்ற சொல்லுக்கு தமிழில் சொத்துரிமை என்று தான் பொருள். இந்த இரண்டு ஆட்டங்களிலும் ஆடு பவனது வலிமை என்பது தாயக் கட்டை (கவறாடுகருவி, வட்டு பகடைக்காய்) அவருக்குத்தருகின்ற வலிமைதான்.

தமிழ்நாட்டில் அரிக்கமேடு, உறையூர், அழகன்குளம், படைவீடு

ஆகிய இடங்களில் நடந்த அகழ்வாய்வுகளில் பக்கங்களில் புள்ளி எண் இட்ட நீள்செவ்வக வடிவத்தில் அமைந்த தாயக் கட்டைகள் கிடைத்துள்ளன. இவை சுடு மண்ணாலும் அரிய வகைக் கற்களாலும் ஆக்கப்பட்டவை மதுரை, திருநெல்வேலி பகுதிகளில் வெண்கலத்தினாலான நீள்செவ்வக வடிவத்தில் அமைந்த தாயக் கட்டைகள் இன்றும் கிடைக்கின்றன.

தனிச்சொத்துரிமையின் நியாயப்பாட்டை மனித மனங்களில் பதித்து வளர்த்ததில் சூதாட்டத்திற்கும், சூதாடு கருவிகளுக்கும் கணிசப்பங்கு உண்டு. நரேந்திரநாத் பட்டாச்சார்யா தம் நூல் ஒன்றில் அரசனும் சூதாடு கருவியும் என்ற இயலில் இது குறித்து விவாதித்துள்ளார். சமூக உருவாக்கம் மற்றும் மறுமாற்றம் பற்றிச் சிந்திப்பவர்களை விளையாட்டுகளின் பங்கினை கூர்மையாக மதிப்பிட்டு அறிய வேண்டும்.

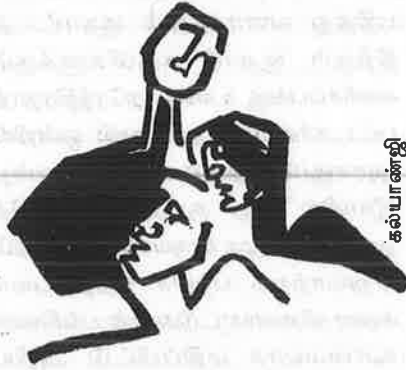
சூதாட்டத்துக்கும் விளையாட்டுக்கும் தொடர்பு உண்டு என்பதை நிகழ்கால உலக அரசியலிலும் காணலாம். பன்னாட்டு வணிக நிறுவனங்கள் கவர்ச்சிகரமான பரிசுத் தொகைகளின் மூலம் விளையாட்டு வீரர்களையும் தடகள வீரர்களையும் சூதாட்ட உணர்வுடையவர்களாக மாற்றியிருக்கின்றன.

வெல்வதற்காக அல்ல விளையாடுவதற்காகவே விளையாட்டு என்ற ஒலிம்பிக் குறிக்கோள் எளிதாக முறியடிக்கப்பட்டுவிட்டது. பழைய கிரேக்கத்திலிருந்த, கிளாடியேட்டர்கள் எனப்பட்ட மனித சண்டைக்கிடாக்கள் மீண்டும் உருவாக்கப்படுவதுதான் கவலையினைத் தருகிறது.

பிஸ்னாவா சைம்போர்ஸ்கர்

போலந்து பெண் கவிஞர்.

1996 வருடத்தில் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு பெற்றவர்

வீடு திரும்பினான்
யாரிடமும் எதுவும் பேசவில்லை
முகத்தைப் பார்த்தாலே தெரிகிறது
ஏதோ பிரச்சனை போலும்
ஆடைகளை மாற்றாமலே படுத்துக் கொண்டான்
போர்வையை இழுத்து தலைக்கு மேல்
போர்த்திக்கொண்டான்
அவனுக்கும் வயது நாற்பது ஆகிவிட்டது
இப்போது அப்படித் தெரியவில்லை
அம்மாவின் கருப்பையில் இருப்பது போல்
கருண்டு படுத்திருக்கிறான்.
அதன் ஏழு அடுக்கு பாதுகாப்பான
தோல்களுக்கு உள்னே.
நானை காலை
பிரமாண்டமான அண்டசராசரம் பற்றியோ
வின்வெளி வீரர்கள் பற்றியோ
அவன் பெருஞ் சொற்பொழிவு
நிகழ்த்தக் கூடும்
ஆனால்
இப்போது
கருண்டு படுத்தபடி
தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்....

தமிழில் ஆதன்

நம் யுகத்தில்
குழந்தைகள் நாம்
இதுவோ
அரசியல் யுகம்
பகல் முழுவதும்
இரவு முழுவதும்
ஓவ்வொரு அனுபவமும்
உன்னுடையது அவர்களுடையது
நம்முடையது அனைத்தும்
அரசியல் நிகழ்வுகளே...
நீ
விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும்
உன் மரபணுக்களில் அரசியல் கரைந்துள்ளது
உன் தோல் அரசியலால் வார்க்கப்பட்டுள்ளது
உன் பார்வையில்
அரசியல் சாய்வு படர்ந்துள்ளது
உன் மெளனம் மெளனத்தின் அதிர்வுகளும்
உன் பேச்சு பேச்சின் துடிப்புகளும்
அரசியல் அரசியல் உரையாடல்களே...
நீ
காட்டுக்குள் சென்று யூட்டிக்கொண்டாலும்
நீ நடப்பது அரசியலின் பாதையில்
உன் ஓவ்வொரு நகர்வும், அரசியல் அசைவுகளே
அதோ நம் தலைமேல் நிலா
ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கிறது
வெறும் நிலா மட்டும் அல்ல
உன் அரசியல் கவிதைகளும்
அரசியல் குரல்களே
இனிமேல் நம் ஒரே சிந்தனை
இருப்பதா சாவதா
சாப்பாடு செல்லாமல் நாம்
மெலிந்து கொண்டே போனாலும்
இவ்
அரசியல் கேள்வியை கேட்டுத்தான்
ஆக வேண்டும்
நீ மனிதனாக இல்லாமல்
மாட்டுத் தீவனமாய் இருந்தாலும் சரிதான்
மண்ணெண்ணெய்யாய் இருந்தாலும் சரிதான்
நாம் சுற்றி உட்கார்ந்து விவாதிக்கும்
வட்டமேஜை சதுரமேஜையானாலும் சரிதான்
உனக்கு அரசியல் அர்த்தம் மட்டுமே உண்டு
இதற்கு நடுவே
பறவைகள், விலங்குகள் பிறந்து இறந்து
கொண்டிருக்கின்றன
வனாந்திரங்கள் பழநிலங்கள் ஆகிக்
கொண்டிருக்கின்றன
அரசியல் அதிகமில்லாத
ஆதி ஆதி காலங்களைப் போல

தமிழில் ஆதன்

எதிர்பாராத சந்திப்பு

வருடங்கள் பல கழிந்து சந்தித்த
அந்த உயர்வான தருணங்களில்
எல்லையற்ற நெருக்கத்தை
ஒருவருக்கு ஒருவர் தெரிவித்துக் கொண்டோம்
எங்களின் புலிகள் பால் குடித்தன
எங்களின் ராஜாளிகள் நிலத்தில் உலாவின
எங்களின் கறாக்கள் நீரில் அமிழ்ந்திருந்தன
எங்களின் கொடூர விலங்குகள் திறந்த
கூண்டுகளுக்கு அப்பால் கொட்டாவி விட்டன
எங்களின் நாகங்கள் தோலுரித்திருந்தன
எங்களின் வாலில்லாக் குரங்குகள் கற்பனையில்
தாவின
எங்களின் மயில்கள் செங்கணிகளை
மறுத்துவிட்டன
வெகுநாட்களுக்கு முன்னரே வெளவால்கள்
எங்கள் தலைகளில் பறந்திருந்தன
எங்கள் உரையாடல்கள் பல நேரங்களில்
புள்ளகையாலும் கடந்த கால உதவிகளை
நினைந்தும்
மெளனித்தன
எங்களின் மனிதத்திற்கு
எப்படிப் பேசவேண்டு தெரியவில்லை.

தமிழில் முத்துலட்சுமி

" View with a Grain of Sand" -
புத்தகத்திலிருந்து
மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை.

இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டில் பெண்கள்

சுதா சுந்தரராமன் ■ டாக்டர் தி. சுந்தரராமன்

காலங்களிலும், தற்காலத்திலும் பெண்களைப் பாதிக்கும் போக்குகள் குறித்து ஆராய்வதன் மூலம் வருங்காலத்தில் அவை என்ன நிலையை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் அதிலிருந்து முடிவு செய்யலாம். அது பெண்ணிய இயக்கங்களின் கூட்டு முயற்சிக்கு வழிகாட்டியாகக் கூட அமையக்கூடும். அடக்கு முறைக்கு எதிரான போக்குகளை ஆதரித்தும் விடுதலைக்கு வகை செய்யும் போக்குகளை உற்சாகத்துடன் வரவேற்கவும் செய்ய வேண்டும். அடக்குமுறைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தும் விடுதலைக்கான சக்திகளை ஆதரித்தும் இந்த சமூக இயக்கப்போக்கில் ஒரு மாறுதலை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. நவீன தகவல் தொடர்பு சாதனங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் ஆதரிக்க வேண்டிய அம்சங்களும், நிராகரிக்க வேண்டிய அம்சங்களும் உள்ளன. அவற்றை ஒரேயடியாக ஆதரிப்பதோ எதிர்ப்பதோ என்றில்லாமல் நமது தேவைகளுக்கும் மதிப்பீடுகளுக்கும் ஏற்ப தகவமைத்திட தலையீடுகள் செய்ய வேண்டும். அநேகமாக எல்லா சமூக செயல்பாடுகளும் இத்தகையதுதான்.

கடந்த காலம் குறித்தும் நிகழ்காலம்குறித்தும் நாம் எந்த அளவுக்கு ஆராய்ந்தறிகிறோமோ நிகழ்வுகளை எப்படி விசேஷமாக வகைப்படுத்துகிறோமோ அதன் அடிப்படையில் நமது தேவைகளுக்குத் தகுந்த எதிர்காலத்தை நம்மால் உருவாக்க இயலும். இதில் வெற்றி கிடைக்கும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் இல்லை என்றாலும் நாம் எதிர்பார்த்த விளைவுகள் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. வரலாற்றில் எதையும் மாற்ற முடியாதென்றோ, மனிதனால் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்றோ நம்பிக்கையிழந்து சோர்ந்துவிட வேண்டியதில்லை.

இத்தகைய புரிதலுடன் தான் நாம் 21 ம் நூற்றாண்டில் பெண்கள் என்ற தலைப்பிற்குள் நுழைய வேண்டியுள்ளது. கடந்த

பெண்களைப் பாதிக்கக்கூடிய போக்குகள் பலவாக இருந்த போதிலும் குறிப்பாக நான்கு விஷயங்களைப் பார்க்கலாம்.

1. சமூக உழைப்புப்பிரிவினையில் பெண்களின் பங்கு.
 2. உலகமயமாக்கலின் விளைவாக பெண்களின் பொருளாதார நிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்.
 3. குடும்ப அமைப்பின் தன்மையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்.
 4. அறிவு மற்றும் சிந்தனைப் போக்கை தகவமைப்பதில் வளர்ந்து வரும் பெண்ணிய நோக்கின் தாக்கம்.
- சமூகஉழைப்புப் பிரிவினையில் பெண்களின் பங்கு

பழங்கால சமூக அமைப்பில் குடும்பத்தில் அனைவருமே வில

சுதா சுந்தரராமன் - அனைத்திந்திய ஜனநாயக மாதர் சங்கத்தின் தமிழ் மாநில பொதுச்செயலாளர்

டாக்டர் சுந்தரராமன் - புதுவை ஜிப்மர் மருத்துவமனையில் இணைப்பேராசிரியர்,

புதுவை அறிவியல் இயக்கத்தின் தலைவர்

சாயம் அல்லது கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டனர். ஆண்களின் சாம் ராஜ்யங்களாய் திகழ்ந்த அரசியல் மற்றும் போர் சம்பந்தமான விஷயங்களிலிருந்து பெண்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், பெரும்பாலான நேரத்தை வீட்டிலேயே கழித்ததால் குடும்ப அமைப்பில் பெண்ணுக்கு மிக முக்கிய இடம் இருந்தது.

நவீன தொழில்கள் உருவாகி இயந்திரமயமாக்கல் நிகழ்ந்த போது இந்நிலை மாறத்தொடங்கியது. முதலாளிகள் தங்கள் வேலைகளுக்கு குடும்பங்களாக ஒப்பந்தம் செய்யாமல் தனி நபர்களைத் தேர்வு செய்யத் துவங்கினார்கள். விளைவாக வீடு என்றும் பணிபுரியும் இடம் என்றும் பெரிய பிரிவு ஏற்பட்டது. "House Wife" என்ற புதிய சொல் இங்கேதான் உருவானது. அவளுக்கான அடையாளங்கள் அழிந்துபோய் கணவனுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்படுபவளாக மாறி விடுகிறாள். அத்தகைய பொறுப்பு சமூக அங்கீகாரம் பெற்றது என்றாலும் வேலைக்கு போய்வரும் கணவனுக்குப் பணிவிடைகள் செய்வது, குலம் தழைக்கச் செய்வது போன்ற அவளது பணிகள் குறைத்தே மதிப்பிடப்பட்டன. இந்த நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் 10 சதவீதம் பெண்களே வேலையில் இருந்தனர். தற்போது இது 50 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. எல்லா வளர்ச்சி நாடுகளிலும் நிலைமை இதுதான். இரண்டு உலகப்போர்களுக்குப் பிந்தைய காலகட்டங்களில் போரின் காரணமாகவும் தொழில் வளர்ச்சி காரணமாகவும் பெண்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவது அதிகரித்தது.

இப்படியாக அடையாளப் பூர்வமாகவேனும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தேவைப்படும் ஒன்றாக மாறியுள்ளது ஆண்களுக்கு மட்டுமானது என்று எந்த வேலையும் இல்லாத வகையில் இது திரும்ப திரும்ப வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது. இப்படிப்பட்ட துறைகளில் சாதனை புரியும் பெண்கள் பற்றிய செய்திகள் மீடியாக்களின் மூலம் விளம்பரப்படுத்துவதன் மூலம் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக இருந்த பழைய இறுக்கமான கருத்துக்கள் தகர்ந்திருக்கின்றன என்றே கூறலாம்.

இந்தியா மற்றும் வளரும் நாடுகளில் பழைய மோசமான நிலையே நீடித்து வருகிறது. சிறு தொழில் புரிவோர் குடும்பங்களிலும், மத்திய தரவர்க்க குடும்பங்களிலும், பெண்கள் வீட்டிற்குள் முடக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய பிரிவுகளில் கூட பெண்கள் தற்போது வேலை தேடி வெளியில் வரத் தொடங்கிவிட்டனர். தற்போதைய நிலையில் இருவரும் வேலை பார்த்தால் மட்டுமே பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளை சமாளிக்க இயலும் என்பதே இதற்குக் காரணம். வீட்டு வேலைகளையும் செய்துகொண்டு, வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள் எவ்வித சுதந்திரமும் இல்லாத வகையில் காலங்காலமாய் ஒடுக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

இப்படி ஒடுக்கப்பட்ட சூழலின் மத்தியிலும் சில நல்ல விளைவுகள் ஏற்பட்டிருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அறுபதுகளில் சக்திமிக்க பெண்ணிய இயக்கங்கள் தோன்றி து காரணமாக அமைந்திருக்கிறது. நிர்வாகத்துறையிலும், சட்டமன்றங்களிலும் பெண்கள் தீர்மானகரமான சக்தியாக உருவாகத்தொடங்கியதும் சில நாடுகளில் அரசியல் தலைமைப் பொறுப்பிற்கும் பெண்கள் வரமுடிந்ததும் இக்கால கட்டத்தின் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியாகும். பெண்களைப் பற்றிய பழமைவாதக் கருத்துக்கள், பிம்பங்கள் (பலவீனமானவள், குழந்தைகளைப் பெறுவதற்கும், வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதற்கு மட்டுமே தகுதியானவள்) போன்றவை தகர்க்கப்பட்டு விட்டன. இந்த நிலை 21ம் நூற்றாண்டிலும் தொடரும் என்று உறுதியாகக் கூற முடியும். சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சி இத்தகைய மாற்றத்தில் சில பின்னடைவை ஏற்படுத்தும். ஆனால் சோவியத் மற்றும் முந்தைய சோஷலிச நாடுகளின் பங்களிப்பு மகத்தானது என்பதில் ஐயமில்லை. பெண்களுக்கான மகப்பேறு உரிமைகள், ஓட்டுரிமை, அநீதிகளுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு போன்றவை முதலாளித்

துவ நாடுகளில் சாத்தியமான தற்குக்கூட சோஷலிச முகாமின் இருப்பே காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. தற்போது சோஷலிச அரசுகள் இல்லையென்றாலும், முதலாளித்துவம் பெண்களுக்கான உரிமைகளைப் பறித்து விட இயலாது. இவ்வாறு 21ம் நூற்றாண்டு பெண்களின் சமூக பங்களிப்புகள் இன்னும் விரிவடைந்து கொண்டே செல்லப் போவதை காணவிருக்கிறது.

உலகமயமாக்கலின் விளைவாக பெண்களின் பொருளாதார நிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்

உலகமயமாக்கல் என்பது சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சி எனும் சரித்திரப் பின்புலத்தில் நிகழ்ந்துள்ளதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. சரியான வலுவான மாற்று அமைப்பு ஒன்று இல்லாமல் போய் விட்ட சூழ்நிலையில் பலநாடுகள் சமூக பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை (வளரும் நாடுகளில் அவை மிக பலவீனமாகவே இருந்தன என்றாலும் கூட) முற்றிலுமாக கைவிடத் துவங்கிவிட்டன. அமைப்புரீதியான சீரமைப்பு (Structural Adjustment) என்கிற உலகமயமாக்கத்தின் தாக்குதலை பெண்களே எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

21ம் நூற்றாண்டில் இந்தப் போக்கு என்னவாகும்? இதை தடுக்க வழி கிடைக்குமா? திசை திருப்பப்படுமா? துரதிருஷ்டவசமாக இதற்கு நாம் பதில் கூற முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். குடும்ப அமைப்பிற்குள் பாதுகாப்பாக பொதிந்து கிடக்கும் ஆணாதிக்க மனோபாவம் புதிய சூழல்களுக்கேற்ப புதிய விதிமுறைகளை பணிபுரியும் பெண்களுக்கு விதித்து வருகிறது. படித்த மேல்தட்டு நிலையில் உள்ள நிர்வாகத்துறையில் பணிபுரியும் பெண்கள் கூட குழந்தை பிறந்த மூன்று முதல் ஐந்து வருஷங்களுக்கு பல பின்னடைவுகளைச் சந்திக்க நேர்கிறது. குழந்தையை வளர்க்கும் இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் பெண்பின்தங்கி விடுகிறாள். இவர்களுக்கே இப்படி என்றால், படிப்பறிவற்ற ஏழைப்பெண்ணின் நிலை எப்படி இருக்கக்கூடும்.

போட்டிச்சந்தையால் தீர்மானிக் கப்படும் பொருளாதாரத்தில் தாய்மை, மகப்பேறு போன்ற காரணங்களால் வேலை வாய்ப்பில் பெண் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகிறாள். வாய்ப்புகளைப் பெறுவதில் கடைசியாகவும், இழப்புகளைச் சந்திப்பதில் முதலாவதாகவும் பெண்கள் இருக்கின்றனர். குடும்பத்தைப் பெண்கள் கவனித்துக் கொள்வதால் ஆண்களுக்கு வேலையில் முன்னுரிமை தேவை என்று கூறப்படுவது உண்மையேயல்ல. அதிக உழைப்பு தேவைப்படாத வேலைகளைப்பார்த்தால் பெண்களுக்கு குறைந்த ஊதியம் தரப்படுவதாக கூறப்படுகிறது. (ஆய்வுகளில் கண்டது என்னவெனில், கடும் உழைப்பு தேவைப்படும் பணிகள் கூட பெண்கள் பார்ப்பதாலேயே அந்த வேலைகள் உழைப்பு அதிகம் இல்லாதவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன) குழந்தை வளர்ப்பில் பெண்களே சிறந்தவர்கள் என்ற பொய்யான போர்வையில் கடுமையான வீட்டு வேலைகள் எல்லாம் பெண்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்றன. நடைமுறையில் பணியமர்த்துபவர்கள் அவர்களது கடமைகளிலிருந்து தப்பிப்பதற்காகவே இந்தவாதங்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

வறுமையைப் பெண்மயமாக்கும் இத்தகைய போக்குகளைத் தடுத்து நிறுத்துவது என்பது பெண்கள் இயக்கங்களின் வலிமையைப் பொறுத்தே உள்ளது. ஊதியம் மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை எதிர்த்து உலகளாவிய அளவில் இயக்கங்கள் எழுச்சி பெற்றால்தான் இப்போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும். நாம் நம்பிக்கை கொள்ள காரணம் உண்டு. நம்பிக்கையுடனும் வகையில் ஆந்திராவில் சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. நெல்லூர் மாவட்டத்தில் பெண்கள் நடத்திய சாராய ஒழிப்பு இயக்கம் மற்றும் ஊதியப் பேச்சுவார்த்தைகளில் இடம் கேட்டு நடைபெற்ற விவசாயக்கூலிப் பெண்களின் இயக்கம் போன்றவை இதற்கு நல்ல உதாரணங்கள்.

இப்போராட்டங்கள் தமக்கே உரிய புதிய மரபுகளையும், சொல்லாடல்களையும் உருவாக்கிக் கொண்டு தெளிவான பெண்ணியத் தன்மையுடன் வெளிவந்துள்ளன. இத்தகைய போக்குகள் சிலவே என்றாலும் வறுமையை பெண்களை நோக்கித் தள்ளுகிற உலகமயமாக்கும் சக்திகளை எதிர்க்க அவைகளால் முடியும். தத்தம் சொந்த கண்ணோட்டத்துடனும் சொந்த வழிமுறையுடனும் மாதர் இயக்கங்களை வலுப்படுத்த நாம் முயல வேண்டும். வர்க்கக் கொள்கைகளினால் வறுமை அதிகரிக்கும் போது பாதிக்கப்படும் பல்வேறு பகுதி மக்களுடனும் மாதர் இயக்கங்

போராட்சிபுரூஷ்

கள் ஒரு பரந்த கூட்டணியை உருவாக்க முடியும். ஆனால் ஆளும் வர்க்கங்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை தொடர்ந்திட ஆணாதிக்கத்துடன் அணி சேரும் போது மாதர் இயக்கங்கள் தாங்கள் சுயமான கண்ணோட்டத்துடனும் சுயமான வழிமுறையிலும் முயற்சிகளை தொடங்குவது அவசியம்.

குடும்ப அமைப்பில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள்

பல நூற்றாண்டுகளாக பெண்களின் சமூக அந்தஸ்தை நிர்ணயிக்கும் அமைப்பாக குடும்பமே இருந்து வந்துள்ளது. இத்தனை

நீண்ட காலமாக இவ்வளவு வலிமையோடு அது நிலைபெற்று வந்திருப்பதைப் பார்க்கையில் அது மாற்ற முடியாத நிரந்தர அமைப்பாக இருந்தே தீருமோ என்று எண்ணத்தோன்றும். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. குடும்பம் என்ற அமைப்பு கணிசமான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுத்தான் வந்துள்ளது. பன்முகக் கலாச்சாரம் கொண்ட இந்தியா போன்ற பெரிய சமூகங்களில் வெவ்வேறுபட்ட குடும்ப அமைப்புகள் நிலவுகின்றன. பாலியல் தொடர்பாக இந்த ஒவ்வொரு சமூக அமைப்பும் வெவ்வேறு கருத்தோட்டம் கொண்டுள்ளன. இனப்பெருக்கத் திற்காக மட்டுமின்றி சுதந்திரமாக உறவு வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கிற பலதார மணம் புரியும் பழங்குடி மக்கள் இருந்தனர். ஒரு பெண் பல ஆண்களை மணம் புரியும் வழக்கமும் பழங்குடி மக்களிடம் உண்டு. பல பெண்களை மணந்து கொள்ளும் வழக்கம் பரவலாய் இருந்து வருகிறது. அது முஸ்லிம் சமூகத்துக்கு மட்டும் உரிய பழக்கமல்ல.

இவ்வளவு வேறுபாடுகளுக்கு மத்தியில், குடும்பம் என்ற அமைப்பில் பல பொதுவான அம்சங்கள் இருப்பதையும், அவைகளும் மாற்றத்திற்குள்ளாக்கி வருகின்றன என்பதையும் இந்திய அளவிலும், உலக அளவிலும் கூட பார்க்க முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக அமையும் கச்சி தமான ஒரு குடும்பம் என்பது ஆணாதிக்கப்பாரம்பரியத்தின் நீட்சியாகவும் அதே சமயம் கூட்டுக்குடும்பம் என்ற வரையறைக்குள்ளும் அடங்கியதாக இருக்கிறது. பொருளாதார ஏற்பாடுகள் மற்றும் வசதிகளுக்காக மூன்று தலை முறையினர் கூட ஒரே குடும்பமாக வாழ்ந்தனர். உள்ளூக்குள் கறாரான ஆணாதிக்க மனோபாவமும் வெளியே சாதிகட்டுமானமும் என இணைந்த இந்த ஒடுக்குமுறை ஏற்பாட்டில் பெண்களும் குழந்தைகளும் உரிமை என்ற பேச்சுக்கே இடமின்றி பெரும் பொறுப்புகளை ஏற்க வேண்டியுள்ளது. அவர்களது ஆசைகள் படைப்பூக்கம் எல்லாம் நசுக்கப்பட்டு மனிதாபிமானமற்ற எல்லாத் துயரங்களையும் எதிர்ப்

பின்றி சுமக்கின்ற மௌனக் கலாச் சாரத்தில் அமிழ்த்தப் படுகின்றனர். குடும்ப நலன் என்கிற பலி பீடத்தில் தமது தலையைக் கொடுத்தபடி.

20ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார மாற்றங்களின் விளைவாக இந்த கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பு சிதைந்து போய் கணவன் மனைவி மற்றும் அவர்களது குழந்தைகள் மட்டும் அடங்கிய தனிக்குடித்தனங்களாக மேலும் மேலும் மாறி வருகின்றன. கூட்டுக்குடும்பத்தின் அதிகாரப்படி நிலை யிலிருந்தும் இனக்குழுப்பிடி மானங்களிலிருந்தும் துண்டிக்கப்பட்டதால் இது ஒரு வகையில் வரவேற்கத்தக்க மாறுதலே இன்னொரு வகையில் இது பொருளாதார ரீதியாக ஒருவித தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தையும் உணர்வு ரீதியாக மற்றும் கணவன் மனைவியரிடையே பாலியல் ரீதியான மனநிறைவை நோக்கிய நகர்வையும் உந்துவதாலும் இது ஒரு வெற்றிதான்.

இந்த நூற்றாண்டின் இன்னொரு முக்கிய மாற்றமாக இருப்பது திருமணங்கள் மேலும் மேலும் மதசார்பற்றவையாகி வருவதாகும். உலகம் முழுவதும் திருமணம் என்பது மதச் சடங்காகவே இன்னமும் நீடிப்பது உண்மை தான். முன்பு குடும்ப அமைப்பை நிர்ணயிக்கக் கூடியதாக மதமே இருந்தது. சட்டவிதிகளும், தார்மீக ஒழுக்க மதிப்பீடுகளும் இன்று நிர்ணயிக்கும் சக்திகளாக ஆகியுள்ளன. ஆணாதிக்கப்போக்கும் மனிதர்கள் மீதான மதங்களின் பிடிப்பும் தளர்ந்து போய் இருப்பதைப் பார்த்த மதப்பழைமைவாத சக்திகள் தனது கோர முகத்தைக் காட்டித் துவங்கியுள்ளது. அதற்கு எதிராகப் போராடவும் வரலாற்றைப் பின்னோக்கித் திருப்பவும் முயன்று வருகிறது. அது வெற்றி பெறுமா? தாலிபான் வரப்போவதற்கான அபாய எச்சரிக்கையா? அது நடக்காது என்றே தோன்றுகிறது. பெரும் பாலான சமூகத்தில் மதச்சார்பின்மையும் பெண்களின் சுதந்திரமும் நிலை நிறுத்தப்பட்டு நீண்ட காலமாகிவிட்டது. நவீன தொடர்பு சாதனங்களின் மூலம் பெண்கள்

கண்டுள்ள விஷயங்கள் அவர்களை பின்னோக்கி பழைய நிலைக்குத் தள்ளுவதை அமைதியாக ஏற்றுக் கொள்ள விடாது.

ஆனால் கூட்டுக்குடும்பம் உடைந்து தனிக்குடும்பமாக மாறியது கூட போதுமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி விட்டதாக கூறமுடியவில்லை. தனிக்குடும்பமும் கூட்டுக்குடும்பத்தைப்போலவே ஆணாதிக்க மனோபாவங்களையும், ஒடுக்குமுறைகளையும் கொண்டதே என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. மேலும் கூட்டுக்குடும்பத்தில் கிடைத்த பரஸ்பர ஆதரவு, அரவணைப்பு, சமன்செய்யும் ஏற்பாடு எதுவும் இல்லாததாகவும் இது உள்ளது. இங்கு கணவன் வேலைக்குச் செல்பவனாகவும் மனைவி வீட்டு வேலை செய்பவளாகவும் இருக்கிறாள். வீட்டுவேலை என்பது கூட வேலையாகக் கருதப்படாமல் கூலியில்லா வேலைக்காரியாக்கப்படுகிறாள். வசதியான குடும்பங்களில் பெண்களின் திறமைகள் மழுங்கடிக்கப்படும் சமூகக்கடமைகளை ஆற்ற விடாமல் திட்டமிட்டு நகக்கப்படும், வெறுமனே ஆண்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்பவளாகவும், பிள்ளை பெற்றுத்தரும் இயந்திரமாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளாள். சுமாரான குடும்பம் என்றாலும், பெண் வேலைக்குச் செல்பவளாக இருந்தாலும் அங்கும் அதே நிலைதான். இதுபோன்ற லட்சியக் குடும்பங்களில் முடிவு எடுக்கும் 'லகான்' என்பது ஆண்களின் கைகளில் தான் இருக்கிறது. திருமணமும் குடும்பமும் எத்தகைய அதிகார மையங்களாக விளங்குகின்றன என்பதற்கு பெண்களுக்கு எதிராக நடைபெறும் குடும்ப வன்முறைகளே சாட்சி. 'மனைவியை அடிப்பது' என்பது உலகு தழுவிய பழக்கமாக இருந்து வருகிறது. பாலியல் வன்முறைகளும் சர்வ சாதாரணமாக நடைபெறுகின்றன. மருமகளை எரித்தல், தூண்டப்பட்ட பெண் தற்கொலை என்பவை நமது கலாச்சாரத்தின் 'பெருமையான' பங்களிப்புகளாக நிகழ்ந்து வருகின்றன. தற்போது முன்னேறிய நாடுகள் உட்பட பல நாடுகளிலும்

பாலியல் மற்றும் உடலியல் வன்முறைக்கு குழந்தைகளும் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதும் குற்றவாளிகள் பெரும்பாலும் ஆண்களே என்பதும் தெரிய வருகிறது.

இதனாலேயே பெண்ணிய வாதிகள் சிலர் குடும்பம் என்ற அமைப்பு பலவீனமடையவேண்டும் எனவும் சிதைவுற வேண்டும் எனவும் குரல் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் சிதைந்துபோனால் அதற்காக இரு சொட்டு கண்ணீரை நாம் விட முடியும். உலகம் முழுவதும் உள்ள மிக முன்னேறிய நாடுகளிலும், முன்னாள் சோஷலிச நாடுகளிலும் தென்பட்ட சில போக்குகள் குடும்பம் என்ற அமைப்பு தேவையற்ற ஒன்றாக வாடி உதிர்ந்து போய்விடும் என்றே எண்ண வைத்தன.

ஆனால் ஒன்று. இந்த எல்லா நாடுகளிலுமே வாழ்க்கைத் துணையை சுதந்திரமாய் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வது என்பது வழக்கமாகி விட்டது. சொத்து, சமூக அந்தஸ்து, போன்றவற்றை தக்க வைத்துக் கொள்ளும் நிறுவனமாக திருமணம் இருந்த நிலை மாறிவிட்டது. மேலும் பெண்கள் சம்பாதிப்பதோடு மட்டுமின்றி தனது எதிர்காலத்தைத் தாங்களே நிர்ணயம் செய்து கொள்ளவும், திருமண வாழ்க்கை துயரத்தில் ஒரு வேளை முடிந்தாலும் பொருளாதார தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு சுயமாய் நிற்கவும் பழகிக்கொண்டார்கள்.

கருத்தடை மாத்திரைகளின் அறிமுகத்திற்குப்பின் பாலியல் உறவுகளுக்கும் திருமணம் என்கிற ஏற்பாட்டுக்கும் இடையிலான தொடர்பு முற்றிலும் அறுந்து போய் விட்டது என்றே கூற வேண்டும். பெரும்பாலான நாடுகளில் பாலியல் உறவுகளுக்கு திருமணம் என்பது தேவையான ஒன்றாக இல்லை. திருமணம் செய்து கொண்டவர்களும் கருத்தரித்தலின் பயத்தில் இருந்து விடுபடவும், பெண்கள் பாலுறவு குறித்து புதிய புரிதல்களை பெற்றுக் கொள்ளவும் வழி செய்திருக்கிறது.

இத்தகு மாற்றங்களுக்கான

கண்கூடான சாட்சியங்களாக இருப்பவை, அறுபது, எழுபதுகளில் இந்நாடுகளில் அதிகரிக்கத் தொடங்கிய விவாகரத்துக்களே. கொடூரம், கற்பழிப்பு, புறக்கணிப்பு போன்ற காரணங்களுக்காக (அதையும் நிரூபிக்க வேண்டும்) விவாகரத்துக்கள் என்பது போய், மனதளவில் சேர்ந்து வாழ விருப்பமில்லை என்றாலே விவாகரத்து செய்யுமளவிற்கு எழுபதுகளில் விவாகரத்துச் சட்டங்களில் மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இத்தகைய மாற்றங்களைக் கவனித்த சமூகவியலாளர்கள் குடும்பம் என்ற அமைப்பு முடிவுக்கு வந்து விட்டதாகக் கூற முற்பட்டார்கள். ஆனால் யாவரும் ஆச்சரியப்படத்தக்க அளவில், அது சிதைந்து போவதற்குப் பதிலாக முன்னிலும் பலமாக தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது.

ரஷ்யாவின் அறிவுஜீவியான நதாலியா ரிமாசெவவ்ஸ்கயா சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சி பற்றி குறிப்பிடும்போது, "சோவியத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைத் தொடர்ந்து சமூகம் பிளவுபட்டுப் போயிற்று. உறவுமுறைகள் அழிந்து, பாதுகாப்பற்ற தன்மை உருவாகி, சட்ட ஒழுங்கு கெட்டுப்போய் லஞ்சமும், வறுமையும், பொருளாதார சீர்குலைவும் ஏற்பட்டன. அந்தச்சூழ்நிலையிலும் சிதைந்து போகாத ஒரே அமைப்பாக விளங்கியது குடும்பம் தான்".

குடும்ப அமைப்புக்கு இவ்வளவு வலிமை இருக்கும் என்று யார்தான் எதிர்பார்த்திருக்க முடியும்?

மேற்கத்திய நாடுகளில் அதிகரித்து வரும் விவாகரத்துக்களுக்கு திருமணம் மீதான அதிருப்தி காரணமில்லை. திருமண உறவுகளில் அதிகமான எதிர்பார்ப்புகளையும் கோரிக்கைகளையும் வைத்து ஏமாற்றத்திற்குள்ளாகும் போதே அவை நிகழ்கின்றன. விவாகரத்து செய்தவர்கள் மீண்டும் மணம் செய்து கொள்கிறார்கள். ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆணும் பெண்ணும் முதலில் சேர்ந்து வாழ்ந்து உடல்நீதியாக திருப்தியாக

இருந்தால் மட்டுமே பிறகு திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள். ஒரு சிலர் திருமணம் செய்து கொள்ளாமலே கூட இணைந்து நிலைத்து வாழவும் செய்கிறார்கள்.

விவாகரத்தின் விளைவாக, முன்பு போல விருப்பமில்லாத ஒருவருடன் வாழ வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லாமல் இருக்க முடிகிறது. அதைத்தவிர வேறு நல்ல விஷயம் எதுவுமில்லை. விவாகரத்து பரவலாய் உள்ள நாடுகளில் கண்ட ஆய்வின்படி, அது மனவேதனைகளின் உச்சமாகவும், அது குழந்தைகள் மீது ஏற்படுத்தும் துயரங்களும் சொல்லி மாளாது.

இன்று குடும்ப அமைப்பு, ஒரு புதிய பாத்திரத்தை ஏற்றுள்ளது தெளிவாகத் தெரிகிறது. நவீன

சமூகத்தில் தனி மனித அடையாளங்கள் உடைபட்டு இடையறாத மாற்றங்கள் நெருக்கடியை உண்டாக்கி வரும்போது, குடும்பம்தான் மனிதனுக்கு ஒரு தன்னம்பிக்கையை, ஆகவாசத்தை ஆறுதலை அடையாளத்தைத் தந்து நிலை நிறுத்துகிறது. இதனை உணர்ந்த பழமைவாதிகள் குடும்ப அமைப்பிற்கு ஆதரவாகக் குரல் எழுப்பத் தயங்குவதில்லை. 1986ல் இங்கிலாந்து கன்சர்வேடிவ் கட்சியின் பெண்கள் மாநாட்டில் மார்கரெட் தாட்சர் பேசுகையில் "நமது கொள்கை எல்லாம் குடும்பத்திலிருந்து தான்

துவங்குகிறது குடும்பத்தின் சுதந்திரத்திலும், நலனிலும் தான் அது அக்கறை கொண்டிருக்கிறது" என்றார். பழமைவாதிகளின் கோட்டையாகத்தான் குடும்ப அமைப்பு திகழும் போகிறது என்பது சந்தேகமே. முன்னர் பெண்கள் வெறும் போகப் பொருளாகப் பார்க்கப்பட்டதன் மறுபதிப்பாக இன்று தனது பெண் தன்மையின் மூலம் வெற்றியடையும் பெண்களை முன்மாதிரியாக முன்னிறுத்தும் போக்கு தற்போது உருவாகி வருகிறது. நவீன தொடர்பு சாதனங்கள் இதில் பெரிய பங்கு வகித்து வருகின்றன. இத்தகைய குடும்பங்களில் ஆண்களை முடிவு எடுப்பவர்களாகவும் வெளி உலகுடன் தொடர்பு கொள்பவர்களாகவும் திகழ்ந்து வருகிறார்கள். பெண்கள் குடும்பம் என்ற கூட்டுக்குள் அடங்கிக் கிடக்கின்றனர். (பாலியல் சுதந்திரத்தில் மட்டும் விடுதலை பெற்றவள் என்ற கேலிச்சித்திரமாய் அவள் விளங்குகிறாள்).

அதிகார வர்க்கத்தின் புதிய வடிவமாய்த் திகழும் இத்தகைய குடும்ப அமைப்பு ஏற்படையதல்ல. அது வெற்றி பெறவும் முடியாது. தற்போதைய ஒடுக்கு முறையிலிருந்து மாறி ஜனநாயகத்தன்மையும் சமத்துவமும் கொண்ட அமைப்பாக அது மாற வேண்டும்.

அதற்கு சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் தேவை. எனினும் அவை மட்டும் போதுமானதல்ல. பொருளாதார உறவுகள் ஒடுக்குமுறை குடும்ப அமைப்பை தீர்மானிப்பதில் சிறிய பங்கே ஆற்றுகின்றன. முந்தைய கால குடும்ப அமைப்பிலிருந்து தொடர்ந்து வருகிற கலாச்சார மற்றும் பாலியல் அம்சங்கள் காலங்காலமாய் இருந்து வருகின்றன. அவை மெல்ல மாற்றமடைந்து வருகின்ற போதிலும், அந்த மாற்றத்தை நாம் தன்னுணர்வுடன் உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்.

பாலுறவு என்பதே ஒரு ஆணை (கணவனை) திருப்திப் படுத்துவது தான் என்கிற கருத்தாக்கம் உடைக்கப்பட வேண்டும். பால் உறவில் பெண்ணுக்கு உரிய நிறைவு

என்பது மறுக்கப்படுவது தான் இந்த கருத்தாக்கத்தின் உண்மையான முகம் ஆகும். பெண்ணின் இயல்பான பால்உணர்வு மற்றும் விருப்பங்களைச் சுற்றி குற்ற உணர்வும் அவமானமும் இறுகலாக பின்னப்பட்டுள்ளது. (ச்சீ-நீ ஒரு பொம்பள தானா? என்கிற மாதிரி) பாலுறவு தொடர்பான எல்லாமே பெண்ணைப் பொறுத்தவரை ஒரு கடமை தான். அவளுடைய உரிமை அல்ல என்று அவளே ஒப்புக் கொள்ளும்படி அவள் சமூகவயமாக்கப்பட்டுள்ளாள்.

இவைகளை உதறித் தள்ளுவதன் மூலம் பிற பல்வேறு தளங்களில், பெண்ணுடன் சமத்துவ நிலையை உருவாக்குவதன் மூலமும் ஆணை தனக்குச் சமமான தகுதியுடைய பெண்ணுடன் ஆரோக்கியமாக உறவு கொள்ள முடியும். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையேயான ஒரு சமத்துவமிக்க பரஸ்பரம் மரியாதை உள்ள பரஸ்பர உடலியல் உணர்வியல் மற்றும் சமூக தேவைகளை பூர்த்தி செய்கிற ஒரு கூட்டுறவுத் தளமாக குடும்பம் எழுச்சி பெற வாய்ப்புள்ளது. விதவிதமான (அனுமதிக்கப்பட்ட) சமூக மற்றும் பாலியல் உறவு வடிவங்கள் வரும் நூற்றாண்டில் வளரும் சந்ததி உற்பத்திக்கான புதிய தொழில் நுட்பங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவையும் இதற்கு உதவப் போகின்றன.

இவை எல்லாம் இருக்க, கடந்த நூற்றாண்டைப் போலவே வருகிற 21 ஆம் நூற்றாண்டிலும் திருமணம் மற்றும் குடும்பம் என்கிற இவ்விரு நிறுவனங்களும் வலுவாக நீடிக்கும் என்றே தோன்றுகிறது.

அறிவுமற்றும் சிந்தனைப் போக்கை சீரமைப்பதில் பெண்ணியல் நோக்கின் தாக்கங்கள்

20 ம் நூற்றாண்டின் ஒரு முக்கியமான வரவு பால் சார்ந்த ஆய்வுகளும் எல்லா அறிவுத்துறைப் பணிகளும் பால்சார்ந்த தாக்கங்களும் கூடுதல் எதிர்வினைகளும் உருவானதே வரும் நூற்றாண்டின்

மத்தியில் பெண்ணியக்கல்வி தருகிற மையங்களேனும் உருவாக்கப்படலாம். தற்போது பெரும்பாலான பல்கலைக்கழகங்களில் பாடத்திட்டத்தில் இது உள்ளது. பல மாநாடுகளில் விவாதிக்கப்படும் விஷயமாகவும் இது மாறியுள்ளது.

பாலியல் ஆய்வுகளின் விளைவாக இதுவரை வெளிவராத பல்வேறு பால்பாகுபாடான விஷயங்கள் வெளிச்சத்துக்கு வந்துள்ளன. பெண்ணிய இயக்கங்களின் செயல்திட்டத்தில் அவை இடம்பெறவும் செய்துள்ளன. விஞ்ஞானம், அறிவு, தத்துவம் எல்லாமே ஆண்களின் குரல்தான் என்ற உண்மையை அப்பட்டமாக வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியதே இந்த பால்சார் ஆய்வுகளின் ஆகப்பெரும் பங்களிப்பு எனலாம். தோரா ரஸல் குறிப்

பிடுவது போல "மனித வரலாற்றின் வியப்பூட்டும் உண்மை என்ன வெனில் மதம், தத்துவம், அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம் எல்லாமே ஆண்களின் தனிப்பட்ட உரிமையாகவே இருந்து வந்துள்ளது. நம் உலகமே ஆணாதிக்க சிந்தனையின் படைப்புத்தான்."

இந்த ஆண் சார்ந்த அறிவு என்பது சமூகவியல் அல்லது மானுடவியலில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. கலை இலக்கியம் மட்டுமல்ல. சமூக விஞ்ஞானம், வரலாறு,

பொருளாதாரம் போன்ற அனைத்து துறைகளும் பாலியல் நோக்கில் அணுகப்பட வேண்டும் என்பது 70களில் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டது. ஒரு பழமொழி உண்டு. History என்பது உண்மையில் His Story தானே என்று ஆம். எல்லாமே அவனுடைய கதைதான். அவளுடையது என்பது வரலாற்றில் எப்போதுமே மௌனத்தில் மூழ்கடிக்கப்பட்டே வந்துள்ளது. பல வரலாற்று அறிஞர்கள் பெண்ணியவாதிகளாக அல்லாதவரும் பெண்களின் பங்களிப்பு குறித்து பேசி வந்துள்ளனர். விவசாயத்தை பெண்கள் தான் கண்டுபிடித்தனர் என்ற உண்மையிலிருந்து பல புரட்சிகரமான எழுச்சிகள் வரையிலான அனைத்திலும் பெண்களின் பங்குகள் மகத்தானவையாக இருந்து வந்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். வரலாற்றின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் "பெண்" ஒரு ஆய்வுப்பகுதியாக மாறி விட்டிருக்கிறார். பொருளாதாரத்தில் வறுமை பெண்முகம் தரித்து உள்ளதாகக் கூறப்படுவது இதன் வெளிப்பாடே. கடந்த பல நூற்றாண்டுகளின் இலக்கியங்களில் பெண்களது படைப்புகளை உற்று நோக்கினால் அவர்கள் காலங்காலமாய் எப்படி பார்க்கப்பட்டனர் எப்படி எதிர்வினையாற்றினர் என்பதெல்லாம் தெரிய வருகிறது. அவர்களது குரல்கள் பலவீனமாக இருந்ததால் அல்ல. அவர்களது குரல்வளைகள் நெரிக்கப்பட்டதாலேயே அவர்களது குரல்கள் நம்மால் கேட்கப்படவில்லை என்பது தான் உண்மை. இன்று எந்த ஒரு சமூக விஞ்ஞானத்துறையிலும் பாரம்பரியமான இனம், மொழி, தேசம், வர்க்கம் ஆகிய பிரிவுகளோடு பாலியல் (பெண்ணிய) நோக்கிலும் பார்க்கப் படாவிடில் அப்பார்வை அது முழுமையற்றது என்பது மட்டுமின்றி தவறானதாகவும் ஆகிவிடும்.

சமூக விஞ்ஞானத்தில் மட்டுமின்றி இயற்கை விஞ்ஞானத்திலும் கூட இத்தகைய கருத்துக்கள் பரவத் தொடங்கியுள்ளது நம்மில் பலருக்கு வியப்பையளிக்கிறது. விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்துறைகள்

நடுநிலைத்தன்மையோடு பாலியல் பாகுபாடற்ற ஒன்றாகவே இதுவரை எண்ணப்பட்டு வந்துள்ளன. இவை பெண்ணின் பிரச்சனைகளோடு தொடர்பற்றவை. இவை பால்சார்புகளால் பாதிக்கப்பட முடியாதவை என்றுமே கருதப்பட்டு வந்தன. இத்தகைய கருத்துக்கள் இனியும் நீடிக்க முடியாது. விஞ்ஞானமும் தொழில் நுட்பமும் சமூக விளைவுகளே என்ற வகையில் அவற்றை வடிவமைப்பவர்களின் பதிவுகளும் அவற்றில் அடங்கியே இருக்கும் என்பதில் இன்னொரு கருத்து இருக்க வாய்ப்பில்லை.

இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் முதலில் ஆய்வுக்குள்ளானது அதில் பெண்களின் பங்கு என்ன என்பதே. சில கேள்விகள் எழுகின்றன. பெண்களின் பங்கு ஏன் குறைவாக இருந்து வந்துள்ளது? அதற்குத் தடையாக இருந்தவை எவை? பெண்களின் பங்களிப்பு இல்லாததால் விஞ்ஞானம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதா?

பாலியல் ஆய்வு இதற்கான வேர்களைக் கண்டறிய உதவியுள்ளன. இவற்றில் சில பெண்கள் நுழைவதால் மட்டும் சரி செய்துவிட முடியாது.

விஞ்ஞான உலகில் பால்பாகுபாட்டை சில பெண்களை இதில் இணைத்துக்கொள்வதால் மட்டும் ஒழித்துவிட முடியாது. விஞ்ஞான தொழில் நுட்பங்களை சமூகவயமாக்கும் கண்ணோட்டத் திலேயே பெண்ணிய நோக்கும் பெண்ணின் தேவைகளோடு பெண்ணின் முன்னுரிமைகளும் இரண்டறக்கலந்தாலே இவை சரிசெய்யப்படும்.

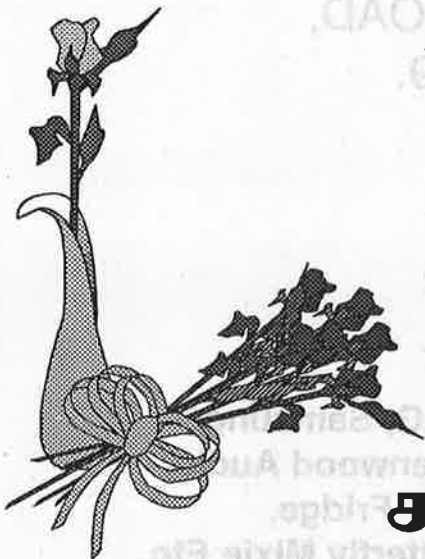
20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரையிலுமே வரலாற்றின் மிக முக்கியமான குணாம்சமாக இருந்து வருவது பெண்களின் மொளனம். வளர்ச்சியடைந்த பல நாடுகளில் இந்த மொளனம் தீர்மானகரமாக உடைக்கப்பட்டுள்ளது. வளரும் நாடுகளிலும் கூட இந்த மொளனம் உடைபடுவது தவிர்க்க முடியாதது. இந்த மொளனத்தின் மீறலுக்கு 21ஆம் நூற்றாண்டு ஒரு புதிய ஆக்கப் பூர்வமான ஆரோக்கியமான உள்ளடக்கத்தை வழங்கும் என நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

பெண்களின் மொளனம் உடைபடுதல் என்பது இதுவரையிலும் ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக குரல் கொடுப்பது என்று மட்டுமே இதுவரை புரிந்து கொள்ளப்பட்டு

வந்துள்ளது. ஆனால் பெண்ணிய கண்ணோட்டம் இல்லாத அறிவு, ஒழுக்கம், நீதிமுறைமை எல்லாமே ஆண் நோக்குடையவையாக மட்டும் குறுக்கப்பட்டு உண்மையிலேயே “மனித”த்தன்மை கொண்டதாக ஆவதில்லை. இதை ஒப்புக்கொண்ட நிலையில் மொளனத்தை உடைப்பது என்பது மறுபாதி மனித குலத்தை இணைத்துக் கொள்வதற்கான தேடல் என்றாகி விடுகிறது.

இந்த கலப்பு இணைவு ஒரு புதிய மனிதநீதியை உருவாக்கி வளர்த்தெடுக்கும் என நம்புகிறோம். அங்கே அரவணைக்கும் திறனுக்கே முக்கியத்துவமிருக்கும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் திறனுக்கல்ல. அங்கே வன்முறை அறவே ஒழிக்கப்பட்டிருக்கும். அங்கே இணக்கமும் ஒத்திசைவுமே கோரப்படும். அங்கே திருப்திப்படுத்தல் என்பதற்கு மாற்றாக சந்தோஷத்தை பங்கிடுதல் என்பது இருக்கும். போட்டி என்பதற்கு பதிலாக கூட்டும் உறவுமே சமூகத்தை கட்டமைக்கும் மதிப்பீடாக இருக்கும்.

தமிழாக்கம் : இரா. நாறம்பூநாதன்

நல்வாழ்த்துக்களுடன்.....

சிந்து ஆடியோஸ்

1, சந்தைப்பேட்டை தெரு, கோவில்பட்டி - 628 502. போன் : 23828

Best Compliments from :

Ph : 40622, 43896

SRI RAJALEE AGENCIES
RAINBOW TV CENTRE

SRI PADMA COMPLEX,
OLD BANGALORE ROAD,
HOSUR - 635 109.

Authorised Dealer :

**Videocon, Toshiba, Thomson LG, Samsung,
Daewoo, Sansui, BPL T.V. VCR, Kenwood Audio,
Whirlpool, Godrej, Kelvinator Fridge,
Ultra Grinders, Philips Kenstar, Butterfly Mixie Etc.**

கெத்து

இலட்சுமணப்பெருமாள்

பேராச்சி புருஷ்

ராமையா தேவருக்குன்னா கோபம் இந்த மட்டுல அந்த மட்டுல இல்லெ. சம்மா திட்டமில்லாம பிடிச்சி வஞ்சி விட்டுட்டாரு. பெறகென்ன? களவை கையும் மெய்யுமா பிடிக்கணும். சொல்லணும். மானாங்கானியா நாலுபேருக்கு முன்னாடி திட்டாந்தரமா சொன்னா மனுசன் எத்தன நாளைக்குத்தான் பொறுத்துக்கிட்டிருக்க முடியும்?

நம்பியாபுரத்து நாயக்கரும் விட்டபாடில்லை. 'அப்பொ அடுப்படிக்குள்ள நுழையப்போகும் போது நாங்கண்ணாரப் பாத்து ஊர்க்கிணத்து வரைக்கும் விரட்டி விட்டுட்டு வந்தவன் பேப்பயலா? எதுத்த வீட்டுல இருக்கேன். ஒந்நாயும் ஊரார் நாயும் தெரியாமலா இருப்பேன்' என்று நட்டுக்குத்தலா நட்டுனார்.

நாயக்கருக்கு வயசு அறுபது இருக்கும். சம்சாரின்னு தான் பேரு. பிஞ்சைப் பக்கமோ தோட்டத்துப் பக்கமோ மருந்துக்குக்கூட் எட்டிப்

பாக்க மாட்டார். பையங்கதான் ரெண்டு பேரும் அவுசு அம்மா கூட சேந்து வம்பாடு படுறாக. இவரு ஊருக்குள்ளெ எங்கெல்லாம் பேப்பர் வருதோ அங்கெல்லாம் தினசரியும் போயி பேப்பரோட பேரை திருத்தமா மொதல்லருந்து தினத்தந்தி தமிழ் நாளிதழ் நாளொன்றுக்கு எட்டு லட்சம் சுவடிகள் அச்சாகின்றன அப்டின்னு வாசிக்க ஆரம்பிச்சு கடைசியா அச்சிடுபவர் வெளியிடுபவர் இந்த விபரங்களை யெல்லாம் சம்மா ஸ்பீக்கர் கணக்கா பலம்மமா வாசிப்பார்.

அதுவரைக்கும் யாரும் பேப்பரை அவர் கையிலருந்து வாங்கிற முடியாது. 'ஐயைய்யோ. விடியக்கருக்கல்ல இந்த எழுவா'ன்னு உக்காந்திருக்கிற ஆளுகையெல்லாம் பிடுங்கி ஓட ஆரம்பிச்சிரும்.

எல்லாம் வாசிச்சி முடிச்சி எந்தெந்த வீடுகள்ல குமுதம், ஆனந்தவிகடன் வாங்குவாகன்னு இவருக்கு கரெக்டா தெரியும். துருவா அங்கெ போயி ஏதோ

துட்டுக் கொடுத்து தவிச்சுப்போற மாதிரி அம்பலமான அம்பலம் பண்ணுவாரு. கிழமைப்பிரகாரம் ஏன் வாங்க மாட்டேங்கிறீங்கன்னு வீட்டுக்காரங்களெ உஸ்ஸின்னு இருக்க விடாம வேற வேல சோலி பாக்க விடாம வாணால வாங்கு வாரு. இந்த துன்பத் துக்குத்தான் இவரு தூரத்துல வர்றத ஜன்னல் வழியாப் பாத்து கதவைச் சாத்தி மூச்சு விடாம உள்ள உக்காந்திருப்பாங்க. உள்ளெ விட்டா உக்காந்துகிட்டு ரோதனை பண்ணுனார்?

இப்படியாகப்பட்ட வேலக்கார மனுசனுக்கு வீட்ல தெனோமும் அரைப்படி அரிசி வாங்கி தனியா பொங்கி வச்சிருவாக. உசிரே போனாலுஞ்சரி, கம்மஞ்சோறு சோளச்சோறு கேப்பக்களி கிட்ட வந்தாரப்படாது. 'ஆசையில அலஞ்சிட்டு வர்ற புள்ளெ க ஊத்துனத குடிச்சிட்டு மொடங்குதுக. இவருக்கு தெனோமும் வடிப்புமார் போட்டு வடிச்சு வக்கெணும் வடிப்புமார் போட்டு வேலக்காரப் புலிக்கி அப்படின்னு நிதாசரியும் வீட்டுக்காரம்மா மூஞ்சியிலெயே போட்டாலும் இவரு துப்புரவா உதுத்துட்டாரு. இவரு சோத்துப்பானயில தான் ராமையா தேவர் நாயி கை வச்சிரிச்சி.

'பக்கத்துல கம்மஞ்சோத்து பான இருக்குல்லப்ப அதுல வாய் வக்கெப்படாது? கோளாறா என்னோட நெல்லுச்சோத்ததானெ திங்கணும்? நாயும் ஒண்ணக்கணக்கா ரோசனையில ரொம்ப ரொம்ப கூடுனதப்பாம், என்று ரொம்ப எளக்காரமா சொன்னார் நாயக்கர்.

'மாமா ஒங்களவிட வயசுல நா ரெண்டு வருசத்துக்கு எளயவன். பெறகு நா இப்படி பேசிட்டென்னு வருத்தப்படாதிக. இப்பொ ஏ வீட்ல போயி பாருங்க. நாய்த்தொட்டியில அரைத்தொட்டிக்கி கஞ்சி கெடக்கும். அடுத்த வீட்டு நாயும் பேயும் ஏ வீட்ல வந்து குடிச்சிட்டு போகுது. நீங்கபாடல் சம்மா தாட்சண்யம் இல்லாம பேசுறீகளை என்ன சேதி?

ராமையத்தேவர் சொன்னது வாய்ச்சொல் வாயிலிருக்கும்போதே அவரோட நாய் எங்கெயெல்லாமோ சுத்தி திரிஞ்சிட்டு அவருக்கு பக்கமா

ஓடிவந்து நின்றது.

'இந்தா.. இந்தா.. ஏய் இந்த நாய்தாம்பா... இதே நாய்தாம்பா... இத்தன பேரு இருக்கீகள்ல இது யாரு நாயி? இல்லெ யாரு நாயிங்கறேன்? என்று நாய்க்கரு எந்திரிச்சி தண்டமானம் போட்டுக்கிட்டு அடையாளங்காட்டுனார்.

வண்டிப் பைதாவி லசாயுமானங்கொடுத்து உட்கார்ந்திருந்த ராமையத்தேவர் பளிச்சின்னு எந்திரிச்சி அங்குட்டும் இங்குட்டு மாய் குனிஞ்சு ஒடோடி கல்லுகளெ பெறக்கி நாய குறிபாத்து, ஒடு- ஒடு- படவா வீட்டுக்கு வா இன்னக்கி ஒங்கால ஓடிச்சுப் போட்டுர்றேன். எங்கிட்டும் போயி சாக வேண்டி யதானெ என்று முடுக்கிவிட்டு மேமூச்சு கீழுச்சுப்பறிய நின்னுக் கிட்டிருந்தார்.

'விடுண்ணே கழுதைய வாயில் லா சீவன பிடிச்சிக்கிட்டு. மாமா வீட்டுக்குள்ள எந்த நாய் மொழஞ்சுதோ பாவம்.. நீ வாட்டுல அது கால ஓடிச்சி விட்டுறாதெ. எண்ணெ நக்குன நாய விட்டுட்டு எதுக்க வந்த நாயெ அடிச்ச மாதிரி' என்று கிறல் குருசாமி அமைதிப்படுத்துனார்.

கல்லெறிஞ்சி தப்புன நாய் கொஞ்சதூரம் ஓட்டங்காட்டிட்டு பழையபடியும் இவரு பக்கமா ஓடிவந்து எச்சரிக்கையா கொஞ்ச தூரத்துல நின்னுக்கிட்டு 'என்ன ஆச்சி இந்த மனுசனுக்கு இன்னக்கி. என்னமோ மூணுதேறமும் கஞ்சி ஊத்தி அலுத்துப்போற மாதிரிதான் ஆங்குற மாதிரி கழுத்த சாச்சிக்கிட்டு மொறச்சது.

'பாக்குறயா?... வா... வா... இன்னக்கி உனக்கு பெறந்தநாள் கொண்டாடர்றேன்னு' பழையபடி கல்லெடுத்து விரட்டப் போனவரை ராமசாமித்தேவர் பாத்து அலட்சி யமா இப்படிச்சொல்லி ஒக்கார வச்சிட்டார்.

'சும்மா கெடப்பா. அந்த மடல் பெரிய்ய கோட்டவீடு கட்டி பெழச்சவன் மாதிரிதான். கள்ளன் வந்து வீட்டுக்குள்ள மொழஞ்சி மூலைக்கு மூலை குமிஞ்சி கெடக்குற பவுளையும் ரொக்கத்தையும் கொள்ளையடிச்சிட்டு போயிட்டானாக்கும். இருக்கற நாய்களுக்கெ கஞ்சிய காணம். இதுலெ வளப்பு நாய்க வேற

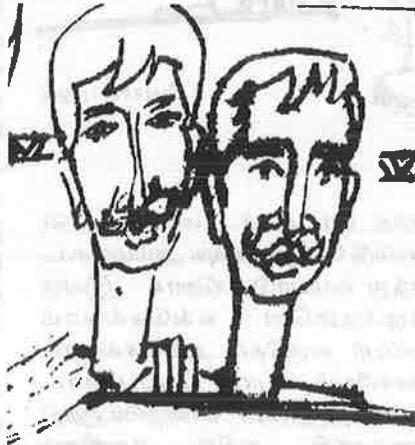
புது

வளப்பு நாய்க' என்று இகழ்ச்சியா பேசி வாயில குதப்பியிருந்த வெத்தல எச்சிய த்தான்னு அவரு முஞ்சியில துப்பாத கொறயா ஒரு ஓரமா துப்புனார்.

'அதச்சொல்லு.... அதச்சொல்லு..'

'இது வாஸ்தவமான பேச்சு.' என்று உக்காந்திருந்தவங்கள்லாம் சிரிச்சுக்கிட்டே ராமைய தேவரை பாத்தாங்க. அவரும் வேற வழியில்லாம லேசா ராஞ்சனயோட முஞ்சிய சிரிக்க வச்சிக்கிட்டாலும் மனசக்குள்ள, 'இவெ ஒரு எத்து வானிப்பய. பெரிய யோக்கியங் கணக்கா பேசிக்கிறான் இவன் முடிச்சிமாறித்தனம் எனக்குல்ல தெரியும்னு புகைஞ்சார்.

ரெண்டு பேரும் ஒண்ணாதான் மாடு மேக்கிறாங்க. ஒரு நா

அப்படித்தான் மதியம்போல வீரசின்னு கம்மாயில மாடுகுள நல்லா நீயவிட்டு கரையேத்திக்கிட்டிருக்கும்போது எலியம்பய வந்து அந்த தகவல சொன்னான்.

'என்ன மாமா இன்னக்கி ஒங்க சோடி என்னமோ பேங்குக்கு போகணும்னு வேகமா போறாரு. ரூபா எடுக்கணும் அதான் மாட்ட இன்னக்கி ஒரு பொமுது அண்ணாச்சிக்கிட்டெ சேத்து பத்தி விட்டுட்டு போறேன்னு சொன்னார்' ன்னதும் ராமைய தேவருக்கு பகீர்னது.

இப்படித்தான் போனமாசம் கரண்ட் சார்ஜ் கட்டப்போன

எடத்துல ராமையா தேவருக்கு பில் போடுய்யான்னா ராமசாமித்தேவர் பேருக்கு பில் போட்டுட்டு கடைசியில் ராமையாதேவர் வீட்டுல பீஸை பிடுங்கிட்டான். பெறகு போயி பெரிய ஆபிசர பாத்து விகரஞ்சொல்லி பீஸ் போடறதுக்கு அந்தா இந்தான்னு ஒரு வாரமாகிப்போச்சி.

இவன் எந்த துட்டு எடுக்கணும்னு பேங்குக்கு போறான்? மாடுகளை அவசர அவசரமா வீட்டுக்குப் பத்துனார். ராமசாமித்தேவர் மாடுகளை அவரு வீட்டுக்கு அடிச்சி முடுக்கிட்டு இவரு மாடுகளை தொளுவில கட்டிப்போட்டார். அவசரவசரமா டிரங்கு பெட்டிய தெறந்து துண்டை எடுத்து மேலுல போட்டுக்கிட்டு பாஸ்புத்தகத்தை தேடிப்பிடிச்சி எடுத்து வேகமா பஸ்டாப்புக்கு வந்தார்.

அன்னக்கின்னு கூட்டம் திருடு முகுடா நின்னுக்கிட்டிருந்தது. 'எங்க எழவு விழுந்திரிச்சோன்'னு மனசக்குள்ள வஞ்சிக்கிட்டே இன்னும் தாம்சம் பண்ணக் கூடா துன்னு சரசரன்னு நல்ல பாம்பு போன மாதிரி வேகமா நடக்க ஆரம்பிச்சிட்டார்.

'கிளாக்கய்யா கிளாக்கய்யர்' 'வாங்க பெருசு பணம் போடணுமா எடுக்கணுமா'

'அதில்லெ. ஒரு வெகரம் தெரிஞ்சிட்டு போகலாமுன்னு வந்தேன். நம்ம ஊர்லருந்து ராமசாமித்தேவர்ன்னு யாரும் ரூபா எடுக்க வந்தாங்களா?'

'இல்லியே என்ன சமாச்சாரம்' 'இல்லெ எம்பேரு ராமையாத தேவர். அவர் பேர் ராமசாமித்தேவர். அதனாலெ சின்ன சொல் பெறட்டுல கணக்கு எதும் விடுதல் ஆயிறக்கூடாது பாருங்க'.

'சே...சே... அப்படியெல்லாம் ஒண்ணும் ஆகாது. அக்கவுண்ட் நம்பர் வேற வேறயா இருக்கும். கையெழுத்து பாப்போம். அதும் போக ஒங்களை எங்களுக்கு தெரியாதா என்ன?'

'அதுசரி.. அதுசரி... நா இன்னக்கி நேத்தா வாரேன் இந்த பேங்கு முளப்பிடிச்சதிலிருந்து வந்துக்கிட்டிருக்கேன். ஒங்களை மாதிரி பத்து கிளாக்குக வரைக்கும்

மாறிப் போயிட்டாக'ன்னு சொல்லிக் கிட்டே ரொம்ப தோஸ்தா சிரிச்சிக்கிட்டார்.

'அப்ப நான் வரட்டுமாய்யா. ஏஞ்சொல்றேன்னா அவரும் நானும் ஒரே சாதி. தாய் பிள்ளைகதான். ஒரு சுவரு. ரெண்டு பேரு வீடும் கிழக்க பாத்ததுதான். ரெண்டு வீடும் லைட்டு போட்டது. ரெண்டு வீட்டுக்கும் முன்னாடி திருணையிருக்கு. அதுவும் ஓட்டுவீடு இதுவும் ஓட்டுவீடா அங்க முலையுதே முன்னு இங்க மொலஞ்சிருவாங்க.'

'அதெல்லாம் ஒண்ணும் ஆகாதய்யா. தைரியமா போயிட்டு வாங்க பயப்படாதீங்க' சொல்லி விட்டு கேசியர் அடக்க முடியாமல் கீழே குனிஞ்சி சிரிச்சுக்கிட்டிருந்தார்.

'சரி. அப்ப நா வரட்டு மாய்யா. யாபகம். அவரு பேரு ராமசாமி. எம்பேரு ராம - அய்யா ஒத்த எழுத்துத்தான் வகைப்பெரட்டு ஆயிற்ப்படாது. ஏஞ்சொல்றேன்னா ரெண்டு பேரும் எருமை மாடுதான் மேய்க்கோம். அவரு துட்டு எனக்கு வேண்டாம். ஏந்துட்டு அவருக்கு வேண்டாம். டிபார்ட்மெண்ட் சோலி. நாளப்பின்னெ ஒங்களுக் கொரு சிக்கலாயிற்ப்படாதுல்ல. அதாஞ் சொல்லீட்டுப் போவலா முன்னு வந்தேன். இங்கே ஒரு புள்ளிய பாக்க வேண்டியிருந்ததா அப்படியே இந்த தாக்கலயும் சொன்னேன்'.

இவனுக்கு பேங்குல கணக்கே கிடையாது. போயி ரூபா எடுக்கப் போறேன்னு போயிருக்கான் எலக்ட் ராபீஸ் மாதிரி இங்கெயும் ஆள் மாறாட்டம் பண்ணீறலாமுன்னு. கோடிக்கணக்குல ரூபா பெழங்குற எடத்துல ரூபா வச்சிருக்கிற முஞ்சி தெரியாதா? செருப்புட்டே அடிச்சி முடுக்கியிருப்பான். இங்க வந்து நா நாய் வளக்கிறத பேசிக்கிடுறான்.

'சரி. நம்பியாபுரத்து அண்ணாச்சி, நாய் இந்த நாய்தான்னு நீங்க ருசிபிக்க முடியுமா? எதுக்கு வளவளன்னு பேசிக்கிட்டு'. மணி பத்து ஆகப்போகிறது. போய் காலை ஆகாரம் பார்க்க வேண்டிய அவசரத்தில் பரமுபிள்ளை கேட்டார்.

'ருசிபிக்கிறது என்ன ருசிபிக்கிறது இன்னக்கி ராத்திரி பிடிச்

சிரீறேன் பிடிச்சா என்ன பைசல்?'

'அப்படி அந்த நாயை நீர் படிச்சிட்டீர்ன்னா ராமையாண்ணன் உமக்கு நூறு ரூபாய் கொடுத்துற வேண்டியது. பிடிக்கலையோ நீர் நூறு ரூபா அபதாரஞ் செலுத்திரணும் சரிதானய்யா'.

'ஆமாமா. அப்படியே முடிங்க. நாளைக்கி விடிய தெரிஞ்சு போகு மில்ல'. கூட்டம் ஒரு முடி வெடுத்து கலஞ்சது.

ராமையா தேவருக்கு இப்பொ பெரிய பிரச்சினையாகிப் போச்சு. அன்னக்கி நாய்க்குட்டி களை கொண்டு போய் கிணத்துல போடப்போன பயக கிட்டெயிருந்து இவருதான் சாம்பநிறக்குட்டி நல்லா வெடச்சிமுழிக்கீன்னு சொல்லி வலுக்கட்டாயமா வாங்கியாந்து வீட்டல விட்டார். அன்னக்கி வீட்டல

கொண்டாந்து விட்டதுதான் ஒரு நாளாவது அதோட இரைபாட்டுக்கு என்னேன்னு இவரு யோசிச்சு கூட பாத்ததில்ல. அதுவும் இவரோட நெலவரத்த தெரிஞ்சுக்கிட்டு அடுத்த எடத்துல தான் கைவரிசைய காட்டுறது.

இப்பொ அதெல்லாம் பெரிசில்லை. நாயும் ஒண்ணக் கணக்கவே யோசனையில் கூடுனதுப்பா'ன்னு நாய்க்கரு இணைப்போட்டு பேசனதுதான் இவருக்கு ரொம்ப ஆத்திரம். நாய வளக்கிறவன் புத்தி தான் நாயுக்கும் இருக்குமுன்னு சொல்லுவாக அதத்தான் நம்பியாபுரத்து மாமா இடைக்குத்தா

குத்திக்காட்டுறாரு.

கிராம முன்சீப் வீட்டல ஒரு நாய் இருக்கு. அவரு வீட்டுக்கு யாராவது பெரிய ஆபீஸர் வந்தா முச்சு விடாம இருக்கும். அதேநேரம் ஏப்பசாப்பெ யாரும் போனா ஒரே குலைப்பா குலைக்கும். நிதசரி போயிக்கிட்டும் வந்துக்கிட்டு மிருக்கிற தலையாரி வெட்டியானக் கூட ரொம்ப எனக்காரமா குலைக்கும். கிராம முன்சீப் யாரு யாரைப் பாத்து அதட்டிப் பேசுறாரோ அவங்கள்லாம் இந்த நாய்க்கு தொக்கு.

மேலத்தெருவுல ஒரு சண்டியர் நாய் வளக்கான். அவன யாராவது தொட்டுப் பேசுனாப் போதும். அந்தானக்கி கால மேலெ ஏத்தாப்பு போட்டுக்கிட்டு பலியா கடிக்க ஆரம்பிச்சிரும். என்னதான் சேடுசேடுன்னாலும் அதுக்கு வேகம் கூடிக்கிட்டுதான் போகும் அவன் பாத்து விலக்கி முடுக்கி விட்டாதான் உண்டு.

சொஸைட்டி கண்ணன் வீட்டுல இருக்குற நாயி அது பொறந்தாம் பொறப்புலருந்து இது வரைக்கும் குலைச்சதே கிடையாது. அவன் யாரு கிட்டெயாவது பேசுனாத்தானே? வீட்டு வாசப் படியில படுத்துக்கிடக்கும் வேத்து ஆளுக நடமாடுற மாதிரி தெரிஞ்சா எந்திரிச்சி உள்ளே போயிரும். இப்படித்தான் சாமக்கோடாங்கி ஒருநா கால்ல சலங்கைய கட்டிக் கிட்டு அந்தப்பக்கமா வந்திருக்கான். சாமம்போல சலங்கையோட அவன் நடமாடுறத பாத்த ஊர் நாய்க யெல்லாம் அங்கங்கே தாக்கல் சொல்லி வந்தது போல ஒண்ணா சேந்து அவன விரட்ட ஆரம்பிச்சிரிச்சி அவன் உசரை காப்பாத்த தல தெறிக்க ஓடி சொஸைட்டி கண்ணன் வீட்டுக்கு முன்னால கூடி வந்திருக்கான். அங்க வாசல்ல படுத்துக்கிடந்த இந்த நாயி இப்பேர்ப்பட்ட சலங்கை சத்தத்தையும் இப்படி வேசங்கட்டுன ஆளையும் பின்னாடி இத்தன நாய்க் முடுக்கி கிட்டு வற்றதையும் பாத்து திகை மிரண்டு போயி கிழக்காம பாத்து நாலுகால் பாய்ச்சல்ல ஓட ஆரம்பிச்சிருச்சி.

ஒருவாரம் கழிச்சி ஒருத்தர்

மாட்டுத்தாவணிக்கு வேம்பாரு பக்கமா போயிட்டு வந்தார். அவரு சொன்னதுதான் இன்னும் வேடிக்கை. அந்த நாய் இன்னும் அந்தப் பக்கம் ஓடிக்கிட்டுத்தான் இருக்காம்.

ராத்திரி ரொம்ப நேரம் வரைக்கும் ராமையாத் தேவர் நாய ஊரு முழுக்க தேடிக்கிட்டிருந்தார். பிடிச்சி மச்ச வீட்டுக்குள்ள போட்டு பூட்டிடுவோம். இன்னக்கி ராப் பொழுது போகட்டும்முன்னு நெனச்சார். இவரு பந்தயம் கட்டுனதுக்கு நாயிக்கி தெரியுமா? அது வயித்துக்கு அது தேடுனாத்தானே ஆச்சு.

இவரும் பேச்சுக்குத்தான் நாய்த்தொட்டியில அரைத் தொட்டிக்கி கஞ்சி கெடக்குன்னாரு. அவரு வீட்டுக்காரம்மா, குழம்புச் சட்டி ஓடஞ்சிபோச்சி, ஒரு சட்டி எடுக்கணும்முன்னு பத்து நாளா தொந்தரவு பண்ணிக்கிட்டிருக்கு. குழம்பு தாளிக்கிற கரண்டியில குழம்ப வச்சி சமாளிச்சிக்கிட்டு வருது. இவரு நாய்த்தொட்டிக்கி எங்க போவாரு? சும்மா கூட்டத்துல கெத்து விடாம அடிச்சி விட்டுட்டு வந்துட்டாரு. சரி. பேங்க் பாஸ்புத்தகத்துல நூத்தம்பது ரூபா வரைக்கும் கெடக்கு அதுக்கு அனத்தம் பிடிச்சிருச்சின்னு முடிவு பண்ணிட்டார்.

ராமையாத் தேவர் வீட்டுக்கு முன்னாடி தெருவு. எதுப்புல நம்பியாபுரத்து நாய்க்கரு வீடு. மணசுவரு காம்பவுண்ட் இடிஞ்சி கட்டமண்ணாக்கெடக்கும். அந்த வழியாத்தான் நாயி லேசா தாண்டி உள்ளே போயிரும். முன்னடியில அடுப்பாங்கரையும் கொஞ்சம் தள்ளி பழக்கத்துக்கெல்லாம் வால் வீச்சுல ஓட்டடி வீடு.

அடுப்பாங்கரைக்கு முன்னாடி கீழ சாக்கை விரிச்சி அதுக்கு மேலொரு சேலைய பரத்தி படுத்துக்கிட்டு வெத்தலய வாய் நெறய ஒதப்பிக்கிட்டு கொட்டாங்கொட்டாணு முழிச்சிக்கிட்டு கெடந்தார் நாய்க்கரு.

அடுப்படியில பாத்திரம் உருளற சத்தங்கேட்டது. 'ம் மட்டி கிடிச்சி. மொணங்கிகிட்டே பக்கத்து லயிருந்த கம்பை எடுத்துக்கிட்டு போயி அடுப்படிய எட்டிப் பார்த்தார். கட்டச்சுவரு வழியா வந்த தெருவிளக்கு வெளிச்சத்துல நல்லா

தெரிஞ்சது. இவரு நெல்லுச்சோறு இருக்கிற ஈயப்பாத்தூரத்து மூடிய வாயில கவ்வி சத்தமில்லாம எடுத்து கீழே வச்சிட்டு சாவகாசமா சோத்த திங்க ஆரம்பிச்சது.

'ராஸ்கோல். இந்த ராமையத் தேவன் என்ன பேச்சு பேசறான். இப்ப கூட்டியாந்து காட்டுனாவில்ல தெரியும்'. நெனச்சிக்கிட்டே உள்ளே நெலய தாண்டி போயி கதவ இழுத்து சாத்தப்போனார்.

அருவங்கண்டு ஆத்திரத்தோட திரும்பிப் பாத்த நாயி இவரு கையில கம்பு வச்சிருக்கிறத பாத்ததும், 'ம்ம்ம்... வ்வ்வ... வ்ன்னு பல்லையெல்லாங்காட்டி பயங்கரமா உறுமுனது. பல்லுக்கு மேல எலுறுகள்ளாம் தெரிய வாய ஈஈஈ ஈன்னு இளிச்சுக்கிட்டே இவரப்பாத்து ஒரு எட்டு எடுத்து வச்சது.

பாத்து பதறி ஈரக்குலை நடுங்கிப்போன நாய்க்கரு மெல்லு கையில வச்சிருந்த கம்பை அரவ மில்லாம சுவர்ல நாய்க்கி தெரியாம சாத்தி வச்சிட்டு அப்படியே திரும்பி சத்தங்காட்டாம கால பூப்போல பொத்தி பொத்தி வச்சி வந்து படுக்கையில விழுந்து கம்பளிய எடுத்து இறுக்க முடிக்கிட்டார்.

கொஞ்ச நேரங்கழிச்சி நாய் போயிருச்சாணு மெல்ல மூஞ்சிய வெலக்கி பாத்தார். நாய் சட்டிக்குள்ள தலைய குடுத்து கடைசி அத்தத்தில இருந்தது. முடிஞ்சதும் பழையபடி பாத்திரத்து மூடிய வாயால கவ்வி எடுத்து முடி வச்சிட்டு பின்னங்காலாலெ வாயோரமா வங்கு வங்குன்னு சொரிஞ்சிவிட்டு நாக்க சுழட்டி வாய மாறி மாறி சுத்தம் பண்ணி சுத்தி ஒரு தரம் பாத்தது. மெல்ல நடந்து வந்து நாய்க்கருக்கு பக்கமா வந்து கொஞ்சநேரம் நின்னு அவரையே பாத்தது. அவரு பொத்தி பொணம் போல கெடந்தார். மெல்ல நடையை கட்டி கட்டச்சுவரை தாண்டுனதும் ஒரே ஓட்டமா ஓடிச்சி.

மறுநாள் காலையில எல்லோரும் உக்காந்திருந்தாங்க. ஆளுக்கு முன்னாடி அந்த நாயும் கவலையிலலாம பின்னத்திங்கால அடிவயித்தோட கூட்டிவச்சி முன்னத்திங்கால முன்னாடி நீட்டி

விட்டு அதுல தலைய சாச்சி கூட்டத்துக்கு நடுவில படுத்துக்கிடந்தது.

அந்தப்பக்கமா வந்த ராமையத்தேவர் 'ஆகா பிடிபட்டு ருச்சி போலுக்கோ' என்று பதறி திரும்பி வேகமா நடந்தார். எதுத்தாப்புல நாய்க்கரு வரவும் தெக்கு தெருவுல திரும்பி யாரையோ அவசரமா தேடிக்கிட்டு போற மாதிரி கைய மேல மேல தூக்கிக்கிட்டு ஏலே அய்யாத்துரை ஏலே அய்யாத்துரைன்னுட்டே போயிக்கிட்டிருந்தார்.

இவம்போற போக்குக்கு மந்தைக்கி இப்பக்குள்ள வர மாட்டான என்று திடப்படுத்திக்கிட்ட நாய்க்கரு 'முனியாண்டி வங்கணம் வக்கெ முனிசிபாலிட்டி தெண்டங்கட்டுன மாதிரி' மேல இருக்குற பயலுக் நம்மள ஏச்சி ஓட்டு வாங்கி ஏமாத்தி திங்கிறதமில்லாம, நமக்குள்ளே ஒருத்தர் மூஞ்சியில ஒருத்தர் முழிக்க முடியாம கட்சி கட்டியில்ல விட்டுர்றாணு அன்னைக்கு பேப்பர் செய்தியை விமர்சனமா பிரஸ்தாபிச்சுக்கிட்டே கூட்டத்துக்குள்ள உக்காரப்போனார்.

சத்தத்தை கேட்ட நாயி பளிச்சின்னு தலைய ஓசத்தி பாத்து இவரைக் கண்டதும் எந்திரிச்சி நின்னது. நாயப்பாத்ததும் அதுக்கு மேல நாக்கு எந்திரிக்காம 'ஒரு முக்கியமான சோலிய மறந்துட்டன்ல்ல' என்று கிளம்பிட்டார். இந்தா இப்ப வந்திருவேன்னு சமாளிச்சுக்கிட்டே திரும்பிபாராம தெருவில எறங்கி நடக்க கூப்பட்டார்.

நாயி தொயங்காட்டுதோ என்னமோன்னு திரும்பி திரும்பி பாத்துக்கிட்டே ஓட்டமும் நடையுமா போனார்.

உடம்பை ஒரு நெளிப்பு நெளிச்சுவிட்டு அத்தன உறுப்பு களும் ஆடுற மாதிரி, படபட படபடன்னு ஒரு உருப்பு. அந்த உதறலோட கூட்டத்தைவிட்டு கிளம்புன நாயி அந்தப்பிறவிக்கே உண்டான அந்த ஓட்டத்தை நிதானத்தோடு போட்டு யாருக்கும் பயமில்லாமல் தெருத்தெருவாய் லாந்திக் கொண்டிருந்தது.

Best Compliments from :

Shop ☎ : 445505
Cell : 98427 - 45505
Agencies ☎ : 413807

C.A. MANIKANDAN & Co.,
ELECTRICAL DEALERS

51-D, Gowri Theatre Building,
Five Roads, SALEM - 636 004.

28A, Sankar Nagar, SALEM - 636 007.

தற்கொலையின் வரலாறு நீண்டது.

தற்கொலை எண்ணம், அதை செய்து கொள்பவரின் மனதில் ஒரு ஓவியனின் சிறந்த ஓவியத்தைப் போன்ற சிரத்தையுடன் தயார் செய்யப்படுகிறது. ஒரு சிற்பம் போல அந்த எண்ணம் சிறுகச்சிறுக செதுக்கப்படுகிறது. தற்கொலைகள் பற்றிய கருத்துக்கள், செய்திகள், காரணங்கள் தொன்றுதொட்டு பல்வேறு விதமாக கூறப்பட்டு வருகின்றன. இராமாயணத்தின் நாயகன் இராமன் கூட தற்கொலை செய்து கொண்டதான் இறந்தான் என சில புராணங்கள் கூறுகின்றன.

மாறிவரும் வேகமான விஞ்ஞான உலகில் தற்கொலைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டே வருவதைப் பார்க்கிறோம். தற்கொலை பற்றிய மக்களின் எண்ணம் மேலோட்டமானது. பொதுவாக தற்கொலைகளுக்கான காரணங்களை எடுத்துக் கொண்டோமானால் ஏழமை, காதல்தோல்வி, தொழில்போட்டி, குடும்ப சச்சரவுகள், தொந்தரவுகள் என்று பல்வேறு காரணங்கள் முதல்பார்வையில் நம் கண் முன் தோன்றும். ஆனால்

தற்கொலையும் தற்கொலை மனோபாவமும்

டாக்டர்.முத்துக்குமார்

வாழ்க்கை எனும் மேடைக்கு
ஒரே நுழைவாய்
ஆனால் வெளியேறவே
பல வழிகள் உண்டு.

வில் டுரண்ட்
(Will Durant)

தற்கொலை செய்து கொள்பவர்கள் மட்டும் இந்த கஷ்டங்களுக்கு தீர்வாக தற்கொலையை ஏன் தேர்வு செய்கிறார்கள்? தற்கொலைகளுக்கு தூண்டுவது வெளியில் உள்ள காரணங்கள் மட்டுமல்ல. நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது காரணங்கள் ஆழ்மனதிற்குள் கிடப்பதை காணலாம். தனி மனிதனுக்கும் அவனைச் சுற்றியிருக்கும் பல்வேறு விசைகளுக்கும் இடையே நடைபெறும் பரிமாற்றங்கள் அவன் மனநிலையை பல்வேறு கோணங்களில் வழிநடத்துகிறது. இவையே தற்கொலைக்கு காரணமாக அமைகிறது என்கிறது ஒரு ஆய்வு.

தற்கொலை ஒரு மனநோயின் வெளிப்பாடா என்பது ஆராய்ச்சிக்குரிய ஒரு கேள்வி. ஆராய்ச்சிக்குரியதாக மட்டுமின்றி சர்ச்சைக்குரியதாகவும் அது அமைகிறது. இந்த கேள்விக்கான பதிலை தேடுவதன் மூலம் தற்கொலையைத் தடுக்கும் தீர்வைத் தர முடியும்.

தற்கொலை என்றால் என்ன?

1. தன்னுடைய உயிரை தானே மாய்த்துக்கொள்ளுதல் தற்கொலை. மேலோட்டமாக பார்க்கையில் இது ஒரு கணப்பொழுதில், ஒரே நேரத்தில் நடக்கக்கூடிய ஒரு செயலாகத்தான் நமக்குத் தோன்றும். ஆனால் மன ஆய்வின்படி (Chronic Suicidal) (நீண்ட நாட்களாக நடைபெறும் தற்கொலைச் செயல்) என்றொரு வகை கூறப்படுகின்றது. உடலுக்கு போதை தரும் போதைப் பொருட்களை உட்கொள்ளுதல், மது உட்கொள்ளுதல், நோய்களுக்கு வைத்தியம் செய்ய மறுத்தல், விரதம், நோன்பு போன்ற தன் உடலை வருத்தும்செயல்களில் ஈடுபடுதல், மேலும் மலையில் இருந்து குதித்தல், பாம்புகளுடன் விளையாடுதல் போன்ற ஆபத்தான செயல்களில் ஈடுபடுதல் ஆகியவையும் தற்கொலைச் சமாளங்களாகவே கருதப்படுகின்றன.

உலகெங்கிலும் வருடம் ஒன்றுக்கு 4 லட்சம் பேர் தற்கொலை செய்து கொள்வதாக ஒரு ஆய்வு கூறுகின்றது. மனிதன் இறந்து போகும் காரணங்களை வரிசைப்படுத்தும்போது தற்கொலை முதல் பத்து காரணங்களில் ஒன்றாக காணப்படுகின்றது. உலகிலேயே ஹங்கேரியில் தான் அதிகமான தற்கொலைகள் நடப்பதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டால், தற்கொலை பெங்களூரில் அதிகமாக நடப்பதாக ஒரு ஆய்வு தெரிவிக்கிறது. பெங்களூர் தவிர கல்கத்தா, பாண்டிச்சேரி ஆகிய நகரங்களில் தற்கொலைகள் அதிகமாக உள்ளன. மாநிலங்களில் கேரளாவில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் தற்கொலைகள் நிகழ்கின்றன. தற்கொலை அதிகம் நிகழ்வது பொதுவாக படித்தவர்கள் அதிகம் உள்ள இடங்களாகவே தெரிகின்றது. மேலோட்டமாக நாம் யோசனை செய்யும்போது சமூக காரணங்கள், சமுதாய இன்னல்கள் ஆகியவற்றை அதிகம் சந்திக்கும் கீழ்வர்க்க மக்களிடையே தான் தற்கொலை அதிகம் இருக்கும் போல என்று எண்ணத் தோன்றும். ஆனால் அதற்கு மாறாக மேல்மட்ட மக்களிடம்தான் தற்கொலை அதிகம் காணப்படுகிறது.

தற்கொலை செய்து கொள்பவர்கள் யார்?

தற்கொலை பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பல்வேறு வகைப்பட்டன. அவற்றில் முக்கியமானது தற்கொலையின் உண்மைகளை அறிய பிரேத பரிசோதனை போல் மனவியல் ரீதியான பரிசோதனை என்னும் முறைதான். இதன் மூலமாக இறந்தவர்கள் குடும்பத்தினர், நண்பர்கள், சுற்றத்தினர் அனைவரையும் நேர்காணல் செய்தல், இறந்தவருடைய நாட்குறிப்பு, கடிதங்கள், ஓவியங்கள், அவர்கள் படித்த புத்தகங்கள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்தல் மூலமாக தற்கொலை மனோபாவம் பற்றிய சோதனைகள் செய்யப்படுகின்றன.

தற்கொலைகள் செய்து கொள்பவர்கள் யார் என்பது பற்றிய பல்வேறு ஆய்வுகள் கூறும் தகவல்களை நாம் ஆராயும்போது, அவர்களது மனோபாவம் பற்றிய முதல் தகவல்களாக சிலவற்றை நாம் பெற முடிகிறது.

1. தற்கொலைகள் - பெண்களை விட ஆண்களே அதிகமாக செய்துள்ளனர். ஆனால் தற்கொலை முயற்சி பெண்களிடையே தான் ஆண்களை விட நான்கு மடங்கு அதிகம் உள்ளதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இதற்கு

காரணம் ஆண்கள் பின்பற்றும் வழிமுறைகள் மிகவும் ஆபத்தானவையாக நிச்சயமானவையாக இருப்பதுதான்.

2. தற்கொலை 16-44 வயதினரிடையே தான் அதிகம் காணப்படுகிறது. தற்கொலை முயற்சி இளவயதினரிடையே அதிகமாகவும், உயிரிழப்பு மத்திய வயதினரிடையே அதிகமாகவும் உள்ளது. (உ-ம்) தூக்குப் போட்டுக் கொள்ளுதல், உயரத்திலிருந்து குதித்தல்.

3. மதம், சாதி போன்ற சமூக பிரிவுகளை வைத்து ஆராயும்போது சிலவற்றில் அதிகமாகவும், சிலவற்றில் குறைவாகவும் உள்ளதை அறிய முடிகிறது. கிருத்துவ, இஸ்லாம் மதங்களிடையே தற்கொலை மிகவும் குறைவாகவும், புத்த, இந்து மதங்களில் அதிகமாகவும் காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் தற்கொலை பற்றிய மதங்களின் பார்வை (Attitude) வேறுபடுவதுதான்.

4. திருமணமாகாத துணையின்றி இருப்பவர்களைவிட திருமணமாகி துணை இழந்தவர்களிடம் தற்

பற்றுக்கோல்கள்

ஞாபகம் விட்ட வேளையில்

விஷக் கயிற்றை

இறுக்கிக் கொண்டேன்

சுவாசம் மறுத்தலின்

அடைக்கலம் பற்றி

கபாலக்குகைக் குழி கூறும்

மண்ணடிப் புழுக்கள் இனி

'என்' பிணமேனி நெளியும்.

சிவா ஸ்ரீரங்க்

கொலைகள் அதிகம் நடைபெறுகின்றன. அதேபோல் சமீபத்தில் ஏற்படும் இழப்பு, பிரிவு போன்றவை தற்கொலைக்கு உடனடி காரணமாக அமைகின்றன.

தற்கொலைகள் கீழ்மட்டத் தினரை விட மேல்மட்டத்தினரிடையே தான் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. மேலும் தற்கொலைகள் மருத்துவரிடையே குறிப்பாக மனநல மருத்துவர்களிடையேயும், மயக்குனரிடையேயும் அதிகமாக காணப்படுவதாக ஒரு மேலை நாட்டு ஆய்வு தெரிவிக்கின்றது. மேலும் வேலையின்மையும், தற்கொலையும் தொடர்புடையவைகளாக உள்ளன.

தற்கொலைகள் கால, சீதோஷ்ண நிலைகளுக்கு ஏற்பவும் மாறுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. கோடையிலும் வசந்த காலத்திலும் தற்கொலைகள் அதிகம் நிகழ்கின்றன. இதற்கு மனநல ஆய்வுப்படி பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. மன அழுத்த நோய், இந்த காலங்களிலேயே அதிகமாக காணப்படுகிறது.

தற்கொலைகள் நாம் வசிக்கும் இடங்களைப் பொருத்தும் மாறுபடுகின்றன. கிராமங்களிலேயே அதிகம் நடைபெறுகின்றன. நகரங்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க தற்கொலைகள் அதிகரிப்பதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இதற்கு கூறப்படும் காரணங்கள் : மன உறுதி குறைந்த (Unstable Personalities) வர்களே கிராமத்தை விட்டு நகரங்களுக்கு குடிபெயர்கிறார்கள். அல்லது நகரங்களுக்கு குடிபெயர்ந்தவர்களின் மன உறுதி குலைந்து போகிறது. சூழ்நிலைகள் காரணமான மன அழுத்தம் நகரிலேயே அதிகம் காணப்படுகிறது. மேலும் மன அழுத்தம் வெளியேறவும் (Ventilation) சமூக மன உறுதுணைக்கு (Social & mental support) தேவையான சுற்றம் மற்றும் உறவுகள் (bondage) கிராமங்களில் அதிகமாக உள்ளது. சமூக ஒட்டின்மை (Social deattachment) நகரில் அதிகம் உள்ளது. நகரம் மனித மனதில்

விதைக்கும் தனிமை உணர்வு - யாருமற்ற உணர்வு தற்கொலைகளுக்கான முக்கியமான காரணமாக தெரிய வருகின்றது.

8. சமுதாயத்தில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றங்களும் திருப்பங்களும் கூட தற்கொலைகளுக்கான ஒரு முக்கிய காரணமாக இருந்து வருகின்றன. உலகப்போர்களைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட தலைகீழான முற்றிலும் எதிர்பாராத சமுதாய மாற்றங்களைப் பற்றிய ஆய்வுகளின் மூலமாக தற்கொலையின் பல்வேறு மூல ஆதாரங்களை அறிய முடிந்தது. இரண்டாம் உலகப்போரின் முடிவில் அமெரிக்கா, ஜப்பான் மீது செலுத்திய ஆதிக்கம் காரணமாக, இளைஞர்கள்

தற்கொலைகள் நாம் வசிக்கும் இடங்களைப் பொருத்தும் மாறுபடுகின்றன. கிராமங்களிலேயே நகரங்களிலேயே அதிகம் நடை பெறுகின்றன. நகரங்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க தற்கொலைகள் அதிகரிப்பதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

மத்தியில் ஒரு சமூக ரீதியான பீதியும் பயமும் உண்டானது. அது அவர்கள் மத்தியில் தற்கொலை அதிகமாக ஒரு காரணமாக அமைந்தது. அமெரிக்கர்களின் ஆதிக்கம், ஏற்படுத்திய சமுதாய அவநம்பிக்கை மற்றும் கட்டமைப்பு ஆகியவற்றின் மாற்றம் இதற்கு முக்கிய காரணமாக கூறப்பட்டது.

போர்களின் போது தற்கொலையின் எண்ணிக்கை குறைந்தது. இதற்கு காரணமாக வேலையின்மை குறைந்ததும்,

மனதின் வெறியை வெளிப்படுத்தும் வாய்க்காலாக போர் அமைந்ததும் (channelisation of aggression exteriorly) கடமைகள் வரையறை செய்யப்பட்டது என்று (Role definition) கூறப்பட்டன.

தற்கொலை செய்து கொள்பவரின் மனோபாவங்கள்

தற்கொலை செய்து கொள்பவரின் மனமாற்றங்கள், சமுதாயத்துடன் ஏற்படும் பரிமாற்றங்களாலும் (interaction) தனிநபரின் ஆழ்மன எண்ணங்களாலும் வழிநடத்தப்படுகின்றன.

சமுதாயப் பரிமாற்றங்களால் உண்டாகும் தற்கொலை எண்ணங்கள் மூன்று வகைப்படும்.

1. தனித்தன்மையை முன்நிறுத்தல் (Egoistic)

இத்தகைய மனிதர்களின் மனதில் 'தான்' என்ற எண்ணம் மேலோங்கி நிற்கும். அவர்கள் சமுதாயத்தில் இருந்து தங்களை விலக்கியே வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு என்று ஒரு தனித்தன்மை உள்ள தென்றும், தாம் சமுதாயத்தைவிட உயர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணமும் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். தங்களுக்கு சமுதாயத்தின் ஆதரவு தேவையில்லை என்ற எண்ணமும் அவர்களுக்கு உண்டு. தங்களுடைய உயிர் தங்களுடையது. அதை எடுத்துக்கொள்ளவும் வைத்துக்கொள்ளவும் தனக்கு முழு உரிமை உள்ளது என்று கருதுபவர்கள் தன் எண்ணப்படி வாழ்க்கையை முடித்துக்கொள்ள இவர்களாகவே முடிவு செய்கிறார்கள்.

2. தியாக எண்ணத்தை முன்நிறுத்தல் (Altruistic)

இவர்களின் தனித்தன்மையை விட சமுதாயத்தில் தான் ஒரு அங்கம் என்ற எண்ணமும் சமுதாயத்தின் மீது உள்ள பற்றும் தான் முக்கியமான எண்ணமாக மேலோங்கி நிற்கும். இவர்களுடைய இந்த எண்ணமும், சமுதாயப் பரிமாற்றமும் இவர்களுக்கு திருப்தியைத் தருகிறது. சமுதாயத்தின் தோற்றத்தை தங்களின் பார்க்கும் எண்ணம் உடையவர்கள் இவர்கள்

தலைவர்களுக்காக தீக்குளிப்பவர்கள், தான் இறப்பதன் மூலம் ஒரு சமுதாய பிரச்சனை தீரும் என்ற எண்ணம் உடையவர்கள் இத்தகையவர்களே.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு புத்த பிச்சு மதத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக தன்னை எரித்துக் கொண்டதும் கூட இதே மனநிலையில் தான்.

3. தனித்தன்மை இழத்தல் (Anomic)

இத்தகையவர்கள் தங்களுடைய செயல்களுக்கு சமுதாயத்தில் கிடைக்கும் அங்கீகாரம் பற்றிய விடாத சந்தேகம் உடையவர்கள். தங்கள் வாழ்க்கையின் ஆதாரம் பற்றியே சந்தேகம் உடையவர்கள். சமுதாயத்தில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றங்கள் இவர்களையே அதிகம் பாதிக்கின்றது. இவர்கள் சமுதாயத்தின் மீது கொண்டிருக்கும் பற்று திடீர் மாற்றங்களால் கேள்விக் குறியாக்கப்படுகிறது. தன் வாழ்வின் ஆதாரம் தேடி தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள்.

சமுதாய பரிமாற்றங்களினால் ஏற்படும் மனித மனநிலை மாற்றங்கள், வாழ்வின் ஆதாரம் பற்றிய அடிப்படையான கேள்விகளை உண்டாக்கி தற்கொலை உணர்வைத் தூண்டுகின்றன.

தனி மனிதனின் உள்மன ஆய்வு.

சாவைப் பற்றிய மனிதனின் பார்வை பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்டது. மனிதனின் வயது, நம்பிக்கைகள், மனத்திண்மை, உலகின் மீது அவனுக்கு உள்ள பற்று, மத, சமுதாய, பார்வைகள் அவற்றை உருவப்படுத்தவும், மாற்றியமைக்கவும் செய்கின்றன. இதனால் ஏற்படும் தற்கொலை பற்றிய மனோபாவங்கள்.

1. சாவு என்பது கைவிடுதல், பிரிந்து செல்லுதலுக்கு சமப்படுத்தப்படுகிறது. இது ஒரு குழந்தையின் மனநிலையைப் போன்றது. இறந்து போகிறவர்கள் தங்களை விரும்பாமல் தன்னைவிட்டு விலகிச் செல்வதாக குழந்தைகள் கருதுகிறார்கள். அவ்வாறே, தான் தன்னை விரும்பாதவர்களை பிரிந்து செல்வதாக தற்கொலை சமப்படுத்தப்படுகிறது.

2. பிறரை கொல்ல வேண்டும் என்ற ஆழ்மனதில் ஏற்படும் எண்ணம் தனக்கு நேராக திரும்புகிறது. பிறரின் மேலான கோபம், தன் மேலான கோபமாக மாறி, தான் இறந்து போவதன் மூலமாக பிறரின்மேல் தனக்கு உண்டான கோபத்தை போக்க முயலும் ஒரு செயலாகவும் தற்கொலை உள்ளது.

3. தன்னை பிரிந்து சென்ற தன்னுடைய முன்னோர்களையும், தன் நண்பர்களையும் சென்றடையும்

இணைப்பு நிகழ்ச்சியாகவும் சாவு காணப்படுகிறது. இது சந்தோஷம் தரும் நிகழ்வாக பார்க்கப்படுகிறது. இதுவே "Cult" எனப்படும் நிகழ்வுகளுக்கும் "mass suicide" எனப்படும் கூட்டுத் தற்கொலைக்கும் காரணங்களாக அமைகிறது.

4. தனக்குத்தானே தந்து கொள்ளும் தண்டனையாகவும், தற்கொலை சமப்படுத்தப்படுகிறது. தன்னுடைய காரியங்களில் அடையும் தோல்வியையும், அதனால் ஏற்படும் குற்ற உணர்ச்சியையும், தான் தன்னுடைய கடமைகளில் தவறியதால் ஏற்படும் அவமானத்தையும் போக்கிக் கொள்ள தனக்குத்தானே தந்து கொள்ளும் தண்டனையாகவும் தற்கொலை பார்க்கப்படுகிறது. இங்கே

ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் உள்ள பழங் குடியினர் தற்கொலையை ஒரு தீண்டத்தகாத செயலாகவே கருது கின்றனர். தற்கொலை செய்து கொண்டவரின் உடலை தொடுவது கூட பாவம் என்று எண்ணுகின்றனர். அந்தப் பாவத்தைப் போக்கி உடலைத் தூக்கிவிட்டு, எரித்து பல்வேறு சடங்குகள் செய்கின்றனர்.

மற்ற உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளை விட தண்டனை எண்ணமே மேலோங்கி நிற்கிறது.

5. தன்னை ஏற்கெனவே இறந்தவராக பாவித்துக்கொள்வதும், தன்னை மற்றவரிடத்தில் இருந்து பிரித்து நிறுத்திக்கொள்ளும் எண்ணமுமே, மேலோங்கி நிற்கும் இது மன அழுத்த நோயின் தீவிரமான வெளிப்பாடாகும். உணர்வுகள் அனைத்தும் உறைந்துபோன உணர்ச்சி சாவிற்ரு, உடலின் சாவை ஒரு தீர்வாக கருதுவதன் மூலம் ஒரு மனம் ஒரு தப்பித்தல் நிகழ்ச்சிக்கு தயாராகிறது.

தற்கொலைக்கு காரணமான மன அழுத்தங்கள்

தற்கொலைக்கு காரணமான சிக்கல், சூழ்நிலைகள் பல்வேறு தரப்பட்டவையாக அமைகின்றன. அவை

1. உறவுகளில் உண்டாகும் சிக்கல்கள்

மனிதனின் உறவு முறைகளில் உண்டாகும் பிரச்சனைகள், மணமுறிவு, காதல் தோல்வி, நட்பில் விரிசல், பிரியமானவர்களின் மரணம் முதலானவை ஏற்படுத்தும் அழுத்தம் மன உளைச்சல் மற்றும் ஏமாற்றத்தை தருகிறது. இதனால் ஏற்படும் மனக்குழப்பங்கள் தற்கொலையை தீர்வாய் தேட வழி வகுக்கின்றன.

2. தோல்விகள்

மனிதனுக்கு ஏற்படும் தோல்விகள், தன் மேல் தனக்கு உள்ள நம்பிக்கையை சந்தேகத்திற்குரியதாக மாற்றுகிறது. மனிதனின் நம்பிக்கைகள் எதிர் பார்ப்புகள் மாறி சுய தண்டனையாக தற்கொலை உருவாகிறது.

3. மனக்குழப்பம்

வாழ்க்கையின் உண்மை, தத்துவம், தேவை போன்ற உள்மனக் குழப்பங்களால் ஏற்படும் சந்தேகநிலை ஒரு நிலையற்ற மனக்குழலை உருவாக்கி, அதிலிருந்து விடுதலை பெற தற்கொலையை நாட மனிதனைத் தள்ளுகிறது.

4. வாழ்வின் அர்த்தமின்மை

அதிகமான தற்கொலையர்களில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளின் மூலக் கூறாக வாழ்வில் நம்பிக்கையின்மை மற்றும் வாழ்க்கையின் அர்த்தம் பிடிபடாத தன்மையுமே மேலோங்கி நிற்கிறது. தங்களுடைய நம்பிக்கைகள், ஆதாரங்கள் சமூக மாற்றங்களால் தகர்க்கப்படும்போது இது நிகழ்கிறது.

தற்கொலை எண்ணத்தின் வெளிப்பாடு

1. இறந்து போக விருப்பம் (wish to die)
2. சாகடிக்கப்பட்ட விருப்பம் (wish to be killed)
3. தன்னையே கொன்று கொள்ள எண்ணம் (wish to kill himself)

தற்கொலை எண்ணங்களின் முறை இவற்றின் மூலம் வெளிப்படுகின்றது. இதனை அறிவதன் மூலம் தற்கொலையை தடுக்க முடியும்.

தற்கொலைகள் குறித்த சமுதாயத்தின் பார்வை

தற்கொலைகளை ஒவ்வொரு சமூகமும் ஒவ்வொரு விதமாக பார்க்கிறது. இறப்பைப் பற்றிய கலாச்சார பிரக்ஞை வேறுபாடு தற்கொலைகள் பற்றிய பார்வையை மாற்றுகிறது. சில இடங்களில், தற்கொலை கொலைக்குச் சமமான ஒரு தீய செயலாக பார்க்கப்படுகிறது. தற்கொலை பயங்கர கொடுமையான செயலாக கருதப்பட்டாலும் சில சமூகங்களில் அது கலாச்சாரத்திற்கு உட்பட்ட ஒரு செயலாக கருதப்படுகிறது.

வேறுபட்ட கலாச்சாரங்களில் உள்ள தற்கொலைகளைப் பற்றிய கோணங்களை பார்க்கையில், ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் உள்ள பழங்குடியினர் தற்கொலையை ஒரு தீண்டத்தகாத செயலாகவே கருதுகின்றனர். தற்கொலை செய்து கொண்டவரின் உடலை தொடுவது கூட பாவம் என்று எண்ணுகின்றனர். அந்தப் பாவத்தைப் போக்கி உடலைத் தூக்கிவிட்டு, எரித்து பல்வேறு சடங்குகள் செய்கின்றனர். அவர்கள் தற்கொலையை குனியம் என்று பார்க்கின்றனர். இத்தகைய எண்ணங்கள் ஆப்பிரிக்க பழங்குடியினரிடம் மட்டுமின்றி இந்தியாவிலும் குறிப்பாக கேரளாவின் மலைவாழ் பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றது.

இந்தியாவில் தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்த, இன்னும் சில இடங்களில் தொடரும் சதி எனப்படும் கொடுமையை கலாச்சாரத்தால் ஒத்துக் கொள்ளப்படும் தற்கொலை முறையாக நாம் காண முடிகிறது. கணவனை இழந்த மனைவி, தன்னுடைய சமூக அந்தஸ்தை இழந்து விட்டார் என்று கருதப்பட்டு இந்த முறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. மேலும் கணவனுடன் இணைய வேண்டும் என்ற சடங்காகவும் அது மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இன்று இது கொலைக்குற்றத்துக்கு சமமாக கருதப்பட்டு தண்டனை வழங்கப்படுகிறது. பெண்ணடிமைத்தனத்தின் ஒரு குரூர வெளிப்பாடாகவும் இது உள்ளது.

கிறித்துவ மதத்திலும், இஸ்லாத்திலும் தற்கொலை செய்து கொள்வது

பெரும் குற்றமாக கருதப்படுகின்றது. இறந்து போனவர்களின் ஆன்மாகடவுளை அடைவதாகவும், தற்கொலை செய்து கொள்பவர்களின் ஆன்மா இறைவனை விட்டு விலகிப் போய் சாத்தானிடத்தில் சேர்வதாகவும் உள்ள நம்பிக்கையே இதற்குக் காரணம்.

புத்தமதத்தினர் தற்கொலையை புனிதமான செயலாக பார்க்கின்றனர். தன்னை தியாகம் செய்வது புனிதப்படுத்திக்கொள்ளும் செயலாக கருதப்படுவதால், அவர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்பவர்களுக்கு கோயில்கள் எழுப்புவதையும் காண முடிகிறது. அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் தெற்கு வியட்நாமில் ஒரு புத்த பிட்சு தன்னையே எரித்துக்கொண்டது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒரு வரலாற்றுச் செய்தி.

ஐப்பானியர்களில் Heraklin என்ற ஒரு தற்கொலை முறை உண்டு. அது ஒரு தீர்ச்செயலாகவும், போர்வீரன் அரசனுக்குச் செய்யும் மரியாதையாகவும் கருதப்படுவதுண்டு. 1868ம் ஆண்டே சட்டவிரோதமாக அறிவிக்கப்பட்டு விட்ட போதிலும், தொடர்ந்து சில சம்பவங்கள் நடைபெறுவதை பார்க்கிறோம்.

இன்னும் இந்தியாவில் தற்கொலையைப் பற்றிய பார்வை பல்வேறு விதமாக மாறுபட்டு இருக்கின்றது. வட இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் ஒத்துக்கொள்ளப்படும் அது, தமிழகத்தின் சில இடங்களில் மிகுந்த கண்டனத்திற்குரிய ஒரு செயலாக கருதப்படுகின்றது.

தமிழகத்தின் தென் மாவட்டத்தில் உள்ள சில கிராமங்களில் தற்கொலை செய்பவர்கள் பாசம் செய்பவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். இறக்க முயற்சித் தவர்களை யாரும் காப்பாற்றுவதில்லை. சாகணும்னு தான நினைச்ச? உன்னை ஏன் காப்பாத்தணும்? என்று சாகவிட்டு விடுகிறார்கள். காப்பாற்றுவவர்களையும், காப்பாற்ற முயற்சிப்பவர்களையும் ஊரைவிட்டு ஒதுக்கி வைத்து விடுகின்றார்கள். இது மனிதாபிமானமற்ற செயலாக இருந்தாலும், அதுவே தற்கொலைச் சம்பவங்களை குறைக்க உதவும் கருவியாகவும் செயல்படுகின்றது. தற்கொலை செய்து கொண்ட பல பெண்கள் இறப்புக்குப்

பின் பெண் தெய்வங்களாக வழிபடப்படுவதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

இன்றைய வேகமான வளர்ந்து வரும் வளர்ந்துவிட்ட சமுதாயத்தில் தற்கொலை பற்றிய கலாச்சார சமூக பார்வை வரையறை செய்யப்பட்ட ஒன்றாக அமையாமல், பல்வேறு மாறுபட்ட மேலோட்டமான செய்தியாக மாறி வருகின்றது. இன்றைய இளைஞர்களின் மத்தியில் நிலவிவரும் சமூக வெறுப்பும், தோல்விகளும் கலப்பமாக துவண்டு விடும் மனநிலையும் தற்கொலை பற்றிய பார்வையை மாற்றி வருகின்றது. தற்கொலை ஒரு தப்பிக்கும் வழிமுறையாக பார்க்கப்படுகின்றது. வெளியே உள்ள சமூக அவலங்களின் மேல் உள்ள வெறுப்பை விட தன்மேல் ஏற்படும் நம்பிக்கையின்மை மற்றும் வெறுப்பே இளைஞர்களிடம் தற்கொலை எண்ணம் மேலோங்க ஒரு காரணமாக உள்ளது. ஆனால் வயதான தற்கொலையாளர்களிடையே சமூக வெறுப்பும், ஒரு துறந்துவிட்ட நிலையும் தான் பரவலாக பார்க்கப்படுகின்றது.

தற்கொலைகள் பற்றிய மனநோக்குகள், காரணங்கள், மாறிவரும் சமுதாயம், சூழ்நிலைகள், விஞ்ஞானம் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் பற்றி அறிந்து கொள்வது, தற்கொலை பற்றிய செய்தியின் ஒரு முதல்படியே ஆகும். பெருகிவரும் தற்கொலைகளை தடுப்பது என்பது ஒரு சமுதாயக் கடமை. இதற்கான வழிமுறைகளை வரையறை செய்யவும், வகுக்கவும் தற்கொலைகள் பற்றிய ஆய்வுகளும் கலந்துரையாடல்களும் நடத்தப்பட வேண்டியது இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும். எப்படி TB, AIDS போன்ற வியாதிகள் ஒரு மருத்துவருக்கு சவாலான விஷயமாக இருக்கின்றதோ அது போலவே தற்கொலையும் ஒரு மனநல மருத்துவருக்கு சவாலாக இருக்கிறது.

No Man is an Island, Entire of itself; Everyman is a piece of the Continent, A Part of the main...any Man's Death Diminishes me. Because I am involved in Mankind.

- JOHN DONNE

**மாண்டோ
மாமாவின்
மரணம்
ஹீது ஜலால்**

“இங்கே
புதையுண்டிருக்கிறார்
சதத் ஹசன் மாண்டோ -
கதைசொல்லுதலின் சகல
ரகசியங்களையும்
நெஞ்சில் புதைத்தபடி.
பூமியின் ஆழத்திலிருந்து
இப்போதும் அவன்
வியக்கிறான்
ஆகச் சிறந்த சிறுகதை
எழுத்தாளன்
தானா? கடவுளா? என்று.”

லாகபிலுள்ள மியானி சாகிப்
மயானத்திலிருந்து ஒரு நாள்
மாண்டோ மாமா எழுந்து வீட்டுக்கு
வந்தால், நான் என்ன செய்வேன்
என்று எனக்கு உறுதியாகத் தெரியும்.
அவருடைய இரண்டாவது வருகை
யின் அதிசயத்தை அலட்சியப்
படுத்திக் கொண்டே நான்
அவரிடம், உங்கள் வாழ்க்கையில்,
நீங்கள் செய்த பொறுப்பற்ற
காரியங்களிலேயே மிக மோசமான,
பொறுப்பற்ற காரியம் உங்கள்
மரணம்தான் என்பேன். பகவல்
பூரிலுள்ள டிரிங் மைதானத்தில்
பாகிஸ்தான் இந்தியாவுடன் இரண்
டாவது டெஸ்ட் பந்தயம் விளை
யாடிக் கொண்டிருந்தேன்.

பஞ்சாப்பின் அமிர்தசரளில் பிறந்து பம்பாயின் திரைப்படத்துறையின் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றிய சதத் ஹசன் மாண்டோ (1912 -1955) 1947ல் தேசம் பிளந்தபோது பாகிஸ்தானுக்கு செல்ல நேர்ந்தது. அப்பிளவின் வழியே ஓடிய மனிதக்குருதி நதியின் கரையில் நின்று வாழ்வைக் கண்ணுற்று அதிர்ந்த மாண்டோ தன்னையே மதுக்குப்பிகளில் நிரப்பிக் குடித்தழிந்தார்.

ஹீது ஜலால் : மாண்டோவின் மருமகன்.

அப்போது யாரோ ஒருவர் எனக்கு லாகூரிலிருந்து தொலைபேசியில் மாண்டோ மாமா அன்று காலை யில் இறந்த செய்தி கேட்டபோது எனக்கு ஏற்பட்ட முதல் உணர்வு வருத்தமில்லை. கோபம் தான். எப்படி அவரால் அவருடைய மனைவியையும், விட்டு மேலே போக முடிந்தது? ஆனால் நான் அமைதியாக இருந்தேன். அவர் எங்கே இறந்து போனார் என்று கேட்டேன். வீட்டில் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. அது கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருந்தது எனக்கு. ஏனென்றால் அவர் எங்காவது தனியான இடத்தில் ஒரு டோங்கா வில், ஒரு டிக்கடையில், பதிப்பாளர் அலுவலகத்தில் அல்லது திரைப்பட ஸ்டூடியோவில் எங்கு வேண்டுமானாலும் இறந்து போகலாம் என்று நான் பயந்திருந்தேன்.

மாண்டோமாமா பலமுறை அப்பீல்களில் தப்பித்து வந்தார். ஆனால் இன்று அவருடைய பொறுமையற்ற அஜாக்கிரதையான இன்னிங்ஸ் ஒரு வழியாக முடிவுக்கு வந்தது. அவர் ஒரு கிரிக்கெட் வீரராக இருந்திருந்தால், நான் உறுதியாகச் சொல்வேன், அவர் ஒரு போதும் ஹனீப் முகமதுவைப் போல கவனமும் அக்கறையும் கொண்ட பேட்ஸ்மேனாக ஆகியிருக்கவே முடியாது. அவர் ஹனீப் முகமதுவை மூன்றாவது டெஸ்ட் பந்தயத்தில், பாகிஸ்தானின் ஓபனிங் பேட்ஸ்மேனாக இறங்குவதைப் பார்க்க மிகுந்த ஆவலுடன் இருந்தார். இதை அவர் இறந்த ஒரு நாளைக்குப் பின்னரே அறிந்தேன். இது அவருடைய கடைசி இரண்டு ஆசைகளில் ஒன்று. அவர் இறப்பதற்கு ஒரு நாள் முன்பு, ரெஸ்டா ரெண்டில், அவருடைய நண்பர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார். ஹமீது ஜலால் வரட்டும். நான் அவனுடன் சென்று ஹனீப் முகமது விளையாடுவதைப் பார்க்கப்பேன்.

அவருடைய மற்றொரு ஆசை, குஜராத்தில் சில நாட்களுக்கு முன்னால், ரோட்டோரம் நிர்வாணமாக இறந்து கிடந்து பெண்ணைப்

பற்றி ஒரு கதை எழுதவேண்டும் என்பது. செய்திகளின்படி, பச்சிளம் குழந்தையுடன் அந்தப் பெண்ணை, உள்ளூர் பஸ் ஸ்டாப்பிலிருந்து கடத்தி ஆறுபேர் சேர்ந்து பாலியல் பலாத்காரம் செய்திருந்தார்கள். அவள் எப்படியோ குழந்தையுடன் தப்பித்து ஓடியிருக்கிறாள். அவள் உடம்பில் பொட்டுத் துணியில்லை. அந்த இரவில், பனியில் குழந்தையுடன் வி ரை த் து ச் செ த் து ப் போனாள். மாண்டோ மாமா இந்த நிகழ்ச்சியினால் மிகுந்த துயர மடைந்தார் அன்று மதியம், குஜராத் திலிருந்து அவரைப்பார்க்க வந்திருந்த சிலர், அவருக்கு மற்ற விபரங்களைச் சொன்னார்கள். அன்று மாலை அவர் வழக்கத்திற்கும் அதிகமாக குடித்திருப்பார். அதுவே அவரைக் கொன்றிருக்கவும் கூடும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அன்று மாலை அவர் வெளியே சென்று விட்டு மிகவும் தாமதமாக வந்தார். சிறிது நேரங்கழித்து ரத்தவாந்தி எடுத்தார். அவருக்குப் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த என் ஆறுவயது மகன் ஏன் அவர் ரத்தத்தைத் துப்புகிறார் என்று கேட்டிருக்கிறான். அதற்கு அது ரத்தமில்லை. நான் வெத்திலை போட்டிருக்கிறேன் என்று மாண்டோ சொல்லியிருக்கிறார். பின்னர் அவன் பார்த்ததை வீட்டில் யாரிடமும் சொல்லக் கூடாது என்று எச்சரித்திருக்கிறார். வழக்கம்போல் அவருடைய இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்துவிட்டு படுக்கச் சென்றுவிட்டார். யாருக்கும் எந்த சந்தேகமும் வரவில்லை. என் மகன் அவருடைய வார்த்தையை காப்பாற்றி விட்டான். மாண்டோ மாமா ரத்த வாந்தி எடுத்ததைப் பற்றியோ, அதன் பின்விளைவுகளைப் பற்றியோ அவன் எந்தக் கவலையும் படவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. எப்போதும் அவர் குடும்பத்தினருடன் அவருடைய உடல் நலத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு விருப்பமில்லாமல் இருந்தார். ஏனென்றால் அது இயல்பாகவே அவர் குடிப்பதை நிறுத்த வேண்டும்

என்ற மீண்டும் மீண்டும் புதுப் பிக்கிற கோரிக்கைக்குக் கொண்டு சேர்க்கும் என்று அவருக்குத் தெரியும். நள்ளிரவுக்கும் வெகுநேரத்திற்குப் பின்பே அவர் மனைவியை எழுப்பினார். கடுமையான வலி இருப்பதாகவும் ஏராளமாக ரத்த வாந்தி எடுத்துவிட்டதாகவும் அவர் மனைவியிடம் கூறினார். அநேகமாக அவருடைய ஈரல் தன் வேலையை முடித்துக் கொண்டு விட்டது என்றும் சொன்னார். அவருடைய மனைவி எல்லோரையும் எழுப்பினார்வேறு என்ன செய்வது என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. மாண்டோவின் உடல் நலம் மோசமடைவது இது முதல் தடவையுமல்ல. ஒவ்வொரு தடவையும் அவர் உயிருடன் வந்துவிடுவார். அவர் இன்னும் சில மணி நேரங்களே இருக்கப்போகிறார் என்று யாரும் கற்பனை கூட செய்யவில்லை. எப்படியோ சாயந்திரத்திற்கு முன்பே அம்பயரின் விரல் மெதுவாக மேல் நோக்கி உயரத் தொடங்கிவிட்டது.

அவருடைய கடைசிக் கணங்களைக் கேட்டதிலிருந்து, ரொம்ப நேரத்திற்கு அவர் இறந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று அவர் உணரவில்லை என்று என்னால் சொல்ல முடியும். டாக்டர் அழைக்கப்பட்டார். அவர் போட்ட ஊசியினால் மாண்டோவின் நிலைமையில் எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. அவருடைய நாடித்துடிப்பு இறங்கிக் கொண்டேயிருந்தது. வலி சிறிதும் குறையவில்லை. அதோடு அவர் தொடர்ந்து ரத்தத்தைத் துப்பிக் கொண்டே இருந்தார். காலையில் டாக்டர் அவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னாராம்.

டாக்டர் அவரை கொண்டு போகச் சொல்லும்போது மாண்டோ மாமா முழு உணர்வோடு இருந்தார். என்னை அங்கே கொண்டு போகாதீர்கள். ஏற்கனவே ரொம்ப தாமதமாகிவிட்டது. நான் இங்கேயே அமைதியாகக் கிடக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். வீட்டிலுள்ள பெண்களுக்கு இதுவே

அதிகம். அவர்கள் அழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அது அவரைக் கோப மடைய வைத்தது. யாரும் அழுவதை நான் விரும்பவில்லை என்றார். பின்னர் போர்வையால் தனது முகத்தை மூடிக்கொண்டார்.

இதுதான் உண்மையான மாண்டோ. அவர் எப்போதும் வெளிப்படையான வாழ்க்கையே வாழ்ந்தார். ஆனால் இப்பொழுது யாரும் அவர் இறந்து கொண்டிருப்பதை பார்க்க விரும்பவில்லை. அவர், அவர்மீதே கோபப்பட்டாரா அல்லது அவரை இவ்வளவு சீக்கிரம் சமாதிக் கு அழைத்துச் சென்ற குடிப்பழக்கத்தின் மீது கோபப்பட்டாரா என்று உறுதியாக என்னால் சொல்லமுடியவில்லை.

ஆம்புலன்சுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஒருமுறையே இருமுறையே அவர் தன் முகத்தை மூடியிருந்த போர்வையை விலக்கி எனக்கு குளிக்கிறது. கல்லறையில் கூட இவ்வளவு குளிராக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இன்னும் போர்வைகளைக் கொண்டு வந்து மூடுங்கள் என்றார். சில நிமிடங்களுக்குப் பின்னர் போர்வைகளுக்கு அடியிலிருந்து அவர் முகம் மீண்டும் தோன்றியது. அப்போது விநோதமான ஒரு ஒளி அவர் கண்களில் வீசியது.

என்னுடைய சட்டைப்பையில், மூன்று ரூபாயும் எட்டணாவும் இருக்கிறது. கூடக்கொஞ்சம் பணம் போட்டு எனக்குக் கொஞ்சம் விஸ்கி வாங்கி வாருங்கள்.

யாருக்கும் அதைச் செய்ய விருப்பம் இல்லை. ஆனால் அவர் தொடர்ந்து வற்புறுத்திக் கொண்டே யிருந்தார். அவரை அமைதிப்படுத்து வதற்காக சிறிது விஸ்கி கொண்டு வரப்பட்டது. அவர் அந்த பாட்டிலை விநோதமான திருப்தியுடன் பார்த்துக்கொண்டே எனக்கு இரண்டு மடக்கு கொடுங்கள் என்றார். இதைச் சொல்லி முடிக்கும் போதே உடல் முழுவதும் இழுப்பு வந்தது.

மரணத்தின் அந்தக் கணத்

திலும் கூட அவருக்கு அவர் மீது சுய பரிதாபம் கொஞ்சமும் இல்லை. அவர் இறந்து கொண்டிருப்பது அவருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆனாலும் அவர் உணர்ச்சிமய மாகாமல் இருந்தார். குழந்தை களைப் பார்க்கவோ உயில் எழுத வோ, கடைசி ஆசையைச் சொல்ல வோ செய்யவில்லை. அவரைப் போன்ற மனிதர்களுக்கு வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் இடையில் எந்தக்கோடும் இல்லை போலும். எப்படியும், நித்யத்துவத்தை உறுதி செய்யும் படியாக அவருடைய வாழ்வும் ஆத்மாவும் ஏற்கனவே அவருடைய புத்தகங்களுக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது.

தனது மரணப்படுக்கையில் மாண்டோ மாமா கேட்ட ஒரே ஒரு விஷயம் கொஞ்சம் விஸ்கி. மரண மும் குடித்தலும் ஒருவருக்கொருவர் பிரிக்கமுடியாதவர்களாகி விட்டன. உடல் ரீதியாக மரணத்தை வெற்றி கொள்வதும், குடிப்பதை வெற்றி கொள்வதும் முடியாது என்று அவருக்குத் தெரியும். அவர் எப்போதுமே ஒரு கலகக்காரராகவே இருந்தார். இப்போதும் அவர் இறந்துகொண்டிருக்கும்போதும் மரணத்திற்கு எதிராக கலகஞ்செய்ய முடிவு செய்தார். அவர் தோற்றுப் போவதை வெறுத்தார். அவர் மரணத்தை எதிர்நோக்க விரும்பினார். இப்பொழுதும் போர்வை க்கடியில் முகத்தை மூடிக் கொண்ட தால் யாராலும் அவருடைய இறுதித் தோல்வியைப் பார்க்க முடியாது.

மாண்டோ மாமாவைத் தவிர வேறு யாராகவிருந்தாலும், இறந்த பிறகு அவரைப்பற்றி நல்லவிதமாகப்பேச வேண்டும் என்பதற்காக நாடகப்பாங்கான நடத்தைகளைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்திருக்கலாம். தன்னுடைய குடும்பத்தார் அவருடைய புத்தகத் தின்படி அவர் கொஞ்சமும் வாழ வில்லை என்றாலும் மரணத்தின் போது மாறி மனிதனாகி விட்டதாகச் சொல்லவேண்டும் என்று அவர் விரும்பியிருக்கலாம். ஆனால் மாண்டோ மாமா பாசாங்கை

வெறுத்தார். அவருடைய ஒரே நாடகப்பாங்கான காரியம், நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கும் மரணத்துக்கு எதிராக குடிப்பதற்கு கேட்டது தான். இந்த கடைசிக் கதையில் அவர்தான் முக்கிய கதாபாத்திரம்.

நான் அங்கு இருந்திருந்தால், அவர் என்னுடன் பேசுவதற்குச் சாத்தியமுண்டு. பாம்பு வைத்திருந்த அந்த மனிதனைப் பற்றிய கதையை என்னிடம் நினைவுபடுத்தியிருக்கலாம். நான் அதைப் புரிந்துகொண்டு அவருக்கு குடிப்பதற்கு கலந்து கொடுத்திருப்பேன். அந்த கதை எளிமையானது. ஒரு மனிதன், தன் நண்பர்களின் அத்தனை எச்சரிக்கைகளையும் மீறி கொடிய விஷமுள்ள பாம்பு ஒன்றினை செல்லமாக வளர்த்து வந்தான். ஒருநாள் அந்த பாம்பு அவனைக் கடித்து விட்டது. அதன் முழு விஷத்தையும் தன் எஜமானரின் உடம்பில் ஏற்றி விட்டது. அவன் சாவதற்கு முன்னால் அந்தப் பாம்பை எடுத்து அதன் தலையைக் கடித்து துண்டாக்கி விட்டான்.

ஆம்புலன்ஸ் வீட்டிற்கு முன்னால் வந்து நின்றபோது மாண்டோ மாமா மறுபடியும் விஸ்கி கேட்க, ஒரு ஸ்பூனில் அவர் வாயில் ஊற்றப்பட்டது. அவரால் ஒரு சில துளிகளுக்கு மேல் விழுங்கியிருக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. மீதி அவர் முகவாயில் வழிந்தோட அவர் தன் உணர்விழந்தார். அவருடைய செய்கைகளின் மீது அவர் கட்டுப்பாடிழந்தது இதுதான் முதல் தடவை. அவர் படுக்கையிலிருந்து தூக்கப்பட்டு ஆம்புலன்ஸில் கிடத்தப்பட்டார்.

ஆஸ்பத்திரி சென்றடைந்ததும் டாக்டர்கள் ஓடி வந்தார்கள். ஆனால் மாண்டோ மாமா வரும் வழியில் தன்னுணர்வு பெறாமலே இறந்து போயிருந்தார்.

தமிழில்: நவீனா

வரப் பெற்றோம்...வரப் பெற்றோம்... வரப்பெற்றோம்.....வரப்பெற்றோம்....

சங்கருக்கு கதவற்ற வீடு

கவிதைகள்

லட்சுமி மணிவண்ணன்

ஜூபிடர் வெளியீடு

4A, குஞ்சன்விளை

மணிக்கட்டிப்பொட்டல் அஞ்சல்
நாகர்கோவில் - 629 501.

விலை ரூ. 20.

தழும்புகள் (சிறுகதைகள்)

பரசு

வைகறைப் பதிப்பகம்

பெங்கி கல்லூரி, திண்டுக்கல் - 624 001.

விலை ரூ. 20.

குடைமறந்த நாளின் மழை

கவிதைகள்

சேதுபதி

ஸ்ரீசென்பகா பதிப்பகம்

7, போயஸ் ரோடு, எம்.எம்.காலனி,
சென்னை - 600018.

விலை ரூ. 30.

வரம் (சிறுகதைகள்)

சந்தரபாண்டியன்

காவ்யா

16, 17வது 'ஈ' கிராஸ், இந்திரா நகர்,
2வது ஸ்டேஜ், பெங்களூர்.

விலை ரூ. 30.

சிலமுடிவுகளும்

சில தொடக்கங்களும் (நாவல்)

ச.ராஜநாயகம்

காவ்யா

16, 17வது 'ஈ' கிராஸ், இந்திரா நகர்,
2வது ஸ்டேஜ், பெங்களூர்.

விலை ரூ. 50.

கனவின் மீதி.. (கவிதைகள்)

கி.பி.அரவிந்தன்

பொன்னி, 29, கண்ணகி தெரு

மடிப்பாக்கம், சென்னை - 600 091.

விலை ரூ. 40.

ரகசியவேட்கை (சிறுகதைகள்)

சி.மோகன்

அகரம்,

15 பி1, சரவணா காம்பளக்ஸ்

வெள்ளப்பண்டாரத் தெரு

கும்பகோணம் - 612001.

விலை ரூ. 35.

முன்றாவது சிறகு (கவிதைகள்)

தொகுப்பு: கி.சரவணகுமார்

முப்பாலிகை பதிப்பகம்

10, காளியப்பா குடியிருப்பு,
பெரமனூர், சேலம் - 636 007.

விலை ரூ. 20.

கடைசிப் பொய் (சிறுகதைகள்)

ச.ராஜநாயகம்

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

த.பெ.எண்: 1447,

4, தணிகாசலம் தெரு, சென்னை - 17.

தமிழின் அடையாளம்

(கட்டுரைகள்)

தி.சு.நடராஜன்

வெள்ளி வீதி, 262, நேத்தாஜி தெரு,
நாகமலை, மதுரை - 625 019.

கவர்னர் பெத்தா (சிறுகதைகள்)

மீரான் மைதீன்

திணை வெளியீட்டகம்,

30, பகவதி லாட்ஜ், நாகர்கோவில்

தூரத்துப் பளையில் (கவிதைகள்)

பாட்டாளி

வில்பா லிட்ரேச்சர் (பி) லிமிடெட்

எஸ்.வி.பெருமாள் வணிக வளாகம்

பழைய பேருந்து நிலையம்

வள்ளியூர் - 627 117.

இயல்பு (கவிதைகள்)

பொன்.குமார்

சேலம் ஓவியர் எழுத்தாளர் மன்றம்

14-1, மாரியம்மன் கோவில் தெரு

எண் : 6, சஞ்சீவிராயன் பேட்டை

தாதகபட்டி, சேலம் - 636 006.

விலை ரூ. 20.

கொம்பன் (சிறுகதைகள்)

கந்தர்வன்

அகரம், கும்பகோணம். விலை ரூ. 20.

பண்பாட்டு வேர்களைத் தேடி...

கட்டுரைகள்

தொகுப்பு: ஞா.ஸ்ரீபன்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுமையம்

தூயசவேரியார் (தன்னாட்சி) கல்லூரி

பாளையங்கோட்டை - 627 002.

விலை ரூ. 120.

பாசத்தீ (குறுநாவல்கள்)

மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்

மயூரா வளாகம்,

48, தானப்ப முதலி தெரு, மதுரை.

விலை ரூ. 25.

என் கனா (சிறுகதைகள்)

மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி

வைகறை வெளியீடு, திண்டுக்கல்.

விலை ரூ. 30.

மனப்பூ (சிறுகதைகள்)

மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி

கங்கை புத்தக நிலையம்

13, தீனதயாளு தெரு, தி.நகர்

சென்னை - 600 017.

விலை ரூ. 36.

ஓடக்கு (கவிதைகள்)

என்.டி.ராஜகுமார்

கலைஇலக்கியப் பெருமன்றம்

1, திருநாவுக்கரசு தெரு

திருவண்ணாமலை - 606 601.

விலை ரூ. 20.

ஜி.கே. எழுதிய மர்ம நாவல்

தமிழவன்

பல்கலைப் பதிப்பகம்

36, தெற்கு சிவன் கோவில் தெரு

கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600024.

விலை ரூ. 85.

சிந்தனையைத் தூண்டும்

சிறுவர்கதைகள்

பேரா.க.இராமச்சந்திரன்

சுவாமிமலை பதிப்பகம்

2, முத்துக்கிருஷ்ணன் தெரு

தி. நகர், சென்னை - 600 017

விலை ரூ. 20.

புயலிலே ஒரு தோனி

ப.சிங்காரம்

விலை ரூ. 180.

பின் தொடரும் நிழலின் குரல்

ஜெயமோகன்

விலை ரூ. 290.

தமிழினி, 342, டி.டி.கே. சாலை

ராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

வரப் பெற்றோம்...வரப் பெற்றோம்... வரப்பெற்றோம்.....வரப்பெற்றோம்....

சித்தலிங்கய்யா கவிதைகள்

- தமிழில் பாவண்ணன்

அங்கயே ஓக்காந்திருக்காங்க....

ஏதோ ஒரு ஊரு
ஊருல மழயில்ல
பூட்டு சத்தம் குண்டுசத்தம்
கத்தி தீட்டற சத்தம்
ஊருல மழயில்ல

மழராஜா கோபத்துல
தேசாந்தரம் போனதால
அழகே போயிடுச்சே
சிரிச்சிருக்கும் மல்லிகைப்பூ
மூஞ்சியில களகொறஞ்சி
அழகே போயிடுச்சே

ஏழையுடைய மாடு ஒன்னு
சாணியே போடாம
தரையக்கூட மெழுகலயே
கல்யாண மேடயில நகைக்காக
சண்டை வந்து
மனையிலயே ஓக்காரலையே

சோறு தராம போன
ஏராளமான சாமிங்க
பாமுங்கொளத்துல போய்
உழுந்ததுங்க
சோத்துக்கு வழிபண்ணாத
தொரமாருங்க தர்பாரு நிக்கல

ஏழைங்க வாய்லயும்
வயித்துலயும் அடிச்சிக்கிராங்க
வயித்துக்கு இல்லாத
ஜனங்க தலமேல ஏறி
ஆட்டம் போடுதுங்க எம்பானம்
யாராவது திருடுனாங்களா
பதிலத்தான் சொன்னாங்களா
வெட்டவெளியில நடக்குதுடா
வாய்வீச்சு

சுத்துமுத்தும் பச்சமழ,
வளக்கறாங்க நெருப்புப்பயறு
கருப்பு ஜனங்க தலைக்குமேல
வெள்ள வெள்ளயா பாளை
பாதாள ஆழத்துல
நம்பிக்கையென்னும்
சங்கிலிக்குள்ள
பொறளுதய்யா துடிக்குதுய்யா
மக்கள் கூட்டம்

இந்த வாழ்க்கையோட வாசல
வந்து பெருக்குய்யா மழராஜா
ஆகாயத்தக் கிழிச்சிக்கிட்டு வாடா
சந்தோஷம் அன்புங்கற
வெளிச்சத்த காட்டுடா
சுத்தி இருக்கற வேலிய
புடுங்கி வீசடா மழராஜா
ஐயோ ஐயோ மழராஜா
நெஞ்சச் சமுத்திரமே
வத்தினாலும்
ஏழைங்க கண்ணுல தண்ணியில்ல
பெய்யப்பா பெய்யப்பா மழராஜா

வசனம்

ஜனங்க அக்கம்பக்கம்
பாக்கறாங்க
மானத்த பாக்கறாங்க
ஏழைங்க வீட்டு பண்டபாத்திரம்

அண்டா குண்டான் வாணல்
எல்லாம மொதலாளி மாருங்க
வீட்டுக்குப்போயி
ராத்திரி பகல் கணக்கில்ல
உயிருக்கு கேரண்டி இல்ல
மோசக்காரங்க வீட்ட சுத்தி
ஜமீன்தாருங்க வீட்ட சுத்தி
கும்மிருட்டு வேளையில
எங்க பாத்தாலும் கருப்பு ஜனங்க
மோளம் அடிச்சிக்கிட்டு
பாட்டு பாடறாங்க
மழவராம இருந்தாத்தான்
நல்லதுன்னு
சொல்லிச் சொல்லி ஆடறாங்க

பாட்டு

பெய்யப்பா பெய்யப்பா மழராஜா
தோட்டத்துக்குத் தண்ணி இல்ல
- சாமந்தி
தோட்டத்துக்குத் தண்ணி இல்ல
தெருக்குழாய்ல தண்ணி இல்ல
குழாய்க்கே குடிக்கறதுக்கு
தண்ணி இல்ல
வா வா மழராஜா
வந்து பெய்யப்பா மழராஜா

வசனம்

அண்டா குண்டா எடுத்துக்கிட்டு
சோத்தயும் தண்ணியும்
தேடிக்கிட்டு
தெருத்தெருவா சுத்தறாங்க
மாரியாத்தா கோயில்வாசல்ல
ஓக்காராங்க
சந்துமொனயில நிக்கறாங்க
ஓடிவந்து அவுங்கள அடயாளம்
கண்டுபுடிச்சி
கழுத்தப்புடிச்சி நிறுத்தப்
பாப்பாங்க
பொம்பளயா இருந்தா மடிய
அவுத்து பாப்பாங்க
ஆம்பளயா இருந்தா பைக்குள்ள
கோமணத்துக்குள்ள தேடுவாங்க
அப்பறமா கொஞ்சம்பேர
உடுவாங்க
எங்கெங்கும் அவுங்கதான்
அவுங்க மொகத்தான்

2

வசனம்

ஒருநாள் அடியோ அடின்னு மழ
அடிக்குது
கதவு நாத்தாங்கி சந்துல மின்னல்
மின்னுது
இடிசத்தம் கேக்குது
ஒருத்தவங்க பேச்சு
இன்னொருத்தவங்களுக்கு
கேக்கல
மழ அதிகமாகி தெருவுல ஆள்
ஓயரத்துக்கு தண்ணி ஓடுது
ஊட்டுக்குள்ள
வெள்ளம் பூந்துடிச்சி
நான் முழுக்க நனஞ்சிட்டேன்
வெள்ளம் கொஞ்சம்கொஞ்சமா
வடிஞ்சப்பறம்
கதவ யாரோ படபடன்னு
அடிக்க ஆரம்பிச்சாங்க
அதம்கூடவே ஜன்னல்
கதவுங்களும்
வீட்டுல இருந்த கொஞ்சநஞ்சம்
வெண்கல சாமான்களும்
டபடபன்னு உருளுற சத்தம்

இரும்பு பூட்சு சத்தம்
பளாரன்னு அடிக்கற சத்தம்
மழத்தண்ணி என் தண்ணி
நான் தரயோட தரயா
ஓக்காந்துக்கிட்டேன்
நாலஞ்சிபேரு மழயில நாசமான
ஊடுங்க பக்கமா வந்தாங்க
ஓவ்வொருத்தவங்களுக்கும் மூணு
மூணு கண்ணு
செவுப்பு வெள்ள பச்சு
பளபளன்னு எரியுது
வந்தவங்க ஓக்காந்திருக்கறவங்க
கையபுடிச்சி குலுக்கிக் குலுக்கி
தேங்கல்ன்னு சொன்னாங்க
அடயாளம் தெரியாத ஆளுங்க
ஒன்னும் வெளங்காம
தெகச்சிப்போனேன்

பாட்டு

அஞ்சிவருஷத்துக்கு முன்னால
ஓட்டுக்கு வந்தவங்க
நோட்டுங்க கொடுத்தாங்க இல்லயா?
கொடுத்த கடன திருப்பித்
தரலைன்னா
கைகால முரிப்பாங்க இல்லயா?

புது
2007

சொல்பேச்சு கேக்காத ஜனங்க
தூக்குல தொங்க
பாம்பென்னும் கயித்த
கொண்டாந்தவங்க
மந்திரிமாரு கூட தந்திரவேலை
செய்றவங்க
ஆபத்தான கூட்டாளிங்க
இல்லயா?

மகாத்மா காந்திக்கு
வாரிசதாரருங்க
ராமநாமம் ஜெபித்தபடி
வந்தாங்க
கதர் குல்லாய்க்குள்ளயும்
தோல்பையிலயும் வச்சி
ஏழ்பாழங்க தலைங்களை
கொண்டாந்தாங்க

வசனம்

கௌம்புன்னு கையோட
கூட்டாங்க
நான் எழுந்திருக்கல
தலயயும் அசைக்கல
அவுங்க கோபம்
தலைக்கேறிடிச்சி
எழுந்து நடடான்னு
காதபுடிச்சி கிள்ளி பூமியே
நடுங்கற மாதிரி
சத்தம் போட்டாங்க
சுத்தி இருக்கறதெல்லாம்
முழுக்கனமாதிரி ஆயிடுச்சி
வெள்ளத்தாள் பேப்பருங்களள
இதயே கொட்டகொட்டயான
எழுத்துல
பாத்த மாதிரி இருந்திச்சி
கடகடன்னு நடுங்கி
தரயோட தரயா
அமுங்கனமாதிரி ஆயிட்டேன்
கையிலிருந்த சிகரெட்டால
சுட்டுசுட்டு என்மேல
கோப அடயாளம் போட்டாங்க
கால் செருப்ப
வாய்ல நொழ்ச்சி நக்கறத
கத்துக்கோன்னு சொன்னாங்க
உங்கள முன்னேத்தறதுக்குத்தான்டா
நாங்க பொறந்திருக்கம்ன்னு
எகிறி எகிறி என் தலயில
ஓதைச்சாங்க
அவுங்க காலயே கெட்டியா
புடிச்சிட்டிருந்த நான்

ராமய்யசம்நிஷுத்தி
நிஷுத்தி

அவுங்களையே உத்துப்பாத்தேன்
இந்தப்பக்கத்திலிருந்து
அந்தப்பக்கம்
அந்தப்பக்கத்திலிருந்து
இந்தப்பக்கம்
பந்து மாதிரி பொறட்டி
அடிச்சாங்க
இவனுங்க இப்படி செஞ்சா
வழிக்கு வரமாட்டங்கன்னு
உள்ளேயிருந்து வெளியே
இழுத்தாங்க
நாகப்பாம்பு மலப்பாம்பு மாதிரி
சுருண்டு சுருண்டு தண்ணி ஓடுது
என் ஓடம்பிலிருந்து ரத்தம் ஓழுவுது
தண்ணியோட
தண்ணியா கலக்குது
வர்ணமே மாறிப்போவுது
அந்தப்பக்கமா தெருவுல ஆடற
பசங்க பாட்டு கேக்குது

பாட்டு

வாங்கடா வாங்கடா பசங்களா
வாங்கடா ஆடலாம் தண்ணியில
கூட்டாளிங்களளாம் சேரலாம்
தவளை ஓடு ஆடலாம்
கையால கெணறு தோண்டலாம்
தண்ணி வந்திருக்கு பாக்கலாம்
வாங்கடா வாங்கடா பசங்களா
வாங்கடா ஆடலாம் தண்ணியில
என்னடா இது ஆர்ப்பாட்டம்
என்னடா இது போராட்டம்

அடிஅடின்னு அடிச்சாங்க
பூட்சகால வாய்க்குள்ள
நொழ்ச்சாங்க
நம்மள கொன்னு கூறு
போட்டுடுவாங்கன்னு தோணிச்சி
என் ரெண்டு கையையும் காலயும்
இருபது விரலு ஆயிரம்
முடியயும் மூக்கு வாய்
முப்பத்திரெண்டு பல்லுங்களும்
காத்துல அந்தரத்துல
ஆடறமாதிரி இருந்திச்சி

வசனம்

பாட்டு பாடிக்கிட்டே
பசங்களளாம்
குதியாட்டம் போட்டிருந்தாங்க
ஆர்டர் பன்ற
ஐயாமாருங்கபோல
என்ன அடிச்சி
இழுத்தும்போனவங்க
மந்திரம் சொல்ற ஐயர் மாதிரி
என்னென்னமோ
முணுமுணுத்தாங்க

ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்
பதீத பாவன சீத்தாராம்
சப்கோ சன்மதி தேபகவான்
ஈஸ்வர அல்லா தேராநாம்

பக்தி அதிகமான மாதிரி
ஏதேதோ சொன்னாங்க
நான் கொஞ்சம் துணிச்சல
வரவழச்சிக்கிட்டே

ஐயா ஏழ்பாழங்க மேல கருண
கடவுள் மேல பக்தி
ரெண்டுமே இல்லாத உங்கள
மதிரி ஆளுங்க
இந்த மாதிரி கொல
பண்ணாதிங்க
என்ன உட்டுடுங்கன்னு
சொன்னேன்
அவங்களுக்கு கோபம்
உச்சந்தலைக்கு ஏறி
ஏன்டா பரதேசிப் பயலே
வயித்துக்கு கூழில்ல
குத்த மூட துணியில்ல
எவ்வளவுடா கொழுப்பு உனக்கு
எங்க எச்சிச்சோத்த தின்ற பசங்க
நீங்க உங்களால் நாங்களா
எங்களால் நீங்களாடான்னு

மார்க் - மே 2000

ஓடம்புல இருக்கற
எலும்புங்களயெல்லாம்
பூட்சக்காலு மெரிச்சி
பொடிப்பொடியா ஆவுது
எனக்கு கோபம் வந்திச்சி
படிச்சது கேட்டது எல்லாம்
மறந்துபோவ
ஒன்னே ஒன்னுமட்டும்
மனசில தங்கிச்சி
ஓழிக ஓழிக
திடீர்னு அவங்க முன்னால
கத்தினேன்
அவங்க அடப்பாவி
மொவனேன்ன சொல்லிக்கிட்டே
நீளமா இருக்கற
டொய்ந்நாலு எடுத்து
ரெண்டு ஒதுங்களையும் ஒன்னா
சேத்து தச்சிட்டாங்க
வாய்க்குப் பூட்டு
போட்டுட்டாங்க

பாட்டு

சதையபுடிச்சி திருவறாங்க
தலையிலயே அடிக்கறாங்க
வார்த்தை வராத
தொண்டயிலயும்
தையல் போட்ட
ஒதுங்களுக்குள்ள
அழுத்தி அழுத்தி துருக்கறாங்க
சோத்துப் பருக்கைய
பொறந்த மேனியா
ஆக்கறத்துக்கு
கோபத்தோட துணியப்படிச்சி
தரதரன்னு இழுக்கறாங்க
இருட்டுக்குள்ள
கொள்ளிவாய்ப்பிசாக
கைகளிலே வெள்ளிக்கத்தி
சுத்தி நின்னு ஆடறாங்க

வசனம்

காடு கல்லு மரம் மலை எல்லாம்
தாண்டியபிறகு
ஒரு பெரிய மைதானத்துக்கு
இழுத்தாந்தாங்க
அந்த மைதானத்த சுத்தியும்
பலவிதமா பல தோட்டங்க
குனிஞ்சி வளஞ்சி
சிரிச்சிக்கிட்டு நிக்கிதுங்க

பாட்டு

அவங்க கத்தித் தோட்டத்துக்குப்
போனாங்க - அங்க
தங்கத் கத்திய எடுத்தாங்க
குத்துவாள் தோட்டத்துக்குப்
போனாங்க - அங்க
வெள்ளிக் குத்துவாள் தந்தாங்க
மண்ணெண்ணெய் கெணறுங்க -
அங்க துப்பாக்கிய வளத்து
வச்சிருக்காங்க
பெரிய பெரிய மரங்கள் - அங்க
சின்னகுண்டு உதிர்ந்து கெடக்குது

வசனம்

தங்கக் கத்தியால
என் தலய மழிச்சி
மொட்ட அடிச்சாங்க
ரத்தம் ஒழுவற நெத்தியில
மந்திரத்த சொன்னபடி
முணுநாமம் போடறாங்க

தாக்குல போடற மாதிரி
வெள்ளி நூல பூணூல போல
கழுத்துல போடறாங்க
என்னக் கீழ படுக்கவச்சி
தங்கக் கத்தியால
மார்மேல இருக்கற
முடியயெல்லாம் மழிச்சி
வெள்ளிக் குத்துவாளால
நடு இதயத்துல
ஓட்ட போடறாங்க
ரத்தம் குப்புபன்னு
வழியும்போது
ஒரு செடிய கொண்டாந்து
அங்க நட்டுட்டாங்க
அந்த செடி என் உடம்பு பூரா

வேர்விட்டு வளருது
அது வளந்து கௌபரப்பி
பூவிட்டு காய்காய்ச்சி
பழுக்கற சமயத்துல
என் உயிரே போய்டிச்சி

பாட்டு

வாட்ட சாட்டமா வளந்த
செம்மறி ஆடு நானு
காலு பின்னால
வாட்ட சாட்டம் போன
செம்மறி ஆடு நானு
கண்ணு நெத்திமேல
இருட்டுக்குள்ள மறைமுகமா
என் நடமாட்டம்
அடயாளம் தெரியலையா
என் மொதலாளியே

வசனம்

ஒருநாளா நான் பொய்
சொன்னேன்
கண்ணில் காலில்ல
உடம்பில்ல உயிரில்ல
அதே மைதானம் அதே மரம்
அதே ஆளுங்க சேந்து நிக்கறாங்க
நட்ட நடு வீதியில
ஒரு ஸ்டேஜ் போட்டிருக்காங்க
அதும்மேல
பெரிய பெரிய ஆளுங்க
சிரிச்சபடி ஒக்காந்திருக்காங்க
சுத்துமுத்தும் ஜனங்களெல்லாம்
இருக்கறாங்க
கந்தத்துணி கட்டிக்கினு
பாட்டு பாடிட்டிருக்காங்க
தாளம்போட்டு மோளம்
கொட்டி குதியாளம் போடறாங்க

பாட்டு

இவுரு சேவை ரொம்ப பெரிசு
விழா எடுத்து கொண்டாடுங்க
இவுரு தியாகம் ரொம்ப பெரிசு
ஸ்டேஜ் மேல கூப்டாங்க
இவுரு காரா சொக்கத தங்கம்
சந்தன மாலைய போடுங்க
இவுரு பங்களா ரொம்ப பெரிசு
சீட்டுல தூசிய தொடையுங்க
இவுரு சட்டைப்பை
ரொம்ப பெரிசு
பக்தி பஜன செய்யுங்க
இவுரு பொண்ணு

பெரிய பொண்ணு
மாமா கடவுளேன்னு
சொல்லுங்க
இவுரு ஓடம்பு ரொம்ப பெரிசு
தூக்கி வச்சிகிட்டு ஆடுங்க
மேலே ஒக்காந்திருக்கிற
எங்க ஐயாமாருங்க
பாதத்துக்கு கோவிந்தா
அவுங்க பொண்டாட்டிமாருங்க
பாதத்துக்கு கோவிந்தா
புள்ளைங்க பாதத்துக்கு
கோவிந்தா
அவுங்க தாத்தாமாருங்க
பாதத்துக்கு கோவிந்தா
முத்தாத்தாமாருங்க
பாதத்துக்கு கோவிந்தா

வசனம்

இப்படியாக இவுங்க
ஆடிட்டிருக்கறப்போ
மேல இருக்கறவங்க இவுங்கள
ஆனந்தத்தோட
எட்டி எட்டிப் பாக்கறாங்க
இவுங்களுடைய
பய பக்தியக் கண்டு
மனசுக்குள்ளேயே
மெச்சிக்கறாங்க
நானு அட என்னடா இதுன்னு
நெனச்சிக்கிட்டு
ஸ்டேஜ் பக்கமா போனேன்
அங்க பெரிய பெரிய மனுசனுங்க
பின்னால மறைவா யாரோ
ஒக்காந்திருந்தாங்க
அவுங்கள பாதத்துமே எனக்கு
பயம் பரவிடுச்சி அதிர்ச்சியில
ஒறைஞ்சிப்போனேன்
அங்கயே பேயடிச்சாப்பல
நின்னுட்டேன்

பாட்டு

அங்கயே ஒக்காந்திருக்காங்க -
அவுங்க அங்கயே
ஒக்காந்திருக்காங்க
வேப்ப எலையை விரிச்சி
வச்சிருக்காங்க
வேப்ப எலையையே
உடுத்தியிருக்காங்க
பழய இரும்புத்துண்ட காய்ச்சி
ஓடம்புல குடு போடறவங்க
சைஸ்கல்ல தூக்க வக்கறவங்க
புரிய மரத்துல கட்டறவங்க
அங்கயே ஒக்காந்திருக்காங்க
அவுங்க அங்கயே
ஒக்காந்திருக்காங்க
எலுமிச்சம்பழத்த வச்சிருக்காங்க
அத்திக்காய வச்சிருக்காங்க
எலும்புங்கள பையில
போட்டிருக்காங்க
மீசய மறச்சிக்கிட்டு சிரிக்கறாங்க
பெரிய மனுசு
பின்னால இருக்கறாங்க
அங்கயே ஒக்காந்திருக்காங்க
அவுங்க
அங்கயே ஒக்காந்திருக்காங்க.

கஞ்சி ஊத்திய கார்த்தர்

பெரும்பாலான அடித்தள மக்களால் வழங்கப்படும் நாட்டார் தெய்வங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அவற்றின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, இறப்பு குறித்து செய்திகள் கதைப் பாடல் வடிவிலும் வாய்மொழிக் கதைகள் வடிவிலும் வழக்கில் உள்ளன. இத்தகைய சூழலில் ஐரோப்பா விலிருந்து இங்கு பரவிய கிறிஸ்தவம் யேசுவின் குழந்தை பருவம் குறித்து விரிவாகச் சொல்லவில்லை. ஆயினும் இம்மதத்தைத் தழுவியவர்கள் தமிழ்நாட்டுச் சூழலில் யேசுவின் குழந்தைப் பருவத்தைக் கற்பனை செய்து பாடலாகப் பாடி வைத்துள்ளனர்.

குழந்தை பிறந்தவுடன் காயத்தையும் கருப்புக்கட்டியையும் சோற்றில் ஊறிய தண்ணீரில் நசித்து நாக்கில் முதல் உணவாகத் தடவுவர். இதனை சேனை கொடுத்தல் என்பர். இங்கு யேசுநாதருக்கு சேனை கொடுக்கப் படுகிறது. இதே போல் ஆறு வயதான யேசுவை சின்னப்பாலகா என்றழைத்து நாட்டார் பாடலொன்று பின்வருமாறு வினவுகிறது.

அடுத்த வீட்டுப்பிள்ளைகளைச் சின்னப் பாலகா

அடித்து விளையாடையிலே சின்னப் பாலகா

அம்மா உன்னை அடிச்சாங்களா சின்னப்பாலகா

அழுகழுக வச்சாங்களா சின்னப்பாலகா

சட்டிப்பானை எல்லாம் வச்ச சின்னப் பாலகா

கூட்டாஞ்சோறு ஆக்கினையா சின்னப் பாலகா

மட்டிப்பிள்ளை கூடச்சேர்ந்து சின்னப் பாலகா

மண்ணிலே விளையாடினையா சின்னப் பாலகா

ஏழுவயசாகலையோ சின்னப் பாலகா

எழுத்தாணி பிடிக்கலையோ சின்னப் பாலகா

பள்ளிக்கூடம் போகலையோ சின்னப் பாலகா

பாடமெல்லாம் படிக்கலையோ சின்னப் பாலகா

வாரத்துக் கொருதரம் சின்னப் பாலகா

வழக்கமா நீ பள்ளிக்கூடம் சின்னப் பாலகா

போறத்துக் குத்தவறிச் சின்னப் பாலகா

பிரம்பிலடி வாங்கினையோ சின்னப் பாலகா

இங்கு யேசுநாதர் தமிழ் நாட்டு குக்கிராமத்துச் சிறுவனாக காட்சியளிக்கிறார். தமிழ்நாட்டின் ஒரு ஆண் மகனுடைய அடிப் படைக் கடமைகளுள் ஒன்று அவனது பெற்றோர்களுக்குச் சோறு போடுதலாகும். கிராமத்து, மொழியில் சொன்னால் கஞ்சி ஊற்றுதல். யேசுவும் இதற்கு விதிவிலக்கு இல்லாமல் இருந்ததை

தச்சரோடேசேர்ந்து தச்சவேலைசெய்து தாய்தகப்பனுக்குக் கஞ்சி ஊற்றி மிச்ச மாஞானமெல்லாம் பெற்றே அவர் மேன்மையாக் காலம் கழித்தாரடி

என்ற பாடல் வரிகள் காட்டுகின்றன.

கல்வியறிவில்லாத மக்களிடம் விவிலிய அறிவு இத்தகைய பாடல்களின் வாயிலாகத் தான் சென்ற டைந்தது.

கிராமநாயக்கன்பட்டி என்ற சிற்றூரில் நீண்ட காலமாக நடைபெற்று வந்த கல்லறை வாசாப்பு நாடகத்தில் விவிலியத்தில் இல்லாத நிகழ்ச்சி ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளார்கள். யேசுவை சிலுவையில் அறையக் காரணமாயிருந்தவர்களுள் பாஸ் என்ற யூத மதகுருவும் ஒருவர். யேசு சிலுவையில் அறையுண்டு உயிர்த்தெழுந்தபின்னர் இவர் என்ன ஆனார் என்பதற்கு விவிலியத்தின் புதிய ஏற்பாட்டில் எவ்விதச் சான்று மில்லை. ஆனால் கிராம நாயக்கன்பட்டி நாடகத்தில் அவரை நரசுத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதாக உருவாக்கியுள்ளார். தவறு செய்தவன் தண்டனையிலிருந்து தப்பிவிடக்கூடாது என்ற நாட்டார் நியதி இந்நாடகத்தில் இடம் பெற்று உள்ளது.

அடித்தள மக்களுடைய ஆண்டவன், அவர்களால் தொட்டு உணரக் கூடியவனாக அவர்கள் வாழும் பண்பாட்டுடன் நெருக்கமானவனாக இருக்க வேண்டும். இதன் அடிப்படையில் நாட்டார் விவிலியத்தில் யேசுவைக் குறித்த சித்தரிப்புகள் அமைந்துள்ளன.

அலுப்பூட்டும் சொற்பொழிவுகள், வாசிப்புகளுக்கு மாறாக ராகத்தோடு கூடிய பாடல்களின் வாயிலாகவே நம்மக்கள் விவிலியத்தை புரிந்து கொண்டு உள்ளனர்.

ஆ.சிவகப்பிரமணியன் எழுதிய நாட்டார் விவிலியம் என்ற கட்டுரையிலிருந்து

பண்பாட்டியல் ஆய்வுகள் சில அறிமுகக் குறிப்புகள்

த.வி.வெங்கடேஸ்வரன்

அந்த நடுத்தர வயது மனிதர் வேட்டி கட்டியிருந்தார். மேல் சட்டையில்லாமல் துண்டு மட்டும் தோளில் போட்டிருந்தார். அவரது இளம் வயது மகனோடு பஜாருக்கு வந்து கொண்டிருந்தார். என்னப்பா இது நாகரிகமே இல்லாம? ஒரு சட்டையை எடுத்து மாட்டுங்க என்றாள் மகள்.

அது ஒரு பஸ். எப்போதும் போல நெரிசல். அந்த நீல சட்டைக் காரரைப் பார்த்து நடத்துனர் கடிந்தார். என்னய்யா சட்டை பேண்ட் போட்டு படித்தவன் மாதிரி இருக்கே. முன்னால போகணும்னு தெரியாதா?

காதலன் திரைப்பட நாயகி நக்மா நாயகன் பிரபுதேவாவைப் பார்த்து கூறும் வசனம், 'கூத்து எல்லாம் கலையில்லை. தெய்வீக பரதம் மட்டுமே உன்னத கலை. இதை சவாலாக எடுத்து பிரபுதேவா பரதம் கற்று போட்டியிட்டு நாயகியை வெல்வான். பிறகு நாயகியை போனால் போகட்டும் என்று கூத்து, கானா முதலியவற்றை பொழுது போக்கு திறமை என்றாவது

அங்கீகரிப்பார்.

கலையின் உன்னதம், நாகரிகம், பண்பாடு என்ற மதிப்பீடுகளை அளவுகோலாக வைத்து செய்யப்படுகிறது. மேல்சட்டையில்லாமல் இருந்தால் அநாகரீகமா? ஏன்? எந்த அளவுகோலால் பேண்ட், சட்டை அணிதல் படித்தவரின் குறியீடு என்று கற்பிதம் செய்யப்படுகிறது? படித்தவர் எனில் நெரிசல் பஸ்ஸில் முன்புறம் போக வேண்டும் என்று ஏன் தெரிய வேண்டும். படிக்காதவருக்கு இந்த உலக விஷயம் தெரியாதா?

பரதக்கலை மட்டுமே உன்னதம். கூத்து, கானா முதலியன உன்னதமற்ற கீழான கலைகள் என்ற கருத்து நிலவுவது ஏன்? நாயகன் பரதம் கற்று வெற்றி கொள்வதை பூரிப்போடு திரைப்படம் வெளிப்படுத்துவது ஏன்?

யார் முடிவு செய்கிறார்கள்? எப்படி முடிவு செய்கிறார்கள்? உன்னதம் எது? கீழ்தரம் எது? அற்புதம் எது? அற்பம் எது? மெய் எது? பாசாங்கு எது? என்ற வேறுபாடுகள் எம்முறையில் கற்பிதம் செய்யப்படுகின்றன?

விடைபெற்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தலை தூக்கிய பண்பாட்டியல் ஆய்வுகள் (Cultural studies) இவை போன்ற கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க முயன்றன. விடைபெற்ற நூற்றாண்டு சுய விசாரணையுடைய சமூகங்களை படைத்துள்ளது என சிந்தனையாளர்கள் கருதுவது போல பண்பாட்டுத் துறையிலும் இயற்கை என காலம் காலமாக கருதப்பட்டவற்றை மறுசிந்தனைக்கு ஆட்படுத்தி புதிய விளக்கங்களை கொடுக்க பண்பாட்டியல் ஆய்வு முனைந்தது.

இங்கிலாந்து நாட்டின் பிரிம்மிங்காம் எனும் தொழிலாளர் பகுதியில் உள்ள பல்கலைக் கழகத்தில் இந்த ஆய்வுப்போக்கு மலர்ந்தது என கருதப்படுகிறது.

பண்பாட்டு ஆய்வியலின் அடித்தளத்தை அமைத்தவர்களாக நான்கு சிந்தனையாளர்களை சுட்டுவது வழக்கம். இந்த நால்வரும் பிரிம்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு சேர பணியாற்றியவர்கள். ரிச்சர்ட் ஹோக்கார்ட் (Richard Hoggart), ரெமாண்ட் வில்லியம்ஸ் (Remand Williams), இ.பி. தாம்சன் (E.P. Thomson) ஸ்டூரட் ஹால் (Sturat Hall) என்ற இந்த நான்கு சிந்தனையாளரும் எழுதிய பிரதிகளே இந்த ஆய்வு களத்தின் அடிப்படை.

இந்நால்வரும் உழைப்பாளிக் குடும்பங்களில் பிறந்தவர்கள். பிரிம்மிங்காம் ஒரு சுரங்கத்தொழில் பகுதியாகும். மேலும் நால்வரும் 1960களில் இங்கிலாந்து தேசத்தில் வயதுவந்தோர் கல்வி, அறிவொளி இயக்கத்தில் முனைப்புடன் பணியாற்றியவர்கள்.

1960களில் இரண்டாம் உலகப் போரில் சந்தித்த பின்னடைவுகளை சரிசெய்ய புனரமைப்பு முனைப்பில் இங்கிலாந்து ஈடுபட்டிருந்தது. புனரமைப்பின் ஒரு பகுதியாக கல்வி விரிவாக்கப்பட்டது. உயர்கல்வி சமூகத்தின் பல பிரிவினருக்கும் எட்டும் வாய்ப்பும் அதிகரித்தது. கல்வியறிவில்லாதவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் அடிப்படைக்கல்வி அளிக்க அறிவொளி இயக்கம் இங்கிலாந்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

இச்சூழலில் இங்கிலாந்து நாட்டின் சமூகத்தின் மீது அமெரிக்க வெகுஜன ஊடக பண்பாட்டு படையெடுப்பு துவங்கியது. வர்க்கரீதியாக பிளவுபட்டுள்ள இங்கிலாந்து சமூகத்தின் பண்பாட்டினை இது வெகுவாக பாதித்தது. இங்கிலாந்தின் பண்பாடு என்று எதை விளங்கிக் கொள்வது என்ற கேள்வி முன்னெழுந்தது. இக்கேள்வியே இந்நூல் வரின் ஆய்வுக்கு உந்துவிசையாக அமைந்தது.

அதிகாரப்பூர்வமான இங்கிலாந்தின் பண்பாடு எது என விளக்க ஹோக்கார்ட் தலைப்பட்டார். அமெரிக்கப் பண்பாட்டு ஊடுருவலுக்கு முன்பு உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் நிலவிய பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், அமைப்புகள் முதலியவற்றை ஹோக்கார்ட் ஆராய்ந்தார்.

உழைக்கும் மக்கள் வாழும் பகுதியில் வெகுவாக அமைந்திருந்த விடுதிகள் (Pubs) உழைக்கும் மக்களின் மன்றங்கள், குடும்பங்கள், பேச்சு வழக்குகள், கூட்டு நடவடிக்கைகள் முதலியன ஒன்றோடு ஒன்று பிணைந்து வாழ்க்கையை பிணைத்திருப்பதையும் அர்த்தமுள்ளதாகவும் வைத்திருப்பதை ஹோக்கார்ட் கண்டார்.

ஆனால் அமெரிக்கபாணி பாப்டிசை, தொலைக்காட்சி தொடர்கள், காமிக்ஸ், கிரைம் நாவல்கள், காதல் புதினங்கள் முதலியன இங்கிலாந்து மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெகுவாகப் பாதித்தன என்பதையும் விளக்கினார். அமெரிக்க வெகுஜன ஊடகம் செல்வாக்கு பெறுவது என்பது நாகரிகம் வளர்வதின் அடையாளமில்லை. மாறாக உழைக்கம் மக்களின் அதிகாரபூர்வமான (Authentic) பண்பாட்டினைச் சிதைக்கும் ஒரு கருவியே அந்த ஊடகம் என ஹோக்கார்ட் விளங்கினார்.

காலச்சிறையில் கட்டுண்டு கிடக்கும் தினசரி வாழ்வின் அனுபவங்களை கடந்து ஆழமான புரிதலும் உணர்ந்தலும் ஏற்பட கலைகள் மட்டுமே ஒரே முகாந்திரம் என ஹோக்கார்ட் கருதினார்.

ஆனால் நவீன உலகில் உழைக்கும் வர்க்கம் ஆழமான புரிதலுக்கு வர தங்களது கலை ஆக்கங்களில் ஈடுபட முடியாமல் சிக்கித் தவிக்கின்றனர்.

கலையுலக மேட்டிமை குழுவினர் (Cultural Elites) சிலவகை வெளிப்பாடுகளை மட்டுமே உன்னத கலை என அங்கீகரிக்கின்றனர். இதன் மூலம் உழைப்பாளிகளின் பாரம்பரிய கலைகள், கலை நடவடிக்கைகள் முதலியன உன்னத பண்பாடுகள் இல்லை எனவும் இவை அற்பம் எனவும் ஒதுக்கிவிடுகின்றனர். மறுபுறத்தில் ஊடகத்தின் வாயிலாக பகட்டான அற்பமானவற்றையே கலைப்படைப்புக்களாக பரப்புகின்றனர். இவர்கள் இருவரிடமும் மாட்டிக்கொண்டு மத்தளத்துக்கு இருபக்கமும் இடி என்பதுபோல் சிக்கித்தவிக்கும் நிலையில் உள்ள உழைப்பாளி வர்க்கத்திற்கு மார்க்கம் எது?

பண்பாட்டுப் போராட்டம் என்பது, மேட்டிமைக்குழுவினர் உன்னதம் என அங்கீகரிக்கும் கலைப் படைப்புகளை நுகர்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவது மட்டுமல்ல. தங்களது சொந்த கலை வடிவத்திற்கு அங்கீகாரமும் தங்களது பண்பாட்டுக் கூறுகளுக்கு உரிய மதிப்பும் தகைமையும் பெறுவதற்கான போராட்டமே ஆகும் என ஹோக்கார்ட் விளக்கினார். பண்பாட்டின் முக்கிய வடிவமான மொழி ரெய் மாண்ட் வில்லியம்ஸின் ஆய்வும் பார்வைக்கு ஆட்பட்டது. மொழி என்பது தகவல் பறிமாற்றத்துக்கான கருவி மட்டுமல்ல என ரெய்மாண்ட் வில்லியம்ஸ் எடுத்துரைத்தார். வரலாறு மற்றும் சமூக நிகழ்வுகளை மொழி பிரதிபலிக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல. மொழிக்குள்ளே சமூக வரலாற்று நிகழ்வுகள் பூடகமாக பொதிந்துள்ளன என்பதை ரெய் மாண்ட் வில்லியம்ஸ் விளக்கினார்.

முதலாளித்துவம், சுரண்டல், சமூகம், நன்மனிதன் லாபவெறி முதலிய வார்த்தைகள் நவீன சமூகத்தின் சொற்கொடை. முந்தைய கால கட்டத்தில் இச்சொற்களுக்கு பொருளே இருந்திக்காது. இடத்திற்கேற்ப பொருள் வேறுபடும்.

உச்சரிப்புத் தொனி சார்ந்தும் பொருள் வேறுபடும். காலத்தின் ஓட்டத்திலும் பொருள் மாறுபடலாம். அதுபோல ஒருகுறிப்பிட்ட ஆய்வு இயலில் பயன்படுத்தப்படும் கலைச்சொற்களின் பொருள் வரையறுக்கப்படலாம். இவை எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு சொற்பொருளினை ஆராய்ந்தால் சில சொற்களின் பொருள் வரலாற்று மாற்றங்களை சந்திக்கிறது என்பது புலனாகும். சொற்கள் உண்மையில் எதைக் குறிக்கிறது என்று நடக்கும் விவாதத்தின் பின்னணியில் சமூக பிரிவுகளின் நோக்கு புலனாகும்.

மொழியின் ஊடேதான் நாம் உலகை புரிந்துகொள்ளுகிறோம். ஆகையினால் மொழியும் சமூக பிரிவுகளின் மேலாண்மை செலுத்துகின்ற களமாக மாறுகிறது.

ஸ்டிரட்ஹால் அறிவு ஜீவிகளின் முக்கியமான கடமை அரசியலை அறிவுசார் நடவடிக்கையாக கருதி செயற்படுவது என்றார். களப்போராட்டத்தின் தேவைக்கும் அறிவுலகப் பேர்க்கிற்கும் இடையே எழும்பும் முரண் அவிழக்க இயலாத முடிச்சாக என்றும் திகழும் என்றும் இம்முரணை கயிற்றின் மீது நடப்பது போல கவனமாக சமநிலைப்படுத்தி கையாள்வது அவசியம் என்றும் அவர் களப்போராட்டங்கள் இல்லாமல் அறிவு உற்பத்தி சாத்தியமாகலாம். ஆனால் அறிவுச் செயல்பாடு சாத்தியமாகாது என்று வலியுறுத்தினார். பால், இனம், மதம், பிரதேசம் சார்ந்த போராட்டங்களினால் சமூகம் இயக்கப்படுகிறது என்று விளக்கினார். மக்களின் அடையாளம் உருவாவதில் பண்பாட்டுக்கூறுகள் பொருளாதார கூறுகள் போலவே தாக்கம் செலுத்துகிறது என்றார். ஆகவே வர்க்கம் எனும் பொருளாதார அடையாளம் மட்டும் இன்றைய நவீன சமூகத்தின் சுரண்டல்களை அடக்குமுறைகளை விளக்கப் போதுமானதாகாது எனவும் பண்பாட்டுக் கூறுகள் சார்ந்த பால், இனம், மதம், மொழி பிரதேசம் முதலியவற்றை நோக்கியும் கவனம் குவிவது

அவசியம் என்பதை ஸ்டூடெண்ட்ஸ் ஹால் விளக்கினார்.

இந்தியாவில்

பண்பாட்டியல் ஆய்வுகள்

எதிரும்புதிருமான மூன்று பெரும் பிரிவுகள் இந்தியாவின் பண்பாட்டு ஆய்வியல் சிந்தனையாளர்களிடையே உள்ளன.

புதுதில்லியில் உள்ள வளரும் சமுதாயம் குறித்த ஆய்வு மையம் (Center for Study of Developing Society - CSDS) சார்ந்த சிந்தனையாளர்கள் ஒரு பிரிவு. அசிஷ்நந்தி, ரஜினிகோத்தாரி முதலிய சிந்தனையாளர்கள் இப்பிரிவினைச் சார்ந்தவர்கள்.

நேரு நினைவு அருங்காட்சியகம் மற்றும் நூலகத்தைச் சார்ந்த சிந்தனையாளர்களான இஜாஸ் அகமது, கீதாசுமார் முதலியோர் இரண்டாவது பிரிவு.

டெல்லி பல்கலைக்கழகத்தினை சார்ந்த பேராசிரியர்கள், ராமச்சந்திரகாபார்த்தா சாட்டர்ஜி, காயத்திரி சக்ரவர்த்தி முதலியோர் விளிம்புநிலை மக்களை முன்நிலைப்படுத்தி ஆராயும் (Subaltern studies) மூன்றாவது பிரிவினர்.

ஆய்வாளர்கள் முக்கியமாக மூன்று அம்சங்களை முன்னிறுத்து கின்றனர். நவீனத்திற்கு முந்திய சமூகங்கள் நவீனமயமாகும்போது சந்திக்கும் அனுபவங்கள் பால் இப்பிரிவினரது முதல் கவனம் செல்கிறது. இரண்டு வேறு கலாசாரங்கள் ஒன்றை ஒன்று எதிர் கொள்ளும்போது ஏற்படும் உரையாடல், மற்றும் மெளனம் குறித்து கவனம் செலுத்துகின்றனர். ஒரு கலாசாரம் மற்றொரு கலாசாரத்துடன் உறவாடி உரையாடுவதன் மூலம் மட்டுமல்ல, சில வேளைகளில் உரையாட மறுத்து மெளனத்தைக் கடைபிடிப்பதன் மூலம் கூட தனது ஆழமான பிடிப்பினை நிலை நிறுத்திக்கொள்கிறது என இவர்கள் வாதிடுகின்றனர். தேசியம், அறிவியல் மனப்பான்மை முதலிய கருத்தியல் களினால் அரசியல் ரீதியாக விளிம்புநிலைக்கு தள்ளப்பட்ட பண்பாட்டுக் கூறுகளை புத்துயிர் பெறச் செய்வது இவர்களது பாணியாக

அமைந்துள்ளது.

CSDS சிந்தனையாளரான அஷிஷ்நந்தி என்பார் மேலை அறிவியல் என நவீன அறிவியலை விளங்கிக் கொள்கிறார். ஐரோப்பிய வரலாற்றில் உருவானதே நவீன அறிவியல். காலனியத்தின் தோற்றத்துடன் நவீன அறிவியல் மலர்ந்துள்ளமையால் மேலை அறிவியலில் பிரிக்கமுடியாதபடி உள்ளீடாக காலனியத்தின் சுரண்டல் தன்மை உள்ளது என வலியுறுத்துகிறார். அறிவியல் மனப்பான்மை முதலிய கருத்தியல்கள் காலனிய மனப்பான்மையின் வெளிப்பாடே ஆகும் எனக்கூறி மரபுகளை ஐரோப்பிய அறிவொளி (European Enlightenment) கருத்துகளினால் விமர்சிப்பது தவறு எனவும் கூறுகிறார்.

நவீன அறிவியல் கருத்துக்களையும் மூட நம்பிக்கைகளுக்கு எதிராகவும் பிரச்சாரம் செய்யும் மக்கள் அறிவியல் இயக்கங்களின் பணிகள் காலனிய கருத்தியலினை பரப்புவதே ஆகும் எனவும் சாடுகிறார் அஷிஷ்நந்தி.

வரலாறு என்பது மேட்டிமை குழுவினரின் செயல்பாடுகள் அல்ல. இக்குழு சார்ந்த தலைவர்களின் சாகசங்களும் அல்ல. அடித்தட்டு மக்களின் நடவடிக்கைகளே வரலாறு என்ற கோஷத்தோடு புதிய வரலாறு படைக்க புறப்பட்டவர்கள் விளிம்புநிலை மக்கள் ஆய்வாளர்கள் (Subaltern studies). எடுத்துக் காட்டாக காந்தி, நேரு, பட்டேல் என்றோ அல்லது மிஞ்சிப்போனால் இ.எம்.எஸ்., சியாம் பிரசாத் முகர்ஜி என்றோ ஒரு சில தலைவர்களின் செயல்கள், சாகசங்கள் என பொதுவாக விடுதலைப்போர் சித்தரிக்கப்படுகிறது. இதற்கு மாறாக முகம் தெரியாத பெயர் அறியாதவர்களின் குறிப்பாக மக்கள் திரளின் கூட்டு நடவடிக்கைகளை முதன்மைப்படுத்தி விடுதலை வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் என விளிம்புநிலை ஆய்வாளர்கள் வாதிட்டனர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், ஆதிவாசிகள், தலித்துக்கள், பெண்கள் என விளிம்புநிலை மக்கள் பிரிவினரைச் சார்ந்து வரலாறு எழுதும் முயற்சிகள்

இவ்வாய்வாளர்களால் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

இஜாஸ் அகமது முதலியோர் ஐரோப்பிய காலனித்துவ மனப்பான்மையை ஒதுக்கினாலும் ஐரோப்பிய அறிவொளி (European Enlightenment) யை காலனிய கருவியாக மட்டும் பார்க்கமுடிவதில்லை. வரலாற்றினை மனித வரலாறாகப் பார்க்கும்போது பல்வேறு பண்பாடுகளின் வரலாறாக பார்க்காமல் ஒவ்வொரு பிரதேச நிகழ்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காமல் இயற்கையாகவே உலக வரலாறு ஐரோப்பிய வரலாறாக புலப்படுகிறது. இதன் தொடர்ச்சியாக கீழையியல் (Orientalism) எனும் பார்வை எழுந்துள்ளது. பின்தங்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சியின்மை என்பது இந்நாடுகளின் பண்பாடுகளில் உள்ள குறை என கீழையியல் வாதிடுகிறது. இந்தியாவில் உள்ள தலைவிதி தத்துவம் இம்மையை விட மறுமைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல் போன்ற பண்பாட்டுக்கூறுகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தடையாக உள்ளது என கீழையியல் வாதிடுகிறது. இதன் மூலம் காலனியம், ஏகாதிபத்தியம் முதலிய சுரண்டல்கள் மறைக்கப்படுகின்றன. இஜாஸ் அகமது முதலியோர் இத்தகைய கீழையியல் போக்கிற்கு எதிராக இருந்தாலும் பண்பாட்டுத்துறையில் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆதிக்கத்தினை எதிர்க்கும் அதே வேளையில் மனிதத்துவம் முதலியன ஐரோப்பாவில் உதித்த கருத்துக்கள் எனினும் இவற்றை முற்றாக மறுக்கக் கூடாது என வாதிடுகின்றனர். பல மேலைநாட்டு ஆய்வாளர்களின் சிந்தனைகள் ஐரோப்பியரல்லாத நாகரிகங்களின் மீது உண்மையிலேயே வெளிச்சமிட்டுள்ளது என எர்னஸ்ட் கெல்னர் கூறுகிறார். ஆகவே ஆய்வாளர் ஐரோப்பியர் என்பதாலேயே கீழையியல் கோட்பாடு சார்ந்தது என ஒதுக்கக்கூடாது எனவும் அவர் வாதிடுகிறார்.

THAMBBI MODERN SPINNING MILLS LIMITED

Govt. Recognised Export House

Manufacturers and Exports of

- ◆ **100 % Super Combed Cotton Yarn for Circular Knitting, Flax Knitting and Socks Knitting**
- ◆ **Cotton -Linen and blended yarn for Knitting and Weaving**
- ◆ **100% Cotton Melange yarn for Knitting & Weaving**
- ◆ **Core Spun Yarn (Dolstran - electromenic) for Knitting & Wearing**
- ◆ **Spun Silk Yarn**
- ◆ **Hydrophilic - Cotton blended yarn**
- ◆ **100% Acrylic yarn and**
- ◆ **Cotton blended Yarn**
- ◆ **Fancy Yarn (Grey and Colour)**

REGD. OFFICE & UNIT - I :

**OMALUR ROAD, JAGIR AMMAPALAYAM
SALEM - 636 302. INDIA.**

Ph.: 0091 - 427 4477988 / 447049

FAX : 091 - 427 - 331059 ■ TLX : 0450 - 332 TMS IN

UNIT - II & III

**Opp. TNEB Sub Station
Bye Pass Road,
Udayapatti
Kamaraj Nagar Colony Post
SALEM - 636 014.
Ph.: 0091 - 427 240009**

DYEING PLANT :

**Thambbi Delta Dyeing Plant
(A Unit of Thambbi Modern Spinning Mills Ltd.)
Kombalpatti Village
Chinna Kollapatti Post
SALEM - 636 008.
Ph.: 0091 - 427 - 419655**

இருவர்கண்ட ஒரே கனவு....

ஆதவன்

24 வயதில் தென் அமெரிக்கக் கண்டம் முழுவதையும் ஒரு மோட்டார் சைக்கிளில் சுற்றி வந்த இளைஞன் எர்னெஸ்டோ சே குவாரா. பிரயாணங்களும் சோஷலிசத்துக்கான போராட்டமும் சே குவாராவின் உயிர்த் துடிப்பில் கலந்திருந்தன.

அர்ஜென்டினாவில் 1928ல் பிறந்த சே குவாரா எந்த நாட்டுடனும் தன்னைப்பிணைத்துக் கொண்டதில்லை. உலகத்தின் செல்லக் குழந்தை யாக - ஏகாதிபத்தியத்தின் இடுப்பை முறிக்கப் புறப்பட்ட போராளியாகவே இறுதிவரை வாழ்ந்தார்.

கு வ ர தி ம ல ர , சி லி , எ ல் ச ல் வ ட ா ர் , அ ங் கோ ல ர , பொலிவியா என கண்டங்கள் கடந்தும் புரட்சி நெருப்பப் பரவச் செய்த புயற்காற்றாக 'சே' கடந்த நூற்றாண்டின் காலவெளிமுழுதும் சுழன்றடித்தார்.

1955ல் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவை சந்திக்கும் முன்பாக குவாதிமாலா நாட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டிருந்தார். காஸ்ட்ரோவின் மீது துவக்கத்தில் முழு

நம்பிக்கை 'சே'விற்கு ஏற்படவில்லை. காஸ்ட்ரோவை சரியாக புரிந்து கொண்டபின் அவரது தலைமையை முழு மனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டு கியூபப் புரட்சிக்குத் தளபதியாக ஆயுதம் ஏந்தினார்.

தென் அமெரிக்காவை வழித்து நக்கிக் கொண்டிருந்த அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக கண்டம் முழுவதையும் துப்பாக்கி உயர்த்த வைத்த உந்து விசையாக 'சே' உலவினார்.

1959ல் ஹவானாவுக்குள் வெற்றிக் கொடி ஏற்றினார். காஸ்ட்ரோவின் தலைமையில் உலகப் பாட்டாளிகளுக்குப் புத்துணர்வு ஊட்டிய கியூபப்புரட்சி வெற்றி பெற்றது.

அமெரிக்கா காஸ்ட்ரோவை கொலை செய்ய எட்டு முறை முயற்சித்தது. மற்ற லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் எல்லாம் வெற்றி பெற்ற அமெரிக்க சதி சே - காஸ்ட்ரோவின் கியூபாவில் தோற்று விழுந்தது. தொழிலமைச்சராக பதவியேற்ற 'சே' தினசரி சிலமணி நேரம் சர்க்கரை மூட்டைகளை கப்பலில் ஏற்றும் லோடுமேனாக வேலை செய்தார். உடல் உழைப்புக்கு ஒரு மரியாதையை ஏற்படுத்தினார். என்றாலும் மனம் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் பிற தேசங்களைப் பற்றியே எண்ணியது. விட்டுப் பிரியமுடியாத மனநிலையுடன் தன் சகதோழன் காஸ்ட்ரோவுக்கு கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டு 1965ல் ஒரு சர்வதேச மனிதனாக தலைமறைவாகப் புறப்படுகிறார்.

“என்னைத் தன் சொந்த மகளாக ஏற்றுக் கொண்ட கியூபா தேசத்தையும் உங்களையும் விட்டுப் பிரிவது என் ஆன்மாவை இரண்டாக கிழிப்பது போலிருக்கிறது. எனினும் எல்லாக் கடமைகளிலும் மிக உயர்ந்த - மிக புனிதமான கடமையான - எங்கே யெல்லாம் ஏகாதிபத்தியத்தின் வேர்கள் படர்ந்துள்ளதோ அங்கெல்லாம் சென்று அதை ஒழிக்கப் போராடுகிற - மகத்தான கடமைக்காகவே உங்களைப் பிரிகிறேன்.

வெவ்வேறு நிலப்பரப்புகள் எனது உதவியையும் உழைப்பையும்

கோரி நிற்கின்றன. கியூபாவில் நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பொறுப்புகள் காரணமாக உங்களுக்கு மறுக்கப் பட்டிருக்கும் இந்த வேலைகளை என்னால் செய்ய முடியும்.

எதையுமே சேர்த்து வைக்காமல் என் மனைவியையும் குழந்தைகளையும் விட்டுப் பிரிகிறேன். அது குறித்து எனக்குத் துளியும் வருத்தமில்லை என் கியூப தேசம் அவர்களைப் போஷிக்கும் கல்விதரும்.

எந்த மண்ணில் நான் இறக்க நேரிட்டாலும் என் கடைசி நினைவுகள் புரட்சிகர கியூபாவைப் பற்றியதாகவும் என் அருமை ஃபிடல் உங்களைப் பற்றியதாகவும் தான் இருக்கும் - 'சே'.

1976 அக்டோபர் ஏழாம் நாள் பொலிவிய மண்ணில் சே குவாரா கொல்லப்பட்டார். அமெரிக்க ஏவலாளான பொலிவிய ஜனாதிபதி ரெனே பேரியன்டோஸ் உத்தரவுப்படி சார்ஜெண்ட் மாரியோ டெரன் என்ற அமெரிக்காவில் பயிற்சி பெற்ற படைவீரன் சே குவாராவைச் சுட்டுக் கொன்றான். சே குவாரா ஏற்றி வைத்த விடுதலை நெருப்பு தென் அமெரிக்க கண்டம் முழுவதும் கண்டங்கள் தாண்டியும் - இன்றும் எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. வரும் நூற்றாண்டிலும் எரிந்து ஒளி விடும்.

பதிப்பாசிரியர்: எஸ். மீனாவதி ஆசிரியர்: ஆதவன் அச்சிடுபவர்: ஏ.எம்.சுந்தரமூர்த்தி விசை பதிப்பகம் சார்பாக பிரிண்டெக் பிரிண்டர்ஸ், ஓசூரில் அச்சிட்டு, அஞ்சல் பெட்டி 50 டெலிகாம் குடியிருப்பு, சிப்காட், ஓசூர் -ல் வெளியிடப்படுகிறது.

On behalf of Visai Publications, Published by S.Meenavathi, Post box No. : 50, Telecom Quarters, Sipcot, Hosur. Printed by A.M. Sundaramoorthy at Printtech Printers, Hosur. Editor: AADHAVAN

தேசத்து மண் மீண்டும் மக்கள் கையில்...

ஒரு முறை சிலியிலிருந்து சால்வடார் அலெண்டே க்யூபா வந்திருந்த போது சே குவாரா தன்னுடைய புத்தகம் ஒன்றை அவருக்குப் பரிசாகத் தந்து அதன் முதல் பக்கத்தில் இப்படி எழுதி கையொப்பமிட்டார். "எம்முடைய அதே சோஷலிச லட்சியங்களை அடைய மாற்றுவழிகளைத் தேடும் சால்வடார் அலெண்டேவுக்கு - வாழ்த்துக்களுடன் - சே".

சோவியத் யூனியனைப் போலவோ - மக்கள் சீனத்தைப் போலவோ கியூபாவைப் போலவோ அல்லாமல் சிலி நாட்டில் ஆயுதம் ஏந்தாமல் அமைதியான வழியிலேயே சோசலிசத்தைக் கட்ட முடியும் எனக் கனவு கண்டவர் சால்வடார் அலெண்டே.

தொடர்ந்து சிலியின் பாராளுமன்றத் தேர்தல் களில் இடதுசாரி ஜனநாயகக் கூட்டணியின் வேட்பாளராக அதிபர் பதவிக்கு போட்டியிட்டுத் தோற்றுக் கொண்டே யிருந்தவர் அலெண்டே. 1951ல் போட்டியிட்டு 52000 வாக்குகள் பெற்றார். 1958ல் 3,56,500 வாக்குகளும், 1964ல் 9, 82,000 வாக்குகளும் பெற்று தோல்வியடைந்தார். அவர் பெயரோடு தோல்வி ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதாக நண்பர்கள் பேசிச் சிரித்தனர். அவரே ஒரு முறை " நான் இறந்த பிறகு என் கல்லறையில் என்ன எழுதுவார்கள் தெரியுமா? - சிலியின் எதிர்கால அதிபர் இங்கே உறங்கிறார் என்றுதான் " என்று விளையாட்டாக கூறினார்.

ஆனால் 1970 செப்டம்பரில் 'பாப்புலர் யூனிட்டி' கூட்டணி வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டார்.

இவருக்காக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது வேட்பாளரான கவிஞர் பாப்லோ நெருடாவை வாபஸ் பெற்றது. மக்களின் அமோக ஆதரவுடன் வெற்றி பெற்று ஜனாதிபதியாக 'லா - மொனெடா' (அதிபர் மாளிகை)வுக்குள் நுழைந்தார் - அலெண்டே.

நாட்டின் இயற்கை வளங்கள், சுரங்கங்கள், தொழிற்சாலைகள் தேச வுடைமை ஆக்கப்பட்டன. கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருந்த அமெரிக்க மற்றும் பிரி பன்னாட்டுக் கம்பெனிகள் வெளியேற உத்தரவிடப்பட்டது.

தீவிர நிலச்சீர்திருத்தம் வந்தது. தேசம் முதல் முறையாக மீண்டும் மக்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது. தொழிற்சாலைகள் தொழிலாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டன.

சோடியம் நைட்ரேட்டும் செம்பும் பாளமாக கிடைக்கும் சிலி தேசத்தை அப்படி விட்டுவிட அமெரிக்க கழகங்கள் சம்மதிக்க வில்லை. தன் உளவு நிறுவனமான சி.ஐ.ஏ.வை முடுக்கி விட்டது. அமெரிக்க டாலர்கள் சிலிக்குள் உருண்டு வந்தன. ராணுவம் பிளவு பட்டது. கியூபாவில் அடிவாங்கி அமெரிக்காவிற்கு ஓடிய எதிர்ப் புரட்சியாளர்கள் 1500 பேர் சிலிக்குள் ஊடுறுவினர்.

பல முறை அலெண்டே குறி வைத்துத் தாக்கப்பட்டார். ஒவ்வொரு முறையும் உயிர் தப்பினார். நாட்டு மக்களை ஆயுதபாணியாக்க வேண்டுமென்ற கம்யூ.கட்சியின் கோரிக்கையை அலெண்டே நிராகரித்தார். அமைதியான வழியிலேயே சமாளிக்க முடியும் என்றார்.

இறுதி நிமிடங்களில்....

சிலி ராணுவத்தின் தேசபக்தியை நம்பினார். ஆனால் ராணுவத்தின் துரோக நாடகம் 1973 செப்டம்பர் 11 ஆம் நாள் அரங்கேறியது.

காலை 8 மணிக்கு 'லா - மொனெடா' டாங்கி படைகளால் சுற்றி வளைக்கப் பட்டது. " துரோகிகளின் தாக்குதலி லிருந்து நம் தேசத்தின் ஜீவநாடியான தொழிற்சாலைகளையும், வயல் வெளிகளையும் காத்து நில்லுங்கள். " என அலெண்டே வானொலியில் மக்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தார்.

அலெண்டே தன் பதவியை துறந்து விட்டு சரணடைய வேண்டும் அவருக்காக தனி விமானம் தயாராக உள்ளது. அவர் விரும்புகிற ஏதேனும் ஒரு லத்தீன் அமெரிக்க நாட்டிற்கு தப்பிச் செல்லலாம் என ராணுவம் அவருக்கு கெடு விதித்தது.

"நான் இந்நாட்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி பெருவாரியான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி. ஜனாதிபதிக்கு உன்னைப் போன்ற துரோகிகள் உத்தரவிட முடியாது. என்னை 'லா மொனெடா' விற்குள் அனுப்பியது என் மக்கள். இறுதி வரை மக்களின் உத்தரவை நிறைவேற்றுவேன். மாளிகையை விட்டு வெளியேற மாட்டேன் " என அலெண்டே பதிலடி கொடுத்தார்.

உடனடியாக அதிபர் மாளிகையில் உள்ள பெண் ஊழியர்களையும் ஆயுதப் பயிற்சியில்லாதவர்களையும் தப்பிச் செல்ல உத்தரவிட்டார். ஆனால் எவரும் வெளியேறச் சம்மதிக்கவில்லை. இறுதிவரை அவரோடு நிற்கவே

னிரும்பினர். விவாதிக்க நேரமில்லை. எதிர்த் தாக்குதலுக்கான உத்தரவுக்களை பிறப்பித்தப்படி அவரும் தயாரானார். தலையில் வெறல்மெட் அணிந்து கொண்டார். தன் அறையில் பத்திரமாக வைத்திருந்த இயந்திரத் துப்பாக்கியை கையிலெடுத்தார். ஒரு கணம் அத்துப்பாக்கியை உற்று நோக்கினார். முகத்தில் வலியும் பெருமிதமும் கலந்த ஒரு புன்னகை துப்பாக்கியை முத்தமிட்டார்.

தெருவில் நின்ற டாங்கிப் படைகள் முன்னே முடியவில்லை. மாளிகைக் குள்ளிருந்து எரிமலை பீறிட்டது. டாங்கிகள் பின் வாங்கின சற்று நேரம் அமைதி. பின் கூடுதல் படைகளுடன் துரோகிகளின் தாக்குதல் தொடர்ந்தது. காலை 8 மணிக்கு தாக்குதல் துவக்கிய எதிரிகள் பகல் 2 மணிக்குத்தான் மாளிகை வளாகத்திற்குள் நுழைய முடிந்தது.

மாளிகையில் எஞ்சியிருந்த பெண்களுக்கு ஜனாதிபதி அவசரமாக விடை கொடுத்தார். அலெண்டேயின் செல்வமக்கள் பீடரிஜ் இஸ்பெல்லா ஆகிய இருவரும் வெளியேற மறுத்து கதறி அழுதனர். அவர்களை அருகே அழைத்து அன்புடன் முத்தமிட்டு கையசைத்து போகச் சொல்லுகிறார் ஒரு வார்த்தை பேசவும் அவகாச மில்லை.

மீண்டும் துப்பாக்கிகளின் குரைப்பு. மாளிகையின் ஒவ்வொரு அடிப்பரப்பையும் தேசப்பகத வீரர்களின் பிணங்களின் மீது நடந்துதான் கைப்பற்ற முடிந்தது. சரமாரியான குண்டுகளால் துளைக்கப் பட்டுக் கீழே விழும்வரை அலெண்டே துப்பாக்கியை கைவிடவில்லை.

அலெண்டே கியூபாவுக்குச் சென்றிருந்த போது ஃபிடல்காஸ்ட்ரோ அர்த்த முள்ளா நீ புன்னகையோடு அவருக்கு அளித்த பரிசு அத்துப்பாக்கி.

எல்லோரும் எல்லாமும் பெற வேண்டும் என்கிற சோஷலிசக் கனவை- ஆயுதம் ஏந்தியோ அல்லது அமைதி வழியிலோ எந்தப் பாதையிலும் - சென்று அடையவிடாது தடுக்கவே ஏகாதிபத்தியம் நிற்கிறது.

ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்த போர் ஒன்றே இன்று புனிதப்போர்.

“நான் வெறுமனே

ஒரு காரியமுமற்றுச் சாகவில்லை.

ஏகாதிபத்தியத்தின் எல்லா வித கபடங்களுக்கும்

சதிகளுக்கும் சாட்சியாக என் மரணம் நிற்கும்.”

என்ற சால்வடார் அலெண்டேயின்

கடைசி நிமிட வார்த்தைகள்

வரும் நூற்றாண்டின் மீது

மோதி எதிரொலிக்கிறது.